DRAGOSTEA DIN OCHII TĂI

BELLA ANDRE

CĂRȚI ROMANTICE

SERIA „FAMILIA SULLIVAN"

Chloe Peterson are o noapte proastă. Și, când mașina ei derapează de pe drumul umed direct într-un șanț, este convinsă că până și tipul grozav care o salvează în toiul furtunii e prea bun ca să fie adevărat.

Ca fotograf de succes care colindă prin toată lumea, Chase Sullivan are de unde alege femei frumoase. Și consideră că viața lui este perfectă exact așa cum e – până în noaptea când o găsește pe Chloe pe marginea drumului, în Napa Valley. Chase știe din prima clipă că nu a mai cunoscut pe cineva atât de fermecător, dar își dă repede seama că tânăra are probleme mult mai mari decât mașina avariată – căci Chloe a jurat să nu mai facă niciodată greșeala de a avea din nou încredere într-un bărbat. Dar, cu fiecare privire drăgăstoasă pe care i-o aruncă Chase și cu fiecare dulce mângâiere păcătoasă, nu se poate abține să nu se întrebe dacă nu cumva a întâlnit singura excepție.

În curând, Chase este gata să mute munții din loc pentru a o iubi și a o proteja. Dar oare Chloe o să-l lase?

BELLA ANDRE este autoarea ale cărei cărți se află în fruntea topurilor de bestselleruri din întreaga lume, iar aparițiile în topurile din *New York Times*, *USA Today*, *Publishers Weekly* și *Wall Street Journal* sunt constante. Până în prezent, vânzările romanelor ei au depășit 7 milioane de exemplare.

ISBN 978-606-33-7290-2

BELLA ANDRE

Dragostea din ochii tăi

Traducere din limba engleză
Cristina Radu

LITERA
București

capitolul 1

Chase Sullivan avea șapte ani când luase pentru prima dată în mână aparatul Polaroid al tatălui său și începuse să facă poze. La a opta aniversare, tatăl lui îi dăruise primul aparat foto, amândoi știind încă de pe atunci că Chase era menit să fie fotograf.

Chase le făcuse nenumărate fotografii celor șapte frați și surori, mamei și tatălui – până când acesta din urmă murise, pe când Chase avea zece ani. Fraților lui nu le plăcea mereu să aibă un obiectiv ațintit asupra lor și nu doar o dată unul dintre frați amenințase că avea să-i arunce aparatul din mână dacă nu-l lăsa jos.

Cu toate astea, chiar și după mai bine de zece ani de activitate ca fotograf profesionist fotografiind orice de la peisaje în deșert la atleți olimpici, Chase încă era de părere că primele lui fotografii – cu membrii familiei lui – erau printre cele mai interesante pe care le surprinsese.

De aceea era fericit să preia rolul de fotograf oficial la mari reuniuni de familie. În special la una atât de importantă cum era aniversarea de 70 de ani a mamei lui.

Casa fratelui său Ryan cu vedere spre golful San Francisco era locul perfect pentru petrecere. În ciuda spațiului generos al livingului și al bucătăriei, locul gemea de prieteni care veniseră să o sărbătorească pe cea care era șefa atât de îndrăgită a clanului Sullivan.

Râsetele și discuțiile erau în toi când Marcus, fratele cel mai mare al lui Chase și proprietarul podgoriei Sullivan Winery, o luă pe mama lor pe după umeri și o duse spre marele tort aniversar. Zgomotul se stinse

ca la un semn, și Chase își lăsă jos berea și luă aparatul de fotografiat. Începu prin a o fotografia pe sora lui mai mică, Sophie, care aprindea cu grijă lumânările pe care le aranjase artistic pe tort astfel încât să scrie numele mamei și numărul șaptezeci.

Pe când se uita prin vizor, Chase fu uluit, nu pentru prima dată, de cât de mult semănau Sophie și mama lui. Mary Sullivan fusese fotomodel când îl cunoscuse pe tatăl lui și, cu multe decenii mai târziu, nu era mai puțin radioasă, așa cum stătea înconjurată de copiii săi și de prieteni.

Părul mamei lui era acum cărunt și tuns să se onduleze la ceafă mai degrabă decât lung, brunet și strălucitor cum fusese în anii când apărea pe coperta revistelor, dar Chase putea vedea clar în ambele gemene ale lui Mary, Sophie și Lori, asemănarea cu mama lor pe când aceasta avea douăzeci și ceva de ani. Mary încă avea aceeași piele ușor bronzată și picioare lungi și elegante, și el era adesea uimit de felul în care expresia ei era o combinație perfectă între calmul interior al lui Sophie și energia de neoprit a lui Lori.

Auzise de mai multe ori câte un musafir remarcând că era greu de crezut că Mary avea 70 de ani, căci arăta cu cel puțin zece mai tânără. În special, adăugau mulți dintre ei cu o grimasă sau cu un zâmbet – în funcție de care dintre copiii ei era în centrul atenției lor –, când te gândeai că îi crescuse pe cei opt copii efectiv de una singură, după ce soțul ei murise pe neașteptate la 48 de ani.

Chase simți o strângere în piept, cum simțea întotdeauna când se gândea la tatăl lui. Își dorea ca Jack Sullivan să fi fost aici cu ei toți. Nu numai pentru că în fiecare zi îi era dor de tatăl lui, ci și pentru că știa cât de mult își iubise mama lui soțul.

Silindu-se să alunge gândurile sumbre, Chase făcu o poză tortului cu toate lumânările arzând – șaptezeci, plus una pentru noroc. Marcus dădu tonul pentru cântarea de „La mulți ani" și curând toată lumea din încăpere i se alătură.

În vreme ce mama lui le zâmbea larg ca și cum nu observa că maltratau acel cântec simplu cântând fals, Chase se îndreptă spre marginea mulțimii, să prindă în cadru cât de mult putea din familia lui.

În vreme ce cântecul se îndrepta spre final, Marcus strânse mâna mamei lui și îi spuse:

– E timpul să îți pui o dorință, mamă.

Ea se uită spre oamenii strânși acolo care o iubeau, zâmbetul ei fiind adresat fiecăruia dintre ei în parte.

– Atât de multe dintre dorințele mele s-au îndeplinit deja. Zâmbi și mai larg. Și totuși, vreau mai mult. Cel puțin încă șaptezeci.

Ei râseră împreună cu ea, conștienți cu toții de faptul că ea era printre cei mai puțin lacomi oameni de pe pământ. Indiferent de ce dorințe își pusese vreodată, toate fuseseră legate de copiii ei. Nu se recăsătorise niciodată, nici nu se întâlnise cu altcineva, din câte știa Chase. În schimb, se concentrase asupra creșterii lor, sprijinindu-i, îndrumându-i. Acum, că erau toți adulți, ea era încă acolo dacă ei aveau nevoie de ea... și, uneori, chiar și când ei nu conștientizau acea nevoie.

Așa că, atunci când Mary Sullivan închise ochii să-și pună o dorință și apoi îi deschise din nou să se aplece și să sufle în lumânări, Chase speră să-și fi pus măcar una pentru ea însăși.

Toți aplaudară, și el făcu o poză grozavă cu Marcus care o săruta pe obraz pe mama lor, în vreme ce Sophie o îmbrățișa din spate. Chase surprinse una după alta fotografii cu frații și surorile lui sărbătorind cu mama

lor ziua de naștere, conștient de faptul că femeia avea să fie încântată.

Curând, Chase avea toate pozele necesare pentru a realiza un album minunat pentru a comemora cea de-a șaptezecea aniversare a mamei lui. Ar fi putut să lase jos aparatul foto, dar știa cu cine avea de-a face. Într-o familie cu opt copii, fiecare dintre ei trebuia să-și găsească singur locul unic. Fotografiile pe care Chase le făcuse de-a lungul celor douăzeci și mai bine de ani dovedeau limpede felul în care personalitățile lor deveniseră tot mai distincte odată cu trecerea timpului.

Chiar înainte de a muri tatăl lor, Marcus își luase în serios rolul de cel mai mare frate Sullivan. La 14 ani, toată pregătirea lui dăduse roade, căci reușise în încercarea de a-i călca pe urme tatălui lor. Chase știa că ei toți îi erau datori lui Marcus pentru copilăria la care renunțase pentru ei și fusese mai mult decât bucuros când fratele lui își găsise menirea în podgoriile și soiurile cramei Sullivan Winery, pe care o întemeiase cu zece ani în urmă. Din nefericire, când Chase își îndreptă aparatul foto spre fratele lui cel mai mare, îl văzu pe acesta încruntându-se în vreme ce discuta cu iubita lui, Jill. Ea era vizibil supărată, cu ochii mijiți și strâmbând din buze, în vreme ce arăta spre toți ceilalți. Văzând frustrarea atât de clar întipărită pe fața fratelui său, Chase lăsă jos aparatul foto. Nu era în regulă să surprindă acest moment dintre cei doi, fiind sigur că Marcus n-ar fi vrut ca vreunul dintre ei să știe că ceva nu era în regulă.

Lori, sora lui de 24 de ani și geamăna lui Sophie, îl trase de mână, și el își coborî bucuros privirea spre fața ei, pe care se vedea un zâmbet poznaș.

– Arăți încântată, Nebunatico. Tu și Drăgălășenia v-ați împăcat?

Cu multă vreme în urmă, o botezase pe Lori *Nebunatica* și pe Sophie – *Drăgălășenia*. Dacă n-ar fi semănat

leit una cu alta, Chase n-ar fi crezut nici pentru o secundă că erau rude. Din nefericire, în ultimele câteva luni, gemenele nu prea se împăcaseră. Evident, nu că vreuna din ele le-ar fi spus fraților lor ceva despre motivul pentru care se certau, desigur. Chiar și când erau la cuțite, gemenele acționau întotdeauna ca o echipă, cugetă Chase.

Dintre toți frații, Lori fusese întotdeauna cel mai disponibil subiect pentru fotografiile lui Chase. O coregrafă extraordinară, lui Lori îi plăcuse dintotdeauna să danseze și de la vârsta de doi ani dansase bucuroasă pentru el în vreme ce el făcea poză după poză trupușorului ei în mișcare pe când se învârtea, sărea și se legăna. Cu toate astea, el era de părere că cele mai reușite poze ale micuței lui surori fuseseră întotdeauna surprinse după ce orice mișcare încetase și ea uitase că era fotografiată. Își canaliza iubirea, energia, pasiunea în dans, și, când era nemișcată, toate acele emoții rămâneau pe fețișoara ei drăguță.

Răspunzând tăcut la întrebarea despre geamăna ei, Lori se uită în direcția lui Sophie și se încruntă.

– Nu mă face să-ncep să-ți spun despre ea, zise înainte de a scutura scurt din cap și de a se întoarce spre Chase, să confirme. Ah, da, sunt categoric încântată. Își îndreptă atenția spre locul unde frații lor Zach și Gabe păreau a avea o discuție destul de aprinsă, cu pumni strânși și tot tacâmul. Ai cunoscut-o pe fata care-l însoțește în seara asta pe Zach?

– Da, spuse Chase aruncându-i o scurtă privire blondei vopsite cu tocuri până-n cer.

Femeia era drăguță, la fel ca restul cu care ieșise Zach, dar nu demnă de reținut. Pe când își muta privirea de la un frate la altul, nu-i trebui mult să ghicească de ce Lori rânjea cu gura până la urechi.

– Gabe a ieșit cu ea, nu-i așa?

Lori râse încuviințând din cap.

– Clar că da.

Dacă pui laolaltă șase frați între 27 și 36 de ani, să fii sigur că se încurcă treaba. Să îi aduni pe toți cei opt frați împreună sub același acoperiș însemna mult râs, tachinări cât cuprinde... și probabil cel puțin o ceartă serioasă. Dar pentru că era evident că nici unul din frați nu avea intenții serioase cu acea fată, Chase considera că nu exista riscul să se ia la bătaie pentru ea, decât dacă nu cumva căutau un pretext pentru a-și descărca nervii trăgându-și niște pumni.

Încă din vremea liceului, Chase auzise mai mult decât o femeie extaziată de felul în care arăta Zach, și, Doamne, fratele lui miza din plin pe cartea moștenirii genetice norocoase. Având în vedere că Zach iubea două lucruri – mașinile rapide și femeile și mai rapide –, Chase bănuia că până acum totul mersese ca pe roate. Rânjind pe când îi făcea câteva poze lui Zach străduindu-se să-și revendice fata, Chase decise că săptămâna viitoare avea să tortureze cu aceste fotografii ale lui Zach doi prieteni care conduceau o agenție de modelling de succes. Pentru că, dacă Zach ar fi fost vreodată de acord să renunțe chiar și pentru o săptămână la cheile franceze și la mașinile de curse pentru a poza în cele mai recente haine de marcă, agentul de modelling ar putea cere oricât ar fi vrut pentru timpul lui Zach.

Totuși, se gândi Chase concentrându-se asupra lui Gabe, orice agent care își merita banii ar încerca să pună mâna și pe Gabe. Chiar dacă acesta era cel mai mic din frați, întâmplător era și unul din cei mai masivi și mai puternici dintre aceștia. Avea cea mai periculoasă ocupație dintre toți, fiind pompier în San Francisco. În repetate rânduri, de-a lungul anilor, trebuise să plece de la petreceri ca aceasta, fiind chemat la datorie. Și o făcea de fiecare dată. În seara asta,

Chase spera că ploaia ce cădea afară însemna că Gabe avea să poată rămâne cu ei cel puțin până când se termina petrecerea.

Tocmai își lăsase jos aparatul foto, când Lori spuse:

– Nu știu de ce Zach și Gabe se mai obosesc să se certe pe fată, când ea nu-și poate lua ochii de la Smith. Ridicând din umeri față de infinita atracție pe care fratele lor, mare vedetă de cinema, o exercita asupra fiecărei femei de pe planetă, Lori adăugă: Mă duc să-mi iau niște tort înainte să se termine. O să am grijă să-ți iau o bucată de la mijloc.

Chase ridică din nou aparatul în vreme ce sora lui își făcea loc spre mijlocul petrecerii. Fără îndoială, uluitoarea și pretențioasa lui soră avea să îl înnebunească pe vreun amărât într-o zi. Și tipul avea să fie al naibii de norocos să câștige inima lui Lori.

Bineînțeles, ea știa că aparatul era îndreptat spre ea, pentru că se întoarse și îi făcu cu ochiul, murmurând:

– Ți-am spus eu!

Apoi făcu semn cu degetul mare spre locul unde Smith fusese încolțit de partenera lui Zach.

Chase aproape că se simțea prost în vreme ce își îndreptă aparatul spre Smith. În ultimii cincisprezece ani, dragostea lui Smith pentru actorie – și imensul lui talent – îl pusese la discreția a mii de aparate foto și a mass-media mondiale. Chase râdea mereu de felul în care lumea se pierdea în preajma fratelui său vedetă de cinema. Smith era la fel de normal ca toți ceilalți.

Deși, trebuia să recunoască, să închiriezi un iaht imens în Italia și să-l umpli cu staruri nu era chiar normal.

Chiar și acum, când femeia stătea puțin prea aproape în vreme ce-i cerea lui Smith un autograf, Chase era impresionat de cât de bine se descurca fratele lui mai mare cu faima sa. Cu toate astea, deși nu li se plângea

niciodată, Chase știa că presiunea de a fi mereu „în priză“ și de a juca rolul lui „Smith Sullivan“ pentru întreaga lume era agasantă câteodată. De aceea, când erau împreună doar cu familia, Chase și frații lui aveau grijă să se poarte cu Smith ca și cum nu era diferit de vreunul dintre ei.

Chiar la dreapta lui Smith, fratele lor Ryan dădea la o parte un cufăr greu, ca lumea să aibă loc de dansat, pentru că formația începuse să cânte. Ca sportiv profesionist, Ryan era înalt și musculos și făcea ca mișcarea să pară lipsită de efort, dar, prin lentilele aparatului foto, Chase surprinse încleștarea ușoară a fălcilor când umărul drept al lui Ryan cedă cam prea mult sub greutate. Când era copil, țelul numărul unu al fratelui său era să fie aruncător pentru echipa San Francisco Hawks. Sărbătoriseră al naibii de tare ziua când Ryan fusese recrutat de către Hawks direct din colegiu. În ultimii zece ani, Ryan făcuse ca loviturile date să pară ușoare. Dar Chase știa cât de concentrat putea fi fratele lui când își propunea ceva, exact la fel cum făcuse când își dorise să fie cel mai al naibii de bun aruncător din Liga Națională de Baseball.

Imediat ce Ryan plecă de pe ringul de dans, Lori își lăsă bucata de tort, îl luă de mână și îl trase într-acolo. Chase continua să-i fotografieze pe când Ryan încerca s-o atragă pe Sophie la dans împreună cu ei, dar Sophie scutură din cap și se dădu mai deoparte.

Sophie era diametral opusă lui Lori, Drăgălășenia opusă Nebunaticei. Chase nu și-o putea imagina fiind altceva decât bibliotecară și știa că-i plăcea la nebunie slujba la sucursala principală din San Francisco. Pe când erau copii, ori de câte ori îl vedea cu aparatul foto, își ridica pur și simplu peste față cartea pe care o citea, până când el renunța și pleca să-și găsească altă victimă. Știa că în seara asta îl evita intenționat – cu tot cu aparatul lui foto. Chase crezuse mereu că era un talent

să știi deopotrivă cum să te integrezi în decor și cum să strălucești în fața aparatului foto. De pe vremea când era o copiliță, Sophie stăpânise la perfecție arta de a observa. De a urmări. De a cuprinde tot. El învățase enorm de la ea în decursul timpului și adesea se gândea la ea în vreme ce făcea fotografii.

O clipă mai târziu, Chase simți cum un braț subțire, dar puternic îl ia de mijloc. Lăsă jos aparatul s-o sărute pe creștet pe mama lui.

– La mulți ani, mamă! Sper că te distrezi.

Ea îi zâmbi înainte de a spune același lucru pe care-l spunea în fiecare an când se adunau cu toții s-o sărbătorească.

– Am cea mai bună aniversare, scumpule. Pur și simplu, cea mai bună.

Împreună, îmbrățișați, uitându-se la frații și surorile lui care dansau și râdeau, discutau și se contraziceau, Chase fu de acord. Era, într-adevăr, cea mai bună petrecere aniversară.

Câteva minute mai târziu, Sophie fu mai mult decât bucuroasă să-i facă lui Chase câteva poze cu mama lui.

– Orice ați face, nu zâmbiți, le spuse Sophie amândurora, o glumă favorită de familie inventată cu mult timp în urmă de tatăl lor, pe când încercase – fără succes – să convingă opt copii nărăvași să zâmbească toți deodată în fața aparatului foto. În cele din urmă, le spusese să nu zâmbească, altminteri...! Bineînțeles, faptul că le fusese interzis să zâmbească în poză îi făcuse să chicotească atât de tare, că poza de familie ieșise perfect.

Începuse să plouă de-a binelea, și Chase putea vedea după cerul ce se întuneca dincolo de fereastră că vremea era pe cale să devină de-a dreptul nesuferită. Fiindcă avea o ședință foto a doua zi dimineață la podgoria lui Marcus, în Napa Valley, Chase plănuise să plece ceva mai devreme de la petrecerea mamei lor. În întuneric și pe ploaie,

drumul din oraș spre Napa Valley avea să-i ia și mai mult decât anticipase, așa că ar fi ideal să plece mai devreme decât prea târziu.

Cu promisiunea că avea să îi trimită mamei lui fotografiile cât putea de repede, Chase își băgă aparatul foto în geantă, o îmbrățișă scurt pe Mary pentru ultima dată și plecă.

Peste o oră, pe când BMW-ul lui Chase lua o curbă pe drumul îngustat ce ducea spre Sullivan Winery, ștergătoarele abia dacă făceau față ploii, iar vizibilitatea pe drumurile ce străbăteau Napa Valley era extrem de redusă.

În următoarele patru zile, Chase avea o sesiune foto la podgoria lui Marcus pentru Jeanne & Annie, o firmă de modă în creștere ce combina hainele de lux cu îmbrăcămintea obișnuită. Manechinele și echipa aveau să se cazeze la un hotel în oraș, dar Chase urma să stea în casa de oaspeți a fratelui său, în mijlocul podgoriei. Podgoria era locația perfectă pentru ședința foto, în special primăvara, cu vița-de-vie plină de frunze de un verde proaspăt și florile de un galben-închis înflorind printre rânduri.

Brusc, un fulger lumină cerul, și, dacă ar fi existat spațiu suficient pe marginea drumului, Chase ar fi tras pe dreapta să facă niște fotografii cu furtuna. Iubea ploaia. Vremea rea schimba felul în care arătau lucrurile și putea transforma un câmp obișnuit într-o mlaștină plină de mii de păsări ce se opriseră pe neașteptate. Condițiile care îi făceau pe cei mai mulți fotografi să o ia razna – în special dacă depindeau de apusul perfect pentru a-și realiza fotografiile – erau exact lucrul care îl punea pe el în mișcare.

În acele momente când toți erau înțepeniți și nimic nu mergea „cum trebuia", apărea magia. Manechinele se relaxau și îl lăsau să pătrundă dincolo de coafuri

și machiaj, spre adevărata lor persoană. Chase credea că trebuia să existe o legătură emoțională adevărată a frumuseții umane naturale cu aparatul foto – laolaltă cu frumusețea hainelor, a bijuteriilor sau a pantofilor pe care le purtau – pentru a străluci cu adevărat.

Firește, la începutul carierei lui, să se afle lângă toată acea frumusețe fizică îl făcuse pe Chase un afemeiat la fel de mare ca oricare alt bărbat normal din branșă. La început, ăsta fusese unul dintre avantajele meseriei, dar, când ajunsese aproape de 30 de ani, și își dăduse seama că relațiile de-o noapte nu durau nici măcar opt ore întregi, pe când fotografiile erau eterne, o lăsase mai moale.

Dar acum, având în vedere călătoriile lui recente în Asia și faptul că nu existase nimeni care să-i ațâțe interesul, în ultima lună se abținuse de la aventuri de-o noapte. Plănuia să curme abstinența în seara asta cu Ellen, una dintre managerii importanți ai podgoriei lui Marcus, pe care o cunoscuse în vreme ce planifica ședința foto. Fuseseră necesare doar câteva e-mailuri pentru a aranja totul. O noapte fără obligații, doar distracție în pielea goală, era exact lucrul de care avea nevoie, chiar dacă Chase bănuia că Marcus nu avea să fie foarte bucuros că fratele lui se încurcase cu una dintre angajatele sale. Mă rog, erau cu toții adulți...

Ploaia era suficient de deasă, încât Chase aproape că nu văzu lumina intermitentă de pe partea dreaptă a drumului de țară cu două benzi. În ultimele treizeci de minute, nu trecuse pe lângă nici o mașină, pentru că într-o noapte ca asta majoritatea californienilor rămăseseră în case.

Încetini și porni faza lungă, să vadă mai bine prin ploaia torențială. Nu numai că era o mașină blocată în șanț, dar era și cineva care mergea pe marginea drumului, cam la o sută de metri în față. Auzind mașina lui

apropiindu-se, persoana se întoarse, și el îi putu vedea părul lung și ud ce-i atârna pe umeri în lumina farurilor.

Întrebându-se de ce nu rămăsese în mașină, unde era cald și uscat, să cheme pe careva să o tracteze și să aștepte să fie salvată, el trase pe dreapta și ieși din mașină. Femeia tremura în vreme ce îl privea cum se apropia.

– Ești rănită?

Ea își acoperi obrazul cu o mână, dar clătină din cap.

– Nu.

El trebui să se apropie ca s-o audă peste sunetul ploii ce izbea asfaltul. Temperatura scăzuse și ploaia se transforma cu rapiditate în grindină. Deși el lăsase farurile aprinse, era destul de întuneric, așa că îi trebuiră câteva clipe pentru a se obișnui cu întunericul. În cele din urmă, putu să-i vadă mai bine fața.

Acela fu momentul în care ceva se încleștă în pieptul lui Chase.

Cu toate că părul lung și întunecat era lipit de cap și piept, chiar dacă expresia „arată ca un șoarece înecat" i se cam potrivea, frumusețea ei îl ului.

Într-o clipă, ochiul lui de fotograf îi evaluă trăsăturile. Gura era o idee prea mare, ochii – cam prea depărtați. Nu era nici pe departe slabă ca un manechin, dar, având în vedere felul în care tricoul și jeanșii i se mulau pe trup, era evident că știa să-și etaleze rotunjimile. Pe întuneric, nu putea spune exact ce culoare avea părul ei, dar arăta ca mătasea, perfect neted și drept acolo unde îi acoperea sânii.

Doar când Chase o auzi spunând:

– Însă mașina mea e cu siguranță avariată, își dădu seama că îi scăpase complet din minte ce venise să facă.

Știind că o sorbise din priviri ca și cum ar fi murit de sete, se sili să-și recapete echilibrul. Putea vedea că ea avusese dreptate în legătură cu mașina ei. Nu era

nevoie de un mecanic precum fratele lui Zach pentru a te prinde că mașina era aproape distrusă. Chiar dacă bara din față n-ar fi fost pe jumătate sfărâmată de gardul alb în care intrase, anvelopele uzate nu aveau să urnească mașina din noroi. Oricum, nu în seara asta.

Dacă mașina ei ar fi fost într-o stare mai acătării, probabil ar fi trimis-o înapoi înăuntru în vreme ce el s-ar fi ocupat s-o scoată de acolo. Dar nu-i plăcea felul în care unul din cauciucurile din spate atârna peste marginea șanțului.

Chase arătă cu degetul mare peste umăr.

– Urcă în mașina mea. Putem aștepta acolo să vină cei cu tractarea. Își dădu vag seama că vorbele lui sunau a poruncă, dar, la naiba, grindina începea să lovească. Amândoi trebuiau să se adăpostească de ploaie înainte de a îngheța.

Dar femeia nu se mișcă. În schimb, îi aruncă o privire ce spunea că era complet nebun.

– Nu mă urc în mașina ta.

Înțelegând cât de înfricoșător trebuia să fie pentru o femeie să sfârșească blocată și singură în mijlocul unui drum întunecat, Chase se retrase cu un pas de lângă ea înainte de a spune:

– N-o să te atac. Jur că n-o să pățești nimic!

Ea doar că nu tresări la cuvântul *atac*, și radarul lui Chase începu să zumzăie. Nu fusese niciodată magnet pentru femei cu necazuri și nu era genul de individ care trăia pentru a vindeca păsări rănite. Dar faptul că locuise cu două surori atât timp însemna că putea să-și dea seama când se întâmpla ceva.

Și ceva se întâmpla cu siguranță cu femeia asta, în afară de faptul că mașina ei era pe jumătate blocată într-un șanț plin de noroi.

Vrând s-o facă să se simtă în siguranță, ridică mâinile.

– Jur pe mormântul tatălui meu, n-o să-ți fac rău. E în regulă să urci în mașina mea. Când ea nu refuză din nou pe loc, el plusă cu: Vreau doar să te ajut. Și o ajută. Cu mult mai mult decât avea sens să ajuți un străin. Te rog, spuse el. Lasă-mă să te ajut!

Ea se uită la el pentru un lung moment, cu grindina lovind între ei, în jurul lor, în ei. Chase se surprinse că își ținea răsuflarea, așteptând ca ea să se hotărască. N-ar trebui să-l intereseze prea mult ce decizie lua ea.

Dar, dintr-un oarecare motiv ciudat, îl interesa.

Chloe Peterson nu se simțise niciodată atât de udă, de nefericită... sau de disperată. Depășise limita de viteză în ultimele două ore, înainte ca furtuna să devină de neoprit. Încetinise considerabil pe asfaltul alunecos, dar cauciucurile erau vechi și uzate și, înainte să-și dea seama, mașina derapase ieșind de pe drum.

Direct într-un șanț plin de noroi.

Poate că ar fi fost mai ușor – și mai înțelept – să rămână în mașină și să aștepte trecerea furtunii. Dar era prea agitată ca să stea locului. Trebuia să se miște întruna, altfel gândurile ce i se îmbulzeau în minte aveau s-o copleșească. Așa că își pusese rucsacul pe umăr și ieșise în ploaie chiar când aceasta se transforma în grindină.

Micile particule dure îi răneau pielea, dar întâmpinase cu bucurie frigul și durerea ascuțită. Pentru că așa se putea concentra la altceva, în afară de ce se întâmplase cu doar câteva ore în urmă. Încă nu putea crede că...

Nu. Nu își putea permite să se gândească prea mult la ce se întâmplase. În seara asta, trebuia să se concentreze să scape de ploaie și să găsească un loc sigur și uscat unde să se odihnească până a doua zi dimineață. Ziua de mâine urma să vină destul de curând, și ea avea să încerce să deslușească cum de degenerase totul în halul ăla, atât de repede.

Chloe nu era chiar sigură unde se afla, dar spera că mergea înspre oraș.

Toată noaptea, drumurile prin ținutul vinului, drumuri pe care mersese în ceea ce acum simțea că era într-un fel viața altcuiva, fuseseră ciudat de pustii, dar de-abia începuse să se îndepărteze de mașină, când își dăduse seama că din spatele ei se apropiau niște faruri.

O cuprinsese din nou frica atunci când o mașină scumpă trăsese pe marginea drumului și trebuise să se oprească să-și adune curajul pentru a rezista. Era singură pe un drum de țară întunecat și ud. N-avea telefonul mobil și, chiar dacă l-ar fi avut, se îndoia că exista semnal aici pe furtună. Faptul că mașina era scumpă nu o liniștea. Dimpotrivă, faptul că intuia că oricine era în mașină avea bani o făcea să fie și mai agitată. Pentru că, dacă era un lucru pe care-l aflase în decursul ultimelor șase luni, acela era că banii însemnau putere. Putere asupra femeilor ca ea.

Și apoi, bărbatul – bărbatul foarte masiv – ieșise din mașină și se îndreptase spre ea, spunându-i să urce în mașina lui.

În nici un caz.

Încercase s-o convingă că era în siguranță cu el. Spusese tot ce trebuia să spună, dar ea avea mult prea multă experiență cu oamenii de felul ăsta care spuneau cu ușurință un lucru, apoi făceau cu totul altceva.

– Nu te cunosc, îi spuse ea.

Putea să fie un criminal în serie. Avea picioare. Putea să meargă și să găsească mai târziu un loc unde să se usuce.

Ea putea vedea frustrarea de pe fața lui și știa că era pe cale să încerce din nou să o convingă, când brusc auziră sunetul unor cauciucuri în derapaj ce veneau spre ei.

Înainte de a-și da seama de ceea ce se întâmpla, el o luă în brațe. Ea nu avu timp să i se împotrivească, nici măcar nu-i trecu asta prin minte când își dădu seama că o motocicletă în viteză era practic peste ei.

Ea închise ochii, pregătindu-se pentru impact, când bărbatul o ridică fără efort și sări în șanț, ținând-o strâns lângă el.

Deschise ochii exact la timp să vadă cauciucurile din spate ale motocicletei derapând și apoi oprindu-se exact în locul unde fusese ea. Inima care aproape că i se oprise de tot începu să-i bată iar în vreme ce ea privea cum motocicleta se îndepărta.

Își dădu seama că gâfâia pe când oxigenul îi intra din nou în plămâni. Tremura atât de frig, cât și de spaimă.

– Ești bine?

Chloe își ridică privirea spre bărbatul care o protejase de pericol cu propriul trup și, pentru prima dată de când el coborâse din mașină, altceva decât teamă o cuprinse atunci când observă șocată cât de atrăgător era.

Nu, recunoscu în sinea ei. *Atrăgător* era un cuvânt meschin pentru a descrie un bărbat ca el. Chiar și pe întuneric, putea vedea că-i punea într-o lumină proastă pe alți bărbați. Chiar și în ploaia rece, cu părul și hainele lipite de piele și câteva urme de noroi pe pomeți, era absolut superb.

Și trupul ei reacționă față de el cu o surprinzătoare pasiune.

Sau, poate, își dădu brusc seama, acea pasiune venea din faptul că el o ținea încă în brațele puternice.

Acea forță de neclintit, împreună cu felul în care o ferise din calea motocicletei ce se apropiase prea mult, fără a se gândi nici măcar o clipă la propria siguranță, o făcuse să ajungă în punctul în care începu să aibă încredere în el. Și, în oricare altă noapte, poate că asta ar fi fost de ajuns. Dar acum?

Acum, că erau din nou în siguranță, Chloe se zbătu să se ridice din noroiul alunecos, încercând să-și adune gândurile ca să poată ajunge la o decizie rațională. Era deja mânjită de noroi de la faptul că el aterizase în șanț cu ea în brațe, iar încercarea ei de a ieși din șanț nu făcu decât să înrăutățească lucrurile.

– Așteaptă o clipă, spuse bărbatul cu voce joasă, dar liniștitoare. Lasă-mă să te ajut și să ieșim de aici.

Câteva clipe mai târziu, după ce se mișcă prin noroi și ploaie cu o ușurință surprinzătoare, el o lăsă jos, pe marginea drumului.

Ochii ei se obișnuiseră îndeajuns cu întunericul cât să-i vadă ochii pe când el îi spunea:

– Chiar nu e sigur să rămânem aici. Pentru nici unul din noi.

Arăta atât de sincer și nu părea a avea vreo intenție de a-i face rău.

Rațiunea îi spuse că bărbatul ăsta – străinul acesta – avea dreptate, și totuși încă era circumspectă. Incredibil.

Dar, în clipa asta, afară în ploaie și întuneric, la ceva distanță de un oraș despre care nu știa absolut nimic, ce altă posibilitate avea?

Derulă în minte modul în care el o protejase de pericol nu numai scoțând-o din calea motocicletei, dar și folosindu-și propriul trup pentru a atenua căderea în șanț.

– În regulă, o să merg cu tine, spuse Chloe în cele din urmă.

Spera sincer că nu avea să regrete acea decizie.

capitolul 2

Slavă Domnului, își spuse Chase, că ea acceptase într-un final să meargă cu el. Motocicleta aia îl speriase de moarte. N-avusese timp să se gândească, ci doar reacționase, și acum era incredibil de ușurat că nu pățiseră nimic.

Acum, instinctul de gentleman îl făcu să întindă mâna după rucsac. Ea sări imediat un pas înapoi.

– Te rog, nu. Își ascunse cu grijă acea sclipire rapidă de teamă înainte de a spune: Îmi pot duce și singură bagajul, mulțumesc!

Felul în care sărise depărtându-se de el imediat ce ajunseseră înapoi pe asfalt i-ar fi putut răni orgoliul lui Chase. În același timp, el știa că era o chestie rațională ca o femeie să fie vigilentă cu un bărbat necunoscut, într-o situație ca asta.

Din nefericire, pe când ea se îndrepta spre mașină, el constată că nu-și putea lua ochii de la încântătoarele ei forme.

Dar orice tip cu surori, în special cu două surori foarte drăguțe ca Lori și Sophie, care intraseră în mai multe buclucuri decât voia el să-și amintească, acordă o atenție sporită interacțiunii sale cu femeile. Poate că lui Chase și fraților săi le plăcea să se joace, dar nici unul dintre ei n-ar face vreodată ceva periculos și nici n-ar poseda o femeie împotriva voinței ei.

Și acum, nu era momentul să se gândească la sex. Nu când avea în brațe o femeie pe jumătate înecată – mă rog, în mașină, oarecum –, căreia îi promisese că nu avea să se atingă de ea.

Deși știa că interiorul de piele al BMW-ului său nu avea să mai fie niciodată la fel după contactul cu apa și noroiul de pe ei, Chase nu ezită să deschidă ușa din partea pasagerului și să aștepte până ce ea urcă. Odată ce fu așezată în siguranță, cu geanta ținută strâns în poală, închise ușa și ocoli în fugă spre partea șoferului, repezindu-se în spatele volanului.

Din hainele lor se ridica un abur gros, și condensul acoperi rapid interiorul geamurilor, făcând ca mașina să fie și mai intimă decât era deja. De fapt, atât de intimă, încât Chase nu se putu abține să nu observe că pasagera lui neașteptată mirosea bine, a ploaie și a flori proaspăt înflorite. Deschise căldura încercând s-o facă să se simtă mai confortabil și întrebă:

– Vrei niște haine uscate, să te schimbi? Se gândi că i-ar putea da ceva din gențile lui din portbagaj.

Chiar dacă tremura, ea răspunse:

– Nu, mulțumesc, sunt în regulă.

Era limpede că nu era deloc în regulă, dar cel puțin căldura sufla spre ei. Sperând că aerul cald avea să o ferească de răceală, decise să încerce să-i smulgă niște informații importante.

– Încotro mergeai?

Ea era deja extrem de încordată, dar, auzind simpla lui întrebare, se încordă și mai mult pe scaunul de lângă el.

În loc să-i răspundă, ea spuse:

– Ar fi grozav dacă m-ai putea duce la cel mai apropiat motel. Se opri pentru o clipă înainte de a adăuga cu voce moale: Un loc ieftin ar fi de preferat.

De vreme ce planurile lui anterioare de a avea o seară distractivă și relaxantă se prăbușeau cu fiecare minut îmbibat de apă – la care se adăuga faptul că încerca să-și reprime felul în care mirosul străinei îi înnebunea

simțurile –, vocea lui Chase fu mai morocănoasă ca de obicei când îi propuse:

– Uite ce e, am un loc gratuit pentru tine în seara asta. Putem suna de acolo asistența rutieră.

Ar fi mai bine să aștepte până când ea se usca și se încălzea pentru a-i spune că, deși cei de la asistența rutieră puteau să-i scoată mașina din șanț, probabil că nu aveau să o poată face să funcționeze din nou. La naiba, nici măcar fratele lui, Zack, un geniu în materie de mașini, probabil nu ar reuși mare lucru cu mașina ei.

– Mulțumesc pentru propunere, spuse ea, cu precauție, dar și ferm. Serios, un motel e în regulă. Ridică din umeri, conturul acestora mișcându-se în întunericul din interiorul mașinii. Și nu te obosi să chemi asistența rutieră, spuse ea cu o evidentă resemnare. În clipa asta, aș putea foarte bine să-mi las mașina în șanț până când o să pot aranja să fie dusă de acolo la fiare vechi.

Oboseala din vocea ei se lupta pentru dominație cu o putere latentă. Chase nu se putu abține să nu fie impresionat de faptul că, deși era limpede că ea n-avea bani să rezolve nimic din toate astea, nu se apuca să se plângă.

Chase știa că ar trebui s-o ducă pur și simplu la un motel. Dumnezeu era martor că ea îi ceruse deja asta de mai multe ori. Dar cu nici un chip nu putea s-o lase într-un motel rece, undeva în Napa Valley. Nu și dacă voia să se poată privi în oglindă a doua zi dimineață fără a vedea cuvântul *nemernic* înscris pe frunte.

În afară de asta, intuiția îi spunea că ea avea nevoie de mai mult ajutor decât să fie dusă la un motel.

Firește, Chase aflase de timpuriu de la mama și de la surorile lui că nu era bine să se pună cu ce voia o femeie. Știa că femeia asta ar fi scoasă din sărite de ce avea el de gând să facă.

Dar, oricum, nimic din toate astea, nimic din semnalele de avertizare care se porniseră în capul lui nu putea să-l oprească din hotărârea de a o ajuta.

Întoarse cheia în contact și, pe când revenea pe șosea, își dădu seama că nu îi știa numele. Având în vedere că o ducea în căldura și confortul casei de oaspeți de la podgoria fratelui său – fie că ei îi convenea, fie că nu – se gândi că niște formalități nu stricau.

– Eu sunt Chase Sullivan.

Dinspre locul pasagerului nu se auzi nici un sunet, și, inexplicabil, el se surprinse înăbușindu-și un surâs. Chase laolaltă cu cei cinci frați ai săi fuseseră ca un magnet pentru femei încă din adolescență. Încercă să își aducă aminte când fusese ultima dată când o femeie nu se aruncase în brațele lui.

Dar, pe de altă parte, aceasta nu-i spusese absolut nimic, nu-i așa? Nici cum o chema, nici unde mergea.

Cu siguranță, ceva se petrecea. Ar fi o idee mult mai bună să renunțe și s-o ducă la un motel, ca să își poată vedea de seara lui de sex fără obligații cu Ellen, pe care o sunase când plecase de la petrecerea mamei lui să-i spună că era pe drum spre Napa.

Atunci, de ce nu făcea pur și simplu asta?

Și de ce se simțea ciudat de atras de această străină?

Chase lăsă tăcerea să se aștearnă între ei, știind că ea avea să răspundă doar dacă se simțea suficient de confortabil în prezența lui.

În cele din urmă, o auzi oftând ușor, înainte de a spune:

– Mă cheamă Chloe.

Chloe era un nume foarte frumos, și ea era o femeie foarte frumoasă. În mod normal, el i-ar fi spus ambele lucruri, dar ea era atât de sensibilă, că probabil ar fi înțeles greșit. Mai observă că nu-i zisese și numele de familie.

Ea își întinse gâtul să se uite afară la semnul slab luminat.

– Unde mergi? întrebă ea, panica revărsându-se clar din fiecare sunet emis. Sunt destul de sigură că orașul e în direcția opusă.

Din fericire, chiar atunci el văzu semnul cu „Sullivan Winery“, apăsă telecomanda să deschidă porțile și o apucă pe drumul îngust. Fratele lui Marcus își stabilise podgoria pe cel mai frumos teren din întreaga regiune viticolă din California. Într-o zi senină, dacă te urcai pe vârful celui mai înalt deal, aveai impresia că puteai vedea până la infinit.

Dacă ar putea-o convinge să rămână peste noapte în casa de oaspeți a lui Marcus, Chase credea că ei avea să îi fie imposibil să reziste frumuseții zonei, a doua zi dimineață. Și spera că împrejurimile spectaculoase ar putea contribui suficient de mult la ușurarea grijilor, încât să o facă să-și deschidă inima în fața lui și să-l lase s-o ajute cu problemele pe care le avea.

– E podgoria fratelui meu. Știu că și el ar vrea să stai aici.

– Chase. Vocea ei avea o puternică nuanță de avertizare, dar cu siguranță nu-i atenuă încântarea pe care el o simți auzind cum suna numele lui pe buzele ei. Ți-am spus să mă duci la un motel.

El se gândi la diferitele feluri în care ar putea răspunde, dacă să se scuze sau să fie împăciuitor. Dar simțind că ea nu s-ar lăsa prostită de atitudinea lui într-un fel în care majoritatea femeilor s-ar fi lăsat, spuse pur și simplu:

– Casa de oaspeți a lui Marcus e mai aproape. E și mai frumoasă.

Ea scoase un sunet înăbușit de iritare.

– Ignori întotdeauna ce vrea lumea și faci așa cum vrei tu?

Din nou, existau mai multe răspunsuri posibile. Dar numai unul cinstit.

– Destul de des.

– Mama ta trebuie să fie foarte mândră, spuse Chloe sarcastic.

Lui Chase îi plăcea felul în care îi ieșeau cuvintele din gură, ca și cum devenea tot mai obișnuită cu ideea de a fi singură cu el în mașină, dar, o clipă mai târziu, judecând după felul în care ea se foi deranjată pe scaun, el bănui că era îngrijorată de răspunsul ei spontan.

Vorbind pe cât de lejer și de blând putea, spuse:

– Din fericire, am cinci frați și două scorpii de surori care să-i abată atenția.

El spera că ea avea să răspundă la fel de spontan la această informație și fu bucuros când ea se întoarse spre el și zise:

– Glumești, nu-i așa?

– Nu. Suntem opt cu toții. Își luă ochii de la drum atât cât să vadă cum ea făcuse ochii mari și îi zâmbi larg.

Ea clătină din cap și mai scoase un mic sunet ce îl făcu să se înfierbânte fără să vrea.

– Mama ta trebuie să fie o sfântă.

Bine. Reușise să-i abată atenția pentru câteva clipe, suficient cât să parcheze în fața casei de oaspeți. Cel puțin de data asta părea că nu era îngrijorată de ce îi spusese - sau de felul în care el ar putea reacționa la asta.

– Uite ce e, spuse el blând, știu că n-ai vrea să fii aici, dar nu văd ce rost ar avea să plătești pentru o cameră la un oarecare motel de pe autostradă când aici sunt cinci camere libere.

– Nu te cunosc, spuse ea din nou.

Știind că n-o putea contrazice, încuviință.

– Știu că nu mă cunoști. Și, crede-mă, dacă erai oricare din surorile mele, n-aș fi vrut să ai încredere într-un tip necunoscut care te-a luat pe la marginea drumului

în mijlocul unei furtuni. Când ea se mișcă să se uite la el, Chase observă evidenta surpriză la faptul că el fusese de acord cu precauția ei față de el. De asta, nu voi face decât să te instalez, apoi o să plec înspre casa principală a fratelui meu, din cealaltă parte a proprietății.

Chase așteptă ca ea să refuze din nou. Și adevărul era că, dacă ea insista să meargă la un motel, în afară de a o arunca pe umăr și de a o lega de unul dintre paturile din casa de oaspeți a fratelui său, știa că avea să fie nevoit să facă ce îi cerea ea.

Doamne, nu putea crede cât de tare trebuia să se străduiască să înlăture flacăra dorinței ce încerca să-l străbată când se gândea la acel scenariu cu ea legată de tăblia patului. Dumnezeu știa că, dacă Chloe vedea ce efect avea asupra lui, urma să înceapă să zgârie ușa mașinii ca să poată fugi țipând spre oraș, să scape de el. Slavă Domnului că era destul de întuneric ca ea să nu observe cât de atras era el de ea.

– Deci, spuse ea încet, rostind acel unic cuvânt ce avu nefericitul rezultat de a-i atrage ochii spre buzele ei pline și expresive.

Doamne sfinte, probabil era una dintre cele mai frumoase femei pe care le întâlnise în ultimele luni. Sau poate întreaga lui viață. Și femeile frumoase erau meseria lui. Chase era complet uluit de reacția lui față de ea. Nu numai de cât de puternică era acea reacție, dar și cât de repede apăruse. De-abia o cunoștea, o găsise la marginea drumului. Ca să nu mai spunem că ea nu voia absolut deloc să aibă de-a face cu el. Și totuși, nimic din toate astea nu-l făcea să fie mai puțin atras de ea... și să nu vrea să aibă ocazia s-o cunoască mai bine.

– N-o să rămâi cu mine?

Ah, în sfârșit. Era prima dată când ea nu-l contrazicea și nu-i spunea că nu putea sta aici. Profitând de moment, spuse din nou:

– Doar o să te instalez, apoi mă duc la casa principală a lui Marcus pentru restul nopții.

Înainte ca ea să se poată răzgândi, el își întinse mâna după bagajul ei, dar Chloe se mișcă și deschise ușa din partea pasagerului, ieșind în ploaie înainte ca el s-o poată ajuta cu blestematul ăla de bagaj. Dintr-un motiv nebunesc, devenise un scop pentru el să i-l care. Voia s-o facă să aibă încredere în el suficient încât să-i accepte ajutorul.

Ea se mișcă repede spre veranda acoperită a casei de oaspeți, unde Chase stătuse de multe ori de-a lungul anilor. Era un loc atât de familiar, și totuși, când Chloe privi spre fațada minunatei case, cu plăci ce fuseseră aduse direct din Italia, cu mobilierul de exterior confortabil, dar elegant și ușa masivă de lemn în tonuri aurii, Chase se simți de parcă o vedea pentru prima dată.

Podgoria fratelui său era într-adevăr un loc nemaipomenit, și Chase descoperi că era foarte bucuros să o împartă cu Chloe – cel puțin pentru o noapte, când era evident că ea avea nevoie atât de frumusețe, cât și de căldură.

Menajera fratelui său lăsase lumina din față aprinsă pentru el, și astfel putu s-o vadă cel mai bine pe Chloe. Părul ce începuse să se usuce puțin în mașină era chiar ca mătasea, atât de lucios, că ar fi putut scoate o groază de bani făcând reclamă la șampoane. Mai avea și o siluetă grozavă. Nu prea slabă, ci cu forme ample, ce stârneau în el dorința de a o atinge.

Ce naiba era în neregulă cu el? Trebuia să înceteze să se gândească în felul ăsta. Mai ales că o dusese acasă la fratele lui ca s-o scoată dintr-o situație dificilă, nu s-o scoată din haine.

În vreme ce ea îl aștepta pe verandă cu o mână strângând bagajul și cealaltă din nou pe obraz, Chase se întrebă de ce își ascundea mereu fața așa.

Avea o presimțire sumbră în privința asta.

Știind că n-o ajuta să se simtă mai relaxată în preajma lui dacă se încrunta la ea, se strădui să se concentreze la felul în care lumina de pe verandă o scălda într-o lucire slabă. Făcându-și o notiță în minte să stabilească pentru seara următoare niște ședințe foto cu modelele cu care lucrase chiar acolo unde stătea ea, urcă treptele și se duse spre ușa din față.

– Hai să intrăm și să ne încălzim, spuse el ținându-i ușa deschisă.

– Cel puțin, mama ta te-a învățat un lucru, murmură ea trecând pe lângă el. Vai, șopti ea oprindu-se în pragul ușii și uitându-se în jur la livingul superb amenajat. Ce casă frumoasă!

Marcus știa cum să le ofere oaspeților săi tot luxul. Chase nu era singurul căruia îi plăcea să vină în Napa să petreacă weekendul cu Marcus, și știa cât de mult îi plăcea fratelui său să-și aibă familia aproape.

– Știu că Marcus ar vrea să te simți ca acasă, îi spuse el, chiar când parfumul ei îl învălui din nou.

Senzualitatea se simțea din plin. Problema era că ea era o femeie superbă și el era un bărbat care adora femeile superbe. Dar apoi, geanta ei se lovi de cadrul ușii împingându-i șoldurile în vintrea lui, și el abia își înăbuși la timp geamătul.

Doamne, dacă n-ar fi avut destulă minte, dacă ar fi fost oricare altă femeie, ar fi crezut că o făcuse dinadins. Dar, după felul în care ea intrase repede în încăpere îndepărtându-se de el, știu că nu intenționase deloc să aibă efectul ăsta asupra lui.

Trecuse doar o lună de când Chase făcuse sex ultima oară, dar corpul lui reacționă față de Chloe ca și cum trecuse un an.

O pală de vânt aduse ploaia pe verandă, și Chase închise ușa înainte să se ude în interior. Chloe stătea stângace lângă masa din mijloc, pe când el înaintă încet.

Chase se strădui să nu se uite la ea ca și când ar fi vrut s-o devoreze când o întrebă:

– Ți-e foame?

Ea scutură din cap, cu mâna din nou pe obraz.

– Sete?

– Nu.

– Hai să-ți aduc un prosop și niște haine uscate, spuse el pe cea mai blândă voce, sperând că avea să îl lase să facă măcar asta pentru ea.

– Ai spus că îmi arăți unde să mă instalez pentru seara asta, îi aminti ea. Asta-i tot ce am nevoie.

Când vorbi, mâna îi alunecă de pe față. Ce văzu Chase la marginea palmei ei îl făcu să simtă deodată senzația de greață.

– Ești rănită. Nu era o întrebare. Mi-ai spus că nu ești rănită, dar ești. Lasă-mă să mă uit puțin la fața ta!

Ea încercă să se dea înapoi, dar blatul de granit o făcu să rămână acolo unde era.

– Nu, insistă ea, n-am nimic.

El putea vedea cât de mult încerca ea să fie tare și puternică. Dar oare nu înțelegea? Era chiar aici, oferindu-i ajutor. Și n-avea de gând s-o lase să sufere în continuare dacă exista ceva ce putea face pentru a-i îmbunătăți situația.

Fără a se mișca încet de data asta, fără a se obosi să se asigure că n-avea s-o sperie, se duse spre ea și își puse mâinile peste ale ei.

Prima atingere îi făcu pe amândoi să-și țină răsuflarea, și el putu jura că pupilele ei se dilataseră o secundă, înainte ca ea să se smulgă din strânsoarea lui cu o putere ce-l surprinse.

– Știam că n-ar fi trebuit să vin aici cu tine, spuse ea începând să meargă prin cameră.

Dar Chase fu mai rapid, trăgând-o în brațe înainte ca ea să poată fugi. Tocmai îi savura căldura dulce, apăsarea sânilor plini pe pieptul lui, triunghiul înfierbântat dintre picioarele ei ce se sprijinea perfect pe vintrea lui, când văzu ce ascundea de el.

– Doamne, Chloe, s-a întâmplat în mașină? De ce nu mi-ai spus cât de tare te-ai lovit? Te-ai lovit cu fața de volan când mașina a intrat în șanț? Miji ochii, studiind vânătaia de aproape. Sau altceva a cauzat asta?

Uriașa vânătaie pestriță avea toate culorile curcubeului, cu o zgârietură lungă la mijloc. Ochii ei se umplură de lacrimi, dar păreau mai degrabă lacrimi de frustrare decât de durere.

– N-a fost cea mai reușită noapte a mea.

Din nou, nu-i răspunsese la întrebare. Dar își închipui ca era destul de justificat să presupună că vânătaia nu fusese produsă de lovirea de volan când mașina căzuse în șanț. Oricare altă femeie ar fi plâns, dar nu și ea, chiar dacă era limpede că avusese parte de o noapte de coșmar.

– Nu mai spune, zise el încet.

Cu cât se uita mai mult la ea, cu atât se enerva tot mai tare din cauza vânătăii. Se bătuse de destule ori cu frații lui ca să știe cât de tare durea. Și avusese destule vânătăi cauzate de frații lui ca să știe cum se vedea când pumnul cuiva se izbea de fața ta.

Dar chiar dacă se umplea de furie la gândul că cineva o lovise în asemenea hal pe Chloe, era prea deștept să facă mare caz de asta.

N-avea de gând să-i rănească mândria... nu când cineva îi maltratase al dracului de tare fața.

– Ai pus niște gheață pe vânătaie?

Ea scutură din cap.

– Nu. N-am apucat.

Când ea închise gura ca și cum spusese deja prea mult, el îi dădu drumul fără tragere de inimă și se duse spre bucătărie.

Bucuros că stătuse în casa de oaspeți a lui Marcus de suficiente ori încât să știe unde erau lucrurile, Chase găsi repede o cutie de pungi de plastic într-un sertar de lângă chiuvetă. Merse la congelator s-o umple cu gheață, apoi înfășură punga într-unul dintre prosoapele de bucătărie curate, moi și colorate pe care le găsise într-un alt sertar.

Chloe nu se mișcase din locul unde el o oprise din fugă. Putea să-i aducă gheață, dar știa că era important ca ea să înceapă să aibă încredere în el – măcar puțină – dacă voia să o poată ajuta. Și fiecare instinct al lui strigase încă din prima clipă în care o zărise că problemele ei erau cu mult mai mari decât pierderea controlului mașinii pe ploaie.

Câteodată, era nasol să aibă dreptate.

– Nu mușc. Pe cuvânt, spuse Chase, întinzându-i pachetul cu gheață.

Ultimul lucru pe care se așteptase să-l facă ea era să-și coboare privirea asupra vintrei lui ce zvâcnea, să ridice dintr-o sprânceană și să spună pe un ton mai degrabă sarcastic.

– Serios?

Bucuros să vadă că orice urmă de lacrimi necurse dispăruse deja și uimit de felul în care ea tocmai recunoscuse evidenta lui atracție față de ea, el zâmbi la comentariul la adresa lui.

– Ce ar fi trebuit să zic e că n-o să mușc dacă nu...

Ea ridică o mână să-l întrerupă și îi termină fraza.

– Dacă nu vreau eu să muști. O spusese ca și cum o mai auzise de o sută de ori. Mă rog. Nu vreau. Nu acum. Niciodată. Vorbele ei erau obosite, dure, dar, din

fericire, alese să înainteze spre el în loc să se îndepărteze. Cu toate astea, o să iau gheața.

El i-o dădu, și ea vru să-i mulțumească, dar apăsă puțin prea tare pe obraz și gemu de durere.

– Uite ce e, spuse el simțind cum i se strânge pieptul auzind sunetul șuierat ce-i ieșise de pe buze și văzând cum se albește la față. Lasă-mă pe mine!

Apropiindu-se din nou, își strecură degetele mâinii stângi sub ale ei, în vreme ce cu dreapta o luă de după ceafă. Se aștepta să se dea înapoi de lângă el, să-i spună că se putea îngriji și singură, să insiste să nu mai pună mâna pe ea.

În schimb, avu o altă surpriză.

– Te pricepi la asta, zise ea pe o voce moale ce nu ajută deloc să-i stopeze circulația sângelui în direcția sud, spre vintre.

Chase fu surprins să-și dea seama că într-un final se spărsese gheața dintre ei. Totul din cauza atracției pe care n-o putea controla și a comentariilor ei sarcastice despre asta.

Cine ar fi crezut că asta avea să fie de ajuns? Dimpotrivă, fusese sigur că ar fi pus-o pe fugă.

Ce alte surprize îi pregătea?

Și avea să rămână aici suficient de mult timp cât să le descopere?

– Cinci frați, îți amintești? spuse el zâmbind ușor. Deși surorile mele erau cele care cauzau cele mai serioase vânătăi când ne prosteam. Rânji. Copii neastâmpărați.

Atunci, ea își ridică privirea spre el, și de data asta nu mai avu nici o șansă să-și controleze străfulgerarea dorinței ce-l zgudui. Ochii ei erau extraordinari, de un verde vibrant în jurul marginii pupilelor, dar albaștri în rest. Deja își spusese că era frumoasă. Dar acum își dădu seama că acest cuvânt nu era nici măcar pe departe de ajuns s-o descrie pe Chloe.

– Îți iubești foarte mult frații și surorile, nu-i așa? întrebă ea cu voce blândă.

El își coborî privirea spre gura ei când ea vorbi, profitând de ocazie să mai admire arcuirea plină a buzei inferioare, dulcele arc al lui Cupidon al buzei superioare.

Fără discuție, chiar dacă o cunoscuse cu doar o jumătate de oră în urmă, era pe cale să-și piardă complet mințile din cauza acestei femei. Una care avea un trecut încărcat în spate.

El nu fusese niciodată genul interesat de trecut. Se părea că universul îl cam păcălea în seara asta.

Pentru că era categoric interesat, în ciuda tuturor motivelor pentru care n-ar trebui să fie.

– Am ceva pe buze?

Iritarea ei era, slavă Domnului, amestecată acum cu un ușor amuzament văzând cât de evidentă era fascinația lui. În clipa asta, prefera să râdă de el decât să fugă.

Refuză să se gândească la un moment în viitor, încercând din răsputeri să-și oprească mintea să se îndrepte în direcția în care părea să meargă... unde ea era goală și el gusta fiecare părticică din minunata ei piele.

Dar, mai înainte de toate, trebuia s-o facă să accepte să rămână peste noapte.

Și să nu fugă la ivirea zorilor.

– Nu, îi spuse el pe voce joasă, gura ta e perfectă. Se înroși pe partea feței neacoperită de el cu prosop și gheață. Și, da, frații mei sunt grozavi. Am fost un copil cu adevărat norocos să-i am lângă mine pe când creșteam. Se gândi la petrecerea mamei lui și la fotografiile făcute fraților și surorilor lui. Fiind opt într-o casă mică, ne băteam mult, dar râdeam și mai mult.

Pe fața lui Chloe se așternu nostalgia înainte să-și întoarcă privirea și să-și coboare genele ca el să nu se mai poată uita în ochii ei uluitori și expresivi.

– Obrazul e mai în regulă acum, mulțumesc. Sunt destul de obosită.

El putea vedea după cearcănele întunecate de sub ochii ei cât de istovită era.

– Îmi poți arăta unde e dormitorul, te rog?

El voia s-o țină aici cu el și să continue să-i pună întrebări până când avea să accepte în cele din urmă să-i spună cine o lovise. Nu era nevoie să fii un geniu să ghicești că ea fugea de cineva. Fiecare celulă din corpul lui Chase voia s-o protejeze, dar, chiar dacă acea barieră de gheață ridicată de ea între ei la început se topise puțin, el știa că nu era nici pe departe în punctul în care să înceapă să aibă încredere în el.

– Dormitoarele sunt pe hol, îi spuse el, dar, deși trebuia s-o fi lăsat de mult să plece, nu putea s-o facă.

Căldura și formele ei îi plăceau prea mult ca el să se retragă chiar acum.

Din nefericire, Chloe n-avea nici o problemă să se îndepărteze de el.

De vreme ce era destul de probabil ca un tip să-i fi lăsat urmele acelea pe față, el se întrebă dacă era măritată. Era chestia asta opera unui soț abuziv?

Chase n-avea obiceiul să analizeze degetele inelare să vadă dacă era vreun inel cu diamant, dar nu se gândi înainte de a se uita la mâna ei stângă. Nici măcar nu încercă să fie discret. La naiba, ea deja văzuse că o dorea. Și simțise. Chase îi promisese că nu avea să pună mâna pe ea în seara asta. Dar nu spusese nimic despre viitor. Și trebuia să știe dacă fusese bătută de tipul cu care era măritată.

Își ținea mâna încleștată în pumn, dar el nu putu vedea un inel.

Bine. Asta însemna că, odată ce afla ce se întâmplase cu ea, odată ce ea începea să aibă încredere în el,

nu avea să existe nici un motiv pentru care să nu inițieze o seducție lentă și constantă.

Când în cele din urmă se uită la fața ei, ea îi întoarse privirea cu aceeași iritare pe care o văzuse mai devreme în ochii ei, dar de data asta îi lipsea orice urmă de amuzament.

Îl prinsese.

– Dormitorul? Ridică dintr-o sprânceană. Urma să-mi arăți unde este.

El apucă geanta.

– Pe aici!

Se întinse și ea după geantă, și pentru câteva secunde jucară un joc ridicol de care trage mai tare de geanta de pânză kaki. Chase știa că ar trebui s-o lase să își care geanta, dar ea nu avea mai mult de 1,64, față de 1,90 ai lui, și își închipui că o depășea la greutate cu vreo patruzeci de kilograme sau cam așa ceva. Îi putea căra geanta.

Ținând-o încă strâns în pumni, ea spuse:

– Chiar te obsedează să-mi cari geanta, nu-i așa?

El se ținea tare când îi răspunse:

– Voiam să-ți spun și eu același lucru.

Ea dădu drumul genții atât de repede, că el se clătină spre spate odată cu aceasta.

Ea scutură din cap și mormăi:

– N-am înțeles niciodată de ce bărbații simt că trebuie să facă așa pe masculii.

– Faptul că vreau să te ajut cu geanta nu înseamnă că fac pe masculul.

Ea arăta ca și cum era pe punctul de a izbucni în râs – prima dată când Chase văzu ceva asemănător cu un zâmbet apărându-i pe față – în vreme ce ripostă:

– Ești sigur?

– Poate e doar faptul că mama m-a educat bine, contră el, aruncându-i cuvintele ei de mai devreme.

Nu așteptă să-l mai contrazică... nu când era la un pas de a o săruta pe gura aia adorabilă și isteață, indiferent dacă ea voia sau nu. Sau asta, sau să găsească un mod de a o face efectiv să zâmbească. Sau, și mai bine, să afle cum suna râsul ei.

O conduse prin hol spre dormitorul principal, unde plănuise el să doarmă. Celelalte dormitoare aveau toate saltele de calitate, dar el voia să-i asigure lui Chloe ce era mai bun.

Chase deschise ușa, și era gata să întindă mâna să aprindă lumina, când își dădu seama că era deja aprinsă. Creierului său îmbibat de apă îi fu necesar mai mult timp decât ar trebui pentru a pricepe că patul era ocupat.

Și o femeie goală îl aștepta acolo.

„Ah, rahat!" Uitase complet de Ellen, dar era evident că managerul podgoriei lui Marcus nu uitase de el. Dacă lucrurile ar fi decurs altfel în seara asta – cu totul altfel –, știa că ar fi fost entuziasmat s-o găsească deja goală și pregătită pentru el.

Doar că, după ce o cunoscuse pe Chloe, Chase era cât se putea de lipsit de entuziasm de prezența unei Ellen despuiate.

Ellen făcu ochii mari, uitându-se când la el, când la Chloe. Era limpede că surpriza o făcuse să rămână pironită locului pe pat, și îi trebui un minut să-și scoată căștile de la iPod. Evident, muzica acoperise zgomotul discuției lui Chase cu Chloe din living, și Ellen habar n-avea că Chase nu avea să intre singur în dormitor.

Înainte ca el să poată reacționa rapid și s-o scoată naibii pe Chloe de acolo, ea ieși din spatele lui. El se aștepta ca ea să icnească indignată și să facă inevitabilul – să-și ia bagajul de la el și să iasă din nou în ploaie.

Dar tot ce se auzi fu sunetul grav al râsului ei. Chiar sunetul pe care el sperase doar cu câteva clipe înainte să-l audă... însă nu își imaginase că asta avea să se întâmple.

– Poate..., spuse ea amuzată, există un alt dormitor pe care l-aș putea folosi? Chicoti din nou. La o distanță la care să nu se audă nimic, dacă se poate, te rog.

El îi aruncă o privire care spunea că era nebună. Chloe nu putea crede cu adevărat că el avea să facă sex cu Ellen în vreme ce ea era în aceeași casă, nu-i așa?

Dar, pe de altă parte, îi pieri complet întrebarea din minte în vreme ce râsul ei îi cuprinse pe de-a-ntregul simțurile.

Doamne, cât îi plăcea sunetul ăsta! Atât de ușor. Direct din suflet. Și zâmbetul era absolut încântător.

Ellen era încă goală pușcă în pat, dar el nu-și putea lua ochii de la Chloe. Voise s-o sărute încă din clipa în care o întâlnise. Acum, voia s-o sărute până-și pierdea mințile *și* s-o facă să zâmbească – și să-i audă din nou râsul dulce.

– Chase? Ellen vorbi în cele din urmă, cu vocea ceva mai stridentă decât de obicei. Cine e ea?

Ellen se mișcă acum ca să se acopere, și, pe când o făcea, el își dădu seama că, de fapt, la urma urmei, nu era genul lui. Prefera formele lui Chloe mușchilor fermi ai lui Ellen. Și părul blond vopsit nu se putea compara cu părul castaniu ce capta lumina fluturând pe umeri de fiecare dată când Chloe se mișca.

– Sunt Chloe.

Chase era mai mult decât surprins de cât de amuzată era ea de toată povestea asta. Evident, îi plăcea să-l vadă cum se ocupa de această situație dificilă. Care era, trebui să admită, destul de amuzantă.

– Chase m-a cules în seara asta. Mișcă din cap în direcția lui și adăugă: Știi povestea – fata care a dat

de belea pe marginea drumului întâlnește băiatul cu mașină de fițe.

Ellen arăta mai degrabă încurcată decât furioasă, înfășurându-se într-un halat, ceea ce el bănuia că avea sens, pentru că nu era ca și cum ar fi plănuit în seara asta să facă mai mult decât să se distreze puțin împreună, fără vreo obligație. Se uită la Chase și păru a încerca să se decidă în legătură cu ceva înainte de a vorbi.

– Tu fiind fotograf și având contact cu tot felul de oameni, ar fi trebuit să-mi închipui că ești implicat în genul ăsta de lucruri.

Simțindu-se de parcă intrase într-un fel de scenă suprarealistă ce se turna pentru unul dintre filmele fratelui său Smith, Chase întrebă:

– În ce fel de lucruri crezi tu că sunt implicat?

– Știi tu, partide în trei și chestii din astea, spuse Ellen, apoi își mușcă buza gândindu-se la ceea ce ea credea că era noua direcție a serii. Își mută atenția de la Chase la Chloe. Mă bucur să te cunosc, Chloe, chiar dacă e un pic neașteptat. Apropo, sunt Ellen. Se opri să tragă adânc aer în piept înainte de a spune: Ești foarte drăguță.

Chloe arăta extrem de amuzată de felul în care Ellen se uita la ea, evident încercând s-o evalueze pentru viitorul spectacol în pat, de vreme ce acum credea că el era implicat în genul ăsta de chestii.

– Mulțumesc, cred, îi spuse ea lui Ellen, și tu ești drăguță, dar nu cred că sunt în stare de o partidă în trei în seara asta.

Felul lejer în care o spusese făcu mintea lui Chase s-o ia în tot soiul de direcții nebunești. Participase până acum la partide în trei?

Doar ideea ca altcineva să o atingă îl făcu să vadă roșu în fața ochilor.

Nu căutase niciodată ceva serios, fiind perfect mulțumit cu aventuri de-o noapte. Fiind mereu pe drumuri, i se potrivea cel mai bine să păstreze lucrurile clare și simple, și Chase nu-și invidiase niciodată colegii care aveau soție și copii așteptându-i acasă.

Dar, din prima clipă în care o văzuse pe Chloe, visase s-o protejeze. Acum, se întreba dacă era posibil ca deja să vrea mai mult. Chiar dacă abia o cunoscuse, știa că atracția putea apărea într-o clipă.

Putea și o relație să apară așa repede?

– Ah, Doamne, spuse brusc Ellen când văzu în cele din urmă vânătaia urâtă a lui Chloe. Ce s-a întâmplat cu fața ta?

Chase ura să vadă cum orice urmă de bună dispoziție dispăru de pe fața lui Chloe.

– N-am nimic, îi spuse ea lui Ellen înainte de a se întoarce din nou spre el, spunând: O să găsesc singură un alt dormitor. Noapte bună!

Chase voi să se ducă după ea, dar știa că mai întâi trebuia să se ocupe de Ellen.

– E în regulă? întrebă Ellen după ce Chloe închise ușa în urma ei. Vânătaia aia arată foarte rău. Înainte ca el să poată răspunde, întrebă: A mers la doctor? Și ai găsit-o într-adevăr pe marginea drumului?

El își trecu o mână prin părul ud, dorind să poată răspunde la întrebările lui Ellen.

În schimb, tot ce-i putu spune fu:

– O să fie în regulă. Urma să aibă el grijă de asta. Uite ce e, în seara asta n-o să se mai petreacă nimic între noi.

Ellen îi zâmbi, iar ceea ce ar fi trebuit să fie flirtul lor fu uitat pe loc.

– Probabil așa e cel mai bine, având în vedere că lucrez pentru fratele tău.

Chase fu bucuros că amândoi căzură de acord că evitaseră la mustață orice potențială problemă.

– E chiar foarte drăguță. Adunându-și hainele în brațe și mergând spre baie, ea îi făcu cu ochiul și îl tachină: Destul de drăguță încât chiar mă gândeam la partida în trei, deși nu e deloc stilul meu.

– Nu. Răspunsul lui fu instinctiv. Nu are să se întâmple niciodată.

Nu avea să o împartă niciodată, dar absolut niciodată, pe Chloe cu altcineva.

Asta dacă avea să o convingă nu numai să-și deschidă sufletul și să-i spună ce i se întâmplase, ci și să rămână destul de mult încât să vadă dacă scânteile inițiale dintre ei s-ar putea transforma în ceva mai serios.

Problema era, își spuse el în timp ce ieșea din dormitor s-o lase pe Ellen să se îmbrace și mergea pe hol să se asigure că Chloe se aranjase într-unul dintre celelalte dormitoare, că avea sentimentul că s-o convingă pe Chloe să aibă destulă încredere în el pentru a-i da o șansă nu avea să fie deloc o sarcină ușoară.

capitolul 3

Chloe nu voia nimic mai mult decât să-și lase bagajul pe podeaua dormitorului, să se arunce pe pat și să se facă ghem. Dar podeaua de lemn părea foarte scumpă și deja o udase destul. Știa cum locuiau oamenii cu bani, dar, chiar și așa, era impresionată de această casă grozavă din ținutul vinurilor. Și când te gândești că era doar casa de oaspeți! Nu-și putea imagina cum arăta casa principală.

Crescuse într-o gospodărie din zona inferioară a clasei de mijloc, cu părinți care voiau întotdeauna mai mult, dar nu știau niciodată cum să obțină. Așa că, atunci când îl cunoscuse pe soțul ei, și el îi spusese că voia să-i ofere lumea, îi urmase promisiunile direct la altar.

Habar n-avea ea la vremea aceea cât de puțin valorau promisiunile. Poate că-i dădea bani de cheltuială și haine frumoase, dar încercase să-i răpească tot ce conta cu adevărat.

Scuturând din cap ca și cum asta ar fi ajutat-o să-și alunge amintirile urâte, se îndreptă spre baie. Lăsându-și geanta pe pardoseala din gresie, se dezbrăcă de hainele ude și murdare, le puse în chiuvetă și începu să spele noroiul de pe ele. I-ar fi plăcut să le arunce, dar n-avea mare lucru cu ea și știa că urma să aibă nevoie de ele în curând. Cel mai bun lucru pe care-l putea face acum era să spele murdăria cu săpun și apă, să stoarcă hainele cât de mult putea și să le agațe la uscat. Bănuia că existau mașină de spălat și uscător, dar să fie lăsată să își petreacă noaptea în casa unui străin – nici măcar a străinului

care o adusese aici, ci a unui frate pe care ea nici nu-l întâlnise – era mai mult decât un act de caritate.

Terminând în cele din urmă cu hainele, se duse la duș și vru să dea drumul la apă, dar se răzgândi. Baia avea un jacuzzi uriaș. Aproape că gemu cu glas tare la gândul de a sta în apa caldă, cu jeturile masându-i picioarele, spatele și tălpile.

Chloe se uită aproape cu vinovăție la ușa băii înainte de a-și da seama că era o prostuță. Era încuiată, și ea era, într-un final, singură. Pentru că Chase insistase ca ea să rămână aici peste noapte, ce rău era dacă se folosea de dotări? Cel puțin, de ce oferea baia.

Nu mai fusese într-o astfel de cadă de când plecase...

Nu. Nu avea să își permită să se gândească la asta acum. Chloe știa că n-avea luxul de a pretinde că totul era în regulă – nici pe departe –, dar în sinea ei se simțea în siguranță în această casă frumoasă, înconjurată de vie.

Presupuse, după câteva secunde, că acel sentiment minunat de siguranță – și amintirea a cât de bine fusese să se simtă atât de caldă și de protejată în brațele lui Chase pentru cele câteva clipe cât îl lăsase s-o țină în brațe – îi făcu trupul să se manifeste atât de ciudat atunci când păși în apă fierbinte.

Își simțea pielea extrem de sensibilă pe când își cufunda încet picioarele și apoi șoldurile și spatele în cada spațioasă. Oftând de plăcere, își sprijini capul pe marginea rotundă și se uită în sus printr-un luminator ce răsuna de la ploaia de afară. Nu se simțise feminină sau sexy de foarte mult timp. Și totuși, nu exista nici o îndoială că Chase fusese atras de ea.

Ar fi trebuit să fie deranjată de asta. La urma urmei, abia îl cunoscuse. Și nu era în starea de spirit potrivită pentru a avea de-a face cu atracția cuiva. Nici cu a lui, nici cu a ei. Cu toate astea, o vibrație grea și fierbinte pulsa în sânii ei, ce se simțeau și mai plini decât în mod

normal. Între coapse... ei bine, adevărul era că ardea acolo jos.

La naiba, dacă ar fi cât de puțin sinceră cu ea însăși, se aprinsese încă din clipa în care Chase se apropiase, îi pusese o mână pe ceafă și ținuse pachetul cu gheață apăsat pe obraz în bucătăria fratelui lui.

Se părea că și ea, și fata din patul lui aveau aceleași gusturi.

Gândul la străina goală – spusese că o cheamă Ellen – și la ideea ei nebunească o făcu pe Chloe să zâmbească pe neașteptate, afundându-se în cadă și lăsându-și capul pe spate să își ude părul în apa fierbinte. *Mmm, ce bine era!* Întinse mâna după șamponul scump de pe margine și începu să-și maseze pe păr lichidul cu miros dulceag.

Nu fusese o noapte grozavă, dar cel puțin existase un soi de umor neașteptat. În special, privirea lui Chase când deschisese ușa dormitorului și își dăduse în sfârșit seama că nu erau singuri în casa de oaspeți a fratelui său.

Era clar că fusese surprins de femeia despuiată – și de faptul că ea fusese doar vag tulburată de ideea de a fi în pat cu mai mult de o persoană.

Zâmbetul lui Chloe deveni un fel de încruntătură. Nu doar pentru că nu crezuse că lumea chiar făcea așa ceva, ci și pentru că nu putea înțelege cum gândea Ellen.

Dacă Chase ar fi fost al ei, nu l-ar fi împărțit cu nimeni.

Direcția șocantă a gândurilor o făcu să înlemnească brusc. Șamponul îi picura pe gene, și se cufundă în apă sperând să-și spele în același timp și gândurile nepoftite.

Ce era în neregulă cu ea? Era chiar atât de netoată? Atât de plină de fantezii și visuri nebunești?

Avea mai multă minte de-atât; știa că singura persoană în care ar trebui să aibă încredere pentru multă vreme era ea însăși.

Și, cu toate astea, nu se tachinase cu Chase în living și în bucătărie? Aproape flirtase, când ar fi trebuit să fie prudentă. Și apoi, când o găsiseră pe femeia care-l aștepta în pat, poate că ar fi trebuit să fie șocată, dar, în schimb, Chloe nu fusese în stare să-și oprească râsul.

Nu, când să aibă în sfârșit un motiv să râdă din nou o făcea să se simtă atât de bine.

Uimitor, pentru câteva clipe, se simțise aproape la fel ca înainte.

Pe vremuri, Chloe fusese o femeie senzuală. Nu fusese una dintre fetele acelea care se tem de propriul trup. Îi plăcea să fie sărutată. Mângâiată. Iubea și alte lucruri. Lucruri pentru care fostul ei soț îi spunea că trebuia să se rușineze. Dar faptul că își alesese un nenorocit de bărbat nu însemna că acele impulsuri, acele dorințe dispăruseră vreodată cu adevărat.

Doar se ascunseseră.

Și Chase era evident – și din nefericire – un maestru la jocul de-a v-ați ascunselea.

Chloe oftă săpunindu-se pe un braț. Nu putea crede că trupul ei hotărâse să se trezească acum. Astăzi, mai mult ca oricând, trebuia să se concentreze să doarmă, să mănânce și să se gândească la ce să facă mai departe.

În schimb, stătea întinsă în cadă, gândindu-se la Domnul Bunăciune, cu ochii lui verzi și zâmbetul neastâmpărat. Ca să nu mai pomenim despre trupul lui ridicol de grozav – înalt, cu umeri lați și musculos.

O rodea frustrarea pe când continua să se săpunească cu mai multă forță decât ar fi fost necesar. Avea o presimțire rea că, dacă se ridică din cada asta superbă, în loc să se afunde în ceea ce era, cu siguranță, un pat fantastic de luxos și să adoarmă imediat, avea să se zvârcolească toată noaptea ațâțată de o dorință nestăvilită.

Nu, la naiba! Când îl părăsise pe fostul ei soț, jurase să aibă grijă de ea. Atunci, credea că asta însemna doar

bani, o slujbă și o casă. Evident, se gândi scuturând cu tristețe din cap, părea și că, dacă se simțea inexplicabil de excitată, trebuia să aibă grijă și de asta.

Se mișcă în cadă la gândul ăsta cumva șocant și, pe când apa caldă îi mângâia formele, încerca să ghicească de când nu mai făcuse sex. De când putuse să-și exploreze trupul și să cedeze dorințelor lui.

De cât timp se rușina de senzualitatea ei naturală?

Măcar dacă răspunsurile n-ar fi atât de dureroase. Măcar dacă răspunsurile n-ar face-o să se simtă atât de neputincioasă.

Nu. Nu avea să se gândească la asta în această seară. Nu după toate prin câte trecuse.

Ziua de mâine avea să vină destul de repede. Dar în seara asta... ei bine, poate că în seara asta era șansa ei să înceapă să facă niște pași mult necesari în direcția recăpătării unei părți din ea însăși pe care fusese forțată s-o nege mult prea mult timp. Nu-și putea reconstrui toată viața de la zero în seara asta. Ar fi nevoie de mult mai mult decât o seară în Napa Valley. Dar de ce să nu-și ofere cel puțin o mostră a plăcerii pe care și-o reprimase pentru mult prea multă vreme?

Închizând ochii, se sili să-și descleșteze fălcile împreună cu mușchii brațelor și ai picioarelor. Pe când se relaxa afundându-se în apa caldă, Chloe își duse mâinile deasupra sânilor și le lăsa acolo, simțind cum i se accelerează bătăile inimii.

Pielea îi era caldă de la apă. Încet, își lăsă mâinile să alunece peste sânii plini și trase aer în piept, simțind senzațiile surprinzător de plăcute ce o străbăteau. Obișnuia să-i placă să aibă mâinile și gura unui bărbat dezmierdându-i pielea.

Nu avusese fantezii sexuale de multă vreme, dar în seara asta erau doar ea și mâinile ei și o cadă plină

cu apă fierbinte. Nu era nimeni aici să-i spună că era obscenă sau rea pentru că-i plăcea ce-i plăcea.

Invocând amintiri senzuale de mult uitate, își lăsă mintea să plutească spre o scenă în care ea se găsea în brațele unui bărbat, și capul lui era aplecat peste sânii ei. Apoi, el își înălță capul, și ea icni când un val de excitare o izbi direct între coapse.

Pentru că bărbatul semăna cu Chase.

Chloe ar fi trebuit chiar atunci să înceteze să se atingă. Știa că ar fi trebuit să posede autocontrolul necesar pentru a se ridica din cadă și a merge să se culce, având o disperată nevoie de somn.

Dar îi lipsise atât timp. Mult prea mult timp. Avea 30 de ani și se îndrepta spre apogeul vieții sexuale, nu-i așa?

Încă un motiv să fie mânioasă pe felul în care permisese să i se scurgă viața în ultimii ani.

Și senzualitatea înnăscută era încă o parte a vieții sale pe care o revendica.

Se uită în jur la baia spațioasă cu pardoseală de gresie. Jaluzelele acopereau fereastra de deasupra căzii. Salvatorul ei era ocupat cu altă femeie.

Chloe știa că aici era în siguranță, mai în siguranță decât fusese de foarte multă vreme. În seara asta, avea ocazia să se simtă din nou normal. Și avea să profite... chiar dacă fața splendidă a unui bărbat pe care abia îl cunoscuse – și de care era incredibil de atrasă, deși fiecare celulă a creierului ei știa că nu trebuia – era chiar bărbatul a cărui imagine avea s-o facă să țipe în extaz peste câteva minute.

Ținându-și o mână pe sâni, o lăsă pe cealaltă să alunece peste coaste, apoi peste abdomen, până când atinse părul creț și moale dintre coapse. Din instinct, își desfăcu picioarele în apă.

Răsuflarea i se acceleră când degetele îi alunecară mai jos. Chiar și în apă, putu simți cât de alunecoasă era, cât de pregătită fusese încă din prima clipă în care Chase o atinsese, mâna lui trecându-i prin părul de la ceafă când îi ținea gheața pe obraz. Mai că fusese arsă de căldura corpului lui lângă al ei, chiar dacă știa că el avusese grijă să nu se apropie prea mult.

Habar n-avea cum de putuse reacționa așa față de un străin. Având în vedere ce i se întâmplase, vânătaia ce încă zvâcnea pe obraz, n-ar fi trebuit să se eschiveze și să-i displacă profund senzația simțită când mâinile lui o atinseseră?

Dar nu urâse nici pe departe atingerea lui Chase. Chiar deloc, având în vedere uimitorul adevăr că fusese mult mai mult tentată să se frece de el decât să-l respingă.

Pe când degetele i se roteau între picioare, gândurile o duseră înapoi la clipa în care se uitase la vintrea lui. Odinioară, sexul fusese bun, destul de bun încât își putea încă imagina câtă plăcere îi putea oferi unei femei un tip ca Chase.

Adâncindu-se în apă, încât nasul, gura și ochii de abia se vedeau, își desfăcu și mai tare picioarele și lovi din greșeală ceva în cadă ce acceleră jeturile de apă.

Chloe deschise ochii în vreme jeturile înspumate îi atacau pielea sensibilă. La început, i se păru prea mult, prea multe senzații o asaltau dintr-odată, dar apoi, în vreme ce se obișnuia cu apa ce se mișca peste mușchii ei dureroși, se surprinse că se relaxează și mai tare.

Ridicarea șoldurilor sub jetul de apă i se părea imorală. Păcătoasă.

Și plăcere pură.

Mișcându-și mâna dintre picioare înapoi pe sâni, cuprinse câte unul în fiecare mână pe când apa o atingea între picioare în cel mai minunat fel cu putință.

Își legănă șoldurile sus și jos apropiindu-se din ce în ce mai tare de cel mai dulce orgasm pe care-l avusese de foarte mult timp. În minte îi apăru din nou chipul lui Chase, și nici măcar nu se obosi să se oprească din a-și imagina ce gust ar avea sărutul lui, cum ar fi să simtă mâinile lui mari pe ea în loc de ale ei.

Un sunet ciudat încercă să-și croiască drum în subconștientul ei, dar era mult prea pierdută pentru a-i da atenție. Și apoi, numele lui Chase îi apăru pe buze pe când întregul trup i se încordă și apoi explodă într-o mie de bucăți delicioase, șoldurile apropiindu-se mai mult de jeturile minunat de puternice, degetele strângându-i-se pe sâni.

Ah, Doamne, iubea senzația asta, iubea dezlănțuirea ce-i străbătea sângele și calmul ce urma imediat după aceea. De ce trăise atât timp fără asta?

Chloe se simți atât de relaxată și de caldă, că era pe cale să se relaxeze și mai adânc în cadă, când creierul reveni la clipa când se dezintegrase. La sunetele pe care le auzise, dar pe care le alungase pe când trupul ei zbura dincolo de culmi.

Inima începu să-i bată din nou cu putere când deschise încet ochii. Era încă destul de dezorientată de la orgasm, încât era sigură că nu putea vedea ceea ce tocmai vedea: pe Chase stând în ușa băii, cu o mână pe clanță.

Surpriza – și o dorință periculos de puternică – i se puteau citi pe față.

capitolul 4

Chloe închise ochii din nou, își ținu răsuflarea și se afundă complet sub apă în vreme ce jetul se opri singur. Își ținu răsuflarea cât putu de mult, în tot acest timp rugându-se ca, atunci când avea să se ridice, ușa să fie tot închisă și încuiată... și ca imaginea cu Chase privind-o nu numai goală, ci și pipăindu-se în cada fratelui lui să fie nimic mai mult decât parte dintr-un vis urât.

Din păcate, când se ridică să respire și deschise ochii, el era acolo, exact unde fusese cu un minut înainte.

În ciuda faptului că era deja în apa caldă, ea putu simți un alt val fierbinte de umilință ce-i acoperi repede pielea din cap până-n picioare.

Cel puțin, asta se gândea că era.

Cu un pleoscăit de apă și piele, își adună picioarele sub apa din cadă și își ridică genunchii, încercând să-și ascundă partea de jos a trupului gol, în vreme ce își încrucișa brațele peste piept ca să-și acopere sânii expuși pe deasupra apei.

Silindu-se să se uite direct în ochii lui – ochi verzi ce emanau destulă căldură cât să pornească un extinctor – spuse:

– Ușa era încuiată!

Ce bine că avea destulă minte cât să nu aștepte vreo scuză. Pentru că Chase nu arăta nici pe departe a avea remușcări.

– Probabil n-ai încuiat-o ca lumea.

Buzele ei n-ar trebui să fie pe punctul de a schița un rânjet. Nimic din toate astea nu era amuzant. De fapt,

ar fi fost amuzant dacă i s-ar fi întâmplat oricui altcui-va – de exemplu, într-un film la care se uita.

Dar asta nu era o comedie romantică.

Era viața ei distrusă.

– Întotdeauna dai buzna în baie când ai musafiri?

Într-un final, el păru un pic mâhnit.

– N-am văzut lucrurile tale în dormitor. M-am gândit că poate te-ai hotărât să pleci. Se opri, privirea îmblânzindu-se, estompată de dorința ce încă radia din el. Îmi făceam griji pentru tine. Întinse mâna. Și ți-am adus Advil, pentru vânătaie. Știu cât de tare doare.

Bunătatea lui o lovi direct în plex, acolo unde încă era prostesc de vulnerabilă, făcând-o să închidă ochii din cauza forței impactului.

Știa că trebuia doar să-și țină ochii închiși. Pentru că, atunci când făcu greșeala să îi deschidă din nou pentru a-l privi în ochi curajoasă, ce văzu pe chipul lui nu o ajută să facă deosebirea între dorința și bunătatea lui.

Cum să poată, când amândouă erau ambalate într-un pachet mult prea grozav?

Ah, Doamne!

Fusese atât de uluită văzându-l în ușă, încât uitase complet numele ce-i fusese pe buze pe când ajungea la orgasm.

Numele lui.

Chloe înghiți. Cu greutate.

Știind că era doar un singur mod de a ieși din asta acum, spuse cu mult mai multă îndrăzneală decât simțea:

– Apropo, cunosc o mulțime de Chase.

El ridică dintr-o sprânceană, un colț al gurii zvâcnindu-i cu o evidentă nevoie de a rânji.

– Serios?

Stătu așa, cu un zâmbet schițat mai mult decât era rezonabil. În special când amândoi știau că era

foarte probabil ca ea să nu fi cunoscut în viața ei vreun alt Chase.

– Mi se spune, de obicei, că e un nume destul de rar.

Ei bine, ce replică putea da? Dar acum, că junghiul inițial de umilință și surpriză trecuse, Chloe deveni și mai conștientă de poziția în care se afla.

Orice l-ar fi învățat mama lui Chase, era evident că uitase să-l învețe lecția despre cum să lași în pace o fată goală să-și revină. Pentru că, în loc s-o lase să iasă din cadă și să se îmbrace în intimitate, el își plimba privirea admirativă peste pielea ei goală.

Simți dorința de a se acoperi mai mult, dar, chiar dacă fata goală din patul lui era cu mai mult de cincisprezece kilograme mai slabă decât Chloe, de ce trebuia să-i fie rușine de formele ei?

I se spusese de mult prea multe ori de către fostul ei soț că trebuia să slăbească. N-avea să mai țină dietă niciodată. Pentru nimeni. Își păstra mușchii și formele.

Adoptând nou atitudinea de bravadă, spuse:

– Știi că sunt încă goală aici.

– Desigur, afirmă el cu o evidentă plăcere față de starea ei.

De ce nu era mai enervată pe el?

Și, mai important, de ce nu era speriată?

El era masiv. Mult mai mare decât ea. Mâinile lui îi puteau face mult rău. Ca să nu mai vorbim despre alte părți ale corpului lui ce o puteau vătăma.

Și totuși, chiar dacă avea toate motivele să fie înspăimântată de ce ar putea Chase să-i facă, nu se temea de el.

La început, fusese reticentă să se urce în mașină cu el, dar apoi, când Chase începuse să vorbească despre familia lui, acea reținere dispăruse. Era limpede că își iubea foarte mult frații și surorile, și era dificil să-ți imaginezi un ucigaș în serie cu o asemenea legătură cu familia lui.

Încercase să se îngrijoreze din nou în bucătărie când el insistase să se uite la obrazul ei, dar adevărul era că ea nu se retrăsese pentru că îi era teamă că i-ar face rău.

Nu, voise să fugă din cauza unei cu totul alte temeri.

Îi era teamă de reacția ei față de el. De cât de puternică – și de directă – fusese atracția ei față de el.

Și acum, iat-o, goală și udă în apa ce se răcea cu rapiditate, simțind încă acea reacție. De fapt, mai mult ca niciodată. Chiar și după ce se făcuse complet de râs strigându-i numele în toiul a ceea ce ar fi trebuit să fie un moment cu totul intim.

Enervată pe ea însăși pentru această ciudată slăbiciune și pe Chase pentru că era un tip așa încăpățânat, spuse cu o mare doză de sarcasm:

– Nu înțelegi prea bine o aluzie, așa-i?

El zâmbi, un zâmbet frumos ce-i provoca lui Chloe chestii ciudate în stomac.

– Înțeleg mai bine mesajele directe.

– Ieși acum!

El zâmbi din nou, un zâmbet urmat de un râset zdravăn.

– Vrei mai întâi un prosop?

– Adică, prin *mai bine* vrei să spui *mai greu*? Și totuși, chiar pe când rostea aceste cuvinte cu cea mai limpede voce pe care o putea folosi, se strădui ca naiba să-și reprime mișcarea de curbare a buzelor într-un rânjet asemănător cu al lui.

De data asta, nu fu deloc surprinsă când răspunsul lui fu să se apropie mai mult de ea în loc să iasă. Trase un prosop gros, plușat de pe suportul încălzit.

– Uite!

Întinse prosopul astfel încât ea să trebuiască să se ridice, să iasă din cadă și să meargă spre el ca să-l ia. Trăgând de timp, încă încercând să înțeleagă ce era cu Chase de o făcuse să continue cu acest joc nebunesc al lor, ea spuse:

– Și ce s-a întâmplat cu cealaltă femeie goală?

– Am trimis-o acasă, zise el, ca și cum era cel mai evident răspuns din lume.

Decizând că nu mai erau multe motive care s-o facă să-și țină gura în momentul ăsta – la urma urmei, era goală în cadă și el ținea un prosop drept provocare clară –, Chloe se strâmbă puțin și se dezlănțui:

– Sărmana de ea! A fost dezamăgită de cât de repede ai terminat?

Dinspre Chase se auzi un râset înăbușit.

– Mă tem că n-a fost seara ei norocoasă. S-a îmbrăcat și a plecat imediat după tine.

Hmm. Ei bine, asta era surprinzător. Nu cunoștea mulți bărbați care puteau expedia acasă o femeie adorabilă și goală fără ca mai întâi să ia ce li se oferea.

De ce n-o lăsa și pe ea în pace?

Și de ce ea nu voia asta?

Amândoi știau că, dacă ea începea să țipe, dacă voia într-adevăr ca el să plece, el avea să plece. În schimb, jucau acest joc nu numai cu prosopul, ci și cu evidenta atracție pe care o simțeau unul față de celălalt.

Era un joc care pe ea o distra mult prea tare.

Atât de tare, încât știa că, dacă mai dura mult, avea să facă ceva prostesc.

Chiar *foarte* prostesc.

Nu.

Gata cu prostiile! La urma urmei, căsătoria ei fusese bazată în întregime pe alegeri proaste. Și uite cu ce se alesese. O vânătaie mare și urâtă pe față, mașina în șanț... în vreme ce se ascundea în casa unui străin și încerca să se folosească de atracția reciprocă pentru a ignora faptul că încă trebuia să descopere cum să se ocupe de problemele ei.

Gândul enervant o făcuse să uite cu totul de jocul pe care îl jucau ea și Chase și de goliciunea ei, suficient

încât să se ridice să ia prosopul înainte de a-și da seama de ceea ce făcuse.

Înlemnită brusc, rămase în fața lui, conștientizând șocată fiecare picătură de apă ce-i curgea pe pielea goală și cădea înapoi în cadă.

Ochii verzi ai lui Chase se dilatară, devenind aproape negri în vreme ce se uita la ea.

– Dumnezeule, ești superbă, Chloe!

Ea nu era sigură dacă el își dădea seama că rostise cuvintele cu glas tare, dar admirația din ele o șocă.

Nimeni nu se uitase vreodată așa la ea, ca și cum nu mai văzuse niciodată pe cineva sau ceva așa drăguț.

Nu. Nu drăguț.

Superb.

Poate că puterea acelui singur cuvânt, după ce până atunci auzise doar *atrăgătoare* și *sexy*, era cea care o țintui locului, încă goală și cu apa scurgându-se de pe ea.

Așteptând.

Anticipând.

Dorind.

Știa exact ce avea să urmeze, putea practic să regizeze ce orice burlac de pe pământ ar face în situația asta. Chase avea s-o vrăjească să fie de acord să se culce cu el, și dimineață ea avea să îl urască pentru că profitase de slăbiciunea ei senzuală când nu îi era implicată și inima.

Dar în principal avea să ajungă să se urască pentru că fusese slabă și nesăbuită și pentru că nu își păzise mai bine inima și trupul.

Doar că, pe măsură ce secundele se scurgeau în același ritm cu bătăile mult prea puternice ale inimii ei, chiar dacă Chase nu voia nimic mai mult decât să-și smulgă jeanșii de pe el și să intre după ea în cadă, n-o făcu. Și, chiar dacă amândoi știau că el era destul de masiv și de puternic încât să o posede înainte ca ea să-și poată trage răsuflarea, nu schiță nici cea mai mică mișcare.

Chloe nu putea crede. Nu-i dăduse voie s-o atingă. Și, uimitor, el se conforma, nu se repezea să ia ce putea doar pentru că era mai mare și mai puternic decât ea.

Un junghi ascuțit o lovi drept în coaste, exact în inima ce fusese atât de rănită și de chinuită.

Era posibil ca, pentru prima dată în viață, să cunoască un bărbat care să n-o atingă, care să nu încerce să facă o mișcare... decât dacă ea îi permitea?

Chiar era posibil ca, în ciuda intensei dorințe din ochii lui și a felului în care mușchii din falcă zvâcneau de la autocontrolul la care apelase pentru a rămâne exact acolo unde era, Chase n-ar fi pus niciodată mâna – sau buzele – pe ea decât dacă ea i-ar fi cerut direct?

Chiar era posibil să n-o sărute decât dacă ea îl ruga s-o sărute, până când era gata și disperată să fie atinsă, să facă dragoste cu el?

Imagini ale acestei disperări n-ar trebui să fie atât de clare, n-ar trebui să i se deruleze în minte ca un film sexy. Dar erau atât de ridicol de clare – și de puternice –, încât trebui să se folosească de ultima fărâmă de autocontrol pentru a le alunga.

– O să iau acum prosopul, mulțumesc.

Nu existase niciodată o afirmație mai puțin senzuală rostită între un bărbat și o femeie.

Și atunci, de ce se simțea brusc cu răsuflarea întretăiată?

Pe toți dracii.

Chase făcuse la viața lui multe lucruri nebunești cu femei, dar nici una dintre ele nu se compara cu Chloe ieșind din cadă.

Și nu exista nici un trup de manechin pe care-l fotografiase de-a lungul anilor care să aibă un gram din senzualitatea ce emana din toți porii trupului gol al lui Chloe.

Coborându-și privirea, își dădu seama că prosopul îi tremura în mâini.

Chase se strădui să se calmeze. N-ar fi trebuit să rămână în baie. Știa asta.

Dar nu se putuse abține. Și nici nu credea că ea chiar voia ca el să plece.

Totuși, o voce rațională slabă din mintea lui îi spunea că ar trebui să-i dea prosopul înainte ca ea să se usuce singură sau să răcească. Îi întinse prosopul, și ea îl trase înainte să ridice ochii spre el.

- Bunăciune? îi spuse Chloe.

El văzu cum pe față îi apăru uimire când ea își dădu seama de cum îl strigase.

Bunăciune.

- Vorbești despre mine, așa-i? întrebă el, bucuros să vadă cum ea îi dărui încă unul dintre acele minunate zâmbete ce practic îl doborau. Gura ei era frumoasă chiar dacă ea se încrunta sau își mușca buza. Dar, când zâmbea, emana atâta căldură, că el simțea ca și cum soarele tocmai răsărise să-i lumineze pe amândoi.

- E o poreclă bună, nu crezi? Înainte ca el să poată răspunde, ea îi aminti: Trebuie să dai drumul prosopului.

El știa asta. Dar, la naiba, nu era sigur că în clipa asta își mai știa măcar propriul nume. Prin urmare, cum să îi poată comanda creierului să funcționeze suficient încât să-și desprindă degetele de pe prosop?

- Scuze.

Și chiar îi părea rău, în special când ea își înfășură repede prosopul mare în jurul ei.

- Cada asta chiar e nemaipomenită.

El era destul de sigur că arăta ca un idiot stând acolo, incapabil să răspundă. Din greșeală, o văzuse cum își oferise ceea ce păruse un orgasm grozav, și ea nu avea de spus decât că era o cadă nemaipomenită?

– Nu sunt sigur că baia a avut vreo legătură cu asta, spuse el în cele din urmă.

Îi plăcea sunetul râsului ei, îi plăcea faptul că suna din ce în ce mai puțin forțat de fiecare dată când îl auzea. Ea ridică din umeri trecând pe lângă el, aranjându-și prosopul între incredibilii ei sâni.

– Un tip nu trebuie să subestimeze niciodată puterea unui jet bine plasat, fu răspunsul ei, mergând spre oglindă și începând să-și pieptene părul cu degetele.

Când el continuă să rămână locului și s-o privească din spate, ea ridică dintr-o sprânceană în oglindă.

– Sunt sigură că ești obosit.

La naiba, nu! Nu era obosit. Nu când ea stătea atât de aproape cu doar un prosop pe ea.

– N-am nevoie de mult somn.

– Ei bine, eu am. Cu asta, ieși din baie și se îndreptă spre ușa care ducea spre hol. Noapte bună!

Îndatoritor, se duse și el spre ușă, la mult timp după ce ar fi trebuit deja să plece.

– Noapte bună!

În ciuda faptului că Chase o dorea mai mult decât dorise vreodată o altă femeie, sărutul pe care voia să i-l dea nu era unul de genul celor care ar fi făcut-o să implore un alt orgasm.

Nu, ce voia cu adevărat să facă era s-o sărute pe frunte. Voia să-i dea un sărut blând care să-i dea de înțeles că era în siguranță cu el.

Dar nu câștigase acel sărut, și instinctiv avu mai multă minte decât să ia ceva de la Chloe fără ca ea să-i fi oferit.

Era la jumătatea holului când o auzi spunând:

– Bunăciune?

Rânjind din nou la auzul poreclei pe care i-o dăduse – trebuia să fie de bine, nu? –, se întoarse în loc.

– Da?

În ciuda poreclei, ea arăta din nou serioasă. Foarte, foarte serioasă.

- Mulțumesc! Pentru tot ce ai făcut în seara asta.

Pieptul i se strânse la auzul vorbelor din inimă. Și vorbelor nerostite - *Mulțumesc pentru tot ce nu ai făcut* -, ce sunau la fel de clar ca acelea spuse cu glas tare.

- Cu plăcere, Chloe! Îi zâmbi. Îmi pare bine că ți-a plăcut atât de mult baia.

Își dădu seama că ea se străduia să nu râdă când îi spuse:

- Nu trebuie să pleci și să te duci la casa fratelui tău. Cred că o să-mi fie mai bine cu tine la capătul holului mai degrabă decât în cealaltă parte a podgoriei.

Sperând că asta însemna că se simțea mai în siguranță cu el în casă, el spuse:

- Să ai un somn bun!

Ea înclină ușor capul într-o parte și zise cu o voce slabă ce îi sfâșie pieptul:

- Știi ceva? Cred că exact așa va fi.

Și apoi ușa se închise, și el rămase uitându-se multă vreme înspre locul unde stătuse ea.

Chase Sullivan nu-și dăduse seama că în seara asta viața lui urma să se schimbe pentru totdeauna.

Dar tocmai se schimbase.

Și, uimitor - șocant -, nu era câtuși de puțin interesat să se împotrivească acelei schimbări. Dimpotrivă, se pregătea pentru o cu totul altă luptă.

Lupta pentru inima lui Chloe.

capitolul 5

Chloe se trezi încălzită și odihnită. Ah, ducea dorul unui pat ca acesta – saltea moale cu cearceafuri mătăsoase și pilote groase ușoare și totuși foarte călduroase. Cu toate astea, să își descopere propria identitate în aceste ultime șase luni de când ceruse divorțul, chiar dacă asta însemna că dormise pe cearceafuri ieftine și aspre și pe un pat de o persoană tare ca piatra, fusese mai bine decât pilotele moi și pantofii eleganți.

Tendința de a începe să fugă din nou încerca să se furișeze iar în ea, dar pentru moment îi era mult prea bine ca să facă mai mult decât să se întindă și să se cuibărească mai adânc sub pilotă. Închise ochii și încercă să adoarmă din nou, dar, deși era așa bine să stea întinsă în mijlocul unui pat mare și să lenevească, în loc să se grăbească spre bodega unde lucrase în aceste ultime luni și să servească ouă unsuroase, nu putu să ațipească. Nu când gânduri despre Chase continuau să-i apară unul după altul, perfid de dulci.

Și de fierbinți.

Noaptea trecută, se băgase goală în așternuturi, atât de istovită, încât adormise imediat. Dar, în lumina dimineții ce intra acum printre perdelele transparente, își aminti – în detalii clare și colorate – ce făcuse în baie.

Și ce văzuse el.

Instinctiv, își acoperi obrajii, care se înroșeau.

Chloe nu se simțea vinovată pentru că se atinsese în cada aceea grozavă. Nici măcar pentru felul în care numele lui îi ieșise de pe buze. Și serios că n-avea sens să fie furioasă pe el pentru că dăduse peste ea în timpul

ei „personal", nu când singurul motiv pentru care el venise s-o caute era pentru că fusese evident îngrijorat din cauza ei. Nu sperase să o prindă cu mâna între picioare.

Dar ce fusese după asta – faptul că ea nu insistase ca el să iasă din baie, felul în care se tachinaseră reciproc, faptul că ea chiar îi spusese drept în față *Bunăciune* –, ei bine, cu greu putea crede că toate astea se întâmplaseră.

Și totuși, în ciuda faptului că stomacul i se încleșta în vreme ce ea încerca să alunge amintirile astea, micul punct de căldură ce i se instalase în spatele pieptului înainte de a adormi rămase acolo.

Totul pentru că Chase nu venise la ea. N-o înspăimântase. Și nici nu încercase s-o domine în vreun fel.

Unor femei, știa ea, le plăceau astfel de lucruri. Gândeau că era excitant să le fie luată puterea. Odinioară, fusese chinuită de fantezii cu ea țintuită locului în felul ăsta. Să fie legată. Să fie neputincioasă în vreme ce era copleșită de pasiune. Să fie în stare să se abandoneze complet unui bărbat care o iubea.

Nu-și putea imagina vreo clipă să simtă la fel acum. Nu, nu avea să mai lase pe nimeni s-o lipsească de putere. Și Chloe nu putea să se gândească la nici un posibil motiv pentru care ar fi tentată să permită cuiva să controleze vreo parte din viața ei în felul ăsta. Nici măcar o singură parte.

Închise ochii, știind că era lașă stând întinsă aici, în patul ăsta moale. Ar fi trebuit să pună mâna pe telefon, să sune la poliție și să depună o plângere împotriva fostului ei soț, explicând exact cum se alesese cu vânătaia aceea urâtă de pe față... și cine era răspunzător pentru apariția ei. Ar fi trebuit să facă asta cu o seară în urmă. Dar fusese atât de speriată de faptul că fostul ei soț o urmărise, încât nu se gândise la nimic altceva decât la cum să fugă. Departe, departe de el.

Dar să știe ce ar trebui să facă și să se simtă destul de puternică încât s-o facă efectiv erau două lucruri complet diferite.

Renunță în cele din urmă să mai doarmă, cu mintea împrăștiată într-o duzină de direcții, împinse pilota la o parte, se dădu jos din pat și aprinse lumina. Un somn bun o ajutase să-și limpezească mintea suficient încât să observe acum toate lucrurile mărunte pe care nu le văzuse cu o seară înainte.

Totul, de la mobila din dormitor până la covorul plușat de sub picioarele goale și la perdele, emana bogăție. Așternuturile albe și podelele din lemn dădeau camerei un aer luminos și aerisit. Dacă fostul ei soț și familia lui avuseseră mereu grijă să-și trâmbițeze bogăția, Chloe simțea că fratele lui Chase cumpărase fiecare scaun, fiecare pernă, chiar și așternuturile pentru că îi plăcea felul în care arătau și ce senzație dădeau când le foloseai. Nu pentru că încerca să impresioneze pe cineva.

Întinzând cearceafurile și pilota pe pat, își trecu încă o dată mâna peste cuvertura moale, spunând, ca o iubită atentă, înainte să se îndrepte spre baie:

– Ai fost bun noaptea trecută.

Stătu sub apa minunat de caldă de la duș, simțindu-se în siguranță și încălzită, cel puțin pentru încă o vreme. Firește că n-avea să se ascundă aici pentru totdeauna. Dar, pentru restul zilei, dacă putea face asta fără să stea în calea nimănui, ar umbla prin vie. Poate chiar să guste niște vin. Să pretindă că viața ei era normală pentru un timp.

Normală. Suna chiar bine. Chiar dacă nu era sigură cât de „normal" era posibil să te simți într-o casă grozavă ca asta.

Respingând vocea din minte care-i spunea că evitarea inevitabilului ar fi făcut să fie și mai greu să se ocupe mai târziu de partea urâtă, se sili să se convingă că merita puțină bucurie. Corect?

După ce se șterse și văzu că jeanșii murdari de noroi și tricoul erau uscați și cât de cât mai curați decât fuseseră cu o seară în urmă, se îmbrăcă.

În regulă, poate că îi luă cam mult să-și usuce părul drept și lung, dar asta era doar pentru că se încurcase atât de tare peste noapte și voia să se asigure că îl descâlcise în întregime. Nu pentru că-i păsa să arate bine pentru Chase. Și nici pentru că era agitată fiindcă avea să-l vadă din nou.

Ah, pe cine păcălea? Pe nimeni, iată pe cine.

Vânătaia de pe față nu era una care să te bage în sperieți, dar nu era nici deosebit de atractivă. Dacă mai pui la socoteală și jeanșii uzați și tricoul, nu arăta nici pe departe în cea mai bună formă.

Ceea ce era regretabil, pentru că, dacă era complet sinceră față de ea însăși, îi plăcuse felul în care el se uitase la ea seara trecută când se ridicase din cadă. Azi, din nou îmbrăcată, chiar voia să arate cât putea de bine pentru Chase... și ca el s-o privească tot așa.

Doar gândul de a-l vedea din nou pe Chase îi făcu inima să bată cu putere. Trase aer în piept și își îndreptă umerii înainte să cotească pe hol spre locul care dădea în bucătărie.

Era pustie.

Dezamăgirea se trezi în ea înainte de a o putea domoli. Sau de a pretinde că nu fusese vreo clipă prezentă.

Pe insula din bucătărie erau un bol plin de fructe proaspete și multe feluri de prăjituri ce-i făcură stomacul gol să chiorăie. Deja luase un croasant cu ciocolată – preferatul ei – și mușcă din el chiar când observă un bilet ascuns lângă frumosul bol roșu cu galben.

Chloe,

Bună dimineața. Sper că ai dormit bine. Îmi pare rău că n-am putut rămâne să-ți țin companie la micul dejun. Te rog să vii și tu cu noi în podgorie când termini de mâncat.

Pe curând,

BUNĂCIUNEA

P.S.: Era să uit. E suc proaspăt de portocale în frigider. Trebuia să mă asigur că îți iei porția de vitamina C.

Râsul ei surprins răsună în bucătăria pustie.

Chloe nu putea crede să semnase biletul cu porecla pe care i-o dăduse. După experiența ei, bărbații n-aveau simțul umorului. În special când gluma era pe seama lor. Dar Chase continua s-o surprindă, nu-i așa? Mai întâi apărând în ușa băii în vreme ce ea termina de făcut baie, apoi din nou când se abținuse să se dea la ea și acum cu biletul ăsta dulce și simpatic.

Uitându-se în frigider, găsi sucul și își turnă un pahar. Așezându-se pe unul dintre scaunele înalte, luă biletul și îl citi din nou.

„Să ni te alături“ însemna lui Chase și fratelui acestuia, nu-i așa? Se împotrivi sentimentului de neliniște dat de gândul că s-ar putea să cunoască și alte persoane. Sincer, nici măcar nu voia să-l cunoască pe fratele lui Chase la cum arăta și se simțea. Dar, pentru că beneficiase de ospitalitatea lui noaptea trecută – și chiar și acum –, nu s-ar fi simțit bine dacă nu s-ar fi ostenit măcar să-i mulțumească pentru că o lăsase să stea o noapte în casa lui de oaspeți. Imediat ce avea să se stabilească undeva, urma să se apuce de lucru și să-i facă o cuvertură drept cadou de mulțumire. Lucrul la cuverturi era pasiunea ei, și, poate, după ce avea să curețe mizeria

din viața ei și s-o ia de la capăt, urma să poată transforma într-o afacere lucrul la aceste cuverturi așa dragi ei. Ar putea face cuverturi la comandă sau poate chiar să-și deschidă un magazin de cuverturi într-o căsuță drăguță, unde să poată ține și cursuri pentru copii și adulți.

Pe când savura soarele ce intra în bucătărie împreună cu câteva visuri pe care le dăduse deoparte pentru atât timp, desprinse fâșii din croasant și le lăsă să i se topească pe limbă. Croasantul ajunsese fărâme pe blatul de granit, și ea o luă pe fiecare în parte cu un deget ud înainte de a recunoaște față de ea însăși că trăgea din nou de timp, ascunzându-se în casa de oaspeți ca să nu trebuiască să dea ochii cu Chase.

Afară era o zi minunată. Furtuna din noaptea trecută limpezise atmosfera, și ea trase adânc în piept aerul răcoros. Dacă avea să-și ofere o zi departe de viața ei adevărată, ar trebui să se ducă și să se bucure de Napa Valley câtă vreme era aici.

Chloe ieși pe veranda lată, acoperită. Umbrindu-și ochii cu o mână, chiar înainte de a cuprinde cu privirea frumusețea din jur, cercetă atentă zona din fața ei pentru a se asigura că împrejurimile erau sigure.

Pentru că, deși se simțea mai în siguranță decât fusese în ultima vreme, mai știa și că necazurile puteau veni de oriunde, chiar atunci când se aștepta mai puțin. Exact cum se întâmplase cu o seară în urmă.

De fiecare dată când se gândea la ce se întâmplase seara trecută, se simțea atât de prostesc de naivă. Cum de nu văzuse semnele că fostul ei soț o luase razna? Gândul la asta o făcu să simtă ca și cum un pumn îi strângea stomacul, din ce în ce mai tare.

Normal. Plănuise să pretindă că totul era normal.

Inspiră o dată și încă o dată, străduindu-se să își stăpânească emoțiile agitate, temerile. În cele din urmă, când

e simți mai liniștită, se uită în jur și scoase un icnet le surpriză.

După ploaia din seara precedentă, via sclipea în soa-re. Frunzele de pe vrejuri erau de un verde strălucitor, aproape ca și cum un copil pictase scena în culori primare cu creioane noi.

Via era încântător de tăcută, cu excepția păsărilor care ciripeau jucăuș una spre cealaltă, observă ea mergând printre rânduri înalte de viță. Pe când ciripitul lor vesel ajunse la ea, inspiră adânc aerul proaspăt, mirosul curat de pământ și plante în creștere și de natură.

Frumusețea din jurul ei era uluitoare, verdele minunat al viței și al copacilor, florile de muștar de un galben strălucitor, precum și salvia purpurie. Simțea că ar putea merge ore întregi, săptămâni întregi, și nu s-ar sătura de priveliște, de soare, de cerul senin. Aerul mirosea atât de bine, înmiresmat de vița-de-vie și de florile ce înfloriseră în jurul său.

Din nefericire, câteva clipe mai târziu, fu întreruptă din visare de sunetul unor pași ce se apropiau cu rapiditate și de ceea ce semăna cu sunetul unei adolescente care suspina. Chloe abia dacă reuși să se retragă într-una dintre tufe, evitând să fie călcată în picioare de o fată înaltă și subțire care nu putea avea mai mult de 18 sau 19 ani.

Lui Chloe îi bătea tare inima așteptând – și urmărind – să apară cineva în goană după fată. Peste câteva clipe, când nu mai fu nici un pericol și ea păși din nou în mijlocul cărării, văzu că șnururile complicate de pe rochia fetei se agățaseră de vrejurile groase de viță.

Chloe se îndreptă repede spre ea.

– Stai liniștită pentru câteva clipe și o să te desprind eu!

Fata avea ochii mari și încă plini de lacrimi, în vreme ce Chloe se ocupa să desfacă unul dintre șnururile de mătase.

Chiar dacă se întreba de ce Dumnezeu purta fata o rochie ca asta - una despre care Chloe știa din proprie experiență că trebuia să coste o avere - în mijlocul unei vii, într-o dimineață a unei zile de lucru, întrebă:

– Ce s-a întâmplat?

– El e așa rău!

Inima lui Chloe, care abia se liniștise, începu din nou să bată furios. Simțindu-se incredibil de protectoare, întrebă:

– Cine e rău? Prietenul tău?

Fata scutură din cap, izbitor de frumoasă chiar și cu obrajii uzi de lacrimi și cu părul încâlcit.

– Aș vrea eu. E așa superb, spuse ea în cele din urmă, cu alte lacrimi lunecându-i pe obraz, și așa, așa rău!

„De ce toate își fac asta?" se miră Chloe. Ce atracție era să te îndrăgostești de tipi care te tratează ca pe un gunoi? Era o parte secretă a programei pentru fete încă de la grădiniță? Și, dacă era așa, de ce nu putea cineva să înființeze un curs despre cum să găsești bărbați buni, amabili și dulci?

Chloe refuză să creadă că un bărbat trebuia să-și folosească puterea împotriva unei femei pentru a dovedi că e puternic. Brusc, se surprinse gândindu-se din nou la Chase. Evident că era puternic. Dar nu încercase să-și folosească puterea înnăscută pentru a o forța să facă ceva. Și o făcuse să-l dorească și mai mult.

Pe când gândurile îi goneau prin minte unul după altul, Chloe termină să-i desprindă șnururile de mătase din vrej. Dar fata continua să plângă - cu suspine adânci, sfâșietoare, dramatice.

– Ah, bine, ai găsit-o.

Chloe se întoarse la sunetul unei voci familiare. :hase? Când dăduse peste ele? Și cum de vocea lui ıldă, aceeași care pătrunsese în toate visele ei noap- ːa trecută, putea să-i facă trupul să se înfierbânte atât e repede?

Fata o luă pe Chloe de mijloc cu degetele-i lungi și o inu strâns. Destul de tare încât orice salut ar fi putut osti Chloe fu înăbușit într-un icnet de durere pe când ınghii lungi impecabile se înfipseră între venele încheeturii ei.

O singură privire în ochii lui fu de ajuns ca ea să ıite de înțepătura din încheietura mâinii. Arăta așa îngrijorat. Și atât de ridicol de chipeș, că efectiv i se tăie răsuflarea. Îl văzuse cu o seară în urmă pe întuneric și ploaie, apoi putuse să-l vadă mai bine în casa de oaspeți a fratelui său, dar felul cum arăta în lumina soarelui? Sincer, era bine că fata o strângea așa tare de braț, dacă nu de altceva, măcar să se asigure că Chloe rămânea în picioare.

Presupunea că nu era, de fapt, chipeș ca un manechin, dar, chiar dacă puntea nasului era doar o idee coroiată acolo unde pumnii unuia dintre frații lui luaseră contact cu ea la un moment dat, felul în care toate trăsăturile lui se reuneau pe fața aspră, plus umerii lați, șoldurile înguste și încrederea din ținută îi făceau inima să-i palpite în piept.

Chase o privi cu ochi calzi.

- Cum ai dormit?

Cumva, reuși să spună cam prea degajat:

- Bine.

El zâmbi, un zâmbet larg și sincer ce o făcu să se topească toată.

- Mă bucur să aud asta.

Fata își înfipse și mai tare unghiile în pielea subțire de la încheietura lui Chloe.

– El e, șuieră ea, încruntându-se la interacțiunea tandră dintre cei doi adulți care o ignorau complet – și îi ignorau și jalea.

Chloe încercă să își retragă mâna de sub unghiile fetei.

– Ce vrei să spui?

Fata arătă spre Chase și exclamă:

– El e cel ce m-a făcut să plâng!

Chloe se întoarse de la fată spre Chase. Încercând să înțeleagă corect, Chloe spuse:

– Ai făcut-o să plângă?

Mai degrabă decât să răspundă la întrebare, el îi vorbi fetei cu voce răbdătoare:

– Amanda, pierdem lumina bună. Trebuie să te întorci în platou. Acum.

Fata se îmbufnă, mai ceva ca un copil de trei ani.

– Nu-i corect.

În cele din urmă, Chase lăsă să-i apară o oarecare enervare în glas.

– Nimeni n-are timp azi pentru toanele tale, Amanda.

Chloe se uita când la unul, când la altul, încurcată. Despre ce naiba vorbeau? Fata asta drăguță nu putea fi iubita lui Chase, nu-i așa? Și ce voia să spună prin „platou"?

Totuși, nu putea uita felul în care fata plângea înainte ca el să le găsească în mijlocul podgoriei. Simțindu-se protectoare, se mișcă și se așeză între cei doi.

– Uite ce e, Chase, începu Chloe. E chiar supărată de ceva.

Fata o înghionti dând-o la o parte, și Chloe avu straniul sentiment că tocmai făcuse greșeala să abată atenția spre ea.

– Vreau să fiu în față! Ochii mari ai fetei deveniră dintr-odată cercetători. Promite-mi că o să am rolul principal pentru restul zilei, și o să mă duc înapoi.

Expresia lui Chase nu se schimbă în vreme ce el se uita la Amanda. Nu era mânios. Nu râdea. Era pur și simplu concentrat. Chloe avu sentimentul clar că foarte rar nu obținea exact ce voia.

O trecu un fior amintindu-și de felul în care se uitase la ea seara trecută, cu dorință intensă vizibilă în privire. Ce s-ar fi întâmplat dacă ar fi avut și atunci privirea asta concentrată? Hotărârea asta? Ar fi sfârșit tot singură în patul acela mare și încântător?

Sau ar fi avut corpul ăsta mare și puternic lângă ea drept companie?

Abia dacă reuși să revină cu picioarele pe pământ la timp să-l audă spunând:

– Uite care-i treaba, Amanda. Ori te întorci acolo și îți faci meseria, ori chem un taxi și îl informez pe agentul tău că e ultima dată când noi doi avem privilegiul de a lucra împreună.

– Dar, Chase, scânci fata dându-și seama că nu avea să iasă cum voia ea, nu-i corect!

El ridică din umeri și își scoase telefonul din buzunar.

– Napa Valley. Am nevoie de telefonul unei firme de taxi.

Fata aproape sări pe potecă să-i smulgă telefonul din mână, unghiile ei ascuțite zgâriind și mai tare pielea lui Chloe când îi dădu drumul brusc. Chase fu mai rapid decât fata, ridicând mâna deasupra capului și dându-se într-o parte, astfel că ea trebui să se prindă de un vrej ca să nu cadă.

Chase puse telefonul înapoi la ureche.

– Da, am nevoie de o cursă la aeroport de la podgoria Sullivan.

– Nu! Fata urlă atât de tare, încât lui Chloe îi țiuiră urechile în vreme ce încheietura îi zvâcnea la fel de tare ca vânătaia de pe față cu o seară în urmă. Mă duc înapoi și fac tot ce vrei.

Chase nu-și luă telefonul de la ureche, spunându-i Amandei doar:

– N-o să îmi mai pui vreodată la îndoială spusele. Nu era o cerere. Era o afirmație.

Fata încuviință din cap. Cu putere.

– Doar că am aflat că iubitul meu se culcă cu colega mea de cameră și îi urăsc pe amândoi și sunt așa supărată.

În momentul acela, fata schimbă tactica, străduindu-se să clipească spre el cu ochii aceia mari și să arate deopotrivă jalnic și minunat. Chloe se gândi că, dacă ea ar fi încercat vreodată să facă așa ceva, ar fi arătat de parcă avea o răceală urâtă.

– Chiar îmi pare rău că am stricat ședința foto, spuse Amanda cu o voce despre care Chloe bănuia că era plină de căință.

Surprinzător, pe buzele lui Chase apăru umbra unui zâmbet. Amanda era iertată așa repede? Din experiența lui Chloe, bărbații nu erau atât de iertători. Dar, pe de altă parte, nu erau nici așa arătoși. Evident, Chase încălca toate regulile.

– Scuzele sunt acceptate. Acum, ce-ar fi să te duci înapoi și să-ți refaci machiajul, ca să putem continua cu ședința foto cât mai e bună lumina.

– Bine, Chase.

Fata se întoarse și plecă repede, tropăind cu picioarele nesfârșit de lungi, lăsându-i singuri pe Chloe și pe Chase.

– Adolescente. Se cutremură teatral. După ce am avut de-a face cu surorile mele atât timp, ar fi trebuit să am mai multă minte decât să lucrez într-un domeniu care depinde de ele.

– Ce se petrece aici? Chloe își dădu seama prea târziu că suna ca într-un film prost din anii '50, ca o supraveghetoare intrând într-o scenă pe care n-o înțelegea.

- Sunt fotograf. Avem, timp de câteva zile, o ședință foto pentru o revistă.

Ah. Acum, lucrurile începeau să aibă sens. În special toată discuția aceea despre „fotografii" și „lumină bună".

- Am vrut să-ți spun aseară, dar... am fost puțin distras.

Deodată, amintirea motivului distragerii o făcu să se înroșească și să se înfierbânte. Parcă avea creierul și limba încleiate când spuse cu stângăcie:

- N-am vrut să-ți întrerup munca. Am ieșit doar pentru o plimbare. Arătă spre vie, munți, copaci, cerul albastru. E așa frumos aici. Absolut superb.

- Superb, murmură el, și ea își aminti pe dată cum îi spusese el că era *superbă*, cu o seară în urmă.

Simțind cum obrajii i se înfierbântă și mai tare, își coborî privirea în pământ.

- Mulțumesc că ai pregătit micul dejun.

Se uită cum picioarele lui se apropiau, până când Chase ajunse destul de aproape încât ea nu mai avu de ales decât să-și ridice capul și să-l privească drept în față.

- Îmi pare bine că ți-a plăcut, spuse el încet, apoi o atinse ușor pe obraz, spre colțul gurii. Ai puțină ciocolată exact aici.

Nu era nimic de făcut decât să-și țină răsuflarea în vreme ce el o atingea. Nu-și putu aminti ca vreun bărbat să fi fost vreodată atât de blând cu ea.

Nu-și putu aminti nici să fi dorit un bărbat cum îl dorea pe el.

Și apoi, el își mișcă degetul doar un pic, ajungând în fața buzelor ei, și un drăcușor care stătuse până atunci adormit în ea - același care o convinsese că să se mângâie în cadă seara trecută avea să fie un lucru bun - o făcu să deschidă gura și să lingă ciocolata.

Auzi un geamăt ce ieși din adâncul pieptului lui.

– Chloe.

Ah, Doamne, era *atât* de aproape de a-l săruta pe un bărbat care încă era străin, în ciuda faptului că o văzuse goală și îi asigurase un loc sigur și cald în care să-și petreacă noaptea.

Ce făcea?

capitolul 6

Când se dădu înapoi, ramurile unei vițe înalte o înțepară pe Chloe între umeri.

– Ar trebui să te întorci la treabă. Probabil te așteaptă lumea.

Dar Chase nu se mișcă, nici măcar nu se clătină de pe un picior pe altul. În schimb, pur și simplu îi zâmbi, cu acea pasiune încă în ochii lui. Împreună cu ceva ce efectiv o făcu să se înfioare.

Hotărâre.

Și concentrare.

– Sunt sigur că încă refac machiajul Amandei, îi spuse el, dar ea auzi ceea ce spunea el, de fapt, tare și limpede.

Nu plec nicăieri. Așa că de ce nu încetezi să încerci să fugi și nu cedezi în fața a ceea ce vrem amândoi? Va fi bine între noi. Al naibii de bine. Promit!

Vrând cu disperare să nege dorința fierbinte ce vibra între ei, ea spuse:

– Apropo, nu crezi că literele de tipar sunt cam prea mult pentru o poreclă?

Pentru o clipă, el se încruntă înainte de a înțelege, apoi rânji din nou.

– M-am gândit că, dacă e să am o poreclă precum Bunăciune, măcar să mi-o asum.

Cum să poată face altceva decât să rânjească și ea la rândul ei? Era atât de al naibii de plăcut. Nu era vina lui că era mai sexy decât era acceptabil. N-ar trebui să-i poarte pică pentru asta.

– Vino cu mine! Îi întinse mâna. O să te prezint echipei.

Ea se uită la mâna lui. Voia tare, atât de tare să accepte. Dar nu putea. Nu dacă voia să păstreze azi distanța față de el, mai degrabă decât să sfârșească în brațele lui cerându-i săruturile și mângâierile pe care nu i le dăduse cu o seară în urmă.

Spunându-și că înțelege dacă i-ar ști motivele – și că probabil a înțeles deja mult mai mult decât îi dezvăluise ea din cauza vânătăii de pe obraz – i se alătură și o luă din loc. Nu trebui să se uite la el pentru a simți dezamăgirea că nu îi acceptase mâna. Dar n-o forță, ci își potrivi pasul cu al ei.

– Îmi place la nebunie Napa Valley. E o parte incredibilă a țării, plină de atâta frumusețe și istorie, spuse ea. De când are fratele tău podgoria?

– De aproape zece ani. La început, noi toți am crezut că e o nebunie să urmeze acele cursuri de agricultură la Universitatea Davis din California. Acum, toți vrem să ne fi gândit noi primii la asta.

Ea se întoarse spre el surprinsă.

– Nu-ți place meseria ta?

Energia care îi străbătea corpul din cap până-n picioare când ochii lui îi întâlneau pe ai ei o șoca de fiecare dată. Fără îndoială, Chase ar trebui să fie în fața camerei, doborând inimile femeilor ca pe piesele de domino cu acea privire captivantă, ochii verzi având mai multă frumusețe și mai multă căldură decât putea ea crede.

– Ba da, încuviință el. Dar asta nu înseamnă că nu mă gândesc uneori să mai reduc din călătorii și să mă așez la casa mea, cu o soție drăguță și o curte plină de copii drăgălași.

– Ne urmăresc camerele de filmat? glumi ea, prefăcându-se că se uită peste umăr.

– Nu, de ce?

– Pentru că tocmai ai spus cam ceea ce fiecare femeie singură de 30 de ani de pe planetă vrea să audă. Și chiar a sunat de parcă vorbeai serios.

– Dar tu? Când ea se încruntă auzind întrebarea, el spuse: Asta vrei să auzi?

Nebăgând în seama durerea unei nostalgii, ea ridică din umeri.

– Deocamdată mă gândesc doar să rezist cu bine până mâine, spuse ea cât de dezinvolt putu.

Văzu cum manechinele și echipa îl așteptau, dar, în loc să se grăbească spre ei, el se opri și își întoarse spatele spre toți ceilalți. Ea nu avu de ales decât să se oprească și ea sau să intre direct în pieptul lui tare. Pieptul său foarte lat.

– Am rezolvat cu mașina ta. Îi aruncă un mic zâmbet. A fost tractată spre un loc mai bun.

Străduindu-se să-și înfrângă panica de a fi lăsată complet fără mașină, ea spuse:

– Oricum, nu mai rezista prea mulți kilometri. Încercă să zâmbească. Mulțumesc că te-ai ocupat. O să-ți dau ba...

El o întrerupse înainte să poată termina fraza:

– Rămâi, Chloe! Cum ea nu răspunse imediat, el spuse: Ședința foto va dura câteva zile. Speram să rămâi.

Ea își linse buzele, clătinând din cap.

– Ești ocupat. Și eu trebuie să... Se opri, știind că de aici înainte nu o așteptau decât probleme, cel puțin pentru o vreme.

– Rămâi, spuse el din nou, de data asta mai blând, dar cu hotărârea și concentrarea de care ei îi era așa teamă reieșind dintr-un singur cuvânt.

Și, în cele din urmă, ăsta era motivul principal pentru care trebuia să plece. Pentru că n-avea nici o intenție să se atașeze de un alt bărbat. Încă învăța cum să fie singură, cum să se bazeze pe ea însăși, cum să aibă din

nou încredere. Nu trecuse nici măcar un an de când intentase divorțul. Nu era pregătită pentru o nouă relație.

Și categoric nu era pregătită pentru hotărârea lui Chase. Sau pentru concentrarea lui.

Era un bărbat în fața căruia se putea ușor – atât de ușor – pierde complet.

Clătină din cap.

– Îmi pare rău. Nu p..

– Te rog.

Nu se apropiase, nu îi sărise în față cerându-i să accepte, dar rugămintea blândă din vocea lui era ca niște brațe calde ce o îmbrățișau, trăgând-o aproape.

– Nu pentru toată săptămâna. Doar treptat, câte o zi pe rând.

Și câte o noapte pe rând.

Ea auzi vorbele chiar dacă el nu le rostise. Și acum, Chloe știu cât de slabă era de fapt, pentru că, deși își înșirase toate motivele pentru care ar trebui să plece, nu se putu împiedica să spună:

– În regulă.

Îl putu simți pe Chase cum o studiază, știu că nu era complet mulțumit de răspunsul ei, chiar dacă îi dăduse exact ce voise. Dar orice se pregătea el să spună fu întrerupt de un bărbat slăbănog cu niște ochelari mari cu ramă groasă purpurie.

– Chase, spuse bărbatul, toți suntem gata.

El continuă să se uite în ochii ei pentru încă un moment ce păru nesfârșit, înainte de a se întoarce încet spre persoana despre care ea presupunea că era asistentul lui.

– Jeremy, ea e Chloe. M-a ajutat s-o găsesc pe Amanda și e oaspetele meu special. Să te asiguri că o faci să se simtă bine azi, da?

Ochii lui Jeremy alunecară peste vânătaia de pe obrazul ei înainte de a și-i feri repede.

– Ah, cineva cu care să împărtășesc toate bârfele. Ura!

Tânărul se întinse și o luă de mână înainte ca ea să se poată retrage, apoi se îndepărtă împreună cu ea, sporovăindu-i la ureche despre ce pacoste era Amanda și cum avusese el neșansa să lucreze cu ea de prea multe ori deja numai anul ăsta, despre cât spera s-o pună Chase la locul ei... Și ar putea oare Chloe să-i spună absolut tot ce se vorbise în vie?

Chloe aruncă peste umăr o privire disperată către Chase, doar ca să-l vadă cum rânjea la ea. Cum de reușea să fie întotdeauna cu trei pași înaintea ei?

Și – așa cum se mai întrebase – de ce naiba n-o deranja mai mult?

După cincisprezece minute de vorbărie neîntreruptă, Jeremy o așeză pe un scaun confortabil, undeva de unde putea vedea acțiunea. Chase fotografia trei fete tinere îmbrăcate în rochii de bal fabuloase.

Amanda fusese uluitoare. Dar toate trei manechinele împreună? Chloe nu se putu abține să nu se întoarcă spre Jeremy remarcând:

– E multă frumusețe acolo, nu-i așa?

Jeremy oftă și se uită la Chloe cu admirație.

– Și poți crede că el nici măcar nu observă?

De data asta, Chloe nu se abținu și izbucni în râs, destul de tare încât toată lumea – inclusiv Chase – să se întoarcă și să se uite la ea.

– Vorbeam despre manechine, clarifică ea.

Jeremy ridică din umeri.

– Sunt în regulă. Dar bărbații Sullivan sunt... Oftă cu o profundă dorință și o abia ascunsă pasiune, sărutându-și buricele degetelor. Perfecțiune!

Chloe n-ar fi recunoscut niciodată cu glas tare acest lucru, dar adevărul era că era de acord cu afirmația lui Jeremy: Chase arăta mai bine decât toate manechinele laolaltă, și o parte din farmecul lui irezistibil era dat de faptul că nu-și dădea seama ce bărbat superb era.

Cu toate astea, tinerele erau toate șocant de atrăgătoare. În loc să fie geloasă, Chloe își spuse că era bucuroasă că erau acolo să-i aducă aminte că n-avea de ce să-și facă griji în privința lui Chase. Cum de se lăsase în voia gândurilor de genul: „Ah, nu, mă dorește atât de mult" și „Ce să mă fac dacă e hotărât să mă aibă?"

Chicoti din nou, înțelegând cât de ridicol părea acum, când le vedea pe manechinele de care el era atât de aproape încât le-ar fi putut săruta luând poziție pentru o nouă fotografie. Poate că era multă frumusețe acolo în podgorie, dar în ea erau deja multe iluzii.

În tăcere, continuând să râdă de ea însăși, Chloe se simți infinit mai bine. Poate că ar putea, de fapt, să accepte invitația lui Chase de a rămâne aici în Napa Valley pentru câteva zile. Poate că ar putea extinde „normalul" pentru un timp, înainte de a trebui să se îmbărbăteze și să înfrunte din nou toată hidoșenia aceea.

Pentru că, serios, cum să vrea Chase ceva de la ea când avea lângă el aceste întruchipări ale splendorii? Sigur, Chloe știa că era atrăgătoare. Chiar adorabilă. Dar cu siguranță nu arăta cel mai bine fără machiaj și purtând haine mizerabile.

Se trezi că se întreba ce ar crede el dacă ar putea-o vedea într-o rochie frumoasă. Cu părul ridicat, ceva sclipitor în urechi și pantofi sexy? I-ar spune din nou că era adorabilă? Se sili să scape de întrebările astea fără sens în timp ce îl urmări cum lucrează. Aprecia că nu se juca cu manechinele. În loc să flirteze cu ele sau să încerce să le stârnească una împotriva celeilalte, le spunea pur și simplu că făceau o treabă nemaipomenită, și încrederea le sporea odată cu priceperea de a poza.

Chloe fu surprinsă să simtă un val de creativitate în ea, deși nu dăduse niciodată mare atenție modei sau ședințelor foto.

Adevărata ei pasiune era să confecționeze cuverturi, și, privindu-l la lucru, își dădu seama că moda nu era singura care prindea viață datorită lui. Felul în care Chase manipula acel ansamblu de manechine, haine și fundalul reprezentat de podgorie și de munți era cu adevărat genial și doar privindu-l ea reușea să-și dezvolte o abordare nouă pentru compoziție. Și imagini noi cu următoarea cuvertură pe care ar putea-o ea face.

Din fericire, acum, că era ferm convinsă că n-avea de ce să se teamă că Chase ar putea-o dori, își permitea să admită că era cu adevărat fantastic. Chiar se simți ușor topită după el.

Cel puțin, acum putea încadra sentimentele sale față de el în categoria atracției pentru geniul artistic... nu pentru cât de bine arăta sau cât de fermecător era.

- Ah, Doamne, atenție, alertă, vine un tip mișto! se auzi vocea lui Jeremy.

- Ce? Unde? întrebă Chloe uitându-se în jur și văzând că Chase era încă ocupat cu fotografiatul.

- Din dreapta ta, șopti Jeremy, și ea îi urmări privirea peste câmp spre bărbatul foarte chipeș care venea spre ei.

- Cine e? șopti și ea, chiar dacă nu știa de ce șopteau.

- E Marcus.

Jeremy rosti numele cu respect.

Ah, Doamne! Era fratele lui Chase?

Erau șase frați?

Asemenea lui Chase, Marcus era ridicol de chipeș. Părea cu câțiva ani mai mare decât Chase și chiar de la distanță se vedea că era ceva mai înalt, cu mușchi puțin mai bine dezvoltați. Părul brunet era puțin prea lung, și, chiar în costum fiind, se simțea în largul său pe teren. Clar, Jeremy nu era singurul topit după Marcus.

Și totuși, deși recunoștea frumusețea pur masculină când o vedea, inima nu-i bubuia și nu i se tăia răsuflarea.

Chase era singurul bărbat care o făcuse să-i strige numele în vreme ce se mângâia, la doar o oră după ce îl cunoscuse.

Totuși, nu exista nici o îndoială în privința puterii de atracție a bărbaților Sullivan.

– Trebuie să văd o fotografie a întregii familii, mormăi ea fără intenția de a fi auzită.

Firește, Jeremy auzi și văzu totul.

– Genele lor sunt demențiale, fu răspunsul lui. Mama lor era manechin, pe vremuri. Și tatăl lor era probabil Cary Grant sau așa ceva.

Chloe nu mai spuse nimic – nu acum, când știa că Jeremy era un bârfitor de top, totuși fermecător –, dar se gândea că prezența a șase frați și a două surori care arătau atât de bine într-o singură încăpere trebuia să fi fost copleșitoare pentru oricine. Și poate, se surprinse gândindu-se, erau și la fel de amabili cum fusese Chase cu ea încă din clipa în care o găsise pe marginea șoselei. Pentru că, dacă era sigură de un lucru, acela era că înfățișarea plăcută ce nu era combinată cu decență nu era niciodată ceva bun.

– Uită-te doar. Nici nu pot vorbi când e prin preajmă, îi spuse Jeremy. O să mă pierd cu firea chiar dacă știu că n-o să joace în vecii vecilor în echipa mea și n-are sens să fiu așa nervos. Urăsc faptul că cei mai buni sunt total și în întregime hetero. Dacă măcar unul dintre superbii frați ai lui Chase ar fi homosexual, viața mea ar fi mult, mult mai bună, spuse el cu un oftat adânc.

Pe când fratele lui Chase se apropia și îi putu vedea fața mai clar, Chloe fu surprinsă să vadă că expresia lui Marcus era serioasă, mai degrabă decât jucăușă, cum părea a fi mereu Chase. Dar, pe de altă parte, poate că era astfel pentru că Marcus era în costum, în vreme ce Sullivan al ei era în jeanși.

Sullivan al ei?

Ce naiba era cu ea? Chase nu era al ei. Ea doar zăbovea pentru puțin timp în această lume perfectă înainte de a se întoarce la viața ei adevărată. Nu-și putea permite să se atașeze de cineva sau de ceva.

– Hei, Marcus! Jeremy mai strigă încă un „Salut!" înainte de a reuși să-și strângă buzele ce-i tremurau.

Sărmanul Jeremy! Era așa agitat. Chloe uită să fie și ea agitată. Uită chiar să-și pună mâna pe obraz pentru a-și ascunde vânătaia.

Era pe punctul de a întinde mâna să se prezinte, când Jeremy deschise gura din nou și izbucni:

– Ea e Chloe. E cu Chase. A găsit-o aseară pe marginea șoselei.

Chloe îi aruncă o privire îngrozită. Știa că nu ar fi trebuit să îi spună lui Jeremy despre felul în care se întâlnise cu Chase, dar fusese atât de insistent cu întrebările, încât în final îi împărtășise câteva detalii.

Vizibil rușinat de ce spusese în clipa în care cuvintele îi ieșiseră din gură, pe obrajii lui Jeremy apărură două pete de un roz intens..

– Ah, Dumnezeule, a sunat aiurea. Ce vreau să zic e că l-a întâlnit pe Chase aseară și a petrecut noaptea cu el. Făcu ochii și mai mari, plini de groază la ce insinuase fără să vrea. Eu..., se bâlbâi el uitându-se în jos la un punct de pe pământ între Marcus și Chloe. Trebuie să mă duc să verific niște chestii.

Se întoarse și o luă la fugă.

Jeremy nu era singurul rușinat acum. Dorind să-și recapete calmul după această extrem de jenantă prezentare, ea întinse mâna.

– Bună, îmi pare bine să te cunosc, Marcus.

– Și mie îmi pare bine să te cunosc, Chloe.

Marcus avea o voce joasă, ușor răgușită, ce era, fără discuție, atractivă. Doar că, din cine știe ce motiv, nu avea nici o influență asupra ei. Mă rog, aproape nici

una. La naiba, era om, nu-i așa? Nu era vina ei că nu era complet oarbă la farmecele masculine. Și trebui să admită că era mai mult decât încântată de sclipirea iute din ochii lui Marcus când se uitase prima dată la ea, sclipire ce-i spunea că el o considera o femeie atractivă.

– Așadar, l-ai cunoscut pe fratele meu aseară?

Ea înghiți, încercând să nu fie defensivă.

– Da. Pe marginea șoselei, exact așa cum a menționat Jeremy. Mașina mea a derapat în șanț în timpul furtunii, și am avut noroc că el a trecut pe acolo.

– Mă bucur că a putut să te ajute.

– Și eu mă bucur că am șansa să te cunosc, căci voiam să-ți mulțumesc pentru că... Se simți groaznic de stânjenită când spuse: Pentru că mi-ai permis să rămân peste noapte în casa ta de oaspeți.

După cum se vedea clar pe fața lui, habar n-avea că ea fusese acolo. O clipă mai târziu, el spuse:

– Orice prieten al lui Chase e și al meu.

Era foarte drăguț, dar ea știa ce credea el. Asta ar crede orice persoană întreagă la minte auzind că Chase o luase de pe marginea drumului și o dusese la casa de oaspeți. Doar ei doi, singuri în casa asta frumoasă, cu toate paturile alea... și căzile. Ce motiv să fi existat pentru ca ea și fratele lui să n-o fi făcut?

– Serios, nu e ce...

Dar nu putu să articuleze și restul frazei. Nu fără a-și aminti acel moment din cadă când ea tocmai ajunsese la orgasm rostind numele lui Chase și el era acolo.

Așa că, da, poate că exact asta credea Marcus.

Simți cum roșește dându-și seama că nu putea zice nimic despre seara trecută fără a suna ca o idioată.

Afișând un zâmbet senin, spuse în schimb:

– Podgoria ta e absolut superbă. Uluitoare. Cred că ai impresia că trăiești și muncești într-un vis.

Rânjetul lui Marcus îi spuse că îi făceau plăcere complimentele ei.

– Mulțumesc. Ce-ai zice să facem un tur?

Fără discuție, mama lor îi crescuse bine pe băieții Sullivan. Singura problemă din câte putea vedea Chloe era că îi transformase pe toți, fără excepție, în seducători.

Cum ar putea o femeie să reziste acestor fețe? Acestor trupuri? În special când erau însoțite și de asemenea maniere?

– Foarte amabil din partea ta, răspunse ea, dar sunt sigură că ai treburi mult mai importante de făcut.

Și adevărul era că, deși i-ar fi plăcut un tur al proprietății, nu se putea abține să nu vrea ca Chase să fie cel care să o însoțească, nu Marcus.

– Îmi place să conduc lumea prin podgorie. Asta-i o parte a plăcerii – să văd lumea încântată.

Chiar atunci, apăru Chase. Pe când cei doi bărbați își strângeau mâinile și se îmbrățișau, Chloe abia dacă își putea reține un oftat de pură încântare feminină la toată acea demonstrație fermecătoare de testosteron din fața ei.

– Văd că ai cunoscut-o pe Chloe, îi spuse Chase fratelui său abținându-se să și-o revendice într-un mod evident. Dacă ar fi fost oricine altcineva, ar fi pus o mână pe spatele ei sau chiar ar fi luat-o de după mijloc. Dar avea mai multă minte decât să facă vreunul din gesturile acelea. Nu acum, cel puțin.

– Sigur, răspunse Marcus. Mă ofeream să-i arăt împrejurimile.

Fu nevoie de doar o fracțiune de secundă – și de o privire țintită – ca frații să aibă o importanta discuție pe tăcute.

Chase: Știu că o crezi adorabilă. Nici măcar să nu te gândești, nici măcar pentru o secundă. E a mea.

Marcus: Am iubită, îți amintești? În afară de asta, nu mă așteptam la nimic de la ea. Văd că e a ta. Apropo, ai gusturi bune.

Chase se întoarse spre Chloe.

– Facem pauză de prânz, și, chiar dacă manechinele nu mănâncă întotdeauna, noi, ceilalți, mâncăm. Ce-ai zice ca noi doi să mergem la o plimbare până pe culmea dealului ăluia și să facem un picnic? Săltă coșul pe care îl pusese dimineață pe Jeremy să îl pregătească, anticipând întâlnirea cu ea pentru prânz.

Din fericire, Marcus o scuti abil de oferta anterioară, spunând:

– Se pare că ești pe mâini bune, Chloe. Să sperăm că o să te văd la cină cu restul grupului, ce zici?

Chase văzu cum ea își schimbă expresia, devenind nehotărâtă. Acceptase să rămână peste zi, dar acum, fratele ei mai că o întreba dacă avea să rămână și peste noapte.

– N-am alte haine decât cele de pe mine, spuse ea arătând spre hainele ei. Așa că, mulțumesc, dar ar fi probabil mai bine dacă...

Marcus îi întrerupse blând refuzul cu o demonstrație de dragoste frățească la cel mai înalt nivel.

– Scap de costum imediat ce termin ultima întâlnire. Jeanșii sunt perfecți.

Pentru că Marcus se dăduse peste cap s-o facă pe Chloe să se simtă confortabil, în cele din urmă, ea acceptă.

– În regulă, atunci. Mulțumesc, mi-ar plăcea să vin la cină.

Chase îi rămase dator fratelui său.

Urcară împreună dealul, și priveliștea îi tăie lui Chloe răsuflarea.

Chase scoase o pătură impermeabilă din coș și o întinse pe iarba încă umedă de la ploaia din noaptea precedentă.

– Vai, ai venit bine pregătit!

– Am o echipă bună.

Ea încuviință din cap.

– Cu siguranță. Toți sunt nemaipomeniți. Jeremy îi făcuse cunoștință cu Alice, stilista, Kalen, specialista în machiaj, și Francis, care se ocupa de lumini. Mi-a făcut plăcere să te văd la lucru, spuse ea, înainte să se poată abține.

Zâmbetul lui era ca o mângâiere caldă pe pielea ei.

– Și mie mi-a făcut plăcere să te știu acolo. Râse și recunoscu: Am încercat să nu fac pe grozavul.

Uimită de cât de repede o putea face să zâmbească, ea spuse:

– Majoritatea tipilor nu recunosc chestii de genul ăsta.

Aproape că se așteptase ca el să spună: „Eu nu sunt majoritatea tipilor". În schimb, el o surprinse din nou când o întrebă:

– Și tu cu ce te ocupi?

Era așa grijuliu cu ea. Simțea asta în fiecare privire, în fiecare cuvânt. Chiar și acum, când ar fi putut cu ușurință s-o întrebe de unde era sau de ce fugea, încerca s-o cunoască în alt mod. Exact așa cum aseară n-o atinsese fără permisiunea ei. Era ca și cum între ei exista o înțelegere tacită – el nu insista prea mult și nu scormonea prea adânc decât dacă ea îi permitea.

Marea dilemă era dacă să îndrăznească să-i permită.

Chloe n-avea nici un răspuns. Cum să aibă, când îi era teamă chiar și să recunoască acea dilemă?

El îi întinse un sendviș cu brânză de capră și ardei galbeni și roșii la grătar, și, luându-l, ea spuse:

– Ei bine, cel mai recent am fost ospătăriță.

El încuviință din cap.

– Dar ce-ți place să faci?

Majoritatea oamenilor s-ar fi oprit la slujba ei. Dar nu și Chase. Era sincer interesat. Și acest interes sincer contribui foarte mult la înlăturarea reticenței de a vorbi despre ea însăși.

Stătu tăcută puțin înainte de a răspunde:

– Fac cuverturi.

Oamenii nu știau niciodată ce să creadă despre asta. Mulți presupuneau că era un hobby. Alții credeau că era pur și simplu ceva ciudat sau plicticos. Bărbații, fără excepție, catalogau asta drept o îndeletnicire de casnică. Totuși, Chase îi aruncă o privire sincer interesată.

– Mai spune-mi!

Făcând, ca de obicei, pe modesta, ea spuse:

– Îmi place să văd cum țesăturile se îmbină în modele.

– Nu știu prea multe despre lumea asta, recunoscu el, dar am fotografiat câteva expoziții de cuverturi deosebite pentru diverse reviste, și a fost realmente interesant ce am aflat despre tehnica realizării lor și despre îndemânarea necesară. Mi-ar plăcea să știu mai multe. Când ai început?

Chloe avusese arareori ocazia să vorbească mai pe larg despre pasiunea ei pentru cuverturi. Nu se mai întâmplase de mulți ani, de pe vremea când fusese membră a grupului confecționerilor de cuverturi. Îi era tare dor de femeile acelea – și de pasiunea lor comună.

Probabil tocmai de aceea se trezi spunându-i lui Chase:

– Am început să fac cuverturi când am pierdut-o pe prietena mea apropiată din colegiu într-un accident de mașină. Avusese o pasiune pentru asta. Mama ei avea un magazin în oraș. Era singurul mod în care mi s-a părut că pot păstra legătura cu ea. Și îmi dădea altceva la care să mă gândesc – mișcarea mâinilor și acul, modelele

de țesături și formele, să creez eu ceva... Câteodată, aproape că pot simți cum mă privește de sus cu un zâmbet pe față.

– Sunt sigur că asta face.

Chloe tresări la cuvintele lui Chase. Chiar îi spusese toate astea? Cumva, o făcuse să-i vorbească despre pasiunea ei pentru cuverturi – un subiect ce i-ar fi adormit pe aproape toți bărbații de pe pământ. Dar el nu sforăia încă. Și se surprinse vrând să-i spună mai mult despre ea, mai mult decât pasiunea ei pentru cuverturi.

Nu se simțea deloc în largul ei să recunoască faptul că Chase tocmai devenise excepția. Și că fusese așa bine să povestească despre ea cuiva care chiar asculta. Nu când știa că fusese proastă lăsându-se să creadă că această fantezie în care stătea cu un tip grozav pe culmea unui deal din Napa Valley avea ceva de-a face cu viața ei adevărată.

N-avea.

Își lăsă jos sendvișul și se uită drept la el, dar, înainte de a putea spune ceva, el zise:

– Hopa, privirea asta nu-i de bine.

Ea n-avea de gând să zâmbească. Nu era loc de zâmbete când trebuia să-l pună la punct, când era pe punctul de a-și afirma foarte clar poziția în privința lor.

– De ce ești așa drăguț cu mine?

– Îmi place de tine.

Strălucirea născută de cuvintele lui era prea puternică. Prea caldă. Forțându-se s-o domolească, spuse:

– Nu mă cunoști.

– Încep.

Fără pauză. Fără cuvinte blânde. Fără a încerca s-o farmece să fie de acord cu el. Nu-și dădea seama de faptul că aceste răspunsuri sincere îngreunau situația pentru ea?

– Asta faci?

– Ce fac?

– Continui să mă ajuți, pregătindu-mi micul dejun, rugându-l pe Jeremy să fie drăguț cu mine toată ziua.

El se încruntă, și ea putu vedea că era încurcat.

– E ceva greșit să vreau să te fac să zâmbești?

Ah! Uau! De ce trebuise să zică așa ceva?

Nu îi veni în minte nici un alt bărbat care să vrea doar s-o facă să zâmbească. Nici măcar bărbatul cu care se măritase. Mai ales *nu* bărbatul cu care se măritase.

Enervată pe ea însăși că era atât de slabă – atât de rapid devenea excesiv de sentimentală –, se sili să-l atace din nou spunând:

– Înțeleg că îți place să salvezi oameni, dar...

– Nu sunt un sfânt, Chloe.

Vocea lui joasă îi întrerupse brusc acuzația, și se surprinse că nu putea să își ia ochii de la expresia lui serioasă.

– Am întotdeauna grijă de familia mea, continuă el, dar niciodată n-am căutat femei care aveau nevoie să fie salvate. Și, deși sper că tu o să ai în curând suficientă încredere în mine pentru a-mi spune ce ți s-a întâmplat, nu te-am rugat să rămâi în încercarea de a-mi hrăni orgoliul salvându-te.

Simțindu-se o mare ticăloasă pentru că făcea orice îi venea în minte încercând să se abțină de la a face ceva efectiv foarte, foarte prostesc cum ar fi să se îndrăgostească de el, ea spuse:

– Uite ce e, Chase, ai fost cu adevărat drăguț. În ciuda faptului că nu prea se grăbise să-i dea un prosop seara trecută, își aminti ea, roșind. Dar, deși ai fost grozav – lăsă intenționat la o parte aluzia la ce făcuse ea în cadă cu o seară în urmă –, noi doi n-o să... mă rog... știi tu.

Uf! Nu era obișnuită să aibă discuții de genul ăsta.

Aproape că se așteptase – și voise – ca el să-i spună că greșea. Că de fapt era sigur că aveau să sfârșească prin a face *mă rog... știi tu* dacă mai rămânea aici o vreme.

În schimb, expresia lui deveni și mai serioasă.

– Mai devreme, când eram în podgorie, când te-am rugat să rămâi, ai refuzat. Dar n-am renunțat până când n-ai acceptat. Își trecu o mână prin păr, evident supărat pe el însuși. N-aș vrea niciodată să te forțez să faci ceva ce nu îți dorești să faci, Chloe. Nu vreau să iau ceva ce nu vrei să-mi dai.

Era introducerea perfectă. Era șansa ei să-i spună că nu avusese niciodată intenția de a rămâne, să-i zică limpede că nu avea să mai existe nici o altă legătură între ei și că era timpul să plece.

Atunci, de ce se pomeni spunând:

– Nu m-ai silit să rămân. Eu am vrut să rămân.

Simți în plex purul adevăr al acestei afirmații. Pentru că se dovedise că adevărului nu-i păsa dacă ea voia să fie adevărat sau nu.

– Vreau să rămân, spuse ea cu voce mai hotărâtă. Voia să petreacă mai mult timp cu Chase. N-ar trebui. Dar voia. Însă nu vreau să te încurc.

– Nu m-ai putea încurca vreodată, zise el, apoi, cu un zâmbet larg ce era mai blând de data asta și cumva mai convingător, spuse: Ziceai ceva despre cum noi doi n-o să...?

Se opri, lăsând cuvintele nerostite să plutească între ei.

Ea ar fi trebuit să riposteze cu putere, să-l pună la punct. Dar exact în acel moment, cu soarele din Napa Valley luminând-o și vița-de-vie întinzându-se pe pantele dealurilor cât vedeai cu ochii, nu mai rămase nimic altceva decât sinceritate.

– N-am mai avut un prieten de foarte mult timp.

Pentru multă vreme, el tăcu, și, chiar dacă fluturașii din stomac o făcură să-și țină ochii spre orizont, putu simți privirea lui ațintită asupra ei.

– Aș fi onorat să fiu prietenul tău, Chloe.

Atunci, ei i se tăie răsuflarea, și îl plăcu atât de mult, încât fu aproape imposibil să nu-l înșface și să-l sărute.

Sigură că el putea auzi cum îi bătea inima în piept pentru că îi răsuna atât de tare în urechi, în loc să-l sărute, trebui să se mulțumească să-i șoptească:

– Și mie îmi place de tine.

capitolul 7

Chloe nu era obișnuită să stea locului. În special nu după anul trecut, când trebuise să facă munci ocazionale pentru a-și plăti chiria și a putea să-și cumpere materiale pentru cuverturi. Era fericită să se afle pe platou, dar, de fiecare dată când îl întreba pe Jeremy dacă putea fi de ajutor cu ceva, niște sarcini care să le ușureze celorlalți treaba, el o ținea una și bună că ea era oaspetele special al lui Chase.

Și, mai rău, faptul că privea încontinuu la Chase îi provoca chestii ciudate în adâncul ființei. Și la exterior. Își simțea pielea sensibilă pe sub haine. Mai caldă decât dacă ar fi de la vreme. Cam la fel cum se simțise în cadă când apa alunecase pe piele și se trezise explodând, cu numele lui pe buze.

Cugetările stânjenitoare ale lui Chloe fură întrerupte de un țipăt puternic urmat de înjurăturile unei femei. Chloe își lungi gâtul și văzu că Amanda călcase pe o piatră, și rochia ei se rupsese în față.

– Jeremy, ne trebuie o nouă rochie, strigă Chase. La fel.

Jeremy se făcu și mai palid decât era.

– Nu cred că designerul a trimis mai mult decât o rochie din modelul ăla, dar o să mă uit din nou, să fiu absolut sigur.

Se grăbi să caute prin cutiile uriașe cu haine.

Chloe vorbi fără să gândească:

– Pot s-o repar eu.

Chase își întoarse privirea spre ea și, la întrebarea din ochii lui, ea spuse:

– Am lucrat cu niște țesături destul de asemănătoare la cuverturile mele. Dacă Jeremy nu găsește o altă rochie, pot măcar să încerc.

– Amanda, dă-ți rochia jos!

Manechinul se dezbrăcă fără ca măcar să se gândească la faptul că purta doar niște chiloți foarte transparenți pe sub țesătura subțire.

La început, fusese oarecum un șoc pentru Chloe să vadă cât de confortabil se simțeau fetele astea tinere ținând cont că erau aproape goale, dar apoi își imagină că, dacă ar fi avut o astfel de siluetă pe când avea 19 ani, și ea ar fi avut tupeul să și-o etaleze.

Mult mai bucuroasă decât ar fi trebuit că Chase nu aruncase nici măcar o privire spre sânii goi perfecți ai Amandei, Chloe se ridică și veni să ia rochia.

– Poți să-mi acorzi zece minute?

El se uită la gaura mare și apoi din nou la ea, vizibil surprins.

– Poți s-o repari în zece minute?

Ea se uită mai atentă la gaură, trecându-și degetele peste ea.

– Cred că da. Se lucra întotdeauna mai greu cu satinuri și mătăsuri, pentru că fiecare gaură pe care o făcea acul se vedea, dar se uitase toată ziua la trusa enormă de cusut. Acum, avea, în sfârșit, un motiv să scormonească înăuntru.

Chase anunță că luau o pauză. Ea băgă repede o ață subțire și transparentă în ac și începu să lucreze la rochie. Era atât de fermecată de țesătura moale de sub degete, că îi trebuiră câteva clipe să își dea seama că Chase se așezase lângă ea.

– Mă bucur că te-ai hotărât să rămâi. Ce m-aș face fără tine?

Ea aproape că se înțepă. Din fericire, el credea că ea era prea concentrată pentru a-i răspunde.

De fapt, trebuise să admită în sinea ei că nu se concentra atât de tare. După ce anul trecut făcuse tot felul de munci pentru o croitoreasă pentru ceva cu doar puțin peste un salariu de sclav, acum putea coase cu ochii închiși lucruri ca astea.

Doar că era mai mult decât enervant să aibă parte de întreaga atenție a lui Chase.

– N-ai altceva de făcut? îl întrebă ea.

Putu simți cum zâmbea larg fără a trebui să-l vadă.

– Doar îi țin de urât prietenei mele în vreme ce îmi face un serviciu.

Prieteni. Acceptase să-i fie prieten. Și o umpluse de o căldură delicioasă și interzisă.

Așadar, de ce era un pic dezamăgită că nu flirtase ceva mai mult acolo sus pe deal? Că nu încercase s-o vrăjească să creadă că era perfect normal ca prietenii să se atingă și să se sărute și...

Nu. Erau gânduri nebunești. Și știa exact unde ar duce genul ăsta de nebunie.

Direct în pat... cu Chase.

– Mi-ar plăcea să ajut mai mult, îi spuse ea, străduindu-se să alunge fierbințeala ce o străbătea doar la apropierea lui și la imaginea pe care o avusese cu ei doi împreună în pat. Ai fost atât de bun cu mine, și aș vrea să pot face și eu ceva să te răsplătesc.

– Chloe. Felul serios în care-i rosti numele o făcu să-și ridice privirea spre el. Am vrut să ajut. Nu trebuie să mă răsplătești pentru ceva. Nicicând.

Intensitatea privirii lui – împreună cu totala dăruire și concentrare asupra ei – aproape că o făcu să se înțepe din nou.

– Trebuie să mă concentrez asupra lucrului, minți ea. Pentru că în realitate avea nevoie să se detașeze de sentimentele pentru el, care căpătau amploare.

– Du-te și verifică altceva, îi spuse ea pe un ton ce nu admitea obiecții. Te rog.

Înainte de a-și coborî privirea asupra rochiei, prinse un crâmpei din zâmbetul lui superb. Un zâmbet ce-i spuse că el știa exact de ce îl expedia de acolo, la naiba!

Zece minute mai târziu, o ajută pe Amanda să se îmbrace din nou și se surprinse roșind când toți cei din echipa lui Chase începură să bată din palme și să-i spună ce grozavă era să repare așa repede și bine.

– Ești bestială, fato, spuse Jeremy. Se întoarse spre Chase și întrebă: Nu-i fantastică?

Chase încuviință din cap, zâmbind spre ea, cu căldură în ochi.

– Chiar este, Jeremy.

Soarele nu apusese de mult timp când manechinele începură să se pleoștească de oboseală, siluetele lor zvelte și înalte cocoșându-se ușor sub greutatea rochiilor superbe pe care le purtau.

– Ajunge pentru azi, spuse Chase. Ați făcut toți o treabă bună. Se asigură s-o includă din priviri și pe Chloe, deși ea știa că nu făcuse mai nimic. O treabă pe cinste.

Chloe putea vedea cât de mult însemnau laudele lui pentru toți. Inclusiv pentru ea.

– Fratele meu Marcus ne invită pe toți la cină la el în seara asta. Arătă spre casa cea mare din cealaltă parte a podgoriei. Jeremy, ai vrea să-i conduci tu pe toți într-acolo?

Fără a fi rugată, Chloe le ajută pe fete să se dezbrace, având grijă să îi spună fiecăreia dintre ele cât de impresionată fusese de ceea ce făcuseră, înainte de a întreba:

– Cum de rezistați în pozițiile alea atât timp?

Amanda era deja cu telefonul la ureche, dar Jackie, o fată timidă și „mai bătrână“ (avea de-abia 21 de ani, dar Chloe aflase că, în meseria lor, asta se considera aproape o antichitate), îi explică:

– Fac yoga la greu. Zâmbetul fetei era minunat, și Chloe îi zâmbi automat înapoi. A fost plăcut să fii aici pe platou, spuse Jackie. E ca și cum aș avea-o aici pe mama, să ne poarte de grijă.

Chloe reuși cumva să-și mențină zâmbetul pe față.

Era cu doar nouă ani mai mare decât Jackie. Și, cu toate astea, bănuia că tânăra avea dreptate. Dacă experiența de viață conta cumva, le despărțea un secol.

Jeremy încărcă furgoneta uriașă cu valize, ștendere cu haine și echipament fotografic, apoi îi adună pe toți.

– Vii, Chloe?

Era tentată să meargă cu grupul decât să rămână în urmă cu Chase. Dar se simțea murdară. Chiar dacă n-avea haine mai frumoase cu care să se îmbrace pentru cina acasă la Marcus, măcar putea să miroase mai bine decât acum. Era absolut necesar să facă un duș.

– Mă duc să mă refrișez puțin. Ne vedem acolo în curând.

„Să mă refrișez puțin." Serios, chiar suna ca și cum era mama lui Jackie.

După ce toți plecară, ea se întoarse să se uite după Chase. Gândul la el o făcea să se simtă moale și caldă în adâncul ființei ei.

La început, nu-l putu găsi, dar apoi își dădu seama că stătea în spatele unui mare aparat foto... ce era îndreptat direct spre ea.

Instinctiv, își duse mâna la obraz. Ah, Doamne, ce făcea el? Și ce ar vedea? Ar putea să se uite dincolo de vânătaia urâtă să vadă că tremura toată în adâncul ființei? Ar vedea cât de lașă se simțea pentru că nu chemase poliția să reclame ce-i făcuse fostul ei soț, pentru că se ascunsese aici cu el și cu manechinele și echipa lui?

Și putea vedea sentimentele față de el ce-i înfloriseră întreaga zi, în ciuda faptului că știa prea bine că nu trebuia să simtă ceva?

Supărată pe el – și pe ea în primul rând pentru că-i păsa –, o porni spre el. El deja lăsase jos aparatul foto când ea îi spuse:

– Am crezut că ai împachetat deja echipamentul foto.

– Întotdeauna mă simt mai bine dacă am cel puțin unul cu mine. În caz că apare ceva ce trebuie fotografiat.

– Nu-i nevoie să-mi faci mie poze.

– N-am putut rezista vreodată să nu fotografiez frumusețea, spuse el încet, înainte de a băga aparatul foto în geantă. Îmi pare rău. N-am vrut să te simți stânjenită. Sper că mă vei ierta.

Privirea pe care i-o aruncă el – caldă și blândă, dar plină de dorința pe care nu se obosea s-o ascundă – o făcu să-și dea seama de cât de ridicolă era.

– Doar că vânătaia asta..., începu ea ridicându-și mâna s-o acopere.

– Nu ești încă pregătită să vorbești despre ce s-a întâmplat?

Cuvintele lui erau blânde și evident pline de grijă. Ea înghiți cu greutate înainte de a clătina din cap.

– Nu. Inspiră tremurat. Nu încă.

Înainte de a putea spune altceva, el îi luă mâna și i-o dădu jos de pe față.

– Ești încântătoare, Chloe. Nu trebuie să te ascunzi de mine. Sau de oricine altcineva.

Ea era uimită că el nu părea să creadă că vânătaia o făcea să arate urât. Și nici nu părea să creadă că o făcea să pară fragilă.

Plimbarea lor agale spre casa de oaspeți prin întuneric, doar cu luna ce lumina calea, părea incredibil de romantică. Mult mai romantică decât putea ea accepta să fie.

– Deci când ai început să faci fotografii?

El îi aruncă o privire pe întuneric, una ce spunea că știa ce urmărea cu discuția asta banală. Sau, mai degrabă, ce evita.

– Obișnuiam să fur Polaroidul tatălui meu și să plictisesc pe toată lumea cu el. Când aveam opt ani, mi-a dat un aparat numai al meu. Nu unul pentru copii, ci unul adevărat, și a trebuit să mă străduiesc tare mult să aflu cum să-l folosesc. Încă am aparatul ăla și îl folosesc în ocazii speciale chiar dacă acum e un clasic.

Ea zâmbi larg la imaginea unui Chase micuț imortalizând lumea din jurul lui, la fel de hotărât și de concentrat atunci ca acum.

– Te-ai concentrat întotdeauna pe fotografierea oamenilor?

– Am încercat totul: peisaje, chestii abstracte și natură statică, dar în cele din urmă am descoperit mereu că oamenii – și emoțiile lor – sunt mai interesanți decât orice altceva.

Toată ziua încercase să identifice magia lui Chase.

– *Asta* urmăreai tu azi, spuse Chloe înțelegând dintr-odată. Emoția. Îi întâlni privirea și știu că, deși nu era unul dintre modelele lui, era exact ceea ce el explora și cu ea.

– Ai fost de mare ajutor azi, Chloe.

Ea roși auzindu-i lauda.

– Mă bucur că am putut ajuta. Arătă spre împrejurimi. A fost minunat să mă aflu aici azi. La fel și să fiu într-o lume fantastică din Napa Valley, unde toată lumea e îmbrăcată în haine de firmă, spuse ea zâmbind.

Urcară spre verandă, și Chase îi deschise ușa. Mereu gentleman. Ea se opri locului în living, făcându-l să se ciocnească de ea. Căldura lui o arse, și sări într-o parte.

– Ce-i cu toate astea?

Un ștender de haine, la fel ca acelea unde fuseseră agățate ținutele manechinelor, stătea în mijlocul

încăperii. Era plin cu haine ce arătau de parcă i s-ar potrivi ei, nu fetelor de 1,80 și 19, cel mult 21 de ani.

– Am cerut să fie aduse câteva lucruri pentru tine.

Ea se întoarse surprinsă spre el.

– Cum ai făcut asta? Ai lucrat tot timpul, mai intens decât toți.

Nu-și putea aminti dacă el făcuse vreo pauză, în afară de cea de prânz, când mâncaseră împreună. Chiar și când restul echipei se relaxa între ședințele foto, el era ocupat aranjând lucruri sau revizuind munca de peste zi.

– Arăți bine în jeanși, îi spuse el. Chiar foarte bine, dar știu că n-ai fost prea încântată să te duci la Marcus în seara asta îmbrăcată cu ei. Dacă pot face un lucru, acela e că pot aranja să-mi fie trimise rapid niște haine frumoase.

Doamne, era așa drăguț! Și modest. Dar...

– N-am bani pentru hainele astea, Chase, îi spuse ea cu o voce pe care încerca s-o mențină fermă. Ce-și mai dorea să poată purta hainele astea, măcar pentru o noapte, doar să se simtă din nou adorabilă. Dar nu putea. Este un gest încântător, dar nu le pot purta în seara asta.

– Lasă-mă să fac asta pentru tine, spuse el blând.

– Nu pot.

Dar, ah, cât, mai voia. Nici măcar în viața ei anterioară cu fostul soț, când avusese bani, nu purtase haine atât de superbe.

– Poți. Chase nu se apropie, dar căldura cuvintelor lui fu simțită pe piele ca o mângâiere când el spuse: N-o să vin mai târziu să îți cer ceva. Dar mi-ar plăcea foarte mult să te văd într-una dintre rochiile astea în seara asta.

Instinctiv, știu că el spunea adevărul. N-ar încerca s-o influențeze cu ceva. Atunci, de ce asta aproape că o înspăimânta și mai tare?

Chase era grozav. Chiar mai mult de atât. Ar trebui să înceteze să se poarte ca o pisică nervoasă cu ghearele scoase la cel mai mic zgomot.

Simțindu-se ca o ticăloasă nerecunoscătoare, întrebă:

- Putem s-o luăm de la început și să pretindem că de abia am intrat?

- Sigur.

Era așa drăguț, că efectiv merse spre ușă și o deschise pentru ea. Era clar că surorile lui îl instruiseră bine despre cum să răspundă la stările emoționale scăpate de sub control.

Urmându-l, ea ieși pe verandă și îi permise să-i țină din nou ușa.

- Vai, Chase, spuse ea zâmbindu-i. Sunt niște haine așa drăguțe! Mulțumesc foarte mult!

El îi zâmbi la rândul lui.

- Cu plăcere!

Chloe avu nevoie de tot autocontrolul pentru a se îndepărta de el, în loc să se apropie. Dar, pe de altă parte, voia să-l îmbrățișeze și să-l sărute. Nu mai fusese niciodată așa, oscilând de la o extremă la alta... acum voia să plece, ca în următoarea clipă să vrea să fugă direct în brațele lui.

Chase se duse spre ștenderul cu haine.

- Asta.

Ținea ridicată o rochie uluitoare cu o fustă lungă vaporoasă și un corset strâmt. Era bleumarin - culoarea ei preferată -, și știa deja ca i s-ar potrivi perfect. Se îndoia că el s-ar supăra dacă ar alege altă rochie pe care s-o poarte în seara asta, dar voia să-i facă pe plac... așa cum și el îi făcuse pe plac surprinzând-o cu atâta generozitate.

- Am nevoie de câteva minute să fac duș și să mă îmbrac, îi spuse ea, apoi luă rochia când trecu pe lângă el. Îi simți ochii ațintiți la spatele ei în vreme

ce se depărta pe culoar, până când închise ușa dormitorului în urma ei.

Dușul fu o adevărată binecuvântare, dar știa că Chase o aștepta, așa că nu zăbovi prea mult. Cada o ademenea, firește, dar nu era sigură că ar mai putea sta în fața lui Chase dacă ar declanșa din greșeală jeturile și el le-ar auzi funcționând. În loc s-o facă să roșească, gândul o făcu să zâmbească, iar trupul i se înfierbântă când își aminti cum stătuse goală în cadă, cu Chase urmărind-o.

Se șterse, apoi deschise trusa cu farduri și produse de toaletă pe care constatase cu uimire că el i-o puse-se la dispoziție. Era recunoscătoare pentru farduri, căci asta însemna că își putea ascunde ceva mai bine vânătaia. Adevărat, toată lumea o văzuse deja, dar asta nu însemna că-i plăcea să o vadă de fiecare dată când se uita într-o oglindă.

Chase se gândise la tot. Pentru Dumnezeu, cum putea o femeie să *nu* se îndrăgostească de un asemenea bărbat?

Lăsând deoparte înfățișarea. Era uimitor și la interior.

Pe de altă parte, la început, nu crezuse și despre fostul ei soț că era grozav? Nu de asta se măritase cu el... doar ca să sfârșească prin a trăi un coșmar, în loc de un basm?

Alungând gândul acela enervant, termină să-și usuce părul, apoi își trase pe ea rochia aceea frumoasă și alese o pereche de pantofi cu toc din cele șase perechi uimitoare ce îi fuseseră aduse în dormitor în vreme ce ea făcea duș.

O trecu un fior la gândul că Chase fusese chiar în spatele acelei uși când ea era goală. Fusese tentat să intre din nou, cum făcuse cu o seară în urmă?

Și ce ar fi făcut ea de data asta? S-ar fi comportat ca și cum nu-l voia acolo?

Sau ar fi deschis ușa dușului, invitându-l înăuntru?

Se strădui să revină la starea de spirit de mai devreme, când văzuse pentru prima dată manechinele și reușise să se convingă că Chase n-ar putea fi interesat de ea având-u-le pe ele prin preajmă.

Dar, după o zi întreagă pe platou, știa fără nici cea mai mică îndoială că nu exista nimic între Chase și vreuna dintre fete. Și nici nu avea să existe vreodată. Ele se uitau la el cu stele în priviri, în vreme ce el le privea ca și cum erau surorile lui mai mici.

Chloe nu mai putea nega că la ea nu se uita așa.

O privea așa cum un bărbat privește o femeie pe care o dorește.

Doar că, se surprinse gândindu-se înainte de a se putea opri, în privirea lui era mai mult decât dorință.

Cu inima bătându-i nebunește, ieși din dormitor. Chase tăcu pentru un lung moment, iar inima lui Chloe bătu și mai tare.

În cele din urmă, spuse:

– Ești adorabilă.

Adorabilă.

Știa ce efect avea acel singur cuvânt asupra ei? Știa cât de specială o făcea să se simtă, iar și iar?

Disperată să întrerupă tensiunea senzuală – și emoțională – dintre ei, spuse:

– Cine a ales rochia asta are un ochi grozav.

Dar el n-o lăsă să întrerupă legătura, răspunzând:

– Nu e rochia motivul. Ci tu.

Chloe se sili să nu respingă din nou complimentul. Pe vremuri, știa cum să spună „mulțumesc".

– Mulțumesc, zise ea uitându-se la jeanșii închiși la culoare și la cămașa albă ale cărei mâneci el le suflecase. Și tu arăți bine.

– Mă gândeam să mergem pe jos până la casa lui Marcus. Se uită la pantofii ei. E în regulă?

– Glumești? Practic, am trăit pe tocuri ca astea.

El îi aruncă o privire întrebătoare, și ea se înjură în sinea ei. Din fericire însă, la fel cum fusese drăguț să n-o întrebe despre vânătaie mai devreme, nu îi ceru nici acum lămuriri și nici nu-i puse întrebări despre trecutul ei.

Dar ea știa că, dacă mai rămânea aici, el avea să întrebe din nou... și urma să îi fie din ce în ce mai greu să nu-i spună tot.

capitolul 8

Chloe se simți surprinzător de bine la mica petrecere de la Marcus. Deși, constată ea uitându-se în jur, dornică să cuprindă tot cu privirea, proprietatea lui era mai degrabă în genul vilelor toscane. Înconjurat de sute de acri de vie, pământul din jurul casei fusese amenajat într-un paradis botanic plin de stejari bătrâni, măslini maturi, pomi fructiferi și o grădină de zarzavaturi în stil clasic, aflată într-o laterală a casei.

Și, cu toate astea, deși nu văzuse vreodată o casă mai frumoasă și știa că valora o avere, se simțea mult mai relaxată în casa lui Marcus Sullivan decât se simțise vreodată în casa scumpă în care copilărise fostul ei soț sau în casele „prietenilor" cu care își petreceau timpul. Nici măcar în propria casă, cât fusese măritată, nu se simțise în largul ei, aproape fiindu-i frică să se miște prea repede de teamă să nu spargă ceva „de neprețuit" de pe o masă sau de pe un raft.

Marcus era gazda desăvârșită, asigurându-se că paharele tuturor erau pline și că manechinele minore se rezumau la a bea suc și apă minerală chiar și când se bosumflau și fluturau spre el din gene, încercând să-l facă să se răzgândească.

După ce mâncase pe săturate și Jeremy epuizase în mod oficial toate bârfele pentru o viață, Chase reapăru din umbre.

- Te distrezi?

Zâmbindu-i, îi răspunse:

- Da. Mulțumesc foarte mult că m-ai invitat în seara asta.

Ar fi trebuit să se simtă ușurată când el plecase de lângă ea imediat după ce sosiseră la petrecere, în special după plimbarea lor tăcută de la casa de oaspeți. Dar, chiar dacă se simțise bine în seara asta, îi fusese dor să stea cu el. Privirea ei se îndreptase spre el de multe ori. Și aproape întotdeauna el o surprinsese... pentru că și el o căutase din priviri.

– Să-ți mai aduc ceva de mâncare sau de băut?

Ea clătină din cap, punându-și mâna pe abdomen.

– Sunt ghiftuită, mulțumesc. Simțindu-se relaxată de la vin, spuse: Totuși, mi-ar plăcea ceva. Mor de curiozitate să văd o fotografie de familie.

– Pot de pe acum să-ți spun că sunt cel mai arătos Sullivan, glumi el.

Ea râse tare, căci Chase era unul dintre cei mai puțin egoiști bărbați pe care-i cunoscuse vreodată. Sigur pe el, dar nu încrezut.

– Lasă-mă pe mine să hotărăsc asta!

El întinse o mână, și ea o luă uitând că nu era o idee bună să-l atingă. Dar, ah, era așa bine să-l țină de mână - mare, puternică și caldă –, chiar dacă doar pentru câteva clipe.

Îi trecu prin minte că poate era doar un pic amețită pe când intrară într-o încăpere despre care presupuse că era biroul lui Marcus, dar era atât de bine să se simtă relaxată din nou. Fusese așa încordată pentru atât de mult timp. De fapt, de când își putea aminti.

Chase luă o fotografie înrămată de pe raft și i-o întinse.

Chloe se strădui să își rețină uimirea în fața fotografiei incredibile cu toată familia Sullivan împreună. Cu toate astea, nu-și putea lua ochii de la Chase. Chiar și în fotografie îi atrăgea atenția.

Stătea lângă mama lui, cu aproape treizeci de centimetri mai înalt, cuprinzând-o cu un braț, iar ea rezemându-și capul de umărul lui. Arăta fericită și mulțumită, înconjurată de copiii ei.

Nevoia de a face parte dintr-o familie așa apropiată o lovi cu atâta putere, încât mai că scăpă fotografia.

Și apoi văzu ceva ce o făcu să rămână cu gura căscată.

- Ah, Doamne! Ești fratele lui Smith Sullivan?

Gelozia nu era ceva despre care Chase știa prea multe. Așa încât lovitura bruscă și dură, chiar în adâncul stomacului, îl duru destul de tare.

- Da, sunt. Aștepta ca ea să întrebe dacă l-ar putea întâlni pe Smith sau să înceapă să-l bombardeze cu întrebări despre fratele lui vedetă de cinema.

În schimb, ea se întoarse și se uită pentru un lung moment la el.

- Cred că ar fi trebuit să văd asemănarea. Și apoi spuse: Povestește-mi despre toți ceilalți!

Serios? Nu voia să știe mai mult despre Smith, care era una dintre cele mai mari vedete de cinema din lume?

De data asta, el fu cel care-i aruncă o privire ciudată, și ea se mișcă jenată sub privirea scrutătoare, mâna liberă ridicându-se automat să-și acopere obrazul.

- S-a întâmplat ceva?

El scutură repede din cap.

- Nu. Absolut nimic.

Voia să-i dea jos mâna de pe obraz, voia să-i spună din nou că nu trebuia să-și ascundă nici o parte a ei de el. Dar își promisese s-o lase pe ea să conducă ostilitățile.

Nu era un sfânt. Nici pe departe. Dar știa că ținându-și promisiunea era singurul mod prin care o putea face să aibă vreodată cu adevărat încredere în el.

Chase știa cum să convingă o femeie cu sărutări, cu atingeri. Dar nu voia să fie singurul care să dorească.

Voia ca și Chloe să vrea, la fel de intens ca el.

Suficient încât să vrea să acționeze mânată de acea dorință.

Suficient încât să vrea să își depășească temerile și să aibă încredere în el.

Sus pe deal, la prânz, îl rugase să fie prietenul ei. Chase nu-și putea aminti ultima dată când rămăsese doar prieten cu o femeie pe care o dorea. Și, cu toate astea, când îi spusese că ar fi onorat să fie prietenul ei, nu fusese doar de formă. Vorbise serios. Era ceva la Chloe ce îi scotea la iveală instinctele protectoare și îl făcea să vrea să-i cunoască secretele. Era curios, firește, oricine ar fi, având în vedere vânătaia de pe obrazul ei și felul în care o găsise pe marginea drumului. Dar știa că trebuia să fie atent să n-o forțeze, pentru că avea să fugă. Trebuia să trateze problema cu delicatețe. Și spera ca povestindu-i despre familia lui să o ajute să se simtă și mai confortabil în prezența lui.

– Ryan e cu un an mai mic decât mine. Ca răspuns la privirea ei întrebătoare, adăugă: Am 32 de ani. Se întoarse la fotografie. Joacă baseball profesionist pentru echipa San Francisco Hawks.

Ea murmură ceva despre cât de impresionată era, dar se vedea din reacția ei că nu era mare amatoare de baseball. El zâmbi, gândindu-se cum s-ar întâlni Chloe cu Ryan și n-ar leșina la picioarele lui. Fratele său ar fi distrus. Smith ar simți, foarte probabil, la fel. Abia aștepta să-i facă cunoștință lui Chloe cu cei doi frați faimoși ai lui.

– Gabe e cel mai mic frate. E pompier.

– Uau, pompier! E o slujbă cu adevărat periculoasă. Se uită din nou la fotografia lui Gabe. Mama ta nu-și face griji?

– În momentul ăsta, cu noi opt, cred că a renunțat să-și mai facă griji.

Chloe clătină din cap.

– Nu, spuse ea încet, e mama voastră. Își face griji. Pentru voi toți. Fiindcă vă iubește.

Într-o clipă, el fu asaltat de o viziune cu Chloe ca mamă, cât de dulce și de iubitoare ar fi. Vocea îi sună răgușit când spuse:

– De asta am încercat s-o menajăm din când în când, pe când ne maturizam. Oricum, eu așa am făcut.

Chloe îi zâmbi, și el simți un junghi în piept văzându-i frumusețea și faptul că doar un singur zâmbet mic îi transforma întreaga expresie de la drăguță la strălucitoare.

– Cine e aici? întrebă ea și arătă spre una din surori.

– Drăgălășenia. Când ea îi aruncă o privire derutată, el își dădu seama că folosise porecla surorii lui și se corectă. Vreau să spun Sophie. Arătă spre geamăna ei. Ea e Lori, adică Nebunatica. Ele sunt cele mai mici dintre noi toți.

Ea chicoti.

– De ce am sentimentul că surorile tale nu sunt prea încântate de aceste porecle?

– Ba sigur că sunt, insistă el înainte de a recunoaște: Chiar dacă îmi spun mereu că nu sunt.

Chloe clătină din cap și mormăi:

– Nu-mi pot imagina cum e să ai de-a face cu un frate mai mare ca tine, ca să nu mai spun despre șase. Ridică dintr-o sprânceană către el. Pariez că știi ce-i mai bine pentru ele, nu-i așa?

El rânji la ea fără regrete.

– Bineînțeles că știu.

Ea pufni, apoi se uită din nou la poză.

- Amândouă sunt foarte drăguțe. Sper să vă facă și ele zile fripte, ție și celorlalți frați, pentru că sunteți atotștiutori.

Chase tresări aducându-și aminte.

- În repetate rânduri, o să fii fericită să afli asta.

Ea râse din nou, și, dacă exista vreun sunet mai dulce în toată lumea asta, Chase nu-l auzise până acum.

- Cu ce se ocupă? Lori arată ca o sportivă.

- E dansatoare și coregrafă. A început prin a lucra cu majorete și acum face multe chestii pe care le vezi la TV. La naiba, le iubea pe fetele astea și avea să vrea întotdeauna să le protejeze. Sophie e bibliotecară în San Francisco. E deșteaptă foc și întotdeauna era cu capul băgat în câte o carte. Și acum face la fel.

- Uau, impresionant! Un star de cinema. Un proprietar de podgorie. Un jucător profesionist de baseball. Un pompier. Un magnat al mașinilor. O coregrafă. Și o bibliotecară. Nu-i de mirare că ești așa mândru de frații și surorile tale.

Chase și frații lui nu se împăcaseră întotdeauna bine; se mai împărțeau și pumni câteodată, la mânie. Dar și-ar da mâna stângă - la naiba, amândouă mâinile - pentru oricare dintre ei.

- Deja știu despre Smith. E puțin mai mare decât tine, da?

- 34.

- Părinții tăi au fost, cu siguranță, ocupați, spuse ea înainte de a arăta spre un alt frate. Și cine e el?

- Zach. Are 29 de ani. E proprietarul a jumătate dintre service-urile auto din California, spuse el, exagerând doar puțin, având în vedere că fratele lui era un mogul cu o cheie de piulițe în mână, și participă la curse de mașini în timpul liber.

În ochii ei se văzu că știa despre cine era vorba.

– Reclamele alea despre Sullivan Auto pe care le tot aud la radio sunt ale lui?

Chase încuviință din cap.

– E un geniu în afaceri care preferă să-și petreacă toată ziua sub capota unei mașini vechi. „Sau în patul unei femei", își spuse în minte. Dar Chloe nu trebuia să știe asta. În special, dat fiind că Zach era un ticălos chipeș. Foarte posibil, cel mai arătos dintre ei. Incluzându-l aici și pe Smith, a cărui înfățișare era parte integrantă a profesiei lui. Marcus e bătrânul grupului, la 36 de ani.

Râzând de cât de deplasat era pentru el să-l eticheteze pe Marcus ca bătrân, Chloe spuse:

– Deci sunteți opt între 24 și 36 de ani. Ridică dintr-o sprânceană. Și nici unul dintre voi nu e căsătorit până acum? Era vizibil surprinsă.

El ridică din umeri.

– Nu. Ne așteptăm cu toții ca Marcus și iubita lui să facă pasul cât de curând. Deși, după ce văzuse Chase la petrecerea mamei lui, nu mai era așa singur. Nici Marcus, nici Jill nu păruseră prea fericiți. S-au făcut pariuri cu mult timp în urmă legat de cine va fi priponit mai întâi.

La asta, ea râse cu poftă.

– Vezi, acum vorbești ca un tip normal. Folosind cuvinte ca *priponit* cu referire la căsătorie.

Ciudat, se gândi el, savurându-i râsul, până ieri fusese în rând cu ceilalți, gândindu-se că o căsătorie era departe de tot. La naiba, când plănuise să vină la podgorie, chiar își programase o aventură de-o noapte. Dar acum, după ce o cunoscuse pe Chloe, nu mai era așa sigur.

Știa că era o nebunie. Știa cât de greu ar fi pentru oricine altcineva să creadă că era posibil să se îndrăgostească așa repede sau așa nebunește.

Nu putea explica.

Dar, brusc, știu că nici nu trebuia.

Chloe intrase pe neașteptate în viața lui, și acum, că era aici, nu voia ca ea să iasă din viața lui. Să-l părăsească.

Așa că, deși era o nebunie și chiar dacă era posibil ca restul lumii să nu îl înțeleagă, Chase își dădu seama că nu se temea să fie condus direct la marginea prăpastiei. Nu atâta vreme cât Chloe stătea și ea acolo.

Și cădeau împreună.

Revenind la fotografie, ea spuse:

– Mama ta e frumoasă.

– Da, este. E grozavă.

– Arată așa fericită cu voi toți. Ochii lui Chloe se măriră de îngrijorare când întrebă: Ce s-a întâmplat cu tatăl tău?

Când el ezită înainte de a răspunde, ea își mușcă buza de jos.

– A fost chiar nepoliticos. Îmi pare rău, nu trebuie să răspunzi.

– Nu, să nu-ți pară rău, Chloe. Mă poți întreba orice.

Privirea ei se îndreptă din nou spre el.

– Dar ne-am întâlnit abia aseară. Nu ne cunoaștem atât de bine, protestă ea, și era de parcă-i citea gândurile despre cât de nebunesc era ce se petrecea între ei doi. Cât de neașteptat. Cât de tulburător.

Nebunesc, brusc, neașteptat... nimic din toate astea nu-l deranja pe Chase. Nădăjduia că în curând nu aveau să mai conteze nici pentru Chloe.

– Aveam zece ani când a murit tata, îi spuse el, durerea din piept amintindu-i cât de mult îi lipsea tatăl lui... și cât de mult ar fi vrut ca măcar să fi putut să-și ia rămas-bun. A mers la lucru în acea dimineață și a suferit un anevrism. Unul dintre angajați l-a găsit pe podea în biroul lui.

– Ah, Chase, îmi pare rău.

Își puse mâna pe brațul lui, și, deși el credea că n-avusese cu adevărat nevoie să-l plângă pe tatăl lui în cei aproape douăzeci de ani, atingerea ei îi oferi alinare.

Ea se uită din nou la poză, și el putu vedea că studia plină de emoție chipul mamei lui.

– S-a recăsătorit?

El clătină din cap.

– Nu. Nici n-a ieșit la întâlniri cu cineva.

– Fără îndoială, trebuie să fi fost mult prea ocupată pentru a avea o viață socială, murmură Chloe. Nu-mi pot imagina cum s-a descurcat de una singură cu opt copii.

Mai mult decât bucuros că ea nu se ferise să întrebe ceea ce voise să știe, el spuse:

– N-a fost ușor. Mai ales la început. Toți am ajutat. Cel puțin copiii mari. Schiță un surâs. Fac niște macaroane cu brânză demențiale.

– Delicios, spuse ea cu voce moale, nu prea convingătoare.

– Vrei să știi secretul meu?

– Păi... bine.

El se aplecă puțin mai aproape, destul de aproape cât să-i absoarbă mireasma dulce, împreună cu aroma grea de vin roșu de pe buze. Trebuie să păzești cu atenție oala și să știi când să amesteci.

Din nou, atracția dintre ei își făcu simțită prezența în vreme ce el o tachina, amândoi știind că, de fapt, îi aprecia, reacția față de el.

Pentru că o dorea.

Și știa că și ea îl dorea.

Marcus îi găsi în biroul lui și se uită la fotografia de familie din mâinile ei.

– Orice îți spune despre noi, Chloe, glumi el, sunt numai minciuni.

Chase o urmări cum zâmbește la fratele lui, bucuros să vadă că se simțea atât de în largul ei cu familia lui.

– Deci presupun că până la urmă nu ești un supererou.

Marcus râse, evident mulțumit cu revenirea ei.

– Toți au plecat să danseze în oraș. Să ai din nou 19 ani, spuse el clătinând din cap. Ce-ați zice să deschid o sticlă din aia bună pentru noi trei?

– Vinul pe care l-ai servit în seara asta a fost uimitor. Ai și mai bun? întrebă neîncrezătoare Chloe.

– Pregătește-te să fii uimită, răspunse Marcus.

În ciuda faptului că fratelui său îi plăcea să fie în preajma lui Chloe, Chase nu putea scăpa de sentimentul că ceva nu era în ordine cu Marcus. Fiind cel mai mare dintre frații Sullivan, purtase întotdeauna pe umeri mai mult din povara de se asigura că toți din familie erau bine. Dar în seara asta părea mai stresat decât de obicei. Puțin prea bățos chiar și după ce scăpase de costum și cravată.

Înainte de a o cunoaște pe iubita lui, Jill, Marcus fusese la fel de fustangiu ca restul băieților Sullivan, un adevărat cunoscător într-ale femeilor frumoase. Dar, în ultimii doi ani, se schimbase, ajungând până într-acolo încât Chase aproape că nu-l mai recunoștea. Unde era fratele lui care știa cum să se distreze? Cum să râdă la glumele proaste? Cum să se relaxeze și să se bucure de clipa prezentă, în loc să se pregătească mereu pentru viitor?

Chase ducea dorul prostiilor făcute cu cel mai mare dintre frații Sullivan, dar, pentru că presupunea că fratele lui se pregătea să se însoare cu Jill, să se așeze la casa lui și să facă o droaie de copii, își închipuia că nu era treaba lui să se bage. Însă, după ce văzuse la petrecerea mamei lui, se întrebase dacă nu înțelesese greșit.

– Jill vine în weekendul ăsta în Napa Valley?

Marcus se crispă.

– Are mult de lucru pentru a recupera la niște proiecte importante.

– Nu e ceva ce poate face de aici? întrebă Chase, știind că Jill își petrecuse majoritatea timpului pe internet și la telefon, în loc să fie în săli de ședință toată ziua. Chloe se uita când la Chase, când la Marcus, simțind tensiunea din discuția lor.

– E mai ușor pentru ea să lucreze din oraș, explică Marcus conducându-i în livingul ce dădea spre via luminată de lună și spre curtea interioară cu piscină. Și, pe când desfăcea o sticlă prăfuită de Cabernet ce încă mirosea a pivniță, Chase înțelese că discuția lor despre Jill se terminase. Cel puțin, pentru moment.

Pentru că, dacă lui Jill nu-i plăcea să vină în Napa să stea cu Marcus cel puțin o vreme, se părea că fratele lui și iubita sa aveau să aibă mari probleme în viitor. La urma urmei, ținutul ăsta era în centrul afacerii lui Marcus, iar inima lui era aici. Din punctul de vedere al lui Chase, femeia cu care avea să se însoare Marcus trebuia să iubească acest loc. Și cine întreg la minte nu l-ar iubi?

Pe când Marcus îi dădea paharul cu vin, Chloe spuse:

– N-ar trebui să mai beau deloc, dar cum să pot rezista?

Toți trei se așezară, și lui Chase îi plăcu să o vadă pe Chloe așa relaxată cu fratele lui. Să o aibă în preajmă, să o poată vedea zâmbind, s-o audă râzând făceau ca totul să fie mult mai bine. Și viața lui fusese destul de bună înainte să apară ea, așa că asta chiar spunea ceva.

– Toată lumea vorbea despre cât de mult ai ajutat la ședința foto de azi, îi spuse Marcus.

Chase putu vedea câtă plăcere îi făcea acest compliment.

– M-am distrat.

– De fapt, a salvat situația, interveni Chase.

Chloe își dădu ochii peste cap.

– Nu e deloc adevărat. Pur și simplu, am reparat o rochie care era puțin ruptă.

Ruptura aceea i-ar fi făcut să piardă o ședință foto foarte importantă, dar, înainte să poată spune asta, Chloe luă o înghițitură din pahar și zise:

– Ah, Dumnezeule, vinul ăsta e așa bun, că ar trebui să fie ilegal!

Marcus zâmbi.

– Mă bucur că-ți place. Ăsta e Cabernetul ce a făcut cunoscută podgoria Sullivan.

Ea inhală înainte de a mai lua o înghițitură. Aproape gemând, spuse:

– Nu-i de mirare că toată lumea a început să vorbească despre podgoria ta după ce a gustat așa ceva. Ce simt nu-i nici pe departe doar *plăcere*. E *dragoste* fără rezerve.

Într-o clipă, dorința lui Chase pentru ea explodă. Nu fusese nevoie decât s-o audă gemând... și spunând un mic cuvânt din opt litere.

Un cuvânt pe care nici măcar nu-l căutase. Pentru că nu-și dăduse seama că lipsea din viața lui.

Până acum.

Până la Chloe.

– Așadar, de unde ești, Chloe? întrebă Marcus.

Ea deveni pe loc atentă, îndreptându-se atât de repede, încât vinul se agită în pahar și dădu pe afară. Era roșie la față când spuse:

– De fapt, sunt în curs de mutare.

Luă o gură mare de vin, iar Chase încercă să folosească telepatia Sullivan și să-i spună fratelui său să-și țină gura.

Nu funcționa.

– Unde? întrebă Marcus.

Chloe mai luă o înghițitură de vin și înghiți cu greutate înainte de a răspunde:

- Încă sunt în căutări.

Când Marcus se aplecă să-i umple paharul gol, ea se ridică de pe scaun.

- Trebuie să mă duc la toaletă. Scuzați-mă!

Chase așteptă până când ea ieși din cameră pentru a-i spune fratelui său:

- O superi cu întrebările tale.

Marcus se încruntă.

- Îmi pare rău. Nu mi-am dat seama decât când era prea târziu. Îi aruncă lui Chase o privire serioasă. Ce naiba se întâmplă? A acoperit destul de bine vânătaia aia în seara asta, dar cum s-a ales cu ea? S-a întâmplat când a derapat de pe șosea? Sau e o altă poveste în spate?

De fiecare dată când Chase se gândea la cum căpătase ea vânătaia aceea - nu era mai mult decât o simplă presupunere în acest moment, dar era destul de sigur că un tip o lovise - îi venea să izbească zdravăn cu pumnul în ceva.

Nu, nu în *ceva*. Direct în fața celui care o lovise.

- Nu știu sigur. Deocamdată, n-are destulă încredere în mine să-mi spună. Îi aruncă fratelui său o privire de avertizare. N-o mai forța. Cu nimic. Mă apropii, dar nu vreau să fugă de mine, așa cum tocmai a fugit de tine.

Marcus ridică dintr-o sprânceană.

- Îți place.

- E mult mai mult de atât, spuse el. Vorbind mai degrabă cu el însuși decât cu fratele lui, spuse: Trebuie să mai stea câteva zile. Și apoi, poate că-mi va da o șansă să văd unde am putea ajunge noi doi cu asta.

Fratele lui tăcu pentru câteva momente lungi înainte de a comenta:

– Nu te-am mai văzut așa până acum.

Chase știuse că alți oameni ar considera o nebunie conexiunea lui cu Chloe, chiar și proprii frați. Și adevărul era că, deși hotărâse că voia acea nebunie – și pe ea –, era suficient de nebunesc încât să clatine din cap și să recunoască:

– Și eu care credeam că vin aici pentru nimic mai mult decât o ședință foto și câteva zile de sex fără obligații cu...

Marcus îl întrerupse, presupunând:

– Cu una dintre modelele tale?

Chase pufni.

– Nu. În nici un caz. Am încetat să mă culc cu manechine cu ani în urmă. Știa că fratele lui urma să se supere pe el când avea să îi spună despre Ellen, dar era mai bine dacă discutau despre asta acum, la o sticlă scumpă de vin, decât într-un loc unde s-ar fi putut ajunge la bătaie. Mă gândisem să mă combin cu Ellen.

Marcus miji ochii.

– Angajata mea?

Acum, că nu se întâmplase nimic, Chase putu vedea nesăbuința planului său.

– Chiar ea.

– La naiba, Chase, spuse Marcus agitat, nu te poți culca cu cineva care lucrează pentru mine. Tot ce îmi lipsește e ca tu, Zach sau Gabe să-i frângeți inima și apoi să se răzbune pe podgoria mea.

Chase ridică mâinile.

– Uite ce e, nu s-a întâmplat nimic, da? Așa că nu-ți ieși din fire din cauza mea. Am cunoscut-o pe Chloe înainte ca eu și Ellen... să intrăm în bucluc. Și o să te bucuri să auzi că Ellen nu numai că nu a părut afectată că am abandonat-o, dar a și fost categoric de acord că era o idee proastă. Ignorând căutătura fratelui său, cedă dorinței de a-și mărturisi sentimentele și recunoscu:

N-am mai fost așa până acum, n-am simțit niciodată așa ceva față de nimeni în afară de Chloe. Și nici măcar n-am atins-o încă.

La naiba, spunea prea mult. Marcus nu trebuia să știe ce făcuseră - sau nu făcuseră - el și Chloe. Nimeni nu trebuia să știe în afară de ei doi.

Chase umplu amândouă paharele înainte de a întoarce discuția spre fratele lui și de a întreba:

– Ești sigur că totul e în regulă cu tine și Jill?

– Ea e bine. Mușchiul care începuse să zvâcnească în falca lui Marcus când Chase pomenise despre angajata lui se zbătea acum repede și furios pe când el se ridică. Mă duc să mă culc. Mâine am o zi încărcată.

Și Chase se ridică. De data asta, telepatia Sullivan funcționa perfect. Ceva se întâmpla cu Jill și Marcus - și fratele lui n-avea nici o intenție să discute despre asta cu el.

Chase își dorea să știe cum să-l aducă înapoi pe vechiul său frate. Fiind cel mai mare dintre frații Sullivan, după ce tatăl lor murise, Marcus îi luase imediat locul. Chase avea amintiri cu fratele lui schimbând scutece și ștergând nasuri, asigurându-se că ajungeau toți la timp la școală, cu tema pentru acasă în ghiozdan. Din fericire, pe la 20 de ani, când toți crescuseră și aveau mai puțină nevoie de el, putuse să se lepede de acea responsabilitate și să se relaxeze pentru o vreme.

Odinioară, Marcus fusese cel mai mare zurbagiu dintre toți - de parcă voia să recupereze timpul pierdut. Femeile i se aruncau în brațe, și el o prindea pe fiecare în parte.

Dar acum, de când era cu prințesa de gheață Jill, se schimbase din nou. Revenise la acea carcasă de prea responsabil, prea matur.

Ciudat, Chase își dădu seama tresărind, chiar în timp ce se gândea că fratele lui trebuia să scape de lanțuri

și să revină pe terenul de joc, că acum el era cel care lua în considerație exact contrariul.

Dar adevărul era că Chase avusese destule femei la viața lui.

Lumea putea să-i spună că era nebun pentru că se îndrăgostise așa repede, dar nu i-ar păsa. Pentru că era pregătit pentru acea femeie specială... și ceva din adâncul ființei sale îi spunea că o găsise.

– Ar trebui să văd ce face Chloe, îi spuse Chase fratelui său. Să mă asigur că nu s-a rătăcit în palatul tău. Dar, înainte de a pleca, puse o mână pe umărul fratelui său. Mulțumesc pentru petrecerea din seara asta și pentru că ne-ai lăsat să folosim podgoria pentru ședința foto! Locul o să arate superb în fotografii.

Pentru o clipă, se gândi că fratele lui avea să audă și ce nu rostise: „Sunt aici dacă vrei să vorbești. Oricând. Despre orice".

– E plăcerea mea, replică Marcus înainte de a ieși din living și a urca scările spre dormitor.

După câteva minute de căutare, Chase o găsi pe Chloe stând pe veranda din spate, cu paharul din nou gol. Pentru un lung moment, Chase stătu locului și doar se uită.

Era uluitoare.

Nu pentru că era frumos luminată de lună. Nu datorită rochiei.

Era sută la sută Chloe.

Nici o altă femeie nu-i tăiase răsuflarea în felul ăsta. Și se îndoia că vreuna avea să o facă vreodată.

– Aici erai.

Ea se întoarse spre el, și pe chipul ei se vedea atâta emoție – și dorință –, că el abia se stăpâni să nu o atingă.

Erau singuri pe veranda din spate. Fratele lui se băgase în pat, toți ceilalți plecaseră. Și el putea spune doar uitându-se la ea că vinul o mai înmuiase puțin.

Neputându-se ține la distanță, se duse în spatele ei, punându-și amândouă mâinile de o parte și de alta a ei, pe balustradă.

- Ce lună e în seara asta, nu-i așa?

Se aștepta să se depărteze de el, dar, ciudat, făcu exact contrariul, întorcându-se încet în cercul brațelor lui, așa încât se uita direct la el cu acei ochi mari și frumoși ce-l tulburau până în adâncul sufletului.

- Chase.

Doamne, se clătina pe o muchie îngustă, atât de aproape de ea și totuși al naibii de departe.

Onoarea. De ce decisese că onoarea conta? Totul ar fi cu mult mai ușor dacă pur și simplu ar lua ceea ce voia... și și-ar face mai târziu griji de consecințe.

Dar, deși ea nu era beată, știa că nu era nici trează. Și că trebuia s-o ducă înapoi la casa de oaspeți și s-o vâre în pat.

Singură.

Doar că nu era destul de tare pentru a face ceva din toate astea. Nu putu decât să-i rostească numele. Și s-o dorească mai mult decât dorise vreodată pe cineva sau ceva, în toată viața lui.

- Chloe.

Buzele ei pline se despărțiră ușor la auzul numelui ei. Pentru prima dată, nu încercă să-și ascundă dorința de el.

- E inevitabil, nu-i așa? îl întrebă cu voce moale, ce răsună până la el.

La naiba, da, era. Dar nu putea să-i spună ce să zică. Nu acum, când fiecare cuvânt, fiecare privire, fiecare atingere erau atât de al naibii de importante.

- Ce e inevitabil?

Cuvintele lui erau aspre. Pline de dorința pe care nu și-o putea ascunde. Ochii ei se uitară spre gura lui.

– Sărutul ăsta.

capitolul 9

Pe când Chloe își trecea degetele prin părul lui și îi trăgea chipul spre ea, Chase apelă la tot controlul pe care-l avea ca să își țină mâinile pe balustradă.

Însă când buzele ei le atinseră pe ale lui, doar o șoaptă de sărut... Chase își pierdu controlul.

Voia s-o atingă peste tot în același timp, dar mâinile lui o luară pe calea cea mai dreaptă de la balustradă la spatele ei și la incredibila și senzuala arcuire a șoldurilor.

Gura ei era atât de moale, atât de al naibii de dulce pe când ea îi dădea un sărut după altul. Dacă ar fi putut, ar fi prelungit delicata explorare. Dar așteptase mult prea mult acest sărut. Plimbându-și mâna pe spatele ei, o luă de ceafă, afundându-și mâinile în părul ei mătăsos, și o ținu captivă sub el, gustând-o.

Ea icni pe gura lui, și, undeva în adâncul minții, el începu să se întrebe dacă îi făcea rău. Dădu să se retragă când îi simți limba ieșind s-o mângâie pe a lui.

Doamne, se gândise la momentul ăsta de o sută de ori în ultimele 24 de ore, dar nimic din ce-și imaginase, nimic din ce văzuse în visuri nu se apropia de realitatea gingașă, dulce, senzuală a sărutului cu Chloe.

Lui Chase îi plăcuse întotdeauna să sărute. Spre surpriza lui, majorității femeilor le plăcea să sară peste partea asta a dansului senzual, chiar dacă uneori un sărut putea fi la fel de bun ca un act sexual în toată regula.

Mai bun chiar.

În special când o săruta pe Chloe.

Ar fi putut petrece ore concentrat pe gura ei, învățându-i gustul, plăcerea. Judecând după felul în care

ea răspundea sărutului cu o pasiune care o egala pe a lui, avea senzația că ea era pregătită pentru acest lucru.

Mângâindu-i încet limba cu a lui, se desfătă cu gustul ei, cu micile gemete de plăcere pe care le scotea când se uneau atât de intim. Retrăgându-se ușor, îi supse delicat buza de jos între dinți, să guste carnea sensibilă de acolo, fiind sigur că îi acorda și buzei de sus același tratament. Și apoi limbile lor reveniră la ce făceau, gustând, luând, ciugulind, mușcându-i carnea.

– Chloe.

El gemu numele ei, și ea linse încă o dată înainte de a se uita la el, îmbujorată, fermecătoare și amețită de dorință. Gâfâia când recunoscu:

– N-am mai fost sărutată așa până acum.

Inocența cuvintelor ei, privirea ei – ca și cum găsise raiul – îl făcură să-i ia din nou buzele. Devorându-le.

Chase n-avea idee cât timp se sărutaseră ca un bărbat și o femeie care erau flămânzi unul de altul, dar în tot acest timp fusese conștient de apăsarea ușoară a sânilor ei pe pieptul lui, precum și de rotunjimea senzuală a șoldurilor acolo unde o ținea lipită de el. Oscila între a continua s-o sărute și a începe să-i guste trupul incredibil.

Chiar atunci, ea se mișcă ușor în brațele lui, apăsându-și sânii și șoldurile și mai mult de el, și decizia nu-i mai aparținu.

Fusese destul de binecuvântat să-i vadă pielea goală când intrase peste ea în baie cu o seară înainte. Dar nu putuse s-o atingă. Nu putuse să-și plimbe limba peste ea. Nu-i putuse săruta fiecare adâncitură și rotunjime.

Acum, nimic nu l-ar fi putut opri să aibă toate astea. S-o aibă pe *ea*.

Chase începu să o sărute pe față, pe pomeți, pe bărbie, spre gât. Linse adâncitura claviculei și o simți

că se sprijină cu mai multă putere de el, ca și cum abia se mai putea ține pe picioare.

Chase aflase devreme cum să provoace o reacție senzuală de la femei și savurase întotdeauna plăcerea lor la fel ca pe a lui. Însă reacția lui Chloe – și dorința lui pentru ea – era diferită de ce simțise față de oricare altă femeie cu care fusese. Conexiunea lor nu era doar mai directă, ci și mai puternică, mai profundă... și mult mai senzuală.

Când își plimbă limba din nou pe pielea ei, sunetul încet, disperat pe care ea îl scoase îl făcu să-și miște mâna spre breteaua îngustă de pe umăr. Era moale, atât de al naibii de moale, că aproape pierdu șirul a ceea ce voia să facă, dar apoi ea trase adânc aer în piept tremurând, sânii ei mișcându-se pe pieptul lui, umflându-se sub corsajul rochiei.

Și el își aminti exact de ce trebuia să dea la o parte breteaua de pe încântătoarea ei piele.

O imagine a sânilor ei – apa din cadă în picături ce alunecau peste carnea ei moale – avea să fie pe veci întipărită în mintea lui. Dar acum, că era la doar câteva secunde de a putea efectiv s-o atingă, s-o guste, Chase abia putea să-și pună mâinile la treabă.

Trebuia să-i dea bretelele jos.

Și apoi, mătasea îi alunecă de pe umeri, și el nu fu nevoit să tragă de rochie, pentru că Chloe i-o luase deja înainte, ridicându-și brațele și mișcându-și trupul astfel încât corsajul să alunece câțiva centimetri și apoi alți câțiva, până când sânii se iviră de sub țesătură.

Dorința îl înlemni pentru moment pe Chase pe când o sorbea din priviri. Sânii erau perfecți, plini și rotunzi, de o frumusețe naturală așa cum se ridicau înspre el de dorință.

Revenindu-și în fire în cele din urmă, dar încă pe deplin fascinat, mâinile i se războiră cu gura pentru a avea plăcerea de a fi primele care s-o atingă.

Mâinile câștigară și se întinseră să o cuprindă, degetele mângâindu-i sfârcurile tari înainte de a se îndrepta spre cea mai catifelată carne pe care o simțise în viața lui.

– Ah, Doamne, Chase!

El își luă privirea de la sâni, de la contrastul dintre pielea deschisă la culoare și degetele lui arse de soare, să vadă că ea se uita mirată la exact același lucru. O clipă mai târziu, ea își ridică ochii spre ai lui, și pasiunea, plăcerea din ei îl făcură să-și apese gura din nou pe a ei, cu mâinile încă pe sâni.

Sărutul lor fu diferit de data asta, disperarea lor unul pentru altul amplificându-se. Chloe își frecă și își apăsă sânii de mâinile lui de parcă ar fi cerut ceva. De parcă ar fi vrut mai mult.

– Uită-te, Chloe! Ridicându-și gura de pe a ei, își îndreptă privirea spre sâni, plimbându-și degetele pe sfârcurile întărite. Uită-te cât de receptivă ești la atingerea mea!

Ea scânci când el îi mângâie din nou trupul încordat, mai tare de data asta, apoi încă o dată. Sfârcurile ei zvâcniră sub degetele lui mari.

– Te rog, Chase!

El abia dacă auzi rugămintea ei, cuvintele mai mult suflate, dar înțelese exact ce spunea. Pentru că avea nevoie de exact același lucru ca ea.

Chase își lăsă capul în jos, și ea se arcui să se expună mai bine pentru el. Cu o singură mișcare lină, își trecu limba peste pielea ei incredibil de moale. O parte din el voia să-și petreacă întreaga noapte aici, plimbându-și limba peste tot trupul ei. Dar buzele și dinții aveau alte idei, și doar peste o clipă își închise gura peste un sfârc,

învârtindu-și limba peste el chiar când dinții zgâriară ușor carnea rigidă și excitată.

Atunci, ea scoase un geamăt surd ce-l făcu să pulseze periculos în jeanși.

Nu era nimic prefăcut în reacția ei. Chloe era senzualitate pură, exact așa cum știuse el că avea să fie. O văzuse cum se pierduse în cadă și, cu toate astea, faptul că participa la acea plăcere în seara asta, că era cauza pentru care ea se cufunda în dorință îi propulsa sentimentele pentru ea la cu totul alt nivel.

Stabiliseră să fie prieteni – ea îi spusese cât de mult avea nevoie de asta –, dar, după ce petrecuse ultimele 24 de ore într-o stare de excitare aproape continuă din cauza ei, Chase nu se putu opri să nu-i ridice fusta și să-și plimbe mâna pe coapsa ei dezgolită.

Întorcându-și atenția spre celălalt sân, gura i se închise pe el chiar când degetele îi găsiră chiloții umezi de excitare.

- Da, gâfâi ea când el trase de sân cu buzele, mișcându-și mâna în sus între coapse, ca să-și poată strecura degetele sub țesătura subțire a chiloților.

Griji, preocupări, rezerve – toate zburară pe fereastră când el o descoperi sub mână, lunecoasă și al naibii de fierbinte. Practic, ea se topi în brațele lui, arcuindu-se înspre gura lui, deschizându-și picioarele să-i permită un acces mai bun la fiecare părticică a ei. Clipe mai târziu, Chloe își strigă plăcerea, și mușchii interiori se strânseră într-un minunat și dezinhibat ritm. Era un orgasm viu sub gura și mâinile lui.

Părea că orgasmul ei continua la nesfârșit, de la o culme la alta, și Chase se simți cel mai norocos bărbat de pe pământ. Nu voia să mai facă nimic de aici încolo decât s-o facă să explodeze. S-o audă cum se descătușa.

Voia să renunțe la tot pentru ea, dacă ar trebui. Și ar merita doar să fie martorul acestei plăceri primordiale, devoratoare.

Uimitor că, atunci când în cele din urmă se lăsă din nou în brațele lui, în loc să fie satisfăcută, se uită la el și spuse:

– Te rog, Chase! Mai mult. Am nevoie de mai mult.

El știa ce cerea ea – voia s-o posede, chiar atunci și acolo, pe veranda fratelui său, în mijlocul podgoriei.

Chase nu dorise nimic atât de tare. *Niciodată.*

Doar că, atunci când ea ceruse mai mult, cuvintele sunaseră nedeslușit. Doar un pic.

Dar el auzi.

Mai rău, putea vedea acum că privirea îi era vag dezorientată. Ochii, puțin încețoșați. Și nu doar din cauza orgasmului.

Chase nu voia să fie nevoit să se întrebe dacă era beată, dacă nu putea controla complet ce făcea cu el pe veranda fratelui său. Voia să creadă că vorbele împleticite se datorau în întregime stării în care o adusese el, nu repetatelor reumpleri ale paharului de vin. Știa că putea face orice voia cu ea acum, putea s-o răsucească astfel încât șoldurile să i se lipească de vintrea lui în vreme ce el îi ridica fusta. Își putea umple mâinile cu perfecta greutate a sânilor ei, în vreme ce el aluneca în ea din spate. Și amândoi puteau avea ce doreau cu disperare.

Dar, la naiba, nu putea face așa ceva.

Nu când știa că n-ar putea – în veci – să se suporte dacă mergea mai departe, și Chloe se trezea dimineață neștiind ce făcuse. Nu dacă ea ar avea cel mai mic regret în ce-l privea.

Chase nu putea fi încă un bărbat care lua ceva de la ea.

Ceea ce însemna că trebuia să se oprească.

Acum.

Nevrând s-o sperie, își luă încet mâna dintre picioarele ei, lăsând rochia să cadă. O clipă mai târziu, îi trăgea încet corsetul rochiei, acoperindu-i sânii pentru care ar fi făcut moarte de om să-i guste din nou.

- Ce faci? Cuvintele ei erau grele de dorință și confuzie. De ce te oprești?

- Cred că e vremea să te duc la culcare.

Gură i se bosumflă senzual.

- Nu sunt obosită, Chase. Nu încă.

Doamne, era greu să n-o mai sărute încă o dată pe gura aia. Chiar și mai greu să nu-i sfâșie rochia și s-o posede chiar acolo.

- Ești fermecătoare, Chloe, al naibii de fermecătoare, zise el înăbușindu-și dorința nesatisfăcută, dar nu pot profita de tine în felul ăsta.

Bosumflarea deveni mai accentuată și, dacă era posibil, și mai drăguță.

- Nu profiți de mine, insistă ea. Eu sunt cea care te-a sărutat, îți amintești?

Era chiar mai greu decât crezuse că avea să fie. Pentru că ultimul lucru pe care voia să-l facă era să-i rănească sentimentele. Nu voia ca ea să creadă că n-o dorea ca nebunul.

- Vreau asta mai mult decât îți poți imagina, dar îmi doresc să fii cu totul prezentă când vom face dragoste.

- Eram cu tine. Ea își ridică gura spre a lui. Încă sunt cu tine, șopti pe buzele lui și îl sărută încet, apoi îi linse buza de jos.

El nu-și putu reține geamătul de frustrare, silindu-se să-și retragă gura de lângă a ei.

- Nu vreau ca mâine-dimineață să privești în urmă și să mă urăști pentru că am profitat de tine când erai beată.

- Nu sunt beată!

– Dar nici nu ești complet trează, se sili el să rostească cu voce blândă.

Brusc, îndârjirea o părăsi. Și ea păru zdrobită. Complet zdrobită.

Urând să vadă acea privire pe fața ei, semn că faptul că făcea ce trebuia să facă o rănea, Chase spuse:

– Nu știi cât de greu îmi e să fac asta.

Pașii ei erau ceva mai siguri când se întoarse și începu să se îndepărteze de el, dar din când în când părea că se oprește și se echilibrează pe tocuri.

Chase știa că avea dreptate să procedeze astfel. Dar asta nu-l făcea să se simtă mai bine. Nu când putea simți durerea lui Chloe și jena ce emana dinspre ea în timp ce se întorceau spre casa de oaspeți.

Nici măcar nu se uită la el, așteptându-l să deschidă ușa din față. Chiar dacă era disperat să o atingă, s-o tragă lângă el, o lăsă să treacă.

– O să vorbim dimineață.

Atunci, ea se opri, uitându-se o clipă la el peste umăr. Ochii ei strălucitori erau tulburi acum. Fără a spune un cuvânt, intră în dormitor și închise ușa cu un zgomot ușor.

El intră în dușul rece ca gheața, și imaginea sânilor ei în mâinile lui, gustul ei pe limba lui, felul în care îi simțise excitarea, carnea lunecoasă ce-i împingea și îi strângea degetele îl făcură să se cuprindă cu mâna în ciuda apei reci. Chase nu putu să nu se întrebe ce era în neregulă cu el.

Doar cu câteva minute în urmă, avusese în brațe o femeie caldă, umedă și dispusă.

Și plecase de lângă ea.

capitolul 10

La prima oră a dimineții următoare, Chloe își făcu bagajul și se îmbrăcă cu jeanșii și cu tricoul.

Noaptea trecută se apropiase prea mult de pericol. Îl dorise prea mult pe Chase.

De aceea nu mai putea rămâne aici.

Pe bufet era un alt coș cu prăjituri și fructe, și mândria i-ar fi dictat să-l ignore, dar asta ar fi fost pur și simplu o prostie. N-avea bani de taxi. Ceea ce însemna că urma să plece de aici pe jos, pe drumurile lungi de țară, până când dădea de o stație de autobuz.

Toate bune și frumoase cu mândria. Dar nu când avea nevoie disperată de mâncare pentru a putea funcționa.

Doar că ceea ce avusese un gust delicios cu o dimineață în urmă se simțea ca rumegușul în gura ei acum, și trebui să se forțeze să mănânce croasantul pe care-l luase.

Firește, biletul împăturit pe care scria „Chloe" cu scrisul lui Chase nu îmbunătățea situația. Pe când mesteca și înghițea, se uită la hârtie.

Jură că biletul lui Chase o fixa și el la rândul lui.

Ar fi mai bine să nu-l citească. Ar fi mai înțelept să plece de aici, să mulțumească, să-și ia rămas-bun și să uite că a cunoscut vreodată un bărbat minunat ale cărui sărutări aveau gust divin.

Dar Chase nu fusese altfel decât bun cu ea. Atât de bun, de fapt, încât, în loc s-o posede așa cum ea voise cu disperare cu o seară în urmă, el nu numai că pusese capăt săruturilor, dar și își scosese mâna dintre coapsele

ei după ce ea avusese orgasm și o condusese acasă fără a o mai atinge.

Ah, Doamne, primul sărut fusese intens. Păcătos. Perfect. L-ar fi putut săruta toată noaptea. Chloe visase acel sărut întreaga noapte; încă putea simți felul în care aproape că se respirau unul pe altul. Se trezise tânjind după un alt sărut... și să se poată cuibări lângă Chase sub o pătură undeva și doar să se sărute și să se sărute și tot așa întreaga noapte.

Dacă ar fi vrut doar un alt orgasm, poate că s-ar fi putut ocupa singură. La urma urmei, dovedise în cadă cu două nopți în urmă că se descurca.

Nu, era dorința aceea de a se cuibări lângă el, acea disperată nevoie de a simți căldură și siguranță, ceea ce o înspăimânta. Trebuia să plece.

Dar adevărul era că s-ar fi întrebat ce era în biletul lui în fiece secundă a fiecărei zile dacă nu s-ar fi uitat. Când îl luă de pe bufet, marginile se mototoliră de la mâna ce-i tremura.

Chloe,

Sper că ai dormit bine. Într-o zi, curând, sper să împart micul dejun cu tine. Abia aștept. Mult de tot.

Te rog să ni te alături și azi. Toată lumea te consideră grozavă.

Pe curând.

~~Bunăciunea~~

BUNĂCIUNEA

P.S.: Trebuie scris cu litere mari, nu crezi?

Undeva între *Mult de tot* și cuvântul *Bunăciune* tăiat, toate sentimentele acelea siropoase care-i dădeau fiori

și pe care Chloe încercase să și le înăbușe înviară. Chiar mai mari și mai puternice decât fuseseră până atunci.

Cu o seară în urmă, se distrase bine până când Marcus începuse să-i pună întrebări nevinovate. Devenise nervoasă și îngrijorată de toate problemele de care nu se ocupase încă și începuse să dea pe gât vinul lui.

Orice alt bărbat în afară de Chase ar fi profitat de ușoara ei amețeală, mai ales la cum îl implorase. Dar, pe de altă parte, la fel ca în prima noapte în baie, se depărtase de tentație. Nu pentru că n-o dorise, ci pentru că știa că ea nu era prezentă întru totul, că vinul îi amorțise judecata și reacțiile, destul încât să renunțe la control fără a se gândi să se protejeze.

Fuseseră atât de aproape de ce voise și o parte nu prea secretă a ei dorea ca el să nu se fi oprit, să fi profitat de faptul că ea fusese puțin amețită.

Ce era în neregulă cu ea? Dacă asta era ce-și dorea, atunci avea probleme serioase. Și Dumnezeu știe că, dacă nu-și putea controla mintea – și trupul – în preajma lui Chase, să rămână ieșea cu totul din discuție.

Nu conta că încă n-avea unde să meargă. Nu conta ca situația ei cu fostul soț nu se schimbase și că încă avea nevoie să meargă la poliție și să vadă ce se putea face – dacă se putea face ceva. El reușea de minune să o facă să se simtă ca o prințesă, dar viața ei nu era un basm; era un haos. Gata cu podgoria asta de basm, cu hainele frumoase, cu iluzia că tipul ăsta grozav era al ei.

Nimic nu era real, și Făt-Frumos nu exista. Să rămână aici era doar o prelungire a inevitabilului pentru încă trei zile: să aibă de-a face cu fostul, să se asigure că nu avea să o mai rănească vreodată și apoi s-o ia de la zero refăcându-și viața și asigurându-se ca de data asta să fie viața pe care *ea* o dorea.

Trase aer în piept și încercă să se pregătească pentru sarcina dificilă de a-și lua rămas-bun de la Chase.

Pentru că ceva îi spunea că avea să fie mai greu decât să fie lovită drept în față de către fostul ei soț. Mai dureros decât să derapeze în șanț. Și mai rău decât să stea în mijlocul unei furtuni cu grindină.

Chase nu fusese doar amabil. Nu fusese doar dulce. Fusese și incredibil de onorabil din prima clipă când o găsise pe marginea șoselei, în ploaia torențială.

Îi datora același respect. N-avea să plece pe furiș. N-avea de gând să-i lase doar un bilet, ca o lașă.

Trebuia să se ducă în vie, unde el fotografia manechinele împreună cu echipa lui, să-și ia inima-n dinți și să îi spună drept în față că pleca. Fuga pe furiș era pentru lași. Deși lașa din adâncul ființei ei dorea să domine, era momentul să învețe cum să fie puternică.

Și era timpul să-i spună adio lui Chase.

- Chloe, slavă Domnului că ești aici!

Jeremy părea amețit. Și nu doar pentru că gustase din belșug împreună cu ea din ceea ce adăpostea beciul lui Marcus cu o seară în urmă.

- Chase era cât pe ce să mă trimită la casa de oaspeți să văd dacă te-ai trezit. Ochelarii îi stăteau strâmb pe când explică: Alice are un virus la stomac.

- Mă duc să văd cum se simte, se oferi imediat Chloe.

Jeremy o apucă de mână.

- Nu! A fost s-o vadă un doctor, dar nu putem risca să se îmbolnăvească și altcineva.

Chloe clătină din cap.

- Dar eu nu fac parte din echipă. Pot sta cu ea, și apoi voi toți puteți...

Simți prezența lui Chase cu o secundă înainte ca el să-și facă apariția. Zâmbetul lui îi făcu stomacul să tresalte.

- Bună dimineața, Chloe, spuse el, apoi adăugă: Trebuie să-i ții locul lui Alice.

Chloe clipi o dată. De două ori.

– Eu? Se încruntă. Ce te face să crezi că pot să-i țin locul?

– Ieri ai fost colacul nostru de salvare, răspunse Chase, ca și cum era cel mai evident lucru din lume.

– Colac de salvare? repetă ea cu neîncredere. Am reparat o rochie care avea o mică ruptură.

– Ai făcut mai mult de atât, insistă el. Te-am văzut vorbind cu Alice, ajutând-o să-și alcătuiască ținutele. A schimbat direcția de câteva ori ieri și a fost datorită sugestiilor tale.

Chloe clătină din cap.

– Au fost comentarii improvizate. Nu încercam să-i iau locul.

– Știu asta. Și ea știe. Dar treaba este că te pricepi foarte bine la culori și modele. Știi instinctiv ce merge. Și manechinele au încredere în tine. Te plac. Asta contează mai mult decât îți poți imagina. Dacă se simt bine, arată bine.

Ea deschise gura să protesteze din nou, dar, înainte de a apuca, el se apropie puțin, destul de aproape încât inima ce-i bătea și așa tare fu cât pe-aici să-i sară din piept.

– Cu toții avem nevoie de ajutorul tău. *Eu* am nevoie de ajutorul tău.

Cum să-l poată refuza? O salvase în acea noapte pe șosea. În loc să fie culeasă de un violator și ucigaș în serie, Chase fusese prințul ei pe cal alb. Și acum, el avea nevoie de ajutorul ei.

Dar chiar atunci, chiar când voia să-i spună că ar rămâne să ajute, privirea lui se mută spre geanta de pe umărul ei, apoi spre jeanși și tricou, înainte de a reveni la fața ei. Când se uită din nou în ochii ei, ea putu vedea că el știa exact ce avusese ea de gând să facă atunci când venise aici: să-și ia rămas-bun.

Nu-și ascunse dezamăgirea în fața ei. Și, ah, ea nu putea crede cât de mult ura să vadă asta. Îl voia înapoi pe bărbatul care se uita la ea de parcă ar fi fost adorabilă, ca și cum o dorea atât de mult, încât era la un pas de a o poseda.

Acela fu momentul când ea își dădu seama că, deși venise să-și ia personal rămas-bun, asta nu schimba faptul că fugea din nou.

– Mi-ar plăcea să ajut. Se uită la Chase și la Jeremy. Spuneți-mi doar ce trebuie să fac și o să fac.

Jeremy o trăsese de acolo aproape înainte de a termina ce avea de spus. Dar nu înainte ca ea să observe zâmbetul lui Chase. Și faptul că orice fel de dezamăgire fusese prezentă acum dispăruse... înlocuită de dorință și recunoștință.

Ziua trecu pe nesimțite. Chase n-avea mare nevoie de ajutor cu ținutele, și Chloe simțea că îi cerea părerea doar ca s-o facă să se simtă implicată. La început, nu prea voia să spună mare lucru. La urma urmei, nu voia să strice ședința foto. Dar, la fel ca în ziua precedentă, era greu să nu fii captivat de magia a tot ce se întâmpla.

Creau basme încântătoare în podgorie, și, fără a sta prea mult pe gânduri, începu să întărească rochiile la talie și să coase tivuri. Nu numai asta, dar, când ea nu fusese de acord cu felul în care se potriveau accesoriile aranjate de el, și el fotografiase ambele variante, ea constatase cu uimire că alegerile ei erau mai bune.

Și, una peste alta, chiar dacă erau înconjurați de echipă, atracția pulsa între ei.

O parte din ea voia din nou să fugă. La urma urmei, se pricepea așa bine să fugă, încât fuga părea alegerea mai simplă. Dar, cu fiecare oră petrecută lucrând cu Chase și cu echipa lui, ea își dădu seama că pur și simplu nu-i putea lăsa de izbeliște. În plus, își dădu seama

că, în acele clipe când uita să-și facă griji, se distra. Chiar foarte mult.

Când lucrul pe ziua aia se termină, Amanda spuse:

– Am auzit că în oraș e un restaurant mexican grozav.

Chase ridică dintr-o sprânceană.

– Cu toții am băut mai mult decât suficient aseară, prin amabilitatea beciului lui Marcus. Când toți părură întristați, adăugă: În regulă, câte o Margarita de persoană. Cel mult două.

Când toți rânjiră, Chloe putu ghici cum se purta cu surorile lui. Iubitor. Protector. Atent cu ele. Dar nu le copleșea cu norme și reglementări.

Era, negreșit, un frate grozav.

Și ar fi și un tată grozav.

Tată? Ce era în capul ei să se gândească la lucruri de astea? Gândul o făcu să înlemnească. Dar n-avea timp să despice firul în patru, pentru că Jeremy tocmai întreba:

– Să vă ținem loc?

Chloe simți privirea lui Chase asupra ei și înțelese că voia ca ea să ia hotărârea ori să meargă cu grupul și să se ascundă ca o lașă în mijlocul mulțimii, ori să-l înfrunte singură.

Afișând un zâmbet pe care era sigură că nu-l credea nimeni, spuse:

– Cred că o să rămân aici în seara asta.

– Și eu o să rămân. Petrecere frumoasă fără noi, le spuse Chase celorlalți. Dar, pentru că nu vreau ca mâine Kalen să trebuiască să muncească la machiajul vostru mai mult decât o face deja, asigurați-vă că o să vă odihniți în seara asta, doamnelor.

Când toată lumea plecă, Chloe spuse:

– Vreau să văd ce face Alice. Nu-mi place că a fost singură toată ziua.

Chase încuviință din cap.

– Exact acolo aveam de gând să mă duc.

Pe când mergeau cu mașina spre hotelul unde era cazată echipa, liniștea dintre ei era încărcată de toate lucrurile care, Chloe știa, nu aveau să mai poată rămâne nespuse pentru mult timp. Curând, el avea să își piardă răbdarea cu ea. Și atunci, ea avea să fie nevoită să vorbească despre ce se petrecuse. Gâtul i se contractă doar când se gândi la asta, și fu bucuroasă că ajunseseră la hotel, chiar dacă se simțise destul de prost din cauza faptului că boala lui Alice o salvase de la a descoperi cum să rămână singură cu Chase și să continue să-i reziste.

Când bătură la ușa lui Alice, aceasta întrebă cu voce răgușită și somnoroasă:

– Cine e?

Chloe își dădu seama prea târziu că ar fi fost mai bine s-o lase pe Alice în pace în această seară, să se odihnească.

– Cred că am trezit-o, îi spuse ea lui Chase chiar înainte ca Alice să deschidă ușa.

Arăta groaznic de palidă și de slăbită când spuse:

– Bună, dragilor. Ridică o mână. Nu vă apropiați. Nu vreau să vă dau așa ceva. Păli puțin când își puse o mână pe abdomen și spuse: Nimeni n-ar trebui să se simtă așa.

– Alice, putem să-ți aduce ceva? întrebă Chase.

– Nu, spuse ea. Asistenta pe care ai trimis-o dimineața asta a revenit de câteva ori să vadă ce fac. Tot ce vreau acum e să dorm.

Ei își luară rapid rămas-bun, lăsând-o pe Alice să se prăbușească înapoi în pat, și se duseră spre mașina lui Chase.

– Săraca de ea, spuse Chloe, apoi adăugă: A fost tare drăguț din partea ta să trimiți o asistentă să se asigure că totul e bine

– S-a îmbolnăvit în timpul ședinței mele foto. Măcar atâta puteam face. Chase așteptă până când ajunseră

în fața casei de oaspeți înainte de a se întoarce spre ea. Trebuie să vorbim.

– Știu.

Îi putea simți ochii îndreptați asupra ei. Intenși. Arzători. Și puțin îndurerați.

– Aveai de gând să pleci.

Nu era o întrebare.

– Da, admise ea încet. Aveam de gând.

Pentru un timp, el tăcu, suficient ca stomacul ei să se strângă ghem din ce în ce mai tare cu fiecare clipă ce trecea, până când el întrebă:

– De ce?

Ea clătină din cap, urând cât de greu era să fie sinceră. Dar știa că trebuia să fie.

– E evident că nu mă pot controla când sunt în preajma ta.

În fine, slavă Domnului, gura lui Chase schiță un zâmbet din acela minunat.

– Mă bucur.

– Nu, insista ea. Nu e de bine.

– De ce nu? voi el să știe, și acum ea putu auzi pasiunea din cuvintele lui. Putea simți cum radia din el, de fapt. De ce crezi că trebuie să te controlezi în preajma mea?

Ea deschise gura să-i spună toate motivele. Brusc, tot ce putu să-și amintească era cât de bine se simțise când el o sărutase, cât de șocant de bine fusese să îi simtă mâinile mișcându-se pe pielea ei.

Ah, Doamne, totul fusese bine. Atât, atât de bine!

– Eu... Se opri, încercând să-și pună ordine în gânduri înainte de a continua, dar era dificil când atracția ei față de Chase era atât de puternică. Noi...

La naiba, în loc ca gândurile ei să se limpezească, se învârteau într-o direcție nebunească.

Cu adevărat nebunească.

Schimba o mulțime de lucruri în viața ei, nu-i așa? Avea să se oprească din a fugi. N-avea să se mai dea înapoi din fața unei amenințări. Și avea de gând să nu se mai plece în fața nimănui și să ia ce voia când voia.

Doamne, dar cât îl mai voia pe Chase.

N-ar trebui să gândească așa; avea mai multă minte decât să pornească într-acolo, dar...

– Ah, la dracu', mormăi ea.

Chase ridică dintr-o sprânceană spre ea, și ea se sili să se uite drept la el.

– Nu pot crede că sunt pe punctul de a spune asta. Înghiți în sec, apoi își strânse mâinile, într-un gest nervos pe care nu și-l putu reține. Cinstit, nici măcar nu știu *cum* să zic asta.

– Dar știi cum să pui un tip pe jar.

Chloe trase adânc aer în piept și se sili să spună tot:

– Poate că ar trebui să avem o aventură.

La fel cum putuse simți ardoarea dorinței lui, acum simțea cât de mare îi era surpriza auzind ce-i propusese ea.

– O aventură?

Putea simți cum se îmbujorează.

– Sigur. Cum ai spus și tu, de ce nu? Mai mult decât nervoasă, începu să turuie: Aseară a fost chiar grozav, și ai dreptate... eram puțin amețită, și probabil m-aș fi trezit dimineață și m-aș fi simțit ciudat din cauza asta. Se sili să vorbească mai rar și să se uite în ochii lui când îi spuse: Dar acum nu sunt amețită.

– Nu, spuse el, cu privirea ațintită la chipul ei, nu ești.

– M-am hotărât să rămân și să ajut. Cât mai ține sesiunea foto. Nu am de gând să-mi fac din nou bagajele și să te caut să-ți spun la revedere. N-are importanță ce se întâmplă, poți conta pe mine.

Cumva, presupusese că, dacă sugera o aventură, dacă îi promitea că avea să rămână la podgoria fratelui său

până la terminarea sesiunii foto, el nu avea să își mai încapă în piele de bucurie. Văzând că nu se întâmpla asta, ea se simți dintr-odată teribil de jenată.

Dar chiar când ea se întreba de ce el n-o apuca de mână să ia ce ea încerca atât de jalnic să ofere, nu se putu abține să nu spună:

– Evident că între noi există ceva. Suntem amândoi adulți. Mi s-ar părea normal, atâta vreme cât sunt aici și tu ești aici, mă rog, să ne bucurăm de asta.

Încet, cu grijă, el o întrebă:

– Vrei să spui că îți dorești să faci sex cu mine?

Ah, Doamne! Ea aproape că putea avea orgasm doar auzindu-i vocea răgușită... și gândindu-se că – în fine! – ar face sex cu el.

– Da. Cuvântul fu rostit cu un tremurat plin de dorință. Mult de tot.

La asta, gura lui se strâmbă auzind cele trei cuvinte pe care ea le furase din biletul lui de la micul dejun.

Ea putea simți, putea vedea cât de mult o dorea. Și, cu toate astea, încă n-o luase în brațe, n-o posedase chiar aici între rândurile de viță, sub luna ce răsărea.

– Asta nu era pe lista cu lucrurile pe care mă gândeam că o să mi le spui în seara asta, Chloe, zise el încet, cu grijă.

Serios? Ea tocmai se sinucisese punându-și sufletul pe tavă și el avea să fie din nou onorabil? Despre asta era vorba. De asta n-o posedase deja, n-o trăsese lângă el și nu-i rupsese hainele de pe ea?

Îi plăcea enorm că el se străduia să se gândească la binele ei. Dar să nu se culce cu el acum, când luase decizia să aibă o aventură?

Nu, nu, nu!

– Sărută-mă iar!

Ea putea vedea cât de tare voia el s-o sărute, și totuși, în loc să-și apese buzele peste ale ei, le folosi pentru a spune:

– Mi-am promis că n-o să iau de la tine nimic ce nu vrei tu să-mi dai.

– Vreau să te sărut, Chase, îi spuse ea cu voce tremurată, plină de dorință. Și vreau ca și tu să mă săruți. Toată ziua am vrut să mă săruți.

Chase o luă de mână, se grăbi să urce treptele din față și deschise ușa, fără a se opri în living, chiar dacă asta însemna să aștepte alte câteva secunde plăcerea după care tânjea. O voia în pat, în felul în care și-o imaginase timp de 48 de ore întregi, goală și îmbujorată de dorință – și de plăcere – pentru el.

Într-un final, era de parcă străbătuse jumătate din ținut doar ca să ajungă în dormitor, dar apoi, în cele din urmă, intrară în cameră. Chase închise ușa și o încuie, înainte de a se sili să-i elibereze mâna și să se dea puțin înapoi. Tot ce voia era să ia, dar știa că nu putea. Nu până când nu se asigura încă o dată că avea să fie în regulă pentru Chloe dacă făceau asta.

– Ești sigură că vrei să faci asta?

– Da.

Ea nu ezitase, dar el trebui să mai întrebe:

– Absolut sigură?

– Da.

Din nou, nu fusese nici o ezitare, doar o iritare din ce în ce mai mare în ochii ei fiindcă el trăgea de timp. Dar el ținea la ea prea mult ca să facă ceva ce ar putea-o răni.

– Odată ce începem, n-o să fiu în stare să mă opresc. Te doresc prea mult.

La asta, slaba iritare din ochii ei fu înlăturată de dorință, și ochii i se dilatară de la forța excitării.

El nu voia s-o sperie – nu voia ca ea să mai fie vreodată speriată –, dar trebuia să știe.

– Este ultima ta șansă de a te răzgândi.

Înainte ca el să poată respira, degetele ei i se înfipseră în păr, și gura ei fu pe a lui, limba împingând-o pe a lui. El o ridică în brațe și se duse înspre pat, gura nepărăsind-o nici măcar o secundă pe a ei. Nu exista finețe sau blândețe în săruturile lor.

Cum să poată fi, când amândoi erau doar pură dorință?

Chiar așa repede, toate gândurile despre onoare fură uitate.

Tot ce conta era Chloe. Să-i adore trupul.

Și s-o iubească.

capitolul 11

Chloe nu putea crede că stătea întinsă în pat, uitându-se la un astfel de bărbat ispititor de arătos, pe când Chase își scoase tricoul și îl aruncă pe podea. Să vadă toți mușchii aceia, incredibilul său abdomen musculos, aproape că o paraliză.

Nu mai văzuse pe nimeni ca el în carne și oase.

– Ești atât de frumos!

Cuvintele îi ieșiră înainte chiar de a-și da seama că le rostea.

El răspunse așezându-se lângă ea pe pat, încadrându-i fața cu mâinile și sărutând-o, sorbindu-i răsuflarea. Își introduse unul din picioare între ale ei, și ea nu se putu opri din a-și strânge coapsele în jurul lui și a-și împinge șoldurile în piciorul lui musculos.

Era deja atât de aproape, știa că probabil putea termina fără nimic altceva decât unul dintre săruturile lui ce-i luau mințile și frecarea coapsei lui de a ei. La naiba, aproape că terminase doar auzindu-i vocea cu câteva minute în urmă. Atât de tare o influența.

– Chloe.

Numele ei era o șoaptă de dorință de pe buzele lui pe ale ei, și, înainte de a-și da seama, îi scoase tricoul și jeanșii. Când rămase doar în sutien și chiloți – slavă Domnului că își păstrase lenjeria frumoasă din viața ei anterioară –, el se îndepărtă să o privească.

Ea știa că nu era nici pe departe atât de slabă ca manechinele cu care lucra el, știa că trupul ei nu era perfect, dar, uimitor, putea spune că lui Chase nu-i păsa.

O plăcea așa cum era.

– Doamne, Chloe! Mă omori cu zile. Întinse mâna și își plimbă încet un deget de la bărbie în jos spre gât, făcând-o să se arcuiască spre mâinile lui, pe când el continua cu atingerea fierbinte și blândă spre valea dintre sâni. Ești atât de al naibii de adorabilă.

– Mi-ai văzut deja trupul, îi aminti ea.

– Nu așa. Atunci, nu te puteam atinge. Privirea i se ridică de la curbele trupului la ochi. Și nu te-am putut săruta așa cum voiam.

Cum de reușea să-i taie răsuflarea când era mai mult decât sigură că făcuse asta și cu doar câteva clipe mai înainte?

– Arată-mi, se rugă ea. Arată-mi cum voiai să mă săruți.

Ar fi putut să jure că auzi un geamăt ieșind din pieptul lui pe când își strecura o mână în părul ei și cealaltă sub șolduri, s-o apropie și mai tare de el.

Gura lui era fierbinte, dar blândă peste a ei – acea grabă disperată de a se avea unul pe celălalt transformându-se în tandrețe și bucurie pe când el gusta fiecare părticică din gura ei, depunând sărutări moi pe colțuri, pe carnea din mijloc, pe arcul lui Cupidon al buzei superioare. Și apoi, limba lui linse de-a lungul conturului buzelor, o călătorie lentă, senzuală, ce trezi la viață fiecare celulă din trupul lui Chloe. Până când, în final, își afundă limba între dinții ei, și ea îi veni în întâmpinare luând tot ce-i oferea el și dând înapoi înmulțit.

Întregul ei trup deveni moale, flexibil lângă el, și se putea simți cum pulsează între picioare.

– Te rog, șopti ea când el înălță capul, astfel încât amândoi să poată respira. Am nevoie...

Nu își exprimase dorința cu glas tare de atât timp, încât observă că nu-și mai găsea cuvintele.

Din fericire, se părea că el înțelesese, pentru că, în loc s-o preseze să-i spună de ce avea nevoie, o întrebă:

– Ai încredere în mine?

Doar că se dovedi că nu era deloc mai ușor. Și-ar fi dorit să nu fie nevoită să se gândească la asta. Dar se gândi. Încrederea nu era ceva ce ea putea dărui cu ușurință, nici chiar când superbul bărbat cu care se afla în pat se dovedise în repetate rânduri a fi bun și blând.

– Vreau să am.

Zâmbetul lui o încălzi din creștet până-n tălpi, înainte ca Chase s-o sărute chiar în spatele urechii.

– Faptul că vrei e un început perfect.

Plăcându-i că el n-o forța să încerce să-i dea ceva ce nu putea, în vreme ce el se mișcă din nou pe pat și începu să-și plimbe limba pe rotunjimea unui sân, ea lăsă să-i scape un geamăt de plăcere.

De la un sân la celălalt, nu se grăbea, avea răbdare, în ciuda sunetelor disperate pe care ea le scotea. Privirea pe care i-o aruncă era mai mult decât păcătoasă când își înălță capul de pe pieptul ei.

Ea deschise gura să încerce să spună de ce avea nevoie, dar, din nou, cuvintele refuzară să iasă.

– Să nu-ți fie niciodată teamă să-mi comunici ce dorești, îi spuse el cu voce joasă ce reverbera pe pielea ei ca o mângâiere senzuală. Niciodată să nu-ți fie teamă să-mi spui ce vrei.

– *Mai mult.*

Asta fu tot ce putu rosti.

Răspunsul lui la rugămintea ei fu să își treacă degetul mare peste unul din sâni, și ea efectiv icni simțindu-l.

Nu știuse niciodată că un zâmbet putea fi atât de plin de dorință până când nu se uită în ochii lui. El îi mângâie din nou sfârcul, și de data asta Chloe se arcui instinctiv în mâna lui. Era mult mai ușor acum,

cu mâinile lui pe ea, atingând-o exact așa cum trebuia, să spună:

– Da, te rog. Mai mult din asta.

Mâinile lui se mutară la spatele ei, apoi Chase îi scoase sutienul, și ea simți aerul rece pe pielea excitată a sânilor.

– N-o să mă plictisesc absolut niciodată să te privesc. Deși mâinile lui erau mari, sânii îi depășeau. N-o să încetez niciodată să vreau să te ating.

Undeva în subconștientul ei, sună o alarmă, spunându-i că acest cuvânt, *niciodată*, nu era genul de cuvânt pe care cineva îl folosea când ei aveau, de fapt, doar o simplă aventură. Dar era prea ocupată să-și țină răsuflarea așteptând ce avea să vină pentru a da atenție acestui vag avertisment.

– N-o să încetez niciodată să vreau să te gust. Își coborî capul până când părul moale de pe creștet o atingea pe piele, apoi își scoase brusc limba s-o ațâțe.

Ajunseseră aici cu o seară în urmă, cu gura lui pe ea, în vreme ce ea se topea într-o mare de dorință, dar nu-i spusese cât de mult o dorea în timp ce o săruta și o mângâia.

Pe veranda fratelui său, furaseră o clipă. În seara asta, nu existau limite. Și ea știa că el nu avea să se oprească de data asta după ce o aducea la orgasm.

Singura întrebare care rămânea era dacă avea să se sperie și să vrea să fugă. Din nou. Sau avea să fie destul de curajoasă încât să ia toată plăcerea pe care i-o putea oferi Chase?

Atingerea blândă a buzelor pe sânii ei, modul în care dinții îi zgâriau pielea sensibilă și încordată făcură ca toate întrebările să se împrăștie pe când ea se concentră pe acea mică suprafață pe care el o chinuia atât de minunat.

Și apoi, el coborî cu sărutările spre abdomen, făcând-o să se zvârcolească atunci când limba lui se afundă în adâncitura buricului. Era pierdută, copleșită de senzații când simți patul că se lasă din nou și își dădu seama că el îngenunchea între picioarele ei. O apăsare blândă a mâinilor lui mari pe interiorul coapselor o făcu să se deschidă pentru el.

Ar fi trebuit să fie timidă, să se întrebe cum de putea să stea aici întinsă și să-l lase să se uite la ea astfel, aproape goală cu excepția unei perechi de chiloți destul de indecenți, dar îl dorea atât de mult, încât nu o interesa de câtă vreme se cunoșteau.

Doar că, o clipă mai târziu, când el își apăsă palma pe miezul ei și ea simți cât de umedă era, ceva în creierul ei se conectă cu amintirile neplăcute cu ea fiind vulnerabilă în felul ăsta cu un alt bărbat.

Un bărbat care îi făcuse rău.

Până acum, Chase fusese minunat, dar dacă se năpustea asupra ei? Nu-l cunoștea aproape deloc. Cum să-l poată cunoaște în doar 48 de ore?

Ah, Doamne, ce căuta aici cu picioarele desfăcute pentru un bărbat care era un străin din toate punctele de vedere?

– Chase, eu...

Încercă să-și strângă coapsele și să-și acopere sânii cu mâinile. El se opri în clipa în care ea înțepeni și spuse:

– Un cuvânt, și mă opresc.

Ea știa ce ar trebui să facă. Ar trebui să se ridice din pat, să se îmbrace și să încerce să pretindă că nimic din toate astea nu se întâmplase.

Dar, ah, cât dorea asta! Cât îl dorea pe Chase!

El îi spusese chiar înainte de a-și smulge hainele unul de pe celălalt că, dacă o apucau pe drumul ăsta, nu avea să se mai poată opri. Și totuși, iată-l oferindu-se să facă exact asta dacă ea dorea acest lucru.

Era mai mult decât aștepta ea de la un bărbat, dar chiar dacă era uluită, nu putu să nu se întrebe de ce se aștepta întotdeauna la atât de puțin.

În cele din urmă, simțind că încrederea își mai făcuse puțin loc în inima ei, șopti:

– Ce cuvânt ar trebui să folosesc dacă vreau să ne oprim?

Fu surprinsă să vadă cum gura lui se curbă, schițând un mic zâmbet plin de ușurare.

– Ce-ai zice de *banane?* sugeră el.

Uimită să se surprindă aproape zâmbindu-i, ea confirmă:

– Deci, dacă simt nevoia să spun acest cuvânt, o să ne oprim.

El încuviință din cap.

– Pe loc.

Ei nu-i veni să creadă că doar discutând despre ce o tulbura – și știind că el avea să se țină de cuvânt – îi dispăruse teama atât de repede.

Și dorința reapăru.

Dintr-odată, în loc de stânjeneală, în loc de ezitare, exista doar dorință. Atâta dorință, încât, atunci când el își duse din nou mâna între picioarele ei și o găsi umedă, fierbinte și pregătită pentru el chiar prin dantela chiloților, ea se apăsă și mai tare de podul palmei lui, simțind nevoia să-i rostească din nou numele, rugându-l pentru mai mult.

– E chiar mai bine decât credeam că va fi, murmură el pe pielea ei.

Cumva, ea reuși să-și pună în mișcare creierul, să priceapă ce el tocmai spusese.

– Ce-i mai bine?

– Tu. Asta. Ochii lui se plimbară peste trupul ei, spre locul unde mâinile lui îi acopereau chiloții, apoi peste sâni, spre față. Mi te-am închipuit așa de atât timp.

Atunci, ea trebui să zâmbească, în ciuda dorinței care îi pulsa între picioare, pe când îi reaminti:

- Ne cunoaștem de doar două zile.

- Au fost 48 de ore grele. Își mută palma de pe miezul ei umed și își strecură degetele pe sub marginea chiloților de dantelă. În fiecare secundă am vrut să fiu aici cu tine. Așa.

Felul în care îi dădu jos dantela de pe șolduri era pură tortură senzuală.

Și apoi, ea fu complet goală în fața lui.

- Al naibii de frumoasă. Adorația din cuvintele murmurate făcu să-i fie ușor să nu-și strângă picioarele când el se uită la ea. Și așa udă. Pentru *mine.* Mâna lui reveni o clipă mai târziu, alunecând peste sexul ei. Toată pentru mine.

Atingerea lui, degetele lui pe ea erau mai mult decât credea că putea îndura și rugămintea ei își schimbă cursul.

- Nu pot.

Gâfâi, simțindu-se sălbatică și pierzându-și controlul. E prea mult. Dar, chiar când rostea asta, știa că nici dacă o tăia careva în bucăți nu avea să poată fi convinsă să spună cuvântul *banane.*

Și, cum el nu auzi cuvântul din șase litere, o rugă:

- Termină pentru mine, Chloe!

Ochii ei rămaseră ațintiți într-ai lui exact în clipa în care degetele lui alunecară în ea, și trupul ei ascultă de rugămintea lui. Își arcui spatele, capul îi căzu pe spate pe pernă, închise strâns ochii și îi strigă numele. Orgasmul ei părea a continua la nesfârșit, până când se simți epuizată. Nu era sigură că avea să se mai poată mișca vreodată.

Până când simți acea atingere ușoară a părului pe piele. Totuși, nu pe piept de data asta.

Pe interiorul coapselor.

Ea încercă să se ridice sprijinindu-se în coate, dar mușchii erau încă prea moi.

– Chase?

Singurul răspuns primit fu o alunecare lentă a limbii lui peste cea mai intimă parte a trupului ei. Îi cuprinse posteriorul în mâini și o trase mai aproape de gura lui.

Chloe știa că nu era posibil să mai aibă orgasm. Nu după cel pe care el tocmai i-l oferise. Pentru o vreme, era satisfăcută. Deschise gura să-i spună asta, dar, înainte de a putea să articuleze un singur cuvânt, își dădu seama de cât de bine o făcea să se simtă.

Era încă sensibilă, dar, spre deosebire de majoritatea bărbaților, Chase părea că înțelegea fără a i se spune. În schimb, se concentră la a trasa cercuri foarte ușoare în jurul cărnii ce devenea tot mai încordată cu fiecare secundă care trecea.

Bănui că ar fi trebuit să știe că asta avea să se întâmple, că el nu intenționa să se oprească până nu urma să o guste *peste tot*. Se simțise dezlănțuită când el o adusese la orgasm cu degetele, dar această stare n-avusese nimic de-a face cu ceea ce o copleșise când limba și degetele lui începuseră să cânte pe harfa trupului ei cu geniul unui maestru.

– Ah, Doamne! Ah, Doamne! Ah, Doamne!

A doua oară nici nu era sigură când începuse să aibă orgasm, incapabilă să înțeleagă cum Chase ar fi putut s-o aducă acolo atât de repede. Pierdută într-o lume a senzațiilor, a extazului pur, frumusețea nu venea doar din felul în care Chase o atingea, o lingea.

Ce simțea era învăluit în însuși bărbatul acesta, în toate lucrurile bune pe care le spusese și le făcuse pentru ea de când apăruse lângă mașina ei.

Sexul nu mai era doar sex. Mai degrabă, era ceva cu mult mai important, ceva legat de partea din inima

ei care fusese moartă de atât timp, încât crezuse că avea să rămână îngropată pentru totdeauna.

Această înțelegere o făcuse să se prăbușească de pe culme. Mult prea repede.

Ar fi încercat să-și ascundă reacția față de Chase dacă ar fi putut, dar el era mult prea priceput în a o citi.

Și ea nu era nici pe departe în starea de spirit potrivită pentru a se juca.

- Vorbește-mi, spuse el.

Într-o clipă, el fu lângă ea pe pat, luând-o în brațe. Îi putea simți erecția – încă prinsă în jeanși, uriașă și pulsând pe șoldurile ei –, dar, chiar dacă avusese două orgasme și el nici unul, era limpede că el nu se grăbea să termine ce începuseră.

Nu-și dădea seama că asta doar înrăutățea lucrurile? Că o speria și mai mult când se purta așa atent, când o punea pe ea pe primul loc? Pentru că o făcea să vrea lucruri, să tânjească după lucruri de care încercase să se convingă că nu mai avea nevoie.

Ea clătină din cap și se sili să spună:

- Ia-mă! Răsuflarea i se înteți, și nu numai pentru că încă nu-și revenise după două orgasme consecutive. Vreau doar să mă iei.

Dar, în loc să facă ce orice bărbat ar fi făcut, el doar ridică dintr-o sprânceană. Și păru și mai preocupat.

- O s-o fac, îi promise el, dar mai întâi aș vrea să vorbești cu mine.

Ea înghiți.

- Deja știi cât de mult te doresc. Arătă spre trupul ei. Ai fi știut și dacă n-aș fi scos un singur cuvânt.

Atunci, el o sărută ușor pe buze, înainte de a spune:

- Spune-mi cum te simți, fată adorabilă.

Cuvintele de alint îi relaxară mușchii tensionați.

- Încetează să mai faci asta!

El se încruntă.

- Ce fac? Te-am rănit?

- Nu. Enervarea pe ea – și pe el pentru că era atât de grozav – îi făcu vocea mai stridentă. Știi că nu mi-ai făcut rău.

- Atunci, care-i problema?

- Ești prea minunat!

Cele trei cuvinte ieșiră aproape ca un vaiet, și el o mișcă în brațele lui ca și cum ar fi putut înțelege ce voia ea să spună doar schimbând poziția. O clipă mai târziu, ea se trezi întinsă pe spate cu Chase deasupra ei, greutatea lui țintuind-o de pat.

- Nu-ți plac tipii minunați?

Își plimbă o mână pe brațul ei în vreme ce îi punea întrebarea.

- Ba da, dar...

Prinzând-o de încheietura mânii, îi ridică încet brațul deasupra capului și se aplecă să îi sărute și să îi muște pielea sensibilă a subsuoarei.

- Dar ce? întrebă el printre sărutări.

- Dar...

Cuvintele i se stinseră pe când el repetă mângâierea blândă și săruturile pe celălalt braț, ridicându-l și pe acesta deasupra capului.

- Chiar acolo, murmură el uitându-se în locul unde coastele ei se arcuiau ușor, ridicându-i sânii spre pieptul lui. Atât de adorabilă!

Înconjură vârful unui sân, și acesta vru mai mult, întărindu-se sub mângâierea blândă a degetului.

Ah, Doamne, era greu să formuleze un gând rațional când el îi făcea asta, dar trebuia măcar să încerce.

- Parcă făceam sex. Ochii li se întâlniră, și ea explică: Doar sex.

Îl văzu cum înlemnește deasupra ei și, când mâna lui îi strânse încheietura ca reacție la ce spusese, pentru prima dată de când era în pat cu el nu se putu opri

să nu se gândească la cât de mare și de puternic era. Dacă ar fi vrut să-i facă rău, n-ar fi contat dacă ar fi urlat din toți rărunchii „Banane!"

- Îmi pare rău, șopti el când ea înțepeni. N-o să mai fac asta niciodată.

Înainte de a-și da măcar seama de ceea ce se întâmplase, el îi eliberă încheieturile și schimbă locul, așa încât acum el stătea întins pe spate și ea se ridicase, goală și călărindu-l.

- Nu-ți fie teamă, Chloe! Îi duse mâinile la buze și le sărută. Nu pot suporta să văd acea privire înspăimântată în ochii tăi când suntem împreună. N-o să te mai țintuiesc niciodată așa. Ți-am promis că n-o să-ți fac niciodată rău și am vorbit serios.

- Știu.

Cuvântul șoptit pluti între ei în vreme ce ei rămaseră mult timp uitându-se unul la altul.

Emoția pulsa și plutea, creștea fără a se retrage. Știa că de asta îi era ei cel mai teamă.

Nu că Chase ar fi dominat-o fizic.

Dar că puterea emoțiilor lui ar putea penetra dincolo de armura ei. Armură de care avea nevoie pentru a se putea ocupa de problemele ei fără a se prăbuși complet.

Și totuși, în același timp cu inima ce se lupta cu teama, dragostea, durerea și încrederea, trupul cerea mai mult.

Îl cerea pe Chase.

Felul în care stătea pe șoldurile lui o plasa perfect deasupra erecției lui. Chiar și cea mai mică mișcare, la fel de ușoară ca o respirație, făcea ca fermoarul jeanșilor să se frece de vintrea ei. În vreme ce se uita la Chase, pieptul lui frumos aflat sub ea oferindu-i-se, instinctul feminin îi trimise mâinile să-i cerceteze mușchii, să se joace în părul fin de pe piept și de sub buric.

– Ar trebui să fii manechin, îi spuse ea, abia putând crede că el era cu adevărat aici cu ea acum, pe când îi sorbea din priviri incredibila frumusețe masculină.

Îl văzu cum încearcă să zâmbească, dar dorința rămase acolo.

– Prefer să fiu în spatele camerei, răspunse el, dar mă bucur că-ți place ce vezi.

Suna de parcă scotea cu forța fiecare cuvânt, și ea știa de ce. În poziția în care stătea, șocant, erecția lui crescuse și mai mare sub ea.

– Vreau să văd mai mult din tine, spuse ea încet.

Alunecând ceva mai jos pe trupul lui, era doar vag conștientă de faptul că sânii ei erau direct peste fața lui în vreme ce ea se concentra să-i deschidă fermoarul jeanșilor.

El încercă s-o distragă, cuprinzându-i sânii și gustându-i pe amândoi deodată. Ea gemu și aproape că-i cedă, se lăsă pradă persuasiunii încântătoare a buzelor, a limbii și a dinților lui. Dar, Doamne, îl voia gol, voia să-l vadă în întregime cu aceeași ardoare cu care și el voia s-o vadă goală și întinsă în fața lui.

Concentrându-se mai mult, descheie fermoarul, și chiar și din boxeri erecția lui sări spre ea. Încercă să-i dea jos jeanșii, dar dintr-odată mâinile începură să îi tremure.

– Sunt cu tine, spuse el cu voce răgușită înainte de a se ocupa personal de problema dezbrăcatului.

Chloe avu mai multă minte decât să se zgâiască la el. Nu era virgină. Dar nici un bărbat gol pe care-l văzuse personal – sau chiar și în fotografii – nu arăta precum Chase. Abdomenul era numai valuri de mușchi; bicepșii și tricepșii se încordau pe când își dădea jos ultimele haine expunând mușchii lungi și puternici ai coapsei.

Ea nu-și putea stăpâni gândul că el avea constituția unui cavaler.

Cavalerul ei.

Și apoi, el o sărută, amândouă trupurile lor lipindu-se unul de altul și doar contactul direct piele pe piele, faptul că îl simțea fierbinte și tare, părul de pe picioare zgâriind-o, mușchii abdomenului, ai pieptului și ai brațelor apăsându-se pe ea, toate laolaltă erau cel mai erotic lucru pe care-l trăise vreodată. Chiar mai mult decât orgasmele.

- E atât de bine! spuse ea fără să se poată opri.

- Al naibii de bine, fu răspunsul lui, și de data asta ea fu cea care îl sărută, vrând să pătrundă în el și să nu mai iasă niciodată în lumea reală.

Completă. Se simțea completă cu el. Cu o singură excepție, așa cum îi reamintea trupul.

Îl voia în ea.

Acum.

Șoldurile ei se mișcară peste ale lui, și era atât de aproape - ah, Doamne, încă puțin, și el s-ar lipi de ea, ar fi în ea - când mâinile lui se mișcară pe șoldurile ei și o ținură locului.

- Așteaptă puțin.

Înțelegându-l greșit, crezând că cel mai onorabil lucru era să se retragă în cel mai nepotrivit moment, ea spuse:

- Vreau, Chase. Te vreau în mine. Extrem de tare. Dorința ei era atât de mare, de copleșitoare, încât nu se mai temu să spună cu glas tare ce voia.

Prea târziu își dădu seama că el deschidea ceva. Un ambalaj de prezervativ. Cu alt prilej, l-ar fi întrebat de unde îl găsise, dar acum îi păsa doar să și-l pună.

Și să intre în ea.

Împreună, traseră prezervativul din latex pe mădularul lui erect, și el o ridică din nou deasupra lui. Prima

apăsare a mădularului său gros și mare în ea o făcu să-și piardă răsuflarea.

– O să o luăm încet, îi spuse el, dar ea nu voia asta.

Îl voia cu totul. Voia repede. Voia tare. Voia să fie atât de plină de Chase, încât să nu mai fie loc de nimic altceva, să nu mai fie loc de teamă, de griji sau de gânduri despre ce-i pregătea viitorul.

Se uită drept la el, se lăsă să se cufunde în frumoșii lui ochi atât de plini de dorință și de excitare... dar în același timp atât de blânzi.

– Te doresc.

Cuvintele ei sunară în dormitor ca un jurământ.

– Atunci, ia-mă!

El o lăsa pe ea să aleagă. Chiar dacă era atât de excitat, chiar dacă putea fi în ea într-o clipită, el încă se asigura că nu lua ceea ce ea nu era pregătită să-i dea.

Ea se lăsă în jos pe mădularul lui cu un geamăt de profundă, profundă plăcere. Când fură lipiți cu totul, ea rămase nemișcată pe el, să savureze cât de bine o făcea să se simtă. Sub ea, putea simți cât de încordați erau mușchii lui, dar o lăsă să-l absoarbă cât mai profund în ea, în propriul ei ritm.

Începu să se ridice de pe el – vrând să simtă acea încântătoare alunecare de căldură și putere, vrând ca ea să fie cu totul a lui –, și mușchii ei interiori se încleștară strâns în jurul lui.

– Chloe, scumpo.

Ea își puse mâinile pe pieptul lui și simți cât de repede și de tare îi bătea inima sub palmele ei.

Și apoi, începu să-l călărească până când mușchii coapselor începură să protesteze și el intră în ea mai adânc decât își putuse imagina vreodată că o putea face. Nu simțise niciodată ceva asemănător.

Nu simțise niciodată că putea zbura.

Ah, cum mai zbura, tot mai sus, până când strigă numele lui Chase și el se rostogoli cu ea, greutatea trupului său strivind-o de saltea pe când se mișca împreună cu ea sus spre culme și apoi peste ea.

Chase făcuse mai mult decât să-i arate cum să zboare. Zburase împreună cu ea.

capitolul 12

Chloe se trezi a doua zi de dimineață chiar când Chase dădea să iasă din dormitor.

Se aștepta s-o cuprindă regretele pentru că se trezise în patul unui bărbat, se aștepta ca teama să-i pulseze prin vene pentru felul în care, cu naivitate, avusese încredere în el.

Își simți abdomenul puțin încordat. Dar, în afară de asta, fu surprinsă să-și dea seama că se simțea destul de bine.

Aproape grozav, de fapt.

Dându-și părul de pe față, se ridică în capul oaselor. Șocată de felul în care mușchii protestau la brusca mișcare, simți cum roșește când spuse:

– De cât timp te-ai trezit?

El reveni la ea, picioarele lungi și puternice, puterea înnăscută și frumusețea tăindu-i răsuflarea din nou pe când el îi răspundea cu un sărut ușor urmat de:

– Bună dimineața!

Un sărut conduse la altul și la încă unul, până când ea se putu gândi doar la cât de mult îl dorea.

– N-ai idee cât de mult vreau să rămân aici cu tine, șopti el în curbura gâtului, chiar înainte ca limba să iasă și să guste pielea de sub lobul urechii.

Ea se înfioră, dorindu-și ca el să rămână cu ea – dorindu-l din nou în ea –, atât de mult, încât avea senzația că urma să se spulbere de dorință. În alte împrejurări, poate că l-ar fi tras în pat cu ea și l-ar fi convins să-și abandoneze obligațiile profesionale pentru o oră. Dar nu putea suporta gândul de a-i crea și mai multe necazuri.

Așa că, în loc să-l tragă mai aproape, ea se sprijini de pieptul lui.

– Toată lumea te așteaptă.

El avea ochii întunecați, plini de dorință, în vreme ce se uită la ea. Cu o înjurătură prost mascată, se îndreptă de spate. Imediat ce el se retrase, ea aruncă deoparte pătura.

– Sunt gata într-o secundă.

– Mă duc să aranjez locația. Nu trebuie să te grăbești. Se apropie din nou și trase trupul ei gol mai lângă el. Doamne, cât de adorabilă ești! Mă faci să vreau să anulez ședința foto de azi și să stau închis în cameră cu tine.

Și ea voia același lucru, dar această dorință era prea mare, ca un ocean ce încerca să o inunde, așa că glumi:

– O să murim de foame.

– Ce înseamnă o zi fără mâncare când te am pe tine?

Ea știa că el nu vorbea serios, deși arăta de parcă nu glumea.

Retrăgându-se din brațele lui, se duse la baie.

– Am nevoie de doar cinci minute, apoi o să vin să te ajut la ședința foto.

El avea ochii întunecați de dorința ce era mereu prezentă... și de ceva ce ea încă nu deslușea.

– Apreciez cu adevărat ajutorul tău, Chloe.

Asta era, își dădu ea seama pe când o cuprindea căldura. O aprecia. Și nu doar pentru ce se petrecuse între ei în pat.

Își zâmbiră. Ea se aplecă să dea drumul la duș când îl auzi spunându-i din nou numele. Simțindu-se surprinzător de confortabil goală în preajma lui, ea spuse:

– Mmm?

– Îți amintești de prima noapte când te-am găsit în cadă?

Ea roși din nou, zâmbind.

– Pe bune, nu cred că o să pot uita vreodată.

– Nici eu, recunoscu el cu un zâmbet poznaș, ce spunea că n-avea nici o intenție să uite așa ceva. Nu pot să nu mă întreb ce s-ar fi întâmplat dacă în noaptea aceea ne-am fi cunoscut mai bine.

– Nu ești singurul, murmură ea dând drumul la apa caldă și băgându-se sub duș. Putea simți prin ușa de sticlă ochii lui Chase ațintiți asupra ei, chiar și după ce sticla se aburise.

Chloe zâmbi, simțindu-se frumoasă și atât de minunat de feminină în timp ce se săpunea și își spăla părul. Abia aștepta seara, după ce se termina sesiunea foto, când ea și Chase puteau face toate acele lucruri minunate pe care le făcuseră cu o noapte înainte.

Dar acum, că el îi băgase în cap imaginea cu cada, cu ce puteau face împreună acolo... acum, aproape că o copleși nerăbdarea.

Când ieși de sub duș, Chase nu mai era în încăpere. Ea își înfășură părul cu un prosop și corpul cu altul. În vreme ce își usca părul, încercă să nu se uite prea de aproape la vânătaia de pe obraz. Pălise puțin. De fapt, uitase de ea peste noapte, când ea și Chase făcuseră dragoste. Pentru că el nu se uitase la ea ca și cum ar fi fost ceva în neregulă cu ea.

Se uitase la ea de parcă i se părea cu adevărat frumoasă.

Înapoi în dormitor, văzu că Chase îi împăturise jeanșii și tricoul și le pusese pe un scaun din colț. Doamne, ce-ar mai vrea să ardă hainele alea. Dar cu ele era îmbrăcată în vreme ce își zugrăvea apartamentul într-o culoare mai veselă, chiar când fostul ei soț dăduse buzna peste ea.

În ziua anterioară se forțase să se îmbrace din nou cu hainele alea pentru că plănuise să plece după ce avea să-și ia rămas-bun de la Chase. Dar acum, că nu mai pleca decât după ce sesiunea foto se termina, nu se putea

opri din a se gândi la ștenderul cu haine frumoase din living.

Haine pe care nu și le permitea.

Se posomorî când se uită din nou la jeanșii ei mizerabili. Chiar ar fi așa rău dacă ar mai purta încă o ținută sau două dintre cele noi? Le-ar cumpăra de la Chase de îndată ce și-ar permite.

Conștientă de faptul că judeca prea mult, se sili să înfrunte adevăratul motiv pentru care voia să poarte ținutele cele noi: ar fi echivalat cu o promisiune față de Chase că n-avea de gând să plece. Îi datora asta, cel puțin.

Băgă capul pe ușa spre living, să se asigure că nu mai era nimeni altcineva acolo înainte de a merge spre ștenderul cu haine.

– Mă duceam doar să găsesc ceva de îmbrăcat, îi explică ea lui Chase.

Zâmbetul lui drept răspuns îi spuse că înțelegea mesajul pe care i-l transmitea. Chloe nu fusese în stare să spună niciodată atât de multe unui bărbat fără a rosti vreun cuvânt. Probabil pentru că nu reușise niciodată să găsească un bărbat care s-o înțeleagă.

Nu până acum.

Gândul o făcu să-i tremure puțin picioarele în vreme ce se îndrepta spre ștender.

– O să arate grozav pe tine, spuse el înainte de a trage de prosopul în care era înfășurată, pe când trecea pe lângă el, dar asta ar putea fi chiar mai bine.

Și apoi, gura lui fu pe ea, trăgând, sugând, și ea se topi într-o mare de dorință pură.

– O să întârzii, îi aminti ea, cu răsuflarea întretăiată.

– Nu-mi pasă.

Cuvintele erau înăbușite de celălalt sân, pe care-l dezveli trăgând din nou de prosop. O clipă mai târziu,

acesta căzu pe podea, și el o luă în brațe, iar ea îl cuprinse cu picioarele pe după mijloc.

Putea intra cineva, Marcus putea trece pe acolo în orice clipă, vreuna dintre fete sau poate Jeremy venea să schimbe câteva cuvinte cu Chase înainte de începerea ședinței foto... Dar în loc să-și exprime aceste îngrijorări – sau măcar pe una dintre ele –, Chloe se apucă să-i descheie nasturele și fermoarul jeanșilor.

El scoase un prezervativ dintr-un buzunar și apoi – *ah, da!* –, o clipă mai târziu, o ridică de șolduri și apoi o trase spre el și intră în ea. Gurile lor se devorară una pe alta și mâinile lui erau ocupate, una cuprinzând și strângând curba fundului pe când ea îl călărea pe un scaun, cealaltă era pe sân, chinuind carnea sensibilă între degetul mare și arătător, generând o tensiune senzuală minunată ce o străbătu direct până în miezul ființei.

Ea ajunse la orgasm atât de repede, mușchii interiori strângându-se și încleștându-se în jurul mădularului lui, până când el o trase și mai aproape și, sărutând-o, îi gemu numele.

Lui Chloe îi bătea inima atât de tare când își cuibări capul în scobitura gâtului lui. Avea mirosul unui bărbat care tocmai îi oferise unei femei o plăcere incredibilă în bucătărie, în locul de luat micul dejun.

– Așa cum am spus, îi murmură el prin păr, te prefer în orice zi în locul micului dejun.

Ei nu-i venea să creadă că stătea acolo, goală în poala lui, cu picioarele încă înfășurate în jurul lui și cu un zâmbet pe față.

Dar acolo era.

– Aseară... acum... a fost uluitor. Absolut uluitor.

Simți cum o strânge mai tare în brațe pentru o clipă, întrebându-se dacă greșise spunându-i ce simțea când era în brațele lui.

Dar apoi, Chase îi dădu o palmă ușoară la fund și zise:

– Fugi și alege-ți niște haine înainte să te duc înapoi în dormitor și să întârziem de-a binelea.

Și cel mai ușor lucru fu să-și spună că totul era în ordine.

Aventura lor mergea de minune. Și încă era doar o aventură.

Categoric, doar o aventură.

Zece minute mai târziu, se îndreptau spre podgorie. Fuioare de ceață matinală zăboveau sub razele soarelui ce răsărea, promițând căldură. Și, cu toate astea, în ciuda frumuseții din jurul lor, în ciuda faptului că sesiunea foto mergea bine, în ciuda faptului că Chloe îi încredințase de bunăvoie trupul iar și iar, ceva îl sâcâia pe Chase.

Fără discuție, Chloe avea dreptate. Noaptea lor împreună fusese mai mult decât uluitoare.

Dar toată treaba asta cu onoarea încă îl sâcâia, senzația că ar fi trebuit să se controleze mai mult, că ar fi trebuit să aștepte până când ea ar fi fost și mai pregătită pentru tot ce voia el să-i dăruiască – și că ar fi trebuit să aștepte până când nu numai trupul ei avea să vrea să fie cu el.

Pentru că voia mai mult decât câteva nopți de la ea. Voia mult mai mult de la ea decât o aventură.

Stăteau lângă uriașa piscină a lui Marcus, ce dădea spre colinele domoale ale dealurilor, când fratele lui se apropie și spuse:

– Bună dimineața.

Chloe se întoarse spre fratele lui cu un zâmbet larg:

– Bună, Marcus! Arătă spre piscină. Chiar ai o casă adorabilă.

Adorabilă. Era cuvântul lui special pentru ea.

– E uluitoare, se corectă ea, o clipă mai târziu, ca și cum și-ar fi dat seama și ea că acel cuvânt era acum interzis pentru orice în afară de ce vedea el când se uita la ea.

Se opriră cu toții o clipă să admire priveliștea extraordinară. Marcus se întoarse spre Chase.

– Îmi pare rău că n-am apucat să vin să te văd ieri. A apărut ceva în oraș, și a trebuit să mă ocup.

Chase nu trebuia să audă numele lui Jill ca să știe că era ceva legat de ea.

– E totul în regulă?

Ochii fratelui său erau întunecați, și Chase detesta asta. La naiba, dacă era cineva care merita să fie fericit, acela era Marcus. În special după ce renunțase la atât de mult din viața lui pentru Chase și cei șase frați și surori... și încă făcea asta.

– Dacă ai nevoie de ajutorul meu, orice, doar spune-mi. Chase avu grijă ca oferta de ajutor să sune relaxat, firesc. Dar voia să se asigure că Marcus știa că era acolo pentru el, că îl asculta indiferent de ce se petrecea cu Jill. Doar pentru că Chase n-o simpatiza defel nu însemna că nu putea da o mână de ajutor, nu-i așa?

Jeremy apăru de după colț.

– Cine are cafea? întrebă el cu o voce ce suna ca naiba. Când îl văzu pe Marcus stând acolo, se poticni și ar fi căzut în piscină dacă nu l-ar fi prins Chloe de mână. M-Marcus, bună.

– Bună dimineața, Jeremy, spuse Marcus cu un mic zâmbet adresat asistentului lui Chase. Servește-te din cafetiera mea!

Părinții lor îi crescuseră să accepte pe oricine – homosexual, heterosexual, nu conta –, și Marcus se descurcase întotdeauna bine cu adorația lui Jeremy, fiind atent să nu-i dea apă la moară sau speranțe deșarte, fără a fi rău. Cu toate astea, când Jeremy deschise și închise gura fără

ca efectiv să spună ceva, Chase fu bucuros când Chloe îl luă mai bine de braț și spuse:

– Merg cu tine să facem cafea, și poți să-mi spui cu ce ne ocupăm azi. Abia aștept să pun mâna pe alte haine frumoase.

Când dispărură în casă, Marcus întrebă:

– Chloe lucrează pentru tine acum?

Chase îi spuse ce se întâmplase: că Alice se îmbolnăvise, iar Chloe îi luase locul.

– Se pare că te salvează cam peste tot, observă Marcus. Se uită înspre casă, unde îi puteau vedea pe Chloe și pe Jeremy cum râdeau pe când ea îi făcea lui Jeremy acea mult dorită cafea. Te-ai gândit s-o bagi permanent în echipa ta?

– Vreau să fie mai mult decât parte din echipa mea.

Marcus nu spuse nimic pentru mult timp, apoi își întoarse privirea spre Chase.

– I-ai spus asta?

– Nu. Știa deja ce ar fi zis ea dacă i-ar fi spus. Că era prea repede. Că nu era pregătită pentru mai mult. Că era doar o *aventură*. Trebuie să aflu ce i s-a întâmplat în noaptea când am luat-o de pe marginea drumului.

Marcus ridică din sprâncene, surprins.

– Încă nu ți-a spus?

– Nu, nu mi-a spus. Încă.

– Dar evident că v-ați culcat...

Chase îl făcu să tacă aruncându-i o privire ucigătoare, și Marcus ridică mâinile.

– Uite ce e, știi că îmi place de ea. E grozavă. Chiar grozavă. Dar, dacă ai întrebat-o ce s-a întâmplat și nu vrea să-ți spună, poate că ar trebui să-i verifici trecutul sau să întrebi oamenii pe care îi cunoaștem în San Francisco, să vedem ce știu ei.

Chiar dacă Chase clătină din cap la sugestia fratelui său, aprecie ce făcea Marcus, că încerca să ajute. Dar

aveau personalități diferite. Marcus lua asupra sa problemele oamenilor și făcea tot ce putea să le rezolve, în vreme ce Chase credea în puterea răbdării. De-a lungul anilor, își perfecționase răbdarea așteptând lumina perfectă, umbrele perfecte, culorile perfecte și subiectele perfecte pentru fotografiile lui.

În sinea sa știa că Chloe n-avea nevoie de cineva să-i rezolve problemele. În schimb, avea nevoie de cineva s-o iubească și s-o sprijine în vreme ce *ea* le rezolva.

Curând, foarte curând, spera ca ea să-i vorbească despre ce se întâmplase.

Singura problemă era că, și dacă avea să îi spună despre trecutul ei, despre necazurile ei, tot nu era convins că ea avea să decidă să rămână cu el... că avea să decidă să-l iubească.

Chloe se descurcă chiar mai bine în a doua ei zi plină de muncă la sesiunea foto, ca și cum ar fi fost născută pentru acel post. Chiar și când el făcu o serie de fotografii în apă, și fiecare dintre modele fu nevoită să intre în piscină, lui Chloe îi fu teamă să intre și ea acolo cu ele. Se scufundă și apăru la suprafață cu un chicot, apoi își ținu răsuflarea și se cufundă din nou să facă modificări cu ac și ață, agrafe și bolduri.

El tocmai schimba aparatul foto când fu țintuit locului de sunetul dulce al râsului ei. Incapabil să nu se uite într-acolo, o văzu în piscină, înconjurată de soare, de cerul albastru și de oameni care ajunseseră foarte repede s-o adore și s-o respecte.

Cina cu manechinele și cu echipa din acea seară fu plină de râsete, în special când Jeremy îl îndemnă pe Chase să povestească despre viața lui pe drumuri.

Când fură aduse tarte cu fructe pentru toată lumea, Chloe își ștergea lacrimile de cât râsese la una dintre cele mai bune povești ale lui.

– Te rog, fii serios! Indiferent de ce-ar spune oricine, refuz să cred că tu chiar ai intrat în cușca cu lei la grădina zoologică.

– Cu siguranță am intrat, spuse el cu voce pretins ofensată. Îmi mâncau din palmă.

– Mai curând, se pregăteau să-ți mănânce palma, ripostă ea.

El ridică din umeri, luând cu lingura niște prăjitură să-i dea. N-ar fi putut fi mai mulțumit când ea mâncă din lingura lui fără nici cea mai mică ezitare.

– Vezi, spuse el să-l audă doar ea, îmi mănânci din palmă.

Ea își dădu ochii peste cap, dar roșeața ce începu să-i apară în obraji îi spuse că ea de-abia acum conștientiza cât de apropiați fuseseră ei în seara asta. Îi atinsese în repetate rânduri mâinile, îi îndepărtase buclele de pe fața expresivă și pur și simplu se uitase la ea toată seara ca un adolescent amorezat.

– Mama ta a știut că ai făcut asta?

El se strâmbă.

– Nu chiar.

De acum, toți ceilalți discutau despre altceva, dar era evident că Chloe nu voia să renunțe la povestea despre pozele cu lei.

– Te rog, spune-mi că erai mai tânăr. Și mult mai prostănac.

El afișă cea mai serioasă mină.

– Da, eram. Așteptă o clipă. A trecut cel puțin un an de la misiunea aceea. Văzu cum ea încerca să nu zâmbească. Fără succes. Ți-ai fi făcut griji pentru mine, adorabilă Chloe?

Gura ei se deschise ușor la auzul cuvântului *adorabilă*, și el își dădu seama de greșeală când trecu de la semierecție la o erecție completă într-o fracțiune de secundă. Trebuise să stea cu echipa în seara asta. Dar fiecare

secundă în care era aici cu grupul era una mai puțin petrecută singur cu Chloe.

- Ar fi contat dacă îmi făceam griji?

El se uită în ochii ei, brusc serios.

- Da, ar fi contat. Dacă te-aș fi cunoscut pe atunci, n-aș fi riscat niciodată totul pentru o fotografie perfectă.

- Nu?

Își strecură mâna peste a ei pe sub masă.

- Nu.

Dar ar risca totul pentru ea.

capitolul 13

Mai târziu în acea seară, de îndată ce intrară în casa de oaspeți, Chase o sărută pe Chloe așa cum așteptase toată ziua s-o sărute. Își croi drum cu sărutări de la gura dulce spre zona de la gât unde i se simțea pulsul și îi simți bătăile inimii pe buze, pe limbă.

- Ai o piele adorabilă și catifelată. Îi dădu jos de pe umeri bretelele tricoului mătăsos. Așa niște sâni minunați și sensibili. Depuse sărutări pe rotunjimile ce se ridicau, ieșind din sutien. Și scoți așa niște sunete adorabile când te sărut.

Când se uită în ochii ei, erau întunecați de dorință. Laolaltă cu emoția ce creștea și pe care pur și simplu n-o putea ascunde de el.

În seara asta, Chase voia să nu se grăbească cu ea, voia s-o iubească încet și pe îndelete, întreaga noapte dacă trebuia. În loc de asta, spuse:

- Nu mai pot aștepta nici o secundă, chiar în vreme ce ea îl zori să se dezbrace.

Ea își dădu chiloții jos în vreme ce el își scotea pantalonii și boxerii.

- Te rog, spune-mi că ai prezervativ, zise ea, și, slavă Domnului, el avea unul pe care-l băgase în buzunar dimineață, pentru eventualitatea că se ivea o ocazie să se strecoare de la ședința foto și să facă dragoste cu ea.

O clipă mai târziu, o ridică astfel încât rochia i se adună în jurul taliei. Ea își trecu brațele pe după gâtul lui, cu picioarele înfășurate în jurul șoldurilor lui în vreme ce el intră în ea.

Ea îi gâfâi numele și el îi găsi gura și i-o sărută. Dar era mai mult decât un sărut. Și ce făceau era cu mult mai mult decât o partidă rapidă.

Limba lui Chloe umezi locul de pe umărul lui de unde îl mușcase de un tendon când explodase în brațele lui.

– N-am vrut să te rănesc. Părea uluită de ce îi făcuse. N-am mai făcut așa ceva până acum.

Mai mult decât bucuros că ea începea să se lase dusă de val cu el, Chase spuse:

– Tu ești cea care se alege cu vânătăi de la ușă dacă nu te bag imediat în baie.

Cu picioarele încă înfășurate de mijlocul lui, o cără prin casă spre dormitor. Mergând mai departe spre baie, o ținu în aceeași poziție în vreme ce porni apa și verifică dacă era suficient de caldă.

– Perfect.

După ce îi scoase rochia și sutienul, o băgă în cadă. Ea nu părea dornică să-i dea drumul.

– Nu intri și tu?

La început, el nu spuse nimic, doar o sorbi din priviri. Îi plăcea felul în care se ținea de el. Să fie cu ea era atât de firesc, atât de bine. Chase știa că nu putea fi cu o femeie care își petrecea toată viața făcându-și griji de ce mânca, dacă avea sau nu celulită sau ceva carne în plus pe abdomen. Petrecea toată ziua cu oameni obsedați de lucrurile aflate la vedere.

Încrederea în sine firească a lui Chloe, ce părea să revină cu fiecare oră ce trecea, și frumusețea ei autentică erau antidotul perfect la tot acel narcisism. Îi plăcea faptul că ea nu-și făcea unghiile, ca nu se epilase inghinal total, că nu-și vopsise părul și nu-și albise dinții. Arăta așa cum trebuia să arate o femeie.

– Te uiți țintă la mine.

– Da. Și ești atât de adorabilă, încât o să mă uit și mai mult.

Ea roși.

– Vino cu mine în cadă!

Dar, chiar dacă era disperat să intre în apă cu ea, toată ziua se gândise la discuția pe care o avuseseră de dimineață.

– Îți amintești de prima seară când te-am găsit în cadă?

– Chiar nu cred că o să pot uita vreodată.

– Ești din nou în cadă. Se opri. Și acum, ne cunoaștem mai bine.

– Cu siguranță, spuse ea încet.

Întrebarea plutea nerostită între ei: Ce s-ar fi întâmplat în acea seară dacă ar fi avut încredere în el? Și exista o șansă ca ea să aibă suficientă încredere în el pentru a face ce îi cerea el să facă?

Exista un singur mod de a afla.

– M-am întrebat de sute de ori cum altfel s-ar fi putut desfășura noaptea aceea, îi spuse el cu voce joasă.

Și apoi văzu – expresia îi era marcată de un nou val de excitare. Uitându-se la apă, își linse buzele și inspiră adânc. Când își ridică din nou ochii spre el, era cu totul alta: o făptură senzuală din cap până-n picioare.

– De ce să nu aflăm? Nu-i dădu răgaz să-și tragă răsuflarea înainte de a-i spune: Cred că o să mă săpunesc acum. Vocea ei era răgușită și mai că era de ajuns pentru a-l face să uite de tot și de toate și să intre în apă trăgând-o din nou peste el. În schimb, se sili să se dea înapoi cu un pas și încă unul, până când se sprijini de chiuvetă. Își scoase tricoul și rămase acolo gol, cu erecția pulsându-i puternic pe abdomen, uitându-se cum ea întindea mâna să ia săpunul.

În acea primă seară când dăduse peste ea în cadă, ar fi trebuit să plece imediat. Dar nimic nu l-ar fi putut urni din loc. La naiba, putea să se prăbușească toată casa

în jurul lor, și el ar fi stat țintuit locului, incapabil să facă altceva decât să se uite cu admirație la Chloe.

În seara asta, se afla din nou în baie, uitându-se cum ea începuse să se săpunească încet, senzual, între picioarele depărtate. Avea pielea netedă, coapse și gambe frumoase și degete adorabile.

Încet, își lăsă din nou piciorul în apă, apoi îl ridică pe celălalt.

Erecția lui era vie, la un pas de a-i târî restul corpului direct în cadă. Știind că trebuia să se prindă de ceva ca să nu se repeadă la ea, apucă un prosop de pe raftul de lângă el și îl strânse cu putere.

Chloe nu trebui să se uite la Chase pentru a simți forța amețitoare a dorinței lui chiar din cealaltă parte a încăperii. Îi plăcea cât de puternică se simțea, întărâtându-l în felul ăsta. Și îi plăcea că o dorea la fel de mult pe cât îl dorea și ea pe el.

„Doamne“, își spuse ea cu un geamăt abia înăbușit, „ce bine o să fie când în cele din urmă va veni și el în cadă“.

Era atât de tentant să cedeze acelei dorințe, să arunce săpunul și să întindă mâna după acest bărbat nemaipomenit care stătea în cealaltă parte a băii, uitându-se la ea cu o dorință absolută.

Dar așteptarea avea să facă acel moment să fie și mai dulce.

Cu toate astea, trebuia să se chinuiască, efectiv, să își mențină vocea calmă în vreme ce continua să joace jocul lor senzual.

– Acordă-mi doar o secundă, da? Și apoi, poți să-mi dai prosopul ăla. Nu-și putu suprima un zâmbet când se uită la el și spuse: Nu te deranjează să aștepți, nu-i așa?

– Nu.

Fără a se obosi să-și ascundă rânjetul auzind cât de gâtuit sunase acel cuvânt scurt, cufundă săpunul de lavandă în apă. Apoi începu procesul lent de a se săpuni pe gât și apoi mai jos și tot mai jos.

Sfârcurile începuseră deja să i se întărească sub privirea lui, dar, pe când se apropia tot mai mult cu clăbucul, nu putu crede cât de sensibilă își simțea pielea. Aproape ca și cum o singură atingere a degetelor săpunite – și dorința devastatoare din ochii lui Chase – ar fi de ajuns ca să-i strige din nou numele.

Săpunul îi alunecă din mână, și apa o stropi pe față.

Vocea lui Chase se auzi din partea cealaltă a băii, joasă și aproape disperată.

– Cred că săpunul ți-a alunecat între picioare.

Ea n-avea habar ce-i veni, cum de pusese stăpânire pe ea atât de repede o seducție desfrânată. Dacă existase vreun moment în care reticența – și teama – să-și facă apariția, atunci acel moment sosise. Era prezent. Și adevărul era că o mare parte din ea era șocată de felul în care dorințele ei ascunse își făceau apariția una după alta în prezența lui Chase... și că ea efectiv le permitea să iasă la iveală.

Lucrul inteligent și rațional de făcut era să curme pe loc jocul, înainte de a escalada. Ar trebui să facă tot ce putea să ascundă de Chase adevărul despre ceea ce era ea, ar trebui să se asigure că el nu avea să poată veni la ea într-o zi fluturând adevărul pentru a-i face rău.

Dar, când își ridică privirea spre el, pur și simplu nu putu găsi un mod de a asocia toate acele temeri cu bărbatul frumos care strângea din răsputeri prosopul. Și, la urma urmei, trupului ei nu-i păsa acum de temerile ei ascunse sau de faptul că el nu era de nasul ei cu stilul lui de viață extravagant, în vreme ce ea abia trăia de pe o zi pe alta ca ospătăriță. Nu când o astfel de satisfacție superbă o aștepta în brațele lui.

De aceea se surprinse spunând:

– Poate că o să am mai mult noroc dacă o să caut în patru labe.

Chase scoase un șuierat plin de suferință.

– Nu sunt sigur că o să supraviețuiesc.

Mișcându-se încet, cu grijă, în cada lunecoasă și plină de spumă, ea se ridică până când ajunse în genunchi. De pe sâni îi picura apă. Căutând în apă săpunul, spuse:

– Ah, uite-l, nemernicul ăsta mic și lunecos.

O clipă mai târziu, se puse în patru labe, ridicându-se din apă suficient cât să simtă un curent de aer rece între coapse, peste abdomen, înainte de a lua săpunul și a se așeza din nou în genunchi.

Îl putea auzi pe Chase cum respira greu în timp ce își dădea părul ud de pe piept și umeri cu mâna liberă, apoi își dădu cu săpun pe gât, pe brațe, pe abdomen și în cele din urmă pe sâni.

Dădu cu săpun pe un sân, și, când sfârcul i se întări și mai mult, el gemu. Adevărul era că Chloe abia își putea înăbuși propriul geamăt de dorință pe când întrebă:

– E totul în regulă, Bunăciune?

N-avea nici o idee cum reușise să întrebe pe vocea aceea calmă.

El scoase un râset gâtuit la auzul poreclei. Porecla pe care i-o dăduse în acea primă noapte, când intrase peste ea în cadă.

– Totul e perfect. Vocea lui nu era chiar atât de calmă ca a ei. Făcu semn spre trupul ei gol. O să fii extrem de curată.

Da, așa avea să fie. Pentru că nu terminase încă. Nici pe departe.

Făcându-și mâinile căuș în apă, le ridică și își turnă apă pe piept. Clăbucul se scurse peste sâni, coaste și abdomen.

Când se clăti pe piept, luă săpunul în mână și se uită direct la Chase. În maxilar îi zvâcnea un mușchi și mâinile îi erau încleștate pe prosop. Nu-i putea vedea erecția în spatele prosopului, dar n-avea nevoie.

– Mai e o zonă pe care trebuie să o spăl bine. Nu-și luă ochii de la admiratorul ei sexy pe când se ridică să se echilibreze pe genunchi, permițând aerului mai rece să-i mângâie pielea. Își depărtă genunchii ușor, apoi luă săpunul și îl puse chiar sub buric.

Chloe simți că era toată numai terminații nervoase. Săpunul îi alunecă din nou, dar de data asta n-avea să-l mai recupereze de pe fundul căzii. Avea disperată nevoie să se atingă, și răsuflarea îi ieși din plămâni ca un șuierat pe când își trecu degetele peste sex.

– Nu te opri!

Răsuflarea lui Chase se auzea la fel de rapidă ca a ei.

Ea se mângâie în continuare, degetele alunecând prin umezeala ei, până când simți cum tremurul i se năștea în adâncul ființei. Brusc, el fu acolo cu ea, trupul lui masiv înfășurat în jurul ei, căldura lui alungând orice urmă de răceală. Cu o mișcare dură, intră complet în ea, și ea se împinse spre el la fel de tare, dorindu-l și mai adânc, și mai aproape.

Apa stropea toată baia pe când el o ținea pe loc cu o mână pe după talie în vreme ce intra în ea iar și iar, și ea cerșea *mai mult, mai mult, mai mult*, până când orgasmul cu care îl ațâțase, unit cu al lui Chase, se amplifică într-atât încât îi inundă tot sufletul ca un val.

Chloe îi zâmbi în vreme ce o ștergea, și lui Chase îi plăcu felul în care se sprijinea de el în loc să se îndepărteze, așa cum făcuse înainte. O ridică și se mută pe scaunul din colțul dormitorului, cu ea în poala lui. Ea se ghemui la el în brațe ca o pisică satisfăcută.

– Apreciez că ai încredere în mine.

Ea înălță capul de la pieptul lui. Îngrijorarea îi reapăru pe față pe când spuse:

– Îmi placi, Chase. Mult. Dar...

Mai bine și-ar fi ținut gura. Ar fi trebuit să se bucure de ce făceau și să-i acorde mai mult timp. Dar, la naiba, el era pregătit acum. Și voia ca și Chloe să fie pregătită.

– Știu că încă nu ai încredere deplină în mine. Chiar dacă nu-mi place asta, înțeleg. Cel puțin, așa cred. Așteptă ca ea să spună ceva despre ce i se întâmplase, dar, cum ea nu zise nimic, el se sili să își înăbușe dezamăgirea. Dar înțelese că o dăduse în bară când cuvintele îi zburară din gură: Nu vreau o relație fără obligații.

Ea înțepeni brusc în poala lui și încercă să se retragă. Așa cum el știa că avea să facă.

– Dar asta a fost înțelegerea noastră.

– Nu, eu n-am fost niciodată de acord.

– Ba da!

– Tu ai vrut fără obligații, și eu am sperat că te voi convinge de contrariul. Exact cum sper că o să-ți îngădui ca într-o zi să ai deplină încredere în mine.

– Nu sunt în căutarea unei relații. Știi asta.

– Da, dar nu știu de ce. Spune-mi ce s-a întâmplat.

– N-am fugit de un tip ca să sfârșesc prin a mă arunca direct într-o relație cu un altul, începu ea, și el putu simți reținerea din vocea ei, putu vedea cât de mult voia să încheie discuția după liniile care îi apăruseră la colțurile gurii.

Își ridică mâna să-și acopere din nou obrazul, și el se abținu cu greu să nu pună mâna peste a ei s-o tragă înapoi.

N-o admirase însă niciodată mai mult ca acum, când ea lăsă mâna jos și spuse:

– Dar ai dreptate. Nu e corect din partea mea să fiu atât de misterioasă. Să nu-ți spun ce s-a întâmplat. Oftă,

și ochii i se umplură de umbre. Pe scurt, am fost măritată, și n-a fost grozav.

- Chiar de la început?

Ea clătină din cap.

- Nu. La început, părea minunat. Mă rog, cel puțin, părea în regulă, strâmbă din nas. Sincer, mi-am pus întrebarea asta de o sută de ori. De ce m-am îndrăgostit de Dean de la bun început? Inspiră adânc, ceea ce o făcu să tremure toată. Știi ce cred că am înțeles? întrebă ea cu voce slabă.

Mai bucuros decât putea spune că în sfârșit ea îi vorbea astfel, el răspunse blând:

- Ce anume?

- Când ne uitam la fotografia cu membrii familiei tale și tu îmi vorbeai despre ei... Vocea i se stinse pe moment, înainte de a continua: Am vrut și eu asta. Atât de tare. Voiam să fac parte dintr-o familie afectuoasă și amuzantă, care să mă iubească.

- Ai fost singură la părinți?

Ea încuviință din cap.

- Dar n-a fost numai asta. Părinții mei n-au fost niciodată atât de deschiși cu sentimentele lor. Știu că mă iubesc, dar nu-mi amintesc să-i fi auzit vreodată spunând asta. Nu-mi amintesc prea multe îmbrățișări.

Lui Chase i se frânse inima de mila micuței fetițe care sălășluia în Chloe și care tânjea după acele îmbrățișări. Voia să compenseze fiecare dintre îmbrățișările pe care nu le primise, chiar din clipa asta, își spuse el trăgând-o mai aproape de pieptul lui.

- Când l-am cunoscut pe Dean, eram tânără și proastă și căutam disperată acea afecțiune. Își ridică ochii să-l privească. S-a dovedit că am avut niște instincte groaznice - cel puțin, când m-am ambiționat să cred că e adevărat ceva ce nu era. Ridică din umeri ca și cum încerca să bagatelizeze totul. La început, a fost drăguț.

Și eu eram așa fericită că în sfârșit simțeam că aveam pe cineva. Că făceam parte dintr-o echipă. Dar nu eram, de fapt, o echipă. După câțiva ani, Dean a început să mă controleze - ce făceam, cu cine mă întâlneam. Îi plăcea să mă afișeze ca pe un obiect drăguț. La fel cum erau casa lui elegantă și mașina lucioasă. Eu eram doar un alt lucru drăguț pe care să-l scoată din dulapul încuiat și să-l arate lumii.

Chase voia să-i spună lui Chloe o mie de lucruri diferite despre cât de prost fusese fostul ei soț. Voia să-i spună că nu era vina ei că îl considerase un bărbat mai bun, mai cumsecade decât era de fapt. Voia să se înfurie pe nedreptatea cu care fostul soț o tratase.

Dar Chase nu voia să facă sau să spună ceva ce ar fi determinat-o să se oprească din a-i vorbi. Așa că se sili să-și înghită vorbele și să întrebe doar:

- Când te-ai decis să pleci?

- Într-o zi, stăteam la club cu câteva dintre soțiile prietenilor lui, cu care efectiv n-aveam nimic în comun, și mi-am dat seama că fusesem în întregime asimilată de el. Am încercat să discut cu el despre asta, dar nu era interesat să asculte. Înghiți cu greutate. A fost prima dată când m-a speriat.

Chase se strădui să-și oprească mușchii din a se încorda de furie.

- Ce a făcut?

- Nimic fizic. Dar a început să bea din ce în ce mai mult, și era ca și cum nu asculta nimic din ce-i spuneam. Când m-am trezit a doua zi dimineață, toate materialele pe care le foloseam la cuverturi dispăruseră. Țesăturile. Mașinile. Tot.

De data asta, Chase nu se putu abține să nu spună:

- Ce nenorocit!

- Câteva săptămâni mai târziu, când acceptasem în cele din urmă cum avea să arate restul vieții mele pustii

cu un bărbat care de fapt nu mă iubea, am intentat acțiunea de divorț și m-am mutat în districtul Lake.

- Cumva, ai știut că nu era sigur pentru tine să rămâi acolo.

- Nu, zise ea, apoi se opri, încruntându-se. Poate. Poate că de aceea am simțit că trebuia să plec. Se încruntă și mai mult. Îmi place mult orașul San Francisco, îi spuse ea, dar am simțit că aveam nevoie s-o iau de la început. Nu voiam banii lui, ci doar să îmi recapăt libertatea. Libertatea de a lucra la cuverturile mele. Libertatea de a-mi alege prietenii. Chiar și libertatea de a purta jeanși jerpeliți sau pantofi ce nu au numele unui designer scris pe ei. Apartamentul meu n-a însemnat niciodată acasă pentru mine, deși mi-am dorit asta. Deși aveam nevoie de acest lucru. Oftă. Dar era în regulă. Mi-am spus că până la urmă aveam să fac din acel loc un cămin, pentru că m-am gândit că reușisem să intentez acțiunea de divorț, să-l părăsesc și să mă mut. N-am auzit de el timp de luni întregi, așa că m-am gândit că acceptase divorțul. Își duse mâna la obraz și atinse vânătaia, ce aproape dispăruse. Evident că nu a fost așa.

- Ce s-a întâmplat în noaptea când te-am găsit?

Chase abia putea rosti cuvintele printre dinții încleștați.

Ochii ei se întunecară.

- Mă pregăteam să zugrăvesc livingul, când am auzit pe cineva la ușă. El putu simți șocul acelei amintiri emanând din mușchii ei încordați. Dean stătea acolo, și am fost atât de surprinsă să-l văd, că l-am lăsat să intre fără să mă gândesc, fără ca măcar o clipă să mă gândesc că nu eram în siguranță cu el. Dar apoi, mi-am dat seama că era beat. Nu știu cum putusem uita cât de mult bea în ultimul timp, dar asta s-a întâmplat. Nu știu, poate că m-am forțat să uit lucruri pe care nu-mi făcea plăcere să mi le amintesc.

– E firesc, Chloe.

Dar ea nu părea să-l audă, în vreme ce retrăia ce se întâmplase cu fostul ei soț.

– El mi-a zis: „N-o să scapi de mine. Ești a mea". Nu puteam crede că avea tupeul să vină în orașul unde mă mutasem, să stea în mijlocul apartamentului meu și să-mi spună așa ceva. Nu m-am gândit să nu mă enervez, să nu spun că nu sunt a lui. I-am zis să plece, că o să vorbim mai târziu, când n-avea să mai fie beat.

Chase știa ce urmase.

– Nu-i nimic mai rău pentru un om beat decât să audă că e un bețiv.

Ea încuviință din cap.

– Mi-a spus să tac din gură și a mai zis că a făcut greșeala de a trece cu vederea prea multe când eram căsătoriți și că de data asta n-avea să o mai facă.

Chase repetă cuvintele:

– De data asta?

Ea închise ochii.

– Cuvintele lui exacte au fost: „Tu vii acasă cu mine chiar acum. Și de data asta o să faci ce o să-ți spun eu să faci".

Chase abia putu înăbuși un șir de înjurături pe când ea continuă:

– Nu mai fusese așa până atunci, nu mă speriase niciodată în halul ăla. Dar nu voiam să bat în retragere, nu voiam să creadă că mă mai putea controla. Așa că i-am zis că eu eram deja acasă. I-am spus că nu aveam să merg nicăieri cu el și că voiam să plece. În clipa aia. Cuvintele ei făcuseră și mai mult rău. El s-a pierdut cu firea și m-a înșfăcat de păr și, când am dat să mă feresc, mi-a tras un pumn.

Își ridică mâna spre obraz, dar el era deja acolo cu mâna lui, cuprinzându-i pielea moale, dorind al naibii

de mult să nu mai fie niciodată rănită. Știind că nu voia ca ea să fie vreodată rănită.

- Pentru o clipă, am fost uluită. Chiar nu puteam crede ce el tocmai făcuse asta. Mă tot așteptam să înceapă să se scuze, să admită că își pierduse controlul. Dar privirea lui nu trăda nici urmă de regret. Era ca și cum în sfârșit ieșise victorios, uitându-se la urma pe care mi-o lăsase pe față. Mă temeam atât de tare că avea să mă lovească din nou sau chiar mai rău, încât n-am mai gândit. Am apucat cea mai apropiată cutie cu vopsea și am aruncat-o înspre el. Și, în vreme ce el era la pământ, mi-am luat geanta și am fugit.

Tremura în vreme ce îi descria scena și el detestă că îi ceruse să îi spună, că o făcuse să retrăiască totul.

- Chloe, scumpo, ești în siguranță acum.

Ea închise ochii.

- Știi ce am făcut tot timpul cât am condus prin ploaie? M-am tot întrebat de ce sunt atât de proastă. Probabil de aia am ajuns în șanț. Pentru că n-am fost atentă la nimic în afară de vocea din mintea mea care spunea că ar fi trebuit să mă aștept la asta.

- Să cauți binele din oameni nu-i niciodată ceva prostesc.

Ea deschise ochii.

- Dar să fii orb și naiv este. Îi dărui un surâs ce nu i se oglindea și în ochi, înainte de a-și muta mâna de la fața ei la a lui. Știu că ai ghicit câte ceva din toate astea imediat ce mi-ai văzut vânătaia de pe obraz. Dar îți mulțumesc sincer că nu m-ai forțat să sun la poliție. O să sun. Știu că trebuie. Măcar o dată-n viață trebuie să lupt pentru mine. Pentru viața mea. Și știu în adâncul ființei mele că pot câștiga lupta asta.

Din clipa în care Chase o cunoscuse pe Chloe, fiecare impuls de a proteja pe care îl avea ieșise la iveală. Voia să intervină și să se ocupe de tot pentru ea.

Niciodată mai mult decât își dorea în clipa asta. Îi venea să se suie în mașină, să plece să-l caute pe ticălos și să se asigure că nu avea să se mai apropie niciodată de ea, să se asigure că nu urma să mai aibă niciodată ocazia s-o atingă.

Doar că, la naiba, știa că, să facă asta – să o îmbrățișeze strâns pe Chloe și să se asigure că totul avea să fie plăcut și ușor pentru ea de aici încolo – ar fi aproape la fel de rău ca felul în care fostul ei soț îi furase libertatea.

Cum să găsească un mod de a o iubi fără a-i înăbuși dorința de a fi liberă?

– O să câștigi.

Știa cu fiecare fibră a ființei lui.

Vârfurile degetelor ei se plimbară pe buzele lui.

– Ai atâta încredere în mine, spuse ea încet. Sunt așa bucuroasă că tu ai fost cel care m-a găsit.

Dar amândoi știau că asta nu schimba nimic. Pentru că el nu-i putea spune pur și simplu: „Hei, știi ceva? Cred că ești pregătită pentru o nouă relație". Nu când ea zisese foarte clar că nu era pregătită.

De parcă i-ar fi citit gândurile, ea spuse:

– Deci, dacă nu pot fi prietena ta, asta-i tot? Cuvintele ei erau rostite încet, dar limpede. Și adăugă cu calm: Asta înseamnă că s-a terminat?

Chase nu fusese nicicând atât de indecis între ceea ce voia și ceea ce știa că ar trebui să facă. Dar Chloe tocmai fusese complet sinceră cu el, în ciuda tuturor motivelor pe care le-ar fi putut invoca pentru a nu avea încredere în el.

Și el îi datora același lucru.

– Ar trebui să spun da, scrâșni el. Dacă aș avea măcar o brumă de minte, aș spune că da, s-a terminat. Îi luă mâna într-a lui. Dar evident că sunt la fel de netrebnic ca oricare alt bărbat, căci gândul de a nu te mai atinge, de a nu te mai săruta, de a nu mai face dragoste cu tine...

I se încleștă stomacul, ca strâns de un pumn invizibil. Nici nu-mi pot imagina așa ceva.

Se uită în ochii ei, știind că ai lui erau întunecați și aprinși, la fel ca ai ei. Chase știa că n-ar trebui să continue a o forța să-i dea lucruri pe care ea nu era nici pe departe pregătită să i le dea, chiar pe când spunea:

– Dacă alegerea e între a lua ce ești dispusă să-mi dai sau a pleca, aleg asta. Te aleg pe tine. Aleg orice ești dispusă să împărtășești cu mine. Chiar dacă n-o să mă opresc niciodată din a dori de la tine mai mult decât sex nemaipomenit. Chiar dacă întotdeauna o să vreau să te fac să te răzgândești.

– Chase, eu...

El îi puse un deget pe buze.

– Știu că nu ești pregătită și știu că n-ar trebui să te forțez. Știu că sună nebunește să se îndrăgostească cineva atât de repede. Știu că pare că nu are nici un sens, dar, la naiba, nu-mi pasă dacă e o nebunie. Și nu-mi pasă dacă are sens sau nu. Nu pot înăbuși ce simt. Și nu mă pot împiedica să te iubesc.

Ochii lui Chloe se făcură mari la auzul cuvântului *iubire*, și, o clipă mai târziu, când se ridică din poala lui cu o forță bruscă și aprigă, Chase se strădui din răsputeri s-o lase să plece.

capitolul 14

Chloe fusese sinceră. Dureros de sinceră.

La fel fusese și Chase.

Ea se oferise chiar să plece. Încercase să fie onorabilă, la fel cum fusese și el cu ea.

Dar Chase era realist. La fel ca ea. Și amândoi știau că legătura lor fizică era de necontestat. De neoprit.

– Știu că nu vrei să auzi că mă îndrăgostesc de tine, spuse el încet. Dar asta nu face să fie mai puțin adevărat.

Ah, Doamne, n-ar trebui să vrea să audă că el se îndrăgostea de ea, nu când o speria de moarte să știe cât de intense erau sentimentele lui. Și totuși, nu putea nega căldura ce se răspândea în ea știind cât ajunsese să însemne pentru el.

Acum, el stătea în fața ei. Așteptând.

Existau un milion de scuze pe care le putea invoca, o duzină de minciuni pe care ar putea încerca să le spună.

Dar nu putea.

– M-am săturat să mă mint. N-o pot face. Nu cu tine. Acceptarea se auzi înainte ca ea s-o poată retrage, și își dori să fie curajoasă.

Din fericire, era mai ușor să fie curajoasă cu Chase decât cu oricine altcineva. Pentru că știa c-o iubea.

– Adevărul e că nici eu n-o să mă pot controla în preajma ta. Adevărul e că, deși nu-ți pot da ce vrei, chiar dacă ar trebui să te las să-ți găsești o ființă capabilă să te iubească așa cum meriți să fii iubit, nu vreau să plec de lângă tine. Să las asta. Nu-ți pot da ce vrei. În acest moment însă, nu sunt capabilă decât de sex.

Ah, Doamne, ce era în neregulă cu ea? De ce se lăsa să se implice mai mult decât putea să facă față?

– Atunci, uite ce o să facem. Îi întinse o mână. O să facem mult, foarte mult sex. Se opri, cu o expresie serioasă. Dar nu înainte de a te simți mai bine. Nu până când nu încetezi să mai tremuri din cauza amintirilor acelei nopți. Îi ridică o mână la buze. Îmi pare rău că te-am făcut să te întorci acolo, Chloe. Îmi pare atât de rău.

– Trebuia să știi, îi spuse ea.

Și, surprinzător, se simți ceva mai ușurată pentru că își împărtășise povestea cu cineva care ținea la ea. Care ținea profund și sincer la ea.

Se apropie și se lăsă cuprinsă în brațe.

– Mă simt mult mai bine, îi spuse ea.

– Nu-i nici o grabă, zise el, deși amândoi știau că era, pentru că zilele lor împreună erau numărate. Și ea nu voia să piardă nici o altă secundă gândindu-se la ce făcuse Dean. La naiba, nu jurase că el nu avea să îi răpească și asta?

– Cred sincer că sunt nouăzeci și nouă la sută ajunsă acolo, spuse ea. Crezi că mă poți ajuta să recapăt și acel unu la sută?

Chase se uită fix la ea pentru un lung moment, înainte ca gura lui să afișeze un zâmbet păcătos de sexy. Și apoi, buzele lui alunecară pe ale ei atât de ușor, că ea aproape nu-i simți sărutul.

Dar trupul îi reacționă instantaneu.

Câteva secunde mai târziu, o sărută din nou. La fel de ușor. Încercă să-l sărute și ea, dar el se trase înapoi înainte ca ea să reușească. Încă un sărut, prea blând și rapid ca ea să poată face mai mult decât să-l aștepte.

Nu, la naiba! Dacă aveau să facă chestia asta cu „doar sex", nu-l putea lăsa s-o sărute așa seducător. De acum înainte, trebuia să aibă grijă ca lucrurile să fie doar de natură fizică, nu și emoțională.

Să facă sex, nu dragoste.

Sărutări fierbinți mai degrabă decât dulci.

Uimitor, știa exact de unde să înceapă.

- Hai să...

El îi dădu un alt sărut din acelea ușoare.

- Mergem...

Încă un sărut.

- Afară.

Asta opri în sfârșit atacul amețitor, și ei îi trecu prin minte că el încercase s-o sărute până când se supunea. O blândă capitulare.

Și, ah, dacă făcea asta destul timp, dacă îi dădea suficiente săruturi din astea dulci ce-i tăiau răsuflarea și îi făceau inima să bată ca nebuna de dorință, ei bine, era posibil ca el să sfârșească prin a-i smulge o promisiune pe care ea nu era pregătită s-o dea.

O promisiune în schimbul plăcerii.

Chase îi spusese că nu avea să renunțe. Dar și ea era fermă pe poziție. Așadar, dacă el voia să facă astfel încât seara asta să fie despre emoție, ea avea să se asigure că ei aveau să se rezume doar la aspectul fizic.

Hotărârea ei deveni fermă chiar când el îi oferi o altă sărutare din acelea dulci țintite direct spre inimă. Trăgându-se înapoi, îl duse spre ușile duble și afară în balconul dormitorului. N-avea nevoie să-i audă întrebările pentru a ști că el se întreba ce naiba punea ea la cale.

Păi, n-avea decât să aștepte și să vadă.

În ultima clipă, ea își dădu seama că aveau nevoie de încă un lucru înainte de a părăsi camera.

- Unde sunt prezervativele?

Cu coada ochiului văzu cum erecția lui creștea.

- În geantă.

- Ia unul!

Îi zâmbi, un zâmbet ce părea păcătos, diferit. Dar nu era de rău. Cel puțin, unul.

El miji ochii, și un mușchi de pe falcă îi zvâcni auzindu-i porunca.

Ea îi aruncă încă un zâmbet păcătos, împreună cu o atingere a mâinii pe barba ce începea să-i acopere falca.

– Nu-ți place să-ți spun ce să faci?

– Dimpotrivă, răspunse el, cu voce aspră și răgușită. Îmi place chiar mult.

La naiba, ea încerca să țină lucrurile în frâu aici. El n-ar trebui să poată schimba complet toate astea doar cu câteva cuvinte.

Aerul nopții păstrase destul din căldura zilei, dar era suficient de răcoros încât ea să îl simtă pe pielea încinsă. Era bine-venit, o trezea rațiunea. Suficient cât să-și poată menține scopul, dar nu cât să poată pune capăt șederii ei aici cu Chase.

Când ieșiră, ea se întoarse spre el luându-i prezervativele din mână – el era evident un bărbat optimist și extrem de viril, având în vedere câte luase cu el – și le puse pe balustrada balconului, la îndemână.

Se uită la el pentru un lung moment, la felul în care el stătea în fața ei sub lumina lunii, complet încrezător în goliciunea lui. Bineînțeles că era. Orice bărbat – orice om – atât de frumos ar trebui să fie încrezător.

El o luă de mână, și degetul mare îi desenă mici cercuri în palmă.

– Am știut din clipa în care te-am văzut.

– Ce... Ar trebui să oprească asta, să se întoarcă la joc. Dar gura o trădă cu o altă întrebare: Ce ai fi putut ști?

– Nimic, răspunse el, complet sincer. Sinceritate ce îi reduse imediat la tăcere orice fel de protest. El continuă: Și totul.

Ea nu înțelese.

Sau, mai degrabă, nu *voia* să înțeleagă.

Trebuia să mențină lucrurile la un nivel simplu. Sex și pasiune. Asta era legătura lor. Asta era tot ce putea fi, până când înțelegea ce se întâmpla în viața ei și revenea pe drumul cel bun.

- Suntem compatibili în pat, îi spuse ea și apoi, ca să se asigure că rămâneau doar la partea fizică, adăugă: Ce voiai să-mi faci în noaptea aceea, pe veranda casei fratelui tău?

Ochii lui o sfredeleau cu o nouă intensitate.

- Știi exact ce voiam să-ți fac.

- Arată-mi, Chase!

O clipă mai târziu, el o lipi de balustradă, cu o mână în părul ei și cealaltă pe șold. Stătuseră așa îndeajuns de mult încât ea să știe că lui așa îi plăcea s-o țină.

Și ei îi plăcea. Atât de mult. În brațele lui simțea o plăcere mistuitoare. Dar și alinare. Un sentiment de siguranță că el avea s-o țină întotdeauna așa cum trebuia. Nu prea strâns. Nici prea lejer.

Din fericire, gura lui coborî chiar atunci pe a ei, alungându-i gândurile.

Nu crezuse că el putea s-o sărute mai bine decât o făcuse deja. Ah, cât greșise!

Sărutul era mai pătimaș, mai intens, mult mai periculos decât oricare de până atunci.

Nu putea respira, și nici măcar nu-i păsa că își pierdea controlul asupra realității, pentru că toată atenția i se concentră asupra gurii lui, asupra felului în care limba lui găsea cele mai sensibile locuri, asupra faptului că dinții lui știau exact unde să muște, cât de tare s-o ațâțe. Și apoi, ah, Doamne, făcu exact ce mai făcuse: o sărută pe obraz, apoi pe gât, spre scobitura claviculei.

Așteptarea o făcu să tremure chiar înainte ca limba lui să-i alunece pe piele.

Își ținu răsuflarea doar ca să lase aerul să iasă cu un șuierat când el o atinse.

– Adorabila Chloe!

Lauda lui seducătoare era o șoaptă chiar deasupra lobului urechii, și ea se înfioră când dinții lui o găsiră și apăsară ușor în carnea delicată.

– Nu m-ai mușcat acolo.

– Am vrut.

Îi scăpă un scâncet când își dădu seama că era nebună să creadă că îl putea dirija pe Chase. Blândețea lui nu excludea puterea pe care o avea asupra emoțiilor ei.

Linse mușcătura înainte de a se muta spre umăr. Nu crezuse niciodată că putea fi sensibilă în acea zonă a trupului.

Cât de incredibil de tare greșise!

Chase înălță capul.

– Prea multe haine.

Ea era pe punctul de a deschide gura să-i aducă aminte că era goală, când înțelese: el se prefăcea că refăceau ce se întâmplase cu două seri în urmă. Dăruindu-i fantezia, la cererea ei.

Degetele lui se mutară pe umerii ei, unde fuseseră bretelele rochiei. Încet, deliberat, dădu la o parte bretelele imaginare.

– Ridică-ți brațele!

N-avea nici un motiv să ridice brațele. N-avea nimic pe ea, nici o rochie de care să vrea să scape. Sânii îi erau deja dezgoliți – și excitați – în fața lui Chase.

Ar fi fost de ajuns pentru ea dacă ar fi întins-o și ar fi posedat-o pe podeaua de lemn a verandei, chiar acolo și atunci. Dar, ah, nu era mult mai plăcut să joace jocul ăsta?

Să se prefacă.

Și să se piardă într-o amețitoare așteptare.

Mișcându-și brațele și mâinile ca și cum încerca să scape de bretelele unei rochii, ea le ridică și se scutură, așa cum făcuse cu două seri în urmă.

începu să-și lase jos brațele când Chase spuse:

- Exact așa.

Aștepta s-o cuprindă panica, dorința să-și lase brațele jos. Promisese că nu avea să o mai țintuiască locului și se ținea de promisiune. Dar nu-i cerea să facă aproape același lucru? Și n-ar trebui să simtă altceva decât amețitoarea căldură ce o cuprindea din cap până-n picioare?

- Frumos.

Își plimbă degetele mâinii libere peste rotunjimile sânilor, și ea se arcui sub atingerea lui. El începu să deseneze cercuri ușoare pe pielea ei. Încet, mult prea încet, se apropie de pielea încrețită ce tânjea disperată după atingerea lui.

- Chase, gemu ea când, în loc să-i dea ce avea nevoie, el își îndreptă atenția spre celălalt sân.

- Mmm?

Nu-și ridică privirea de la cercurile chinuitoare pe care le desena pe carnea ei. Brațele ei tremurau din cauza felului în care le ținea, dar nu și le coborî.

- Te rog, imploră ea, am nevoie... Își mușcă buza când el ajunse aproape de vârf, apoi se retrase și își trecu degetul pe adâncitura dintre sâni.

Se opri cu mâna acolo, chiar în centrul pieptului, unde inima bătea atât de tare pentru el, apoi se aplecă înainte ca ea să-și poată pune creierul în mișcare și o sărută încet.

Temeinic.

Posesiv.

Părul de pe pieptul lui o atingea pe sâni, înnebunind-o și mai tare.

Și apoi, înainte să se poată mișca sau să poată clipi ori implora, lăsă capul jos și o prinse cu gura de un sfârc. Ea trebui să-și lase jos brațele ca să se poată sprijini de el,

ca să-l poată apuca de cap să-l țină acolo – *ah, da, chiar acolo!* – în vreme ce el îi oferea plăcerea după care tânjise.

Totul se rezuma la atingerea limbii pe trupul ei, spirala fierbințelii în abdomen, răsuflarea caldă pe pieptul ei. Chloe pierdu noțiunea timpului când el îi linse sânii și îi dezmierdă fiecare părticică a sânilor – sfârcurile, curbele, adânciturile, părțile întunecoase de dedesubt, spațiul dintre coaste. Și apoi, se mută mai jos, în genunchi, ținând-o de mijloc cu mâinile lui mari și puternice, ținând-o acolo ca s-o devoreze.

Limba, buzele și dinții n-aveau milă când îi distrugeau sufletul, doborându-i apărarea cu fiecare părticică din piele.

Și apoi, îi desfăcu și mai mult picioarele înainte de a o acoperi cu gura, și ea se ținu de el cu toată puterea, știind că nu avea să supraviețuiască acestei plăceri, că era prea mare, prea atotcuprinzătoare, mult prea dulce să fie adevărată.

Să fie a ei.

I se păru că aude cuvintele: „Ai gust divin", și apoi limba lui intră mai adânc în ea, înlocuind degetele, trimițând-o într-un alt imposibil orgasm.

Picioarele începură s-o lase, dar el era acolo, ținând-o strâns.

N-o lăsa să cadă.

Mai târziu, avea să își permită să se mire de faptul că stătuse goală pușcă într-o podgorie unde putea apărea oricând cineva, cu fața unui bărbat între picioarele ei, strigând atât de tare, încât să fie auzită de oricine s-ar fi aflat acolo. Și care ar fi știut exact ce se petrecea.

Dar acum, în seara asta, cum să-i poată păsa de ceva? Nu când tot ce conta era plăcerea.

Nu. Nu asta conta. Nu chiar.

Era Chase.

El era cel care conta.

Gândul o străpunse direct în inimă în vreme ce el se mișcă, ridicându-se. Mâinile lui erau pe șoldurile ei când o sărută. Ea își simți propriul gust pe buzele lui; dar, mai mult decât atât, îl gustă pe el. Gustă foamea lui. Dorința lui.

Gustă cât de mult ținea la ea.

Cât de mult o iubea.

Voia să se îndepărteze de acel adevăr, de el, de trecutul ei, de propriile temeri, dar, chiar dacă el n-ar fi ales acel moment să spună „Întoarce-te pentru mine, fată adorabilă", chiar dacă mâinile lui n-ar fi ajutat-o să facă asta, ea n-ar fi avut nici o șansă să-l părăsească chiar atunci.

El o avea trup și suflet.

Și nu doar datorită orgasmelor.

Câteva clipe mai târziu, ea era cu fața spre viile luminate de lună, și el îi punea mâinile pe balustradă.

- Ține-te, îi spuse el încet, seducător. Și nu-i da drumul.

Ea voia să creadă că el vorbea despre balustradă, dar știa la ce se referea.

Voia ca ea să aibă încredere în el. Voia ca ea să creadă că dragostea lui era de ajuns pentru a-i schimba viața.

Începu să lăcrimeze chiar când simți cum excitația îi sporea doar auzind cum Chase rupea folia de la prezervativ.

- Ești și mai frumoasă așa decât știam că vei fi.

Ea întoarse capul, și o adiere ușoară îi mișcă părul când se uită la el peste umăr.

- Chase.

El se poziționă pentru a o penetra, atât de fierbinte și de tare, încât ei nu-i veni să creadă. Își ținu răsuflarea, așteptând momentul când el intra în ea, când îi umplea nu doar trupul, ci și inima.

Dar el rămase nemișcat, cu ochii într-ai ei.

– Te iubesc, Chloe.

Ea icni când în cele din urmă el o posedă. Capul îi căzu în față, și ea se ținu de balustradă și luă ce-i dădea el, împingându-se în el la fel de tare. Mâinile lui se mișcară de la șolduri pe talie, și curând palmele lui fură pline de carnea ei excitată.

Niciodată. Nu făcuse niciodată ceva atât de decadent. Atât de indecent. Atât de delicios.

Atât de frumos.

Ea alesese să facă sex în aer liber pentru a se asigura că lucrurile aveau să fie exclusiv la nivel fizic. Ceva superficial.

Ar fi trebuit să fie imposibil ca ei să-și adâncească legătura făcând sex în picioare, pe un balcon. Ar fi trebuit să fie de neconceput ca ea să se simtă chiar mai apropiată de el când el o făcuse să se îndoaie peste balustradă cu sânii în mâinile lui, în vreme ce se împingea în ea tare, adânc.

Dacă vreodată existase un act ce trebuia să se rezume la sex, ăsta era, un bărbat și o femeie care fuseseră doi necunoscuți doar cu câteva zile în urmă, disperați și gâfâind în vreme ce ajungeam împreună la orgasm.

Și cu toate astea...

Cumva, era minunat. Atât de frumos, încât avea ochii plini de lacrimi.

Și inima îi era mai plină decât fusese vreodată.

Într-o perfectă armonie, el îi ciupi un sfârc în același moment în care își băgă între picioarele ei degetele celeilalte mâini.

Ea se spulberă.

Chase o ridică în brațe și o duse în dormitor. Ea avea ochii închiși și, când clipi încercând să-i deschidă, el o sărută pe o pleoapă.

– Șșșttt. Un sărut și pe cealaltă. E vremea de somn.

Ea se ghemui și mai strâns lângă el, pisicuța lui istovită de sex.

Iar și iar, ea îl uluia.

Îl făcea să se simtă smerit.

Felul ei ludic de a fi, dispoziția ei de a-și asuma riscuri în ciuda trecutului ei... El nu era sigur că ea conștientiza că îi arătase toate acele lucruri afară, pe balcon.

Știa că ea voise să-i dovedească faptul că se putea juca de-a „doar sex". În schimb, avusese încredere în el – în ea însăși –, făcând ceva diferit. Îndrăzneț.

Sexul în cada de baie fusese uluitor.

Sexul pe balcon, cu Chase văzând-o cum se apucase de balustradă atât de tare, că i se albiseră încheieturile, cum abandonase controlul și se împinsese în șoldurile lui să-l primească și mai adânc... Nu exista un cuvânt pentru ce îi putuse face.

Mă rog, poate exista.

- Dragoste.

Îi șopti pe obraz și o simți că se mișcă încet, chiar când era aproape adormită.

El ar fi fost perfect mulțumit dacă ar fi făcut sex doar în pat. Ei bine, nu *perfect* mulțumit, dar chestia era că sexul obișnuit cu Chloe era de un milion de ori mai bun decât sexul nebun cu oricine altcineva.

Doar că adevărul era că Chloe era o femeie căreia îi plăcea – care avea nevoie, care dorea – aventura. El nu era sigur că ea își dăduse deja seama. Dar el știa. Și voia să trăiască acele aventuri cu ea. Lângă ea. În ea.

O întinse pe pat, cu capul pe pernă, și, când ea nu-i dădu drumul – nici pe jumătate adormită nu putea să se lupte cu ceea ce era între ei –, el se strecură sub pătură cu ea. Ea se mișcă și se cuibări lângă el, așa cum dormiseră în ultimele două nopți: spatele ei pe fața lui, șoldurile ei ghemuite pe erecția lui permanentă.

Ea îi trase brațele în jurul ei și se cuibări mai aproape de el cu un oftat mulțumit.

Adorabilă.

A lui.

capitolul 15

Încă o zi.

Încă o noapte.

Chloe mai avea încă 24 de ore să fie cu Chase în acest basm. Voia ca fiecare dintre acele ore să dureze o veșnicie, știa că avea să le numere până când avea să sune alarma și să plece.

Trebuia să plece. Pentru că, așa cum îi spusese cu o seară în urmă, trebuia să facă asta de una singură.

Nu-i așa?

Toată ziua, pe când lucra cu ceilalți, când mersese să vadă cum se simțea Alice și constatase că era mult mai bine, în mintea lui Chloe nu se învârtise decât asta.

La început, fusese ușor să-și spună că trebuia să stea la distanță de Chase pentru că *toți bărbații erau răi.*

Ceea ce se dovedise a fi complet ridicol. Pentru că, în vreme ce fostul ei soț era, cu siguranță, un dezaxat, Chase n-avea nimic rău în el. Nici într-un milion de ani nu-și putuse imagina că avea să găsească un tip ca el pe marginea șoselei, în mijlocul unei furtuni cu grindină, în ceea ce crezuse a fi cea mai groaznică noapte a vieții ei.

N-ar trebui să creadă că el ar putea să se îndrăgostească de ea. Nu în decurs de trei zile.

N-ar trebui să revadă iar și iar în minte acel moment când el îi spusese: „Te iubesc".

Pierdută în gânduri, își încleștă mâinile pe șireturile corsetului pe care-l strângea pe Amanda.

– Vrei să mai sug burta?

Chloe se încruntă. Care burtă?

– Nu. E perfect așa.

Amanda se uită la ea.

– Încep să mă îngraș.

– *Nu!* În adâncul minții știa că trebuia să se abțină, să se calmeze. Dar petrecuse prea mulți ani auzindu-l pe Dean spunându-i asta. Nu putea suporta s-o audă pe Amanda zicând asta despre ea însăși.

– Ești frumoasă, Amanda.

Dar, deși vedea că fetei îi plăcea complimentul, nu îl credea cu adevărat.

Când Amanda se depărtă, Chloe își dori din tot sufletul ca ea să creadă în propria frumusețe. Voia s-o salveze pe Amanda de ani de ură față de ea însăși. De relații nereușite. De bărbați care nu eram demni nici măcar de un minut din timpul ei... cu atât mai puțin de ani.

Simțea ochii iubitului ei ațintiți asupra ei, și atracția lui Chase era atât de puternică, încât nu se putu abține să nu-i întoarcă privirea, întrebându-se dacă asta era ea pentru el. Era doar o femeie pe care el era disperat s-o salveze, pentru că, în adâncul sufletului, el era un protector?

Nu. Știa că nu trebuia să gândească așa. În special pentru că el nu făcuse niciodată vreo încercare de a-i lua puterea.

În schimb, nu-i dăduse el uneltele prin care să se simtă mai puternică? N-o rugase el să-și folosească talentele, abilitățile să creeze frumusețe? Să devină mai puternică?

Și atunci adevărul o lovi ca niște cărămizi ce îi cădeau pe cap dintr-un cer perfect senin: nu Chase era cel care credea că trebuie s-o salveze, s-o protejeze, astfel încât să nu mai trebuiască să înfrunte vreodată pericolul.

Ea făcea asta de una singură.

Ascunzându-se aici în podgorie, ezitând să sune la poliție, evitând să înfrunte faptul că era necesar

să găsească un mod de a se apăra de Dean odată ce avea să fie din nou pe cont propriu.

Exact asta făcuse în căsnicie. Se ascunsese de adevărul gravității situației, pentru că i se păruse mult mai dureros să înfrunte adevărul.

Stând în mijlocul viei cu Chase, care era tot cu ochii pe ea, înțelese că el nu merita să fie târât în necazurile ei. Și, până când avea să fie demnă de el învățând cum să se descurce singură, nu putea fi cu el cu adevărat.

Chiar atunci se auzi la radio melodia *Single Ladies* a lui Beyoncé, și Amanda o trase spre fetele care începuseră să danseze în minunatele lor rochii de mătase.

Lui Chloe îi plăcuse întotdeauna să danseze, îi plăcea să-și simtă mușchii cum încep să se relaxeze și să se încălzească. Soarele era încă sus pe cer, revărsând căldură peste ei, și, când elasticul ce-i ținea coada de cal căzu, își scutură părul și îl lăsă să i se miște în jurul feței.

Pe când dansa, iar Sara o lua de șolduri să se legene împreună, Chloe aproape că putu pretinde că ultimii zece ani nu existaseră. Da, se ascundea de realitate, dar faptul că stătuse cu Chase, cu tinerele manechine și cu echipa lui în aceste câteva zile reușise să înlăture straturile care nu ar fi trebuit să existe acolo de la bun început.

Da, știa că acest sentiment de libertate și bucurie era trecător, știa că necazurile o așteptau undeva, departe de această lume de basm acoperită de viță-de-vie, dar îi rămăseseră câteva ore de bucurie, nu-i așa?

- E chiar frumoasă.

Chase se întoarse și o văzu pe Ellen stând lângă el. Părea efectiv vrăjit în vreme ce o urmărea pe Chloe dansând cu manechinele.

Dar era mai mult decât frumusețea ceea ce îl împiedica să-și ia ochii de la ea.

Zi de zi, minut de minut, se transforma. Deja fusese un fluture, chiar și stând pe marginea șoselei, udă leoarcă, cu acea vânătaie oribilă ce-i păta pielea catifelată. Deci nu era ca și cum ieșea din cocon.

Mai degrabă, culorile de pe aripile ei deveneau mai strălucitoare, magnifice, pe când grijile, temerile pe care le purta cădeau una câte una.

– Și trup, și suflet, încuviință el.

Ellen rămase lângă el, amândoi privind dansul. Surprinzător, era prima dată când dădea peste ea în timpul ședințelor foto. Ca și cum ar fi avut grijă să stea departe de el.

Simțindu-se prost pentru întorsătura de situație din prima noapte, el spuse:

– Chiar îmi pare rău pentru...

Ea puse mâna pe brațul lui, și atingerea ei se simți ciudat. Greșit. Cântecul se termină, și, când Chloe se uită într-acolo și îi văzu împreună, expresia i se crispă.

Ellen își luă repede mâna și îi făcu semn.

– Bună, Chloe!

Chase se uita la gura lui Chloe, care se curba într-un zâmbet ce nu era pe de-a-ntregul sincer, pe când se apropia de ei.

– Hmm, spuse Ellen, pare foarte posesivă în ce te privește.

Chase n-avu timp să-i spună că era o chestie reciprocă înainte ca Chloe să ajungă lângă ei.

– Bună, Ellen!

Ellen îi zâmbi.

– Uau, ai un păr superb!

Chloe clipi, evident surprinsă de compliment.

– Mulțumesc!

Adierea după-amiezii târzii se înteți, dându-i o șuviță pe față. Chase întinse mâna, își trecu degetele prin șuvița mătăsoasă și i-o dădu după ureche.

Mai degrabă simți decât auzi cum răsuflarea ei se accelerează pe când se priviră ochi în ochi. Așteptase toată ziua s-o atingă din nou, așteptase ocazia să-și umple simțurile cu delicatețea ei, cu mireasma ei dulce, cu senzualul răspuns natural. Ea ridică o mână și i-o acoperi pe a lui apăsându-i palma de obraz, ca o reacție instinctivă la atingerea lui.

Până când Ellen rupse vraja întrebând:

– Cum vi s-a părut să fiți aici săptămâna asta?

Chloe lăsă jos mâna lui ca și cum s-ar fi ferit de ciumă și se îmbujoră și mai mult. Evident, abia acum își dăduse seama că ea și Chase rămăseseră îmbrățișați în fața lui Ellen.

– A fost de parcă am trăit într-un basm, spuse ea încet. Arătă spre munții cu pante domoale acoperiți de vegetație veșnic verde. Trebuie să fie minunat să vii aici la lucru în fiecare zi.

Ellen încuviință din cap.

– E chiar grozav. Cu excepția zilelor când avem o scorpie de mireasă care vrea să știe de ce vița nu-i toată în floare pentru ziua cea mare. Dar, sincer, e singura ocazie când e cam nasol.

Chase fu bucuros s-o audă pe Chloe chicotind, neplăcerea pe care ea o simțise pentru că o văzuse pe Ellen – care îl atinsese accidental – diminuându-se.

Îi plăcea să vadă acel licăr de posesivitate în ochii lui Chloe. Îl iubea, de fapt. Se îndoia că ea își dădea seama de asta – și că se apropia din ce în ce mai mult de el, revendicându-l în fața unei posibile rivale.

Poate că-i spusese în repetate rânduri că nu putea fi cu el, dar așa îi vorbea mintea. Se părea că inima știa mai bine.

Și *el* știa mai bine.

– Marcus voia să vină să-și ia rămas-bun de la toți, dar a fost solicitat pe neașteptate în oraș, le spuse Ellen. Vă transmite scuzele lui.

Chase avea o presimțire legată de vizitele dese ale fratelui său în oraș. Întotdeauna încercase să nu aibă păreri preconcepute legate de Jill, iubita lui Marcus. Dar Chase n-o plăcuse niciodată în mod deosebit. Nimeni din familia Sullivan n-o plăcea. Da, era frumoasă, dar frumusețea ei pălea în fața stratului de gheață care o înconjura. Nici bățul înfipt în fund nu ajuta prea mult.

Lui Chloe îi căzu fața.

– Ah, nu. Chiar voiam să-l văd înainte să plec, să-i mulțumesc așa cum se cuvine pentru că mi-a oferit un loc unde să stau săptămâna asta.

Își mușcă buza de jos, cărnoasă și moale. Chase nu-și putu împiedica privirea să nu se îndrepte într-acolo, n-avea nici o șansă să-și împiedice restul trupului să-i răspundă la fel.

Nu dorise niciodată o femeie în felul ăsta. Nu doar cu trupul. Nu doar cu mintea. Nu doar cu inima.

Ci cu întregul său suflet.

Ellen părea mai mult decât confuză.

– O să-l mai vezi, nu-i așa, Chloe?

Chiar atunci, Sara strigă:

– Chloe, nu pot scăpa de prostia asta! Începe să mă scoată din sărite. Poți să mă ajuți?

Ușurarea se citi pe fața lui Chloe când spuse:

– Trebuie să le ajut pe fete să se dezbrace. Mă bucur că te-am revăzut, Ellen.

Întinse mâna, și cele două femei își luară rămas-bun, după care ea se întoarse și fugi din fața altor întrebări.

– Stai puțin, spuse Ellen încurcată. De ce să nu-l mai vadă vreodată pe Marcus? Nu sunteți împreună acum, tu și Chloe?

Chase își trecu o mână prin păr. Frustrarea pe care cu greu și-o stăpânise în timpul zilei îl rodea tot mai adânc.

– E complicat.

Ellen se uită din nou la Chloe, care desfăcea de pe o manechină rochia inspirată de tema robiei.

– Nu pare atât de complicat dacă mă întrebi pe mine. La naiba, efectiv m-ați pârjolit când v-ați atins.

Chase știa că Ellen avea dreptate. N-ar trebui să fie nimic complicat când un bărbat se îndrăgostea de o femeie. Curios, în toți acești ani în care femeile i se tot prăbușiseră în brațe, n-ar fi crezut niciodată că avea să sfârșească așa – cu el pierzându-și inima pentru o femeie căreia îi era teamă să și-o piardă pe a ei.

Și acum, tot ce mai avea era o ultimă noapte să încerce s-o convingă să treacă de la *nu pot* la *pentru totdeauna*.

Simți din nou mâna lui Ellen pe brațul lui.

– Cu câteva nopți în urmă, am fost puțin dezamăgită că nu s-a întâmplat nimic între noi, dar, sincer... Se uită scurt spre Chloe. Sper să meargă bine cu voi. E o dulce. Sunteți o pereche frumoasă. Zâmbi larg spre el. Ce-ai zice să rezerv un weekend pentru voi anul viitor, doar așa, pentru orice eventualitate?

Chase văzu pe loc o imagine a lui Chloe într-o rochie lungă albă, așteptându-l înconjurată de vița-de-vie.

– Succes, Chase!

Ellen plecă, și el se întoarse s-o vadă pe Chloe cum împacheta cu grijă o rochie folosită în acea după-amiază. Nu se bazase niciodată prea mult pe noroc, nu-i plăcea să se bazeze pe ceva atât de incert, de imprevizibil. Se bizuise întotdeauna pe talent și pe muncă intensă pentru a ajunge unde voia să fie.

Dar, de data asta, lui Chase îi era teamă că norocul era exact lucrul de care avea nevoie.

capitolul 16

Câteva ore mai târziu, Chloe își lua rămas-bun de la toți cei aflați în mașina care se îndrepta spre porțile podgoriei Sullivan.

- Chiar îmi pare rău că ședința foto s-a terminat. Părea melancolică pe când spunea: A însemnat atât de mult pentru mine felul în care voi toți m-ați inclus în sesiunea foto.

- Ai fost o parte importantă a ei, îi spuse Chase.

De data asta, ea nu îl mai contrazise și nici nu încercă să-și subestimeze rolul, ci pur și simplu zise:

- M-ai făcut să mă simt valoroasă. În siguranță. Toți au făcut asta. Și m-am distrat așa mult. Îi zâmbi. În plus, am simțit că mi-am făcut câțiva prieteni.

- Așa e, răspunse el când se înapoiau în casa de oaspeți. Era întotdeauna greu să termine un proiect bun. În special ăsta, care se dovedise a fi incredibil de special. Dar, în același timp, era bucuros că acum rămăseseră doar el și Chloe.

Își împreună degetele cu ale ei, îi ridică o mână spre gură și își lăsă buzele să zăbovească pe încheieturile degetelor.

- Vrei să ieși la o întâlnire cu mine, Chloe?

În ochii ei sclipi surpriza.

- Am discutat deja despre asta.

- Nu vorbesc despre viitor. Doar în seara asta. Asta-i tot ce-ți cer.

El îi putea vedea nesiguranța, felul în care se lupta cu ce voia... și cu ce simțea că ar trebui să facă.

În cele din urmă, spuse:

– Amândoi știm că pentru seara asta mă ai. Buzele i se curbară într-un ușor zâmbet afectat. Nu trebuie să plătești mai întâi cina.

Chase nu era pregătit pentru scânteia de furie ce se aprinse în el la gândul că ea încă părea să creadă că sexul era de ajuns pentru el, nu era pregătit pentru impulsul ce-l făcu s-o atace verbal:

– Adică, vrei să facem sex?

Ochii ei erau îndurerați pe când își ridică bărbia și îi răspunse cu un cuvânt chinuit:

– Da.

El își coborî gura pe a ei, dar și atunci fu atent cu ea, în ciuda faptului că îi dădea jos pantalonii și chiloții.

– Chase, gemu ea pe gura lui, grăbindu-l, apăsându-și șoldurile pe mâinile lui, în timp ce-l ajuta s-o dezbrace.

El îi aprecie dorința, nevoia și înțelese că era la fel de mare ca a lui.

– Ți-am promis că-ți voi da întotdeauna ce vrei, zise el. Spune-mi ce dorești.

Pupilele ei erau dilatate, și el putu vedea tot ce ea încerca să blocheze, tot ce încerca disperată să-i ascundă.

– Te rog, doar ia-mă!

El îi descheie cămașa, gura găsind sfârcul prin sutienul de dantelă roz. În același timp, degetele ei erau pe fermoarul pantalonilor, trăgând, smulgând, și apoi el fu în mâna ei și ea îl ținu cu degetele lungi și subțiri, mângâindu-l.

El îi promisese orice voia, jurase încă o dată să-i dea totul. Și, chiar dacă își simțea inima ca lovită de o bombă văzând cum ea încerca să se distanțeze de el, îi ridică șoldurile și îi spuse:

– Pune-ți picioarele în jurul meu!

Intră în ea înainte ca vreunul din ei să poată respira, și trupul ei se strânse, se încleștă în jurul lui. El știa

că ea îl voia în ea fără vreun alt gând în minte. Știa că voia să pretindă că între ei era doar atracție.

Dar, la naiba, nu putea.

Chiar și pentru ea era clar că, deși îi ceruse direct să i-o tragă, el nu putea doar s-o posede ca un animal.

- Chloe.

Ochii ei, ce fuseseră strâns închiși, se deschiseră încet, tulburi de pasiune. Și toată acea emoție pe care nu voia s-o simtă. Toată emoția pe care încerca s-o îndepărteze pentru că nu apăruse în momentul și în locul potrivit. Pentru că nu era pregătită pentru asta. Pentru că ea credea că trebuia să fie puternică și să plece a doua zi dimineață de lângă el.

- Nu pot s-o fac, scumpo. Nu pot pretinde că e doar sex. Chase trebui să se uite la fața ei, căci voia ca ea să recunoască adevărul a ceea ce era între ei când spuse: Te iubesc.

Ea îi suspină numele înainte de a-l săruta ca și cum ar fi murit fără săruturile lui.

Atunci, trupul lui preluă comanda, condus doar de instinct, când intră în ea, când ea se ridică pe el, apoi coborî astfel încât fură complet conectați.

Simți cum mușchii ei interiori se contractă o fracțiune de secundă înainte ca ea să icnească pe gura lui. Și apoi, capul i se dădu pe spate, și Chloe își împinse pelvisul într-al lui, abandonată cu totul plăcerii, felului în care trupurile lor luau foc și ardeau împreună.

Cumva, el îi simți orgasmul, fiecare mișcare și strânsoare fierbinte a ei. Nu voia să trebuiască s-o părăsească, nu voia să fie nevoit să renunțe la ea.

Dar când ea își apăsă gura pe umărul lui și spuse cuvântul „*Dragoste*" atât de încet încât el aproape că nu-l auzi de zgomotul propriei inimi în urechi, se prăbuși dincolo de margini.

*

– Chase? O dusese pe canapea și pusese o pătură peste ei. Ea abia dacă își trăsese sufletul. Știu că cer mereu asta, dar vrei s-o luăm de la capăt în seara asta?

Îi putu simți zâmbetul pe ureche.

– Sigur.

Chloe se mișcă astfel încât să stea ridicată pe canapea, dar și în brațele lui.

– Au plecat cu toții, și acum e momentul ca eu să spun: „Chiar o să-mi fie dor de toți".

El rămăsese cu ochii ațintiți asupra ei.

– Asta e replica mea, nu-i așa?

Ea știa că el o necăjea și fu uimită de cât de înțelegător era, în loc să se răstească la ea pentru că încerca să reducă doar la sex ceea ce era între ei.

– Da, e replica ta.

– Și mie îmi va fi dor de ei, dar mă bucur că acum suntem doar noi doi.

Ea voia să spună că-i părea rău pentru că-l rănea. Pentru felul în care continua să-l rănească. Pentru că nu spunea și ea că îl iubea.

Dar nu reuși decât:

– Mi-ar plăcea să ies cu tine, Chase. Când el nu răspunse imediat, ea inspiră tremurat. Te rog să spui da.

Ochii lui erau încă întunecați, încă intenși când zise:

– Da.

Pieptul ei și stomacul... totul o durea. Tânjea după acest bărbat minunat. Se sili să zâmbească.

– Probabil ar trebui să-mi pun o altă cămașă.

Atunci, el se uită la ea și păru să observe pentru prima dată țesătura ruptă.

– Am fost prea dur cu tine. N-am vrut.

Ea îl reduse la tăcere cu un sărut.

– Nu. Tu n-o să fii niciodată dur cu mine. Se ridică din poala lui și trase o rochie de pe ștenderul cu haine

înainte de a ieși din living. Îmi trebuie doar câteva minute să fac un duș și să mă schimb.

Chase stătea cu capul sprijinit în mâini. Ce naiba tocmai făcuse? Aproape că o agresase. Chloe nu merita să fie tratată astfel. Era prețioasă. Ar fi trebuit să fie blând, indiferent de circumstanțe.

Și ar trebui să înceteze să-i repete la nesfârșit cât de mult o iubea. Asta doar înrăutățea lucrurile. O făcea să se simtă mai încolțită. Să simtă mai mult că lucrurile îi scăpau de sub control.

Știind că ar sfârși prin a o poseda pe podeaua băii dacă ar intra acolo, se duse într-una dintre băile nefolosite de ei până atunci, să se spele. Era deja excitat și zvâcnea din nou gândindu-se la Chloe goală, cu apa curgându-i pe trup, chiar la capătul holului.

Dădu drumul la apă rece și se sili să rămână sub jetul înghețat.

Voia cu adevărat ca asta să fie doar o întâlnire. O întâlnire adevărată.

Nu doar un preludiu la mai mult sex.

capitolul 17

– Uau, e uluitor! exclamă Chloe. Nu cred că o să mă obișnuiesc vreodată cu priveliștea asta.

Stăteau la o masă retrasă de la restaurantul Auberge de Soleil, sus pe dealurile din Napa Valley, și Chase înțelegea perfect la ce se referea ea. Dar nu priveliștea era cea pe care el nu se sătura s-o admire.

Nu-și putea lua ochii de la partenera lui.

Chelnerul veni și îi dădu fiecăruia din ei o cupă de șampanie.

– Fratele tău Marcus vă transmite că speră să vă simțiți bine în seara asta la noi.

– Ar fi trebuit să știu că are ochi peste tot pe muntele ăsta, spuse Chase cu un surâs pieziș, ridicând paharul spre Chloe. Probabil n-o să mă lase să-i fac cinste prietenei mele cu cina. Întotdeauna încearcă să-și afirme statutul lui de frate mai mare. Rânji la ea. Trebuie doar să ne asigurăm că vom comanda cele mai scumpe feluri de mâncare din meniu.

Chloe scutură din cap, evident surprinsă de gestul fratelui lui.

– Trebuie să fie uimitor să provii dintr-o familie numeroasă. Să știi că întotdeauna cei dragi vor fi acolo pentru tine.

El voi să-i spună că să fie cu el însemna că întregul clan Sullivan o accepta – și o proteja – ca pe una de-a lor. Voia să-i dea încă un motiv pentru care să nu se mai teamă niciodată.

În schimb, nevrând să rupă vraja, spuse cât de vesel putu:

– Câteodată, e grozav. Câteodată, e o pacoste. Acum, am putea uita de Marcus și de restul fraților mei pentru o clipă?

Ea se uită la el, ochii li se întâlniră, sclipind, pe când ea încuviință din cap.

– Sunt dați uitării.

– Bine. Pentru că te vreau doar pentru mine în seara asta.

– În seara asta, repetă ea, sunt a ta.

Pieptul lui se umplu de căldură – la naiba, tot sufletul – doar auzind-o spunând acele trei vorbe.

„Sunt a ta."

Chase ridică paharul.

– Pentru nopți ploioase!

Ea ciocni cupa de a lui, murmurând cu voce răgușită:

– Pentru nopți ploioase!

El continuă să țină paharul lângă al ei.

– Și pentru o femeie foarte frumoasă, pe care furtuna a adus-o în viața mea!

Ochii ei erau înlăcrimați în vreme ce duse paharul la buze și luă o înghițitură.

– Știi, spuse ea ceva mai târziu, după ce savuraseră cea mai bună mâncare pe care o gustase vreodată, poate că asta e cea mai romantică cină la care am ieșit vreodată.

– M-am gândit că noi doi trebuia să avem de mult parte de puțin romantism.

Chloe înclină capul uitându-se la Chase. Chiar se uita.

La început, fusese prea uluită de această frumusețe exterioară pentru a vedea altceva. Și apoi, evitase să-l fixeze cu privirea, temându-se de ce ar putea vedea în ochii lui atunci când se uita la ea... și ce ar putea el vedea reflectându-se spre el.

Cum de nu putea vedea că o curtase în fiecare secundă de când se întâlniseră pe șoseaua ploioasă și îi spusese să se urce în mașina lui?

Zâmbi amintindu-și acea primă noapte. Cum îl dorise împotriva propriei voințe – și îl plăcuse mult mai mult decât recomanda precauția.

Își permise să pretindă, pentru doar câteva clipe, că asta era cu adevărat viața ei. Că Chase era bărbatul cu care trăia de ani buni. Că ieșeau mereu la întâlniri romantice în restaurante vestite în Napa Valley.

Și că era fericită, nu doar pentru o noapte. Ci pentru totdeauna.

Pentru că era iubită.

Cu adevărat și sincer iubită pentru ceea ce era.

- Încă un motiv pentru care fotografiile tale sunt toate atât de frumoase. Tu nu numai creezi fantezia pentru noi toți. Vrei și tu să crezi în fantezia asta, nu-i așa? Pe cuvânt, probabil că toată viața a trebuit să te aperi de femei cu bețe mari și zdravene.

El afișă cea mai bună versiune a unui desfrânat.

- Un băț realmente mare a fost de ajuns.

Ea nu se putu abține să nu râdă.

- Ți-am servit-o, nu-i așa?

Chelnerul veni să le umple paharele cu apă, așa cum ceruse ea.

- Și ceilalți frați sunt ca tine? Mari și duri la suprafață, dar romantici și blânzi pe interior?

Când chelnerul plecă, Chase se prefăcu rănit, punându-și o mână pe piept.

- Odată am găsit pe patul surorii mele un roman în care se vorbea despre *oțel acoperit în catifea*, cu referire la scula unui personaj. Sunt foarte sigur că ceea ce ai spus tu m-a redus la o bezea acoperită de catifea. Chelnerul nostru n-o să mă mai privească niciodată în același fel.

Chloe râse din nou, destul de tare încât câteva capete să se întoarcă să admire perechea frumoasă din colț.

– Faptul că ești amabil nu schimbă în nici un fel faptul că ești un adevărat bărbat.

– Afirmația asta ar fi avut un impact mult mai mare dacă n-ai fi chicotit când ai rostit-o, o informă el, pe jumătate în glumă, pe jumătate în serios.

Chicotind încă, ea spuse:

– Îmi pare rău. Deși nu sunt sigură că îmi voi putea scoate vreodată din cap *bezea acoperită de catifea* – sau imaginea asta.

– Plănuiesc să mă asigur mai târziu că o să dispară, promise el, în ochi lucindu-i căldura laolaltă cu amuzamentul.

– Vreunul dintre frații tăi bine făcuți sunt romantici ascunși? O să fie secretul nostru.

Nu se putea abține – îi plăcea să audă despre frații și surorile lui, imaginându-și cât de frumos trebuia să fie să știi că întotdeauna te susțineau. Să râzi împreună cu ei. Să glumești. Chiar să te și cerți.

Chase clătină din cap.

– Sunt destul de sigur că viteza cu care schimbă partenerele nu se încadrează la romantism. Excepție face Marcus. El e singurul care a ieșit din jocul ăsta, deși așa era și el înainte s-o cunoască pe iubita lui.

– Viteza cu care schimbă partenerele. Chloe se sili să-și potolească brusca zvâcnire din stomac și încercă să-și păstreze vocea lejeră. Atâta vreme cât toți cei implicați știu cum stau lucrurile, bănuiesc că e în regulă.

Dar Chase o citi instantaneu.

– N-am de gând să te mint. Eram și eu cam la fel.

Ea înghiți, urând chiar și doar gândul ca Chase să se uite la o altă femeie. Să sărute o altă femeie. Să atingă o altă femeie. Să facă dragoste cu o altă femeie.

Stomacul i se răzvrăti, și puse jos furculița.

– În regulă. Apreciez că ai fost sincer.

El se întinse peste masă, luându-i o mână într-a lui.

– Nu mai vreau să fac așa ceva. Nu mai vreau să fiu tipul ăla.

Ea voia cu disperare să-l creadă. Dar știa din proprie experiență că nu era așa ușor.

– Dar nu la fel și acum?

– Nu.

– Ba da, îl contrazise ea. Ne-am întâlnit, am făcut sex, gata.

– Tu ești diferită, Chloe. Ești specială.

Supărată pe ea însăși pentru cât de tare își dorea ca basmul să devină realitate, ea întrebă:

– Cum poți ști asta? În cele patru zile de când ne-am cunoscut, noi doi am făcut sex aproape în fiecare clipă în care am fost singuri. Se cam potrivește în scenariu, nu-i așa? Sunt mari șanse ca tu să te duci la următoarea ședință foto și să găsești o altă femeie care să nu se mai sature de tine.

Putu vedea acel licăr de frustrare pe fața lui. Același care-l făcuse s-o posede lipită de ușă cu câteva ore în urmă.

De ce continua să-l preseze așa? De ce nu putea accepta că el chiar vorbea serios în ce-o privea?

Dar știa de ce, știa că în sufletul ei îi era teamă că era aceeași fată de 22 de ani care crezuse aburelile fostului ei soț, cuvintele lui frumoase, sentimentele despre care dorise cu disperare să creadă că se găseau acolo... și sfârșise prin a se mărita cu un bărbat care n-o cunoștea – sau plăcea – deloc. Pentru că, atunci când se gândise la căsătoria ei, nu crezuse ea că fostul soț o salvase de propria viață? N-ar putea suporta dacă ar fi destul de proastă, destul de disperată încât să facă aceeași greșeală de două ori.

În acea primă noapte, când Chase o găsise pe marginea șoselei, se temuse că el era prea bun ca să fie adevărat. Și acum, putea jura că *era* cu adevărat bun.

Exista vreo șansă să se înșele?

Chloe nu știa ce aștepta să spună Chase, dacă să creadă că avea să o tragă într-un cotlon ca să-i dea încă o lecție despre cât de bine le era împreună, dar cu siguranță nu se aștepta ca el să-și bage mâna în buzunarul sacoului, să scoată un plic și să-l pună pe masă.

Se uită la el, apoi își ridică privirea spre Chase când el spuse:

– Nu m-am îndrăgostit de tine pentru că ești atât de frumoasă încât mă doare să mă uit la tine. Nu m-am îndrăgostit de tine pentru că faci divin dragoste. Deși îmi place la nebunie că e așa.

Ea înghiți greu. Acele trei fraze intrară pe lista celor zece cele mai frumoase lucruri pe care un bărbat i le spusese vreodată.

Îi tremurară mâinile când luă plicul.

Își dădu seama că înăuntru erau poze. Și îi era teamă să se uite la ele.

Nu pentru că își făcea griji că nu arată drăguț... ci pentru că aflase în aceste ultime zile că Chase vedea totul.

În special lucrurile pe care oamenii încercau din greu să le ascundă.

În cele din urmă, băgă un deget sub clapetă și scoase teancul de poze.

În poza de deasupra teancului, râdea. Avea gura larg deschisă și capul dat pe spate, uitându-se la ceva de pe telefonul Amandei.

– Îmi arăta una dintre listele alea caraghioase cu corectorul automat.

Prudentă, Chloe se uită la următoarea poză. Din nou râdea, de data asta în mijlocul piscinei, după ce căzuse

în apă în vreme ce încerca să ajute la aranjarea pălăriei Amandei în unghiul potrivit.

Zâmbi înainte de a-și da seama că o făcea.

- M-am simțit așa bine cu toată lumea, spuse ea încet, înainte de a se uita la următoarea poză.

Chase o prinsese când vorbea cu Marcus, în acea seară la petrecerea dată de el. Era relaxată din cauza vinului și își coborâse garda cu Marcus după o zi surprinzător de reușită. Se vedea limpede cât de disperată era ca fericirea să poată prinde rădăcini din nou în inima ei.

Descumpănită de ceea ce Chase îi arăta despre ea însăși, se uită la următoarea poză, una unde ea împacheta rochii, și șase țesături frumoase erau împrăștiate în poala ei.

Nu se văzuse niciodată arătând astfel, nu se văzuse niciodată visând.

Emoțiile amenințau s-o cuprindă, așa că luă altă poză din teanc.

Ah!

Ce bine ar fi să înceteze cu țesăturile, cu visarea, cu disperata năzuință după fericire.

Ultima poză era din prima după-amiază în podgorie, când își ridicase privirea la sfârșitul zilei și îl văzuse pe Chase cu aparatul îndreptat spre ea. Își amintea groaza resimțită când conștientizase că nu-și ascunsese sentimentele față de el. Sentimente pe care nici măcar nu le putea înțelege, pentru că erau atât de brute, de noi.

De pure.

- Mai întreabă-mă o dată cum de știu că ești specială, Chloe.

Pozele îi căzură din mâini pe masă.

N-avea nevoie să întrebe.

Chase își mișcase scaunul astfel încât stătea destul de aproape cât să o țină de mână pe sub masă.

– Mulțumesc, spuse ea încet, cu gâtul încleștat de emoție. A fost o seară superbă. Își linse buzele și îl strânse de mână. O noapte perfectă.

Ah, Doamne, avea să plângă, își putea simți lacrimile cum se adunau, cum amenințau să se reverse. Tot ce trebuia era un cuvânt drăgăstos, o privire din inimă, și era pierdută.

Se străduia din răsputeri să-și țină lacrimile, așa că nu băga de seamă că Chase se ridicase până când nu simți cum o trage de mână. Clipind spre el încurcată, se ridică și-l lăsă s-o conducă prin încăpere cu mâna pe spatele ei, deopotrivă mângâietor și excitant. El o luă în brațe, și dansară pe melodia ce abia începuse, cântată de trupa de jazz cu trei instrumentiști aflată în colț.

– *The Look of Love.*

Chloe își ridică ochii spre el, surprinsă.

– Cântecul ăsta. Aruncă o privire spre trupă, apoi spre el, clătinând din cap. E aproape ca și cum ar ști despre...

Vocea i se frânse înainte de a termina fraza. Dar trebuia s-o termine. Trebuia să recunoască față de ea însăși. Față de Chase.

Cu vocea atât de moale, încât nu știa dacă Chase putea s-o audă, șopti:

– E ca și cum ei știu cum te uiți la mine. Cum m-ai privit întotdeauna.

Și acum știa și ea, după ce văzuse acea poză pe care el i-o făcuse în podgorie în acea primă noapte, că era felul în care și ea îl privise de la bun început pe el.

Cu dragoste.

Și pe când o legăna cu trupul lui masiv și puternic, cu inima bătându-i lângă a ei, Chloe își lipi fața de umărul lui... și în cele din urmă dădu drumul lacrimilor.

*

Chase nu se simțise niciodată astfel, ca și cum inima i se frângea în ritmul muzicii, pe când Chloe plângea încet în vreme ce dansau.

Voia să-i ofere totul. Voia să-i omoare toți balaurii. Voia s-o țină strâns lângă el și să nu-i mai dea niciodată drumul. Îi spusese că o iubea, dar știa că ea încă era de părere că trebuia să plece pentru a dovedi că era o persoană puternică.

Îi spusese că era noaptea perfectă, dar plângea.

Întreaga lui viață, știuse întotdeauna exact ce avea de făcut. Femeile nu fuseseră o provocare prea mare, dar acum înțelegea că se întâmplase astfel pentru că până acum nu-i păsase prea mult.

Până când se îndrăgostise de Chloe.

Chase își dorea să existe un răspuns simplu, dorea să se poată convinge că era la fel de simplu cum ar fi fost să-l distrugă pe fostul ei soț pentru că o rănise și că, odată ce lichida amenințarea la adresa bunăstării lui Chloe, totul avea să fie bine.

Dar de câte ori porniseră el și frații lui să răzbune o nedreptate față de una din surorile lor, doar pentru a sfârși prin a fi ei personajul negativ și a o face pe ea să strige: „Nu sunt un copil! Când o să mă lași să mă apăr singură?“

Cum naiba avea Chase să o poată lăsa să plece și să facă ce credea ea că trebuia să facă?

Și cât de mult urma să-l urască dacă nu avea să o poată lăsa?

capitolul 18

Până să se termine cântecul, Chloe reușise, slavă Domnului, să-și recapete controlul asupra emoțiilor. Bucuroasă că nu se fardase prea mult, își șterse repede lacrimile în vreme ce Chase o conduse pe o terasă unde mirosea a lavandă și a rozmarin, completată de un teren de *bocce*[1].

- Când eram copil, îmi plăcea la nebunie să mă uit la jocul de *bocce*, spuse ea încercând să revină la normal după ce plânsese pe umărul lui. Mă strecuram spre parcul unde erau câteva terenuri și mă uitam cum jucau familiile.

- Ai jucat și tu?

Ea clătină din cap.

- Nu oficial. Se părea că doar familiile bogate aveau propriile bile și chiar terenuri în curțile din spate. Dar, când nu era nimeni prin preajmă, mă jucam și eu cu mingile de tenis pe care le adunam. Dădu drumul mâinii lui Chase, se duse înspre terenul de nisip pustiu și luă una dintre bilele grele. Astea sunt bilele scumpe cu care am văzut că joacă lumea. Râse ușor. Dacă m-a văzut vreodată cineva probabil a crezut că iau în râs jocul cu mingile mele de tenis.

Fu mirată când Chase își scoase sacoul și își suflecă mânecile.

- Arată-mi cum se face!

Chloe era pe punctul de a-i spune că nu intenționase să sfârșească seara lor romantică jucându-se pe puncte

[1] Joc cu bile asemănător cu jocul francez *pétanque* (n.tr.)

cu bilele în nisip. Dar nu era ăsta exact unul dintre lucrurile pe care le iubea cel mai mult la Chase – că nu existau reguli categorice în viața lui? Nici un *ar trebui*. Nici un *trebuie*.

Și, cel mai bine, nici un *n-ar trebui*.

Dându-și jos pantofii ca să nu lase găuri adânci în nisip cu tocurile ascuțite, luă mica bilă albă.

– Bila asta e reperul. O aruncăm, apoi încercăm să vedem cine poate azvârli cel mai aproape cu propria bilă. Luă o bilă albastră și i-o dădu, cu un zâmbet larg. Pentru că ești bărbat din cap până-n picioare, de ce să nu joci tu cu albastru?

El puse mâna pe bilă, reușind cumva s-o tragă mai aproape pe Chloe, în loc să ia pur și simplu bila. Gura i se apăsă pe a ei într-un fel ce era în același timp familiar, dar și șocant de surprinzător, și Chloe nu putu să nu-l ia de gât cu mâna liberă și să se ridice pe vârfuri ca să-l sărute și ea la rândul ei.

Când sunetul unei mașini în trecere îi aminti că erau într-o zonă publică, se sili să se îndepărteze de gura lui păcătos de delicioasă.

Degetul lui mare o mângâie pe buza inferioară.

– Deja îmi place jocul ăsta.

Ea roși de la ardoarea cuvintelor lui, chiar dacă practic nu mai exista nici un singur motiv pentru care să roșească în fața lui Chase. Nu după toate felurile în care făcuseră dragoste și după toate ocaziile în care el o făcuse să explodeze, cu gura și mâinile lui pe ea.

Dar ceva îi spuse că întotdeauna avea să roșească în fața lui, că acei fluturași aveau să fie mereu în stomacul ei ori de câte ori el avea să îi arunce una dintre privirile acelea intense, arzătoare.

Voia cu disperare să privească spre acel viitor, să-și imagineze cam cum ar arăta, să se lase în voia visurilor cu fetițe și băieți cu ochii lui și pielea sa bronzată.

Dar în seara asta nu-și putea permite așa ceva. Putea doar să fie cu el aici, acum.

- Spune-mi cum punctăm, zise Chase, scoțând-o din gândurile întunecate.

Ea îi spuse că la fiecare rundă punctează echipa care are bilele mai aproape de bila albă.

- Am o idee, spuse el în vreme ce ea îi descria regulile, și ei nu-i scăpă tonul viclean din voce.

- Abia aștept s-o aud.

Și adevărul era că să fie cu Chase era atât de minunat de emoționant, atât de palpitant, încât chiar și la acest simplu joc se distra mai mult decât o făcuse vreodată.

Cum ar fi o viață cu el? Fiecare nouă zi ar fi mai bună decât anterioara?

Pierdută în gânduri, fu surprinsă să-i simtă degetele atingându-i ușor pielea de sub bărbie. Își ridică privirea spre el, și i se înmuiară genunchii văzând dorința și dragostea ce-i străluceau în ochi.

- Vrei să știi noua mea variantă de reguli? întrebă el cu voce răgușită.

- De fiecare dată când cineva pierde un punct, va trebui să-i dea celeilalte persoane un sărut?

El își apropie gura până fu la o respirație distanță de a ei.

- Atât de nevinovat, șopti el pe buzele ei.

Fu nevoie de toată respirația pe care o mai avea ca ea să-i răspundă.

- Dar vrei să schimbi toate astea, nu-i așa?

- Tu nu vrei? întrebă el, întrebarea lui fiind o provocare tandră pentru fanteziile ei.

Ah, Doamne, aproape că ajunse la extaz chiar acolo, în mijlocul unui teren de *bocce* din Napa.

- Ba da. Cuvintele îi ieșiră de pe buze înainte de a ști că le rostea, și buzele lui le atinseră din nou pe ale ei, dar mult prea scurt.

– Dacă voi câștiga jocul ăsta, te câștig și pe tine pentru noaptea asta. Dacă tu câștigi, mă câștigi și pe mine.

Ah, Doamne, nu aveau să joace în seara asta pentru un punctaj inutil... aveau să joace unul pentru celălalt. Sugestia păcătoasă provocă un răspuns imediat din partea corpului ei – un val de căldură în pântece și în sfârcuri.

– Dacă eu câștig, spuse el cu voce joasă ce vibra prin sângele ei mai repede, mai fierbinte decât un shot de tequila, vei fi a mea în seara asta pentru orice, pentru tot ce voi dori.

Ea simți cum deschide gura, simți cum aerul îi intră cu un sunet ce era opusul unui icnet.

– Orice?

– Orice.

Nu. Doamne, nu. N-ar trebui să vrea ce implica acest *orice*.

– Totul?

El își plimbă degetele pe o șuviță din părul ei.

– Totul, Chloe.

Făcuse deja mai multe lucruri nebunești cu Chase în săptămâna asta decât făcuse înainte în întreaga ei viață. Sex în cadă. Sex sub cerul liber. Sex lipiți de perete.

Încercă să-și spună că nu putea fi mai mult, dar fără folos.

Știa că se putea mai mult. Pentru simplul motiv ca deja visase la asta. Să facă toate acele lucruri interzise pe care cândva le dorise, lucruri despre care i se spusese că era greșit să le dorească.

– Și, dacă tu câștigi, adorabilă Chloe, sunt al tău, să faci cu mine tot ce dorești.

Ah, Doamne! Sincer, nu știa dacă voia să câștige... sau să piardă.

*

Chase nu jucase *bocce* niciodată până acum, dar el și frații lui jucaseră adesea jocuri asemănătoare, aruncând pietre la țintă. La începutul jocului, Chase fusese sigur că avea să câștige. Nu-i luă mult să-și dea seama că ar fi trebuit să fie mai neînfumurat.

Când ajunseseră la punctul final, era paisprezece la treisprezece în favoarea lui Chloe.

- Ești chiar bună la asta, remarcă el.

Ea îi zâmbi.

- Știu.

Lui îi plăceau felul jucăuș în care-l săruta și faptul că n-avea umbre întunecate în ochi.

- Încerci să-mi distragi atenția?

- Aș face-o dacă ar fi nevoie...

El o luă în brațe înainte ca ea să-și termine fraza.

- Mi-ai dat o idee bună. Își coborî privirea spre gura ei delicioasă, atât de frumoasă, atât de moale. Pregătește-te să fii distrasă.

- Poți încerca să dai tot ce ai mai bun, îl provocă ea.

- Acum, chiar că ai dat de belea, spuse el și apoi o sărută, și, pentru moment, jocul fu uitat.

Aproape că-l ucidea să-și urmeze planul și să-i dea drumul brusc.

- E rândul tău.

Ea avea ochii tulburi.

- Rândul meu la ce?

El afișă un zâmbet viclean ce dădea de înțeles că o adusese exact unde voise.

Privirea ei se limpezi.

- Da. Jocul. Îi aruncă o privire prefăcut aspră. Pregătește-te să fii distrus, Bunăciune!

Dar, când se aplecă să ia o bilă roșie, el știu că era de mult distrus de Chloe.

Ea era a lui, la naiba! Așa cum și el era al ei.

Nici unul n-avea putere asupra celuilalt. Nu era o chestiune de control, de a dori să fie la conducere.

Ea trebuia să-și ridice ușor rochia de fiecare dată când era gata să arunce. Picioarele ei erau puternice și grozave, cu tălpile goale și frumoase pe nisip. Nu exista nici o părticică din corpul ei pe care să n-o dorească, din cap până-n picioare.

Așa cum nu exista nici o parte a inimii ei pe care să n-o iubească.

– Încetează să te uiți așa la mine!

– Cum? întrebă el pe cea mai nevinovată voce.

– Ca și cum tu ești lupul cel rău și eu, Scufița Roșie.

– Hmm, spuse el, uite o idee pentru un alt joc pentru diseară. Se opri. După ce câștig.

Abia o auzi mormăind „Pe dracu'", înainte de a arunca bila roșie.

Bila se lovi de a lui cu precizie, scoțând din joc bila albastră.

Îndreptându-se de spate, ea îi aruncă o privire veselă – atât de drăguță, de pură, de profund de dulce –, încât Chase abia se putu abține să nu cadă în genunchi pe nisip și s-o ceară de soție în acea clipă.

– Încă o lovitură perfectă, și câștig, spuse ea cu mare satisfacție. Și apoi, ești al meu.

El putea alerga sau vâsli fără a-și pierde răsuflarea. Dar cu Chloe i se întâmpla mereu.

Văzu cum îi tremura mâna când luă ultima bilă roșie. Chloe se uită la el, fixându-l cu privirea pentru mult timp înainte să se întoarcă la joc și să arunce grațios bila, ce ateriză exact lângă cea albă.

Și câștigă.

Dar, în loc să se întoarcă spre el cu un strigăt victorios, ea rămase neclintită și se uită la bile. În cele din urmă, se răsuci spre el.

– Cred că ar trebui să plecăm acum.

El voia să-i spună că era doar un joc. Voia s-o ia în brațe și să-i spună că n-avea de ce să-și facă griji.

Dar ceva îl opri – același lucru ce-l oprise din a merge în oraș să-l facă bucăți pe fostul ei soț.

Chase cunoștea forța lui Chloe, putuse simți cât de adânc înrădăcinată era în ea încă din clipa în care o văzuse pe marginea drumului.

Dar nu era de ajuns să știe.

Chloe avea nevoie să-și cunoască propria putere. Și să accepte că iubirea față de el nu i-o diminua.

Mergând spre locul unde stătea ea, Chase îi întinse o mână. Și așteptă ca ea să se hotărască în legătură cu acea seară. Dacă avea să-și revendice nu numai câștigul... ci și pe el în întregime, trup și suflet.

În cele din urmă, ea îi întinse mâna, și, când degetele lor se atinseră, spuse:

– Ar fi fost mult mai simplu dacă ai fi câștigat tu.

– Știu, spuse el, dar n-am avut nici o șansă să-mi păstrez neatinsă inima. Îi susținu privirea. Nici măcar pentru o secundă.

capitolul 19

Orice.

Totul.

Gura lui Chloe se uscă din ce în ce mai tare în timp ce se înapoiau la podgoria lui Marcus, iar inima îi bătea tot mai tare.

Încercă să se convingă de toate motivele pentru care n-ar trebui să se piardă cu firea.

1. *Nu era o virgină speriată.*
2. *Ea și Chase făcuseră deja sex de multe ori.*
3. *O iubea.*
4. *Și era al naibii de sigură că se îndrăgostea de el.*

Ah, Doamne, exact asta era problema.

Îl iubea.

Chloe nu era, de fapt, sigură că ar fi mai ușor ca ea să dețină controlul când aveau să facă dragoste în seara asta dacă nu l-ar iubi, dar două trupuri împreunându-se, un amestec de guri, mâini și membre ce erau străine de sentimente, de dragoste, păreau dintr-odată un lucru mult mai simplu.

Doar sex. Asta voise ea. Sau, cel puțin, asta își spusese că voia de la Chase.

Dar inima ei era mai înțeleaptă.

Inima ei știuse dintotdeauna exact după ce tânjea.

Și inima ei n-ar fi tăgăduit niciodată că dragostea – dragostea pură, sinceră – era tot ce voise. Tot ce avusese nevoie.

O parte din ea era surprinsă că Chase nu încercase să-i potolească nervii în timp ce mergeau cu mașina. Îi putea simți îngrijorarea, la fel cum îi putea simți și dorința. Știa că nu-i plăcea s-o vadă stând lângă el și chinuindu-se așa. Dar, în loc să se implice și s-o salveze, în loc să încerce să rânduiască totul pentru ea, el îi dădea libertatea de a rezolva de una singură.

Doamne, îl iubea și mai mult pentru asta, pentru faptul că avea încredere că ea urma să știe ce avea de făcut, chiar când Chloe era convinsă că habar nu avea.

Pe când intrau pe porțile podgoriei Sullivan, Chase se întinse și îi luă mâna, și ea putu simți încrederea și dragostea cum își fac loc în ea, trecându-i prin piele spre oase și, mai profund, spre suflet.

Într-un final, pe buze îi apăru un surâs, primul de când câștigase jocul și înțelesese ce își făcuse ei înseși.

– Hai să intrăm!

Își dădură drumul la mâini doar cât să coboare din mașină. Era așa bine să meargă lângă Chase, să simtă puterea lui, stabilitatea lui lângă ea. În loc să-l aștepte să deschidă ușa, ea puse mâna pe mânerul ușii neîncuiate și o împinse, deschizând-o și mergând înainte spre living.

– În acea primă noapte când m-ai adus aici, eram speriată, recunoscu ea. Ciudat cum asta era partea ușoară a mărturisirii ei. Mai greu, mult mai greu, era să spună: Cumva, chiar și atunci, chiar când nu credeam că aveam să mai pot simți ceva vreodată, te doream. Îi încadră fața cu mâinile. Voiam să te ating. Îl mângâie pe maxilar, apoi pe pomeți și pe păr. Voiam să știu dacă mi-ai arde pielea cum o faci acum. Se ridică pe vârfuri și spuse pe gura lui: Și voiam tare mult să te gust.

Buzele ei abia dacă le atingeau pe ale lui, destul cât să descopere că avea gust de ciocolată de la desert

și de vin. Dar, cel mai mult, avea gustul lui Chase... bărbatul minunat care o readusese la viață.

Își plimbă mâinile prin părul lui negru și moale, apoi în jos pe ceafă, spre umeri.

- Voiam să te dezbrac și să văd dacă erai atât de perfect pe cât arătai. Îi putea simți bătăile inimii în palmă când degetele se îndreptară spre nasturii cămășii. Aveam o bănuială că erai, șopti ea dezgolindu-i pieptul încetul cu încetul.

Își lipi buzele de pielea dezgolită, și din pieptul lui ieși un geamăt încet, dar el nu încercă să preia controlul.

Ea nu își putea opri mâinile din tremurat în vreme ce îi descheia restul nasturilor, scoțându-i cămașa din pantaloni înainte de a i-o da jos de pe umeri și de a o lăsa să cadă jos pe podea în spatele lor.

- N-am avut ocazia doar să te privesc. Chiar pe când rostea acele cuvinte, mușchii pieptului și ai abdomenului lui se încordară. Arăți puțin tensionat, murmură ea, plăcându-i să controleze situația mult mai mult decât și-ar fi putut închipui vreodată.

Se apropie din nou și își lipi palmele de pieptul lui, începând să-l mângâie pe pectorali, care se mișcau sub atingerea ei.

- Ajută? întrebă ea cu voce poznașă.

- Da.

Minciuna se vedea de la o poștă.

Era flămând.

În pragul disperării.

Ea se aplecă, lipindu-și buzele de locul între gât și umăr.

- Atunci, va trebui s-o mai fac.

Îi linse pielea, umezind-o înainte de a-l mușca ușor. Pentru o clipă, știu cum se simțea un vampir, cât de greu trebuia să fi fost pentru Edward să nu-și înfigă dinții

în carnea dulce a Bellei în acele filme cu vampiri la care se uitase singură.

El gemu din nou, pielea și mușchii vibrând pe mâinile ei întinse.

Cumva, ea își luă gura de pe el, continuând ce începuse.

El era al ei în noaptea asta.

Al ei.

Chloe plănuia să smulgă fiecare gram de plăcere, de bucurie din aceste ore prețioase, din fiecare clipă dulce petrecută cu Chase.

Punându-și degetele pe cataramă, începu să umble la curea. Pielea lui era caldă oriunde îl atingea, și murmurul ei de fericire răsună în camera tăcută.

– Adorabilă.

Cuvântul răsună prin fiecare celulă a trupului ei, oprindu-se în spatele claviculei.

– Felul în care arăți când mă dezbraci... Se opri, așteptând până când ea își ridică ochii spre el. Mă termini, Chloe.

Ea înghiți în sec, simțindu-se de parcă el o mângâia, o dezmierda, cu toate că nu o atingea.

Gura lui îi abătea atenția de la planul de a-l dezbrăca, dar o făcea atât de minunat. Cu mâinile încă pe curea, se ridică din nou pe vârfuri și îl sărută încet.

Amândoi știau că acest sărut era o promisiune a ce avea să vină, o promisiune că el avea să știe exact ce însemna pentru ea în clipa când soarele urma să răsară deasupra podgoriei.

Ea răsuflă sacadat în vreme ce se retrăgea și își îndreptă atenția spre pantalonii lui. Fermoarul fu deschis o clipă după ce îi descheie cureaua, și ea îi dădea jos hainele, uitându-se cu plăcere cum pantalonii cădeau la podea. Chase se apropie de ea, destul de aproape încât ea să-i poată simți căldura erecției groase pe abdomenul ei.

Era minunat, păcătos de minunat în vreme ce stătea în fața ei doar în boxeri. Dar ea nu avea să fie satisfăcută până nu-l dezbrăca de tot, exact la fel cum el îi înlătura toate straturile de protecție cu care ea încercase să se înconjoare.

De fiecare dată când făcuseră dragoste, Chase nu-i înlăturase doar hainele; încet, începuse să-i înlăture temerile. Ezitările. Credința îndelungată că n-ar putea avea niciodată dragostea unui bărbat atât de bun cum era acesta.

Ea voia să-i rupă țesătura de pe șolduri... dar, în același timp, voia să înainteze cât de lent putea, pentru a savura fiecare moment al descoperirii lui Chase.

În cele din urmă, mâinile preluară controlul, și ea își strecură degetele mari pe după betelia boxerilor. Trebui să-i treacă boxerii peste erecție, apoi se opri fascinată.

- Mă faci să vreau să fac lucruri pe care n-am vrut să le fac de multă vreme.

El nu trebui să rostească cuvintele „Atunci fă-le" ca ea să le audă. N-avea nevoie nici de încurajarea lui tăcută pentru a îngenunchea în fața lui. Și cu siguranță n-avea nevoie de încurajarea lui să se aplece și să-și apese limba de carnea lui tare.

- Chloe.

Mâinile pe care le ținuse atât de grijuliu pe lângă el o apucară de păr.

Ea se simți flămândă, dezlănțuită și atât de al naibii de fericită să fie exact acolo unde era, cu buzele lipite de Chase. Dacă cineva i-ar fi spus cu o săptămână în urmă ca urma să-i placă să fie din nou așa cu un bărbat – cu orice bărbat de pe pământ –, ar fi jurat că era nebun.

Dar, ah, era minunat să-l guste pe Chase, să-i simtă mâinile cum îi strâng părul, să știe că îl înnebunea de plăcere cu limba, cu ușoarele zgârieturi ale dinților. Când deschise destul de mult gura să-l cuprindă,

mușchii coapsei lui se încordară, ajunseră aproape ca de piatră pe mâinile ei, acolo unde se ținea de el.

Plăcerea lui era și a ei când îl atrase mai adânc. Putu simți cât de atent era el s-o lase pe ea să conducă, și, deși îl iubea pentru asta, voia să-l simtă cum își pierdea controlul, voia să știe că ea era femeia care-i provocase pierderea completă a controlului.

Cu instinctul feminin dirijându-i fiecare mișcare, își luă o mână de pe coapsa lui și cuprinse carnea încordată de sub erecție și pe cealaltă o înfășură în jurul bazei mădularului lui gros. Limba ei trasa cercuri pe pielea sensibilă.

– Trebuie să te oprești, îl auzi ea spunând ca de la mare depărtare. Nu mai rezist multă vreme.

Ea nu voia ca el să reziste. Deși trupul ei plângea după atingerea lui, și ea știa cât de bine ar fi fost să-l tragă jos pe podea ca să poată urca pe el și să-l primească în ea, voia asta mai mult.

Așa că, în loc să se oprească, pur și simplu renunță la tot ce era ea, dărui tot ce avea să-l satisfacă pe bărbatul care îi arătase că nu trebuia să existe o limită a bucuriei.

Îl putea simți cum devenea mai mare, mai gros în mâna ei, îi putu gusta excitația pe limbă. Dar avea nevoie de mai mult, avea nevoie de el tot, și, când îl luă din nou adânc, gemu peste carnea lui tare fără a se gândi la ce avea să îi facă lui vibrația asta.

O secundă mai târziu, geamătul lui profund fu urmat de legământul de iubire, un legământ ce reverberă prin încăpere când mădularul lui începu să pulseze și să crească între buzele ei. Ea trebui să deschidă gura mai larg pentru a-l primi mai adânc, în vreme ce el zvâcnea și îi oferea tot ce ea voise – tot controlul lui.

Și când Chloe îngenunche acolo în fața lui, cu mâinile pe el, ea renunță la rândul ei la ultimele urme ale controlului ei.

Chase nu anticipase asta, nu se gândise că faptul că Chloe îl câștigase pentru acea noapte însemna că avea să-i spulbere creierii cu gura, limba și mâinile.

Doamne, nu credea că-l mai țineau picioarele după cel mai exploziv orgasm din toată viața lui.

Când putu, în cele din urmă, să deschidă ochii, se uită la Chloe, care era încă în genunchi în fața lui, uitându-se la el cu un zâmbet dulce ce ascundea ceea ce tocmai îi făcuse. Arăta la fel de tulburată precum se simțea și el.

- Ești așa delicios.

Vocea îi era răgușită. Fericită.

Se purta de parcă el îi dăruise tot ce voise vreodată terminând în gura ei.

De fiecare dată când erau împreună, ea îl înnebunea. Puteau petrece următorii șaptezeci de ani împreună, și el știa că nu ar înceta vreodată să fie uluit de femeia frumoasă din fața lui.

Chloe se ridică din nou, frecându-se de el în felul ei dulce și senzual.

- Mă bucur atât de tare că te-am câștigat, spuse, chiar înainte de a-i linge pieptul.

După ce avusese un orgasm atât de puternic încât să-i explodeze capul, ar fi trebuit să fie sătul, dar fu de ajuns o mișcare a limbii pe pieptul lui pentru ca sângele să-i gonească din nou spre vintre.

Chase îi cuprinse șoldurile, plăcându-i cum simțea pe palme carnea ei catifelată, și își strecură mădularul între coapsele ei. Icnetul ei de plăcere când el se apăsă pe ea îl făcu să simtă un șuier fierbinte de respirație pe pieptul său.

Ea era încă la comandă, și el știa că trebuia s-o lase să conducă, dar avea nevoie s-o atingă, avea nevoie să-i dea chiar și numai o părticică din plăcerea pe care i-o oferise ea.

Ea își mută gura pe partea cealaltă a pieptului lui în vreme ce se legăna. El putea simți cât de fierbinte era, putea simți dovada umedă a excitației ei.

Chase crezuse că era pregătit pentru noaptea asta, că era în stare să i se dăruiască lui Chloe, că putea face față la tot ce-i dădea ea.

Ce idiot fusese!

Aproape douăzeci de ani de sex după pofta inimii nu-l pregătiseră pentru experiența de a face dragoste cu o femeie care era îndrăgostită de el.

Clipă după clipă, descoperea că dragostea făcea ca totul să fie diferit.

Mai mare.

Mai bine.

Mult mai dulce.

– Chase?

El își coborî privirea ca s-o vadă pe femeia care îl zăpăcise într-un incredibil și plăcut mod cum se uita cu hotărâre la el.

Cu speranță.

– Știu ce vreau acum.

Slavă Domnului că abia terminase, că altfel ar fi explodat doar din cauza nerăbdării fierbinți din vocea ei.

– Orice, îi promise el. Totul, jură el.

– Vreau...

Se opri ca și cum s-ar fi sufocat dintr-odată, și ochii i se întunecară de nesiguranță.

– Spune-mi, Chloe! Spune-mi ce vrei! Lasă-mă să-ți dăruiesc! Dăruiește-ți tu însăți!

Ea îl privi cu ochii mari când auzi acele ultime cuvinte, și el știu că nimerise la țintă cu ele.

- Vreau să mă predau ție. Inspiră tremurat. Vreau ca tu să...

El putu vedea că ea era din nou speriată, fata lui curajoasă, frumoasă care tocmai îl luase în gură fără pic de ezitare.

- Vreau să mă legi.

El uită să respire; de fapt, pentru o clipă, nu-și aminti cum să tragă aer în plămâni.

În seara asta, era vorba despre mult mai mult decât sex. Știa asta. O știuse de la bun început.

Nu știa cât însemna acel „mai mult", nu crezuse că ea ar vrea să doboare în seara asta și ultima barieră pe care și-o ridicase în jurul trupul ei și a inimii.

Voia să-i spună că nu trebuia să facă asta, că era deja cea mai curajoasă ființă pe care o cunoscuse vreodată, dar, înainte să poată spune ceva, ea își ridică bărbia de parcă ar fi auzit deja cuvintele pe care el nu le rostise încă.

- E noaptea mea. Tu ești al meu. Pentru orice. Pentru tot, spuse ea. Era, din nou, hotărâtă. Asta vreau. Își strecură mâinile între ale lui. De asta *am nevoie.*

- Te iubesc. Coborî gura s-o sărute o dată. De două ori. De trei. Să mergem să vedem cât de rezistenți sunt stâlpii patului?

Ochii ei licăriră întunecați de excitare... și cu teama că ea era atât de înverșunată să se desprindă de trecut.

Oricum ar fi, Chase știa că avea să-i arate cât de bine era să lași controlul în seama cuiva pe care-l iubeai – și care te iubea la rândul său.

- Da. Ea îl strânse mai tare de mână. Te rog!

capitolul 20

Chloe înlemni în pragul ușii dormitorului pe care-l împărțeau, și Chase se întoarse spre ea, văzându-i expresia, felul în care îl strângea de mână.

- Chloe?

Știind că trebuia să fie puternică - dorind să fie puternică nu doar pentru el, ci și pentru ea însăși -, spuse:

- Am încredere în tine.

Și inima îi șopti: „Te iubesc".

Simți cum mâna lui mare și caldă îi cuprinse fața, mângâind-o pe obraji. Gura îi coborî pe a ei, sorbind-o ca și cum era cel mai bun vin.

- Ce dulce! Îi linse buza de jos, și ea se înfioră de plăcere pe când el spunea: Ce curajoasă!

Ea nu se simțea curajoasă. Parcă era o actriță care încerca să-și asume un rol pe care n-avea nici o șansă să-l ducă la capăt.

Dar nu era pe platoul de filmare al unui film. Asta nu era o emisiune TV pe care s-o poată vedea de la o distanță sigură. Asta era viața ei.

O viață pe care avea nevoie să și-o revendice, fiecare părticică din ea.

- Arată-mi cât de bine poate fi, Chase. Arată-mi cât de bine *ar trebui* să fie.

El o luă în brațe, atât de rapid, că ei i se tăie răsuflarea când picioarele îi fură ridicate de pe podea. Îi plăcea să fie ținută în brațe de el, adora faptul că era întotdeauna în siguranță cu Chase.

El intră cu ea în încăperea spațioasă și o duse spre pat. Nu-i dădu drumul imediat, nu când avea intenția evidentă de a-i alunga prin săruturi toate temerile.

Când, în cele din urmă, se retrase s-o pună pe pat, ea scânci după căldura lui, după apăsarea mușchilor lui pe ea, în vreme ce el se uita la ea, cu ochii mutându-i-se de la față spre rotunjimea sânilor, aproape dureros de excitați sub mătasea subțire a rochiei. Fusta i se ridicase pe coapse, și acolo întinse el în cele din urmă mâna s-o atingă, mângâindu-i un picior de la gleznă la pielea sensibilă de pe coapse.

Ea gemu de plăcere, ridicându-și picioarele să fie mai aproape de el, să-i ofere mai mult din trupul ei, să-i ofere fiecare părticică din ea.

– Ai idee ce-o să-mi facă să te văd goală și legată în fața mea? Să știu că ai destulă încredere în mine să te iubesc așa?

Un val de excitare o străbătu între coapse. Nu-i putea răspunde, n-ar fi putut găsi nici un alt cuvânt potrivit, așa că spuse doar:

– Te rog.

Jurase că nu avea să mai implore niciodată vreun bărbat, dar pe Chase nu îl implora. Pur și simplu, trupul ei – sufletul ei – dorea, insista să aibă ceva ce își refuzase pentru mult prea multă vreme.

Mâinile lui Chase fură pe tivul rochiei, și el i-o ridică tot mai sus, peste coapse și apoi peste talie și sâni. Nu trebui ca el să-i spună să-și ridice mâinile, deja o făcuse, ajutându-l să-i dea jos rochia cea frumoasă. Ardea de nerăbdare să fie goală pentru el, ardea de nerăbdare să-i simtă pielea pe a ei.

Ochii lui cutreierau peste tot în același timp – față, sâni, chiloții tanga de mătase umezi.

– N-am vrut niciodată să fac o poză cuiva mai mult decât aș vrea acum.

Ea avea mai multă minte decât să permită vreunui bărbat să o pozeze goală. Ar fi trebuit să fie surprinsă de aceste cuvinte, dar adevărul era că încrederea ei în Chase era atât de profundă, încrederea în bunătatea lui era atât de pură și de sinceră, încât nu ezită nici o clipă.

- Am încredere în tine, Chase.

- Nu. Niciodată. Mâinile lui se mutară pe șoldurile ei, cu o posesivitate evidentă. Dacă cineva ar găsi vreodată pozele, dacă altcineva te-ar vedea arătând așa, ar trebui să-l omor.

Dragostea ei pentru el tânjea să fie exprimată, dar, înainte ca ea să-i poată da glas, el îi trase chiloții în jos pe coapse, aruncându-i deasupra rochiei.

- Ar trebui să aștept până când o să fii legată ca să-ți fac ce mor de nerăbdare să-ți fac.

În mod normal, ea l-ar fi așteptat. Dar asta era noaptea ei. Și ea deținea controlul.

- Te-am câștigat, îi aminti ea, și, când el se uită la ea, Chase avea ochii întunecați de dorință.

- Da, așa e, spuse el încet, vocea lui joasă și fierbinte șoptindu-i peste piele, dând foc fiecărui centimetru.

- Tu trebuie să faci orice vreau eu. Își linse buzele, mușcând-o pe cea inferioară înainte de a adăuga: Tot ce vreau.

Pe când ea rostea aceste cuvinte, el își puse mâinile pe picioarele ei, desfăcându-i încet coapsele.

- Uite ce frumoasă ești, spuse el, fiecare cuvânt venerând-o cu pasiune.

Ea se uită spre trupul ei gol, spre carnea ce ardea de dorință pentru el. Era un sentiment năvalnic să știe că bărbatul ăsta chipeș era cu totul al ei.

Îi dăruise dragostea lui.

Și ea voia cu disperare s-o ia.

- Gustă-mă, Chase!

Cuvintele ei erau ceva mai mult decât o șoaptă, și, la început, Chloe nu fu sigură că el o auzise, dar apoi el își lunecă o mână de pe interiorul genunchiului spre coapsă, din ce în ce mai aproape de miezul ei, și ea trebui să-și țină răsuflarea până în acel sublim moment când el o atinse.

Acolo. Ah, Doamne, chiar acolo!

Voia să continue să se uite cum el o atingea, era atât de excitată când îi vedea mâna mare alunecând încet peste ea, dar se simțea mult prea bine ca mușchii să-i mai funcționeze. Picioarele i se deschiseră cu totul pe pat, și, cu ochii închiși, își lăsă capul pe pernă, iar în cameră se auzi geamătul ei de plăcere.

Iar și iar, degetele lui o duceau direct pe culmi, dar nu dincolo de ele.

Ea își arcui șoldurile sub atingerea lui, dar, pe când el continua s-o ațâțe, pe când ardoarea i se aduna și creștea în pântece, Chloe era pe punctul să-l implore să-i dea ce avea nevoie.

Și apoi își aminti ceea ce continua să uite: era noaptea ei.

Cumva, găsi puterea de a se sprijini de perne, de a deschide ochii și de a spune:

– Ți-am cerut să mă guști, nu să te joci cu mine.

Ea văzu lucirea vicleană din ochii lui, înțelese că Chase o așteptase să-l îndrume. Se înfioră gândindu-se la toate acele lucruri delicioase, decadente pe care voia ca el să i le facă.

Tocmai își deschidea gura să-l pună înapoi la treabă, când el ridică încet degetele dintre picioarele ei și le duse la gură.

Ah, Doamne, nu putea crede că-l vedea lingându-i excitarea de pe degete.

– Asta voiai să-ți fac? Așa voiai să te gust?

Ea ar fi răspuns mai repede dacă mâna lui nu s-ar fi înapoiat între picioarele ei s-o mângâie și s-o aducă și mai aproape de culmi.

Voia să continue cu tachinarea, dar nu putea, nu până când nu avea măcar o mică eliberare, ca să poată gândi din nou limpede.

– Uite ce-mi faci, Chase!

El răspunse cu un geamăt jos, la limita disperării, când ea se împinse în mâna lui – o rugă tăcută pentru mai mult.

– Ești așa adorabilă, Chloe, zise el, și doar sunetul vocii lui, acceptul din ochi, adorația de pe chipul lui o duseră direct acolo, la limita exploziei.

O clipă mai târziu, ea pierdu complet controlul. Îi rămase doar extazul deplin. Abia își putu trage răsuflarea, incapabilă să vorbească, dar nu trebui să-i amintească de cererea inițială, pentru că, înainte de a-și putea reveni din orgasmul răvășitor, gura lui fu fierbinte și umedă între coapsele ei.

Ea se arcui înspre el și își afundă mâinile în părul lui, strigând din nou. Nu putea fi iar atât de aproape, nu era posibil să fie din nou la un pas de a se pierde total. Dar, deși ar fi trebuit să fie mai înțeleaptă de acum, nu se gândise la Chase. Nu se gândise la felul în care limba lui se strecură și alunecă atât de perfect și de dulce peste trupul ei excitat.

Atât de păcătos.

Trebuia să se uite, trebuia să deschidă ochii și să se uite în jos, să-l vadă cum o iubea în felul ăsta.

În evidentă armonie cu fiecare mișcare a ei – cu fiecare gând –, pe când își luneca limba peste ea, el își înălță capul și se uită la ea. Chloe văzu pasiune, nevoie și dorință.

Și atâta dragoste, că tot ce trebui fu încă o atingere a limbii ca ea să se dezintegreze din nou. Pielea îi era

lunecoasă de transpirație, inima nu îi bătuse niciodată atât de repede pe când el o duse în acel loc incredibil de care ea nici nu fusese conștientă. Nu până în prima clipă când Chase o atinsese. O sărutase.

Până când n-o iubise.

Când reuși în cele din urmă să respire din nou, spuse:

- Ar trebui să fiu sătulă acum.

El o ridică pentru a putea s-o sărute pe abdomen și pe sub sânii pe care-i dezmierda cu mâinile lui mari.

- N-ar trebui să mai am nevoie de ceva.

- Dar..., o îndemnă el, limba lui lingându-i buricul înainte ca dinții să-i ciugulească blând pielea dimprejur.

- Dar am, mărturisi ea. Am nevoie de mult mai mult, Chase.

Chloe știa ce avea să se întâmple. Chase avea să se ridice deasupra ei, ea - să-l cuprindă cu mâinile și cu picioarele și el urma s-o posede așa cum ea avea cu disperare nevoie să fie posedată.

În loc de asta, ea se uită cum el se duse spre un sertar. Scoase de acolo patru dintre cele mai frumoase bucăți de țesătură pe care le văzuse ea vreodată.

- Le-am păstrat pentru tine, îi spuse el, revenind în pat. Speram să le folosești pentru cuverturile tale.

Ea întinse mâna și mângâie țesătura.

- Chase. Ochii îi erau plini de lacrimi. Să facă rost de țesăturile astea de dragul ei era cel mai frumos lucru pe care cineva îl făcuse pentru ea. Nu știu ce să spun. Dar știa. Mulțum...

El îi zâmbi și o sărută înainte ca ea să poată termina.

- Îmi poți mulțumi mai târziu, după ce o să te fac să țipi de și mai multă plăcere, o necăji el. Îi trase peste sâni unul din capetele țesăturii. Cine ar fi știut că țesăturile astea o să pice atât de bine în seara asta?

Ea simți cum respirația i se accelerează. Veniseră în dormitor ca el s-o lege, dar ea avea nevoie prea mult de el pentru a-și aminti de scopul ei.

– O să mă legi cu ele?

Aruncându-i unul dintre acele zâmbete minunat de păcătoase, el încuviință din cap.

– Și va trebui să fii fată cuminte și să nu tragi prea tare de ele când o să termini pentru mine, ca să nu le rupi.

Văzând-o bosumflată, se aplecă și o sărută din nou.

– Te necăjesc doar, iubito. Trage cât de tare vrei, termină cât de intens ai nevoie. O să-ți găsesc și alte țesături frumoase.

Ea era atât de concentrată pe ce rostea el cu vocea lui joasă și sexy, încât aproape că nici nu conștientiză că el îi ridicase o mână și începuse să-i înfășoare țesătura pe încheietură. Dar apoi băgă de seamă și se crispă instinctiv.

El își încetini mișcările, mai mult mângâie pielea de pe dosul mâinii ei în loc să continue s-o lege, și ea se relaxă sub atingerea lui. Încercând să nu se mai gândească la temerile ei, zise:

– Mai spune-mi ce o să-mi faci ca să termin din nou.

Îi plăcu faptul că el păru surprins de propriul râset.

– Ești sigură că o să poți îndura să știi?

Încheietura mâinii drepte era prinsă cu țesătura de stâlpul patului.

Ah, Doamne, acum nu mai era sigură de nimic. Știa doar că trebuia să continue cu asta, cu orice preț. Nu avea să permită ca adevărata ei sexualitate să-i fie răpită pentru încă o noapte. Pentru nici o afurisită de noapte în plus. Asta era ea, cine fusese făcută să fie, și Chase nu i-ar face niciodată rău.

Doar avea să o iubească.

Ar fi fost mai ușor doar să închidă ochii când Chase trecu de la încheieturile mâinilor la glezne, dar nu voia să se ascundă de nimic din ceea ce se întâmpla.

De aceea, în loc să aștepte ca el să-i ridice cealaltă mână, o săltă ea pentru el.

Fu răsplătită cu zâmbetul lui, urmat de o răsuflare iute când ea își ridică intenționat șoldurile spre erecția lui atunci când el se mișcă să-i lege cealaltă mână.

– Slavă Domnului că te leg, că altfel m-aș fi făcut de râs, spuse el cu voce joasă.

Ea nu putea crede că o făcea să râdă când fiecare dintre butoanele ei de panică ar fi trebuit să fie apăsate din cauza poziției în care ajunsese să stea.

– Trage de țesătură.

Chiar și cu picioarele legate, el îi legase destul de strâns încheieturile de stâlpii patului, astfel că n-ar fi putut nici să scape, nici să se apere la nevoie.

Așteptă s-o cuprindă panica, știind că trebuia să apară. Avea să o inunde din clipă în clipă, și ea avea să îl roage s-o dezlege, s-o lase să revină într-un loc unde să nu se silească să-și înfrunte fiecare afurisită de teamă.

Dar, pe când secundele treceau, tot ce simțea era căldura mângâierilor lui Chase pe șold, mijloc și față. Și tot ce știa era că el se uita la ea de parcă era singura persoană din univers care conta.

Și atunci, ea își dădu seama de ceva ce ar fi trebuit să vadă de mult: lui Chase îi era la fel de teamă ca ei.

Îi era teamă că ea nu avea să-și dea niciodată voie să-l iubească.

Ar fi întins mâinile spre el dacă ar fi putut, dacă mâinile ei n-ar fi fost legate deasupra capului.

– Mi-e teamă, Chase.

El nu ezită nici măcar o secundă înainte de a începe s-o dezlege.

– Nu, spuse ea, simțindu-și gâtul uscat și aspru. Nu din cauza legăturilor.

Mâinile lui rămaseră nemișcate pe încheietura mâinii ei.

– Chloe, scumpo, nu trebuie să faci asta.

Ea simți cum un suspin i se adună în piept.

- Crede-mă, spuse ea, am încercat să n-o fac.

Închise ochii, dar, chiar și cu acel sentiment dispărut, Chase era pretutindeni, mirosul lui, sunetul răsuflării, căldura lui pe pielea ei goală.

Dragoste.

Îi șoptise încă o dată cuvântul pe gât. Nu fusese în stare să îl înăbușe, nu când atâta plăcere o dăduse peste cap. Fusese acolo pe buzele ei, un jurământ tăcut față de bărbatul de care nu putuse sta departe.

Aștepta ca el s-o roage să-l rostească, își aduna curajul.

Dar Chase nu juca niciodată după reguli și, în loc s-o facă să-și recunoască sentimentele față de el, în special când era legată în fața lui și el era în mod evident stăpân pe situație, ea fu surprinsă de o schimbare de greutate pe saltea și de o mângâiere caldă pe picioare, de la coapse spre genunchi, masându-i gamba înainte de a ajunge la gleznă.

Deschise ochii șocată. Ea era pe punctul de a-și mărturisi dragostea, și el continua s-o lege.

Dar, ah, era cea mai minunată senzație, simțindu-l cum îi desface picioarele mai mult, uitându-se la el cum se apleacă și o sărută fierbinte pe carnea lacomă dintre coapse chiar înainte de a-și muta atenția din nou asupra țesăturii de pe gleznă.

- Îmi place gustul tău, spuse el relaxat, și, când limba lui o linse din nou, într-un asalt păcătos asupra fiecărui simț, ea ar fi căzut din pat dacă n-ar fi fost legată.

- Atât de adorabilă, murmură el pe pielea ei lucioasă. Mereu receptivă.

Ea își mișcă piciorul liber să se deschidă și mai mult în fața lui.

- A mai rămas doar unul, spuse el încet, și ea era în curs de a procesa ce-i spusese, faptul că era aproape în totalitate legată, când limba lui o pătrunse.

Tot trupul ei se concentră în acel punct ce era pe cale să explodeze, și ea încetă să respire, încetă să gândească; nu și-ar fi putut aminti sub nici o formă să se teamă, nici măcar când el se mișcă din nou și îi legă și cealaltă gleznă.

Dar nu le dădu răgaz sinapselor ei să înceapă a deschide din nou focul, pentru că, imediat ce Chloe fu complet legată, gura lui se întoarse acolo, între coapsele ei, oferindu-i mai multă plăcere decât cunoscuse vreo femeie vreodată.

Și apoi, ea nu se zbătu în încercarea de a scăpa de mângâierea sălbatică a limbii lui, de penetrarea diabolică a degetelor lui direct în fierbințeala ei, nu se zbătu pentru că nu-i era deloc teamă... nu, trăgea și smucea de legături pentru simplul motiv că era bine, atât de bine să știe că se dăruia cu totul – fiecare părticică a încrederii și a credinței – bărbatului pe care-l iubea. Deja o făcuse să termine de două ori, dar nu conta pentru că știa deja că nu avea să se sature niciodată de el.

Putea auzi gemete, implorări, dar era atât de pierdută, încât, atunci când își dădu seama că ea era cea care scotea acele sunete disperate, lumea ei se cutremurase de o plăcere atât de intensă în care nu putea rămâne decât un singur lucru.

– Dragoste.

Cuvântul îi ieși iar și iar de pe buze, până când Chase fu acolo cu ea, până când gura lui rostea același cuvânt lângă al ei, apoi se sărutară și el intră în ea, gros și fierbinte și atât de minunat de mare, încât ea simți că ar putea exploda de cât de pline îi erau trupul, pieptul, inima în vreme ce el o iubea. Nu-l putea cuprinde cu mâinile sau cu picioarele, dar, cumva, se simți mai aproape de el ca oricând atunci când el o ridică pe genunchii lui și o împinse în sus, ca ea să-și poată vedea trupul gol, lucios de transpirația ei și de a lui.

- Uită-te cât ești de frumoasă, Chloe! Uită-te cât ești de curajoasă!

N-o forțase mai devreme, când cuvântul *dragoste* îi scăpase din proprie voință; pur și simplu, lăsa ca teama să se topească de una singură.

Coapsele ei erau despărțite îndeajuns încât ea să-l poată vedea cum intră încet și iese din ea.

Actul era imposibil de frumos.

Șocant de senzual.

- Cum se poate ca tu să fii cea legată, spuse el cu voce tremurată, și totuși eu să fiu cel care se simte complet neajutorat?

Ea nu cunoscuse niciodată un bărbat atât de sincer în fața propriilor sentimente și emoții. Nu crezuse că ar putea fi posibil.

Chase era mult mai mult decât prințul ei pe cal alb.

Era miracolul ei personal.

- Te iubesc! Fericirea o inundă împreună cu incredibila plăcere. Te iubesc atât de mult!

Atât de repede, încât ea nu știa cum o făcuse, el îi dezlegă legăturile. Și apoi, fură încleștați unul în celălalt, și Chase se rostogoli cu Chloe astfel încât ea îl călărea, uitându-se în jos la bărbatul care reușise să găsească o inimă atât de adânc îngropată, că ea nici măcar nu știa dacă mai era acolo.

În cele din urmă, privirea dragostei din ochii lui – o dragoste ce promitea eternitatea, o dragoste ce nu avea să o dezamăgească niciodată – fu cea care o împinse dincolo de culme.

Direct în brațele iubitoare ale lui Chase.

capitolul 21

Chloe se trezi cu picioarele încolăcite cu ale lui Chase și cu el privind-o în timp ce stătea sprijinit într-un cot.

– Bună dimineața!

Ea se simți somnoroasă, caldă și imposibil de mulțumită.

– Bună!

Chase îi dădu cu blândețe părul de pe frunte cu mâna liberă, dar, deși atingerea lui era tandră, deși ea încă se lupta să-și alunge somnul, putu simți cât de încordat era.

Noaptea lor fusese de-a dreptul incredibilă, de la început până la sfârșit, și abia putuse ține pasul cu marea plăcere de a fi împreună cu Chase.

Cina aceea romantică.

Jocul amuzant de *bocce*.

Și apoi, modul păcătos și dulce în care făcuseră dragoste, depășind cu totul orice extaz pe care crezuse că-l trăise vreodată.

Trebuia să-i spună din nou.

– Te iubesc!

O mică parte din încordare îl părăsi, și asta i se văzu pe față, în mușchi, când el îi zâmbi, apoi își lipi gura de a ei într-un sărut tandru ce cumva reuși să-i taie răsuflarea.

Ea se mișcă pe pat, rezemându-se de capul patului. Cearceaful nu-i acoperea sânii, dar ultimul lucru la care se gândea acum era pudoarea. Simți că trage de timp, ura că făcea ca lucrurile să fie și mai încordate... dar tot ce simțea apăruse atât de brusc, încât abia dacă reușea să-și interpreteze emoțiile care o copleșeau.

– Nu vreau să pleci. Cuvintele pline de pasiune ale lui Chase răsunară până în adâncul sufletului ei. Te iubesc. Își puse mâinile peste ale ei. Mă iubești.

– Chase, eu...

El îi apăsă buzele cu degetul.

– Te rog, lasă-mă să mai spun ceva.

Ea se opri, apoi încuviință din cap.

– Știu că vrei să-ți dovedești ție însăți niște lucruri. Dar n-ai nici un lucru de dovedit. Ești o femeie incredibilă, cea mai dulce, cea mai puternică persoană pe care am avut șansa s-o cunosc. N-am nici cea mai mică îndoială că te poți ocupa de una singură de lucrurile de care vrei să te ocupi. Îi mângâie obrazul, și ea simți nevoia să-și sprijine fața de căldura lui. De dragostea lui. Lasă-mă să te ajut! Lasă-mă să fiu aici pentru tine! Lasă-mă să fiu lângă tine! Unde-s mulți, puterea crește.

Toată noaptea, cât dormise în brațele lui, subconștientul ei se frământase, străduindu-se să găsească modalitatea potrivită de a se descurca cu tot. Fusese uimită de dulceața din fiecare zâmbet al lui Chase, de căldura sărutărilor lui, de cât de bine se simțea cu el, de cât de minunate și de neașteptate fuseseră cuvintele lui de iubire. Încercase să se convingă că plecarea era încă planul corect, că era ceva ce *trebuia* să facă pentru a-și cunoaște propria putere.

Dar dragostea – dragostea pe care nu mai putea nega că o simțea pentru Chase – schimbase totul.

În special, convingerea ei încăpățânată că trebuia să se descurce singură pentru a dovedi că era puternică, pentru a dovedi că nu era o victimă. Pe cine voia să păcălească? Doar o nebună îl părăsea pe bărbatul ăsta.

Acționase cândva nebunește. Dar învățase din greșeli: n-avea de gând să abandoneze o astfel de dragoste, pură și adevărată.

- În acea primă noapte când m-ai găsit, spuse ea încet, știam că nu urma să mai am niciodată încredere într-un bărbat. Știam că nici măcar nu mai era posibil. Dar apoi, ai intrat în viața mea și mi-ai dat-o complet peste cap. Și, brusc, am început să mă îndoiesc de tot ce știam, de tot ce credeam. Scutură din cap. Nu voiam să-mi pun întrebările astea. Nu voiam să fac greșeala de a spera din nou. Nu voiam să sfârșesc prin a crede din nou în ce nu ar trebui să mă încred. Era mai ușor, mult mai ușor să mă agăț de vechile sentimente. Era mai ușor să-mi spun - să-ți spun - că legătura noastră era doar de natură fizică. Cumva, a trebuit să găsesc un mod prin care să justific faptul că nu îmi puteam refuza atingerea ta, sărutările tale.

Chloe își dădu seama că era chiar mai bine că stătea goală în pat cu Chase, mărturisindu-și cele mai ascunse gânduri, ultimele ei secrete. Nu se mai ascundea de el. De acum și pentru totdeauna îi dăruise bucuroasă trupul. Inima.

Și sufletul.

- Cred că am știut tot timpul că legătura noastră depășea nivelul fizic. De la început, cred că am știut că nimic nu mă va împiedica să mă îndrăgostesc de tine. Nu contează de câte ori am încercat să-mi spun că urma să plec, că trebuia să plec, că singura opțiune era să-mi văd de propriul drum... Mi se frângea iar și iar inima doar încercând să-mi imaginez că te părăseam. Credeam că să fiu puternică însemna să merg singură, însemna să fiu pe picioarele mele, fără a avea nevoie de ceva sau de cineva de care să mă sprijin, dar apoi te-am auzit vorbind despre familia ta. Te-am privit interacționând cu Marcus și am văzut cum muncești în echipă cu oamenii tăi. Mi-ai arătat că adevărata putere vine din a învăța cum să ai din nou încredere. Mă faci să vreau să fiu destul de curajoasă cât să iubesc din nou. Chloe se apropie

de Chase, cearceaful căzând cu totul de pe ea când se așeză în genunchi în fața lui pe pat, ținându-i mâinile strâns apăsate în dreptul inimii ei. Încă vreau să fiu puternică. Încă vreau să fiu o ființă mai bună... dar, când sunt cu tine, deja sunt cea mai puternică, cea mai bună, așa cum n-am mai fost vreodată în toată viața. Iubirea ta mă face să simt că am șanse să o găsesc pe femeia pe care am căutat-o în sufletul meu în toți acești ani. Pe față îi curgeau acum lacrimi, una după alta, în vreme ce mărturisea ce simțea. Știu că va trebui să lăsăm curând în urmă această lume de basm, dar nu vreau să te părăsesc. Nu acum. Niciodată.

Inima îi bătea cu putere, ridicol de tare, în vreme ce aștepta reacția lui la faptul că își oferise inima pe tavă, deschisă și pulsând pe așternuturile albe.

Dar el nu spuse absolut nimic, acest bărbat incredibil pe care-l iubea atât de mult. Pur și simplu, o trase lângă el și o îmbrățișă.

Cum toate visurile ei se îndepliniseră în cele din urmă, Chloe simți nevoia să râdă de bucurie. Voia să verse lacrimi de recunoștință pentru fetița din ea care nu putuse renunța niciodată la visul de a simți căldura umană.

Și voia să-l iubească pe bărbatul care îi ținea inima lângă a lui.

Hotărându-se, ea îl mușcă ușor de buze, o dată, de două ori, apoi a treia oară. Cu fiecare mușcătură de iubire, îl putea simți cum creștea tot mai mare lipit de vintrea ei.

Nu se gândi, nu se mai preocupă să-și ascundă dorințele pe când se ridică doar atât cât să se așeze peste erecția lui, apoi să se lase în jos peste mădularul lui gros. El era mare, dar ea deja era mai mult decât pregătită pentru el – fusese din clipa în care el îi spusese „Bună dimineața“.

Și totuși, deși era evident că lui Chase îi era greu să nu-și piardă controlul, el o lăsa pe ea să conducă împreunarea lor. Dar, ah, cât îi mai plăcea să-l facă să-și piardă controlul. Și cu câtă disperare voia ca el să-și piardă controlul, iar și iar, până când nu mai exista nici o șansă ca vreunul din ei să se oprească pentru a se gândi și a-și face griji.

– Îți aduci aminte, zise ea ridicându-se aproape complet, când te-am avut în gură?

Se lăsă din nou pe el, și el pulsă tare în ea, aproape declanșându-i reacția explozivă.

– Ai fost uluitoare, Chloe!

Fiecare cuvânt suna dureros, se gândi ea ridicându-se încet.

– Ce ți-a plăcut mai mult? întrebă ea cu cea mai nevinovată voce. Să stau în genunchi în fața ta? Clipi spre el. Sau să te uiți la tine cum intrai și ieșeai din gura mea?

Atunci, simți vibrația unui geamăt ce începuse în adâncul plămânilor lui înainte de a erupe pe gura ei când el îi acoperi buzele cu ale lui și o sărută apăsat.

După o secundă, era pe spate, cu mâinile ridicate deasupra capului și strânse laolaltă de una din mâinile lui. Iar și iar, el intră în ea, și ea își încolăci picioarele de mijlocul lui să-l primească mai adânc și tot mai adânc.

Nu-i era absolut deloc teamă de felul în care el o ținea, dar, înainte să-i poată spune cât de bine era, cât de aproape era de a termina, el se opri în ea.

– Nu vreau să iau niciodată ceva ce tu nu vrei să-mi dai. Dar te doresc prea tare, am nevoie prea mult de tine ca să nu îmi pierd controlul într-o zi.

Îi plăcea că el era atât de atent cu sentimentele ei chiar și când trupurile lor erau la un pas de a-și pierde complet controlul. Și totuși, ea știa acum că nu mai voia acele pauze. N-avea nevoie ca el să îi garanteze că era în siguranță cu el.

– Îmi place când îți pierzi controlul. Îmi place să știu că îți pot face asta. Îmi place că pot să-ți împărtășesc toate fanteziile, că uneori o să mă legi și alteori tu o să fii cel legat, așteptându-mă să ling fiecare părticică a trupului tău.

– Nu mă voi ierta niciodată dacă întrec măsura, Chloe.

– Nu există nici o măsură, Chase. Nu există limite. N-avem nevoie de ele, știu asta acum, când în spatele fiecărui sărut e dragostea – își lipi buzele de ale lui –, când dragostea e ceea ce naște fiecare mușcătură – îl ciuguli de umăr, apoi linse mica rană cu limba –, când dragostea e ceea ce m-a făcut să te implor să mă iei mai în forță. Mai repede.

Își strânse mușchii interiori pentru a-și sublinia punctul de vedere.

Se uită în frumoșii lui ochi verzi, ce o priviseră întotdeauna cu admirație, cu un zâmbet... și cu dragoste.

– Poți să faci ce vrei cu mine. Și îmi place. Ia-mă, Chase! Întoarce-mă pe dos! Îl linse pe buze înainte de a adăuga: Depășește limitele! Îndrăznește!

Imediat ce provocarea ei răsună în încăpere, el o întoarse pe pat astfel încât mâinile și genunchii erau sub ea, și totul deveni tulbure.

„Ah, Doamne“, își spuse ea când el o luă pe la spate. Strânse cearceafurile în pumn și se ținu cu toată puterea când el o posedă, mâinile lui mișcându-se de la șolduri spre sâni și apoi între picioare într-o desăvârșită cale a plăcerii. *Cât îi plăcea când el depășea măsura și spulbera limitele...*

Chloe nu se mai temea să fie controlată de Chase, și Chase nu se mai reținea pentru a se asigura că n-o forțase prea mult. Tot ce rămăsese era dulcele extaz al încrederii.

Și iubire pură.

*

După un duș atât de lung, încât apa se răcise până când Chase îi clătise lui Chloe șamponul din păr, ea îi spuse:

- O să sun la poliție să depun o plângere. O să mai cer și un ordin de restricție. Știu că ar fi trebuit să sun imediat. Nu am făcut-o nu pentru că îmi era rușine să spun ce se mi se întâmplase. Știu că n-are de ce să-mi fie rușine. Ochii i se întunecară când spuse: Doar că mă tot gândeam că ar fi trebuit să am destulă minte să anticipez asta, că, dacă mi-aș fi dat seama de cât de dezechilibrat și de furios era el pentru că l-am părăsit, cu siguranță m-aș fi asigurat că nu putea să-mi facă rău.

Dacă avea să dea ochii vreodată cu fostul ei soț, Chase nu știa cum avea să se abțină să nu-l omoare pe ticălos.

- Ești atât de bună, de dulce, de puternică, încât poți face absolut tot ce vrei, Chloe. Tot în afară de a te învinui pentru slăbiciunile altora.

- Acum, știu asta.

Cu o seară în urmă, la cină, nu-i arătase toate pozele pe care i le făcuse. Acum, se duse la geanta aparatului foto și luă un alt teanc de poze.

- Le-am făcut pe astea drept dovadă.

Ea le luă și se uită repede pe pozele pe care el le făcuse pe ascuns în acea primă zi, surprinzând vânătăile.

- Ar fi trebuit să mă gândesc să te rog să le faci pentru mine. Dar eu... Se opri, inspiră adânc. Nu eram pregătită să mă gândesc la ceea ce aveam de făcut. Zâmbi slab, dar zâmbi, cel puțin pentru o clipă. Apreciez că ai fost destul de isteț să le faci, să anticipezi când eu nu puteam. Întinse mâna spre el. Vrei să stai lângă mine când dau telefon?

Chase era pe punctul de a-i spune că ar face mai mult decât să stea cu ea pentru o convorbire telefonică.

El și frații lui aveau să se asigure, negreșit, că fostul ei soț nu avea să se mai apropie vreodată de ea.

În schimb, merse cu ea în bucătărie, îi întinse telefonul și o ținu de mână tot timpul. Când în cele din urmă convorbirea luă sfârșit, Chloe părea răvășită.

– Ți-am mai spus cât de curajoasă ești în dimineața asta?

– Și eu te iubesc, fu răspunsul ei.

O trase la el în poală și își dori s-o țină așa pentru vecie. Dar liniștea o făcea să își deruleze în minte iar și iar ce spusese poliției.

– Apuc, într-un final, să iau micul dejun cu tine.

Ea își înălță surprinsă capul de la pieptul lui.

– Micul dejun?

– Ești pe cale de a beneficia de încă unul dintre talentele mele.

Ridică din sprâncene făcând un semn sugestiv care-i aminti exact ce talent experimentase cu puțin timp în urmă. Tânji după căldura și tandrețea ei când ea se ridică din poala lui, dar fu peste măsură de bucuros s-o vadă zâmbind din nou în vreme ce își punea un șorț înflorat.

– Jur să nu suflu o vorbă despre bezele, spuse ea chicotind când el se întoarse ca ea să-i poată lega șorțul la spate.

Când el se răsuci din nou spre ea, ea avea ochii jucăuși.

– Hotărât lucru, ești tot Bunăciune. Se întinse să ia o foarfecă de pe suportul de cuțite. Ce-ai zice să mă duc să culeg niște flori frumoase care să se asorteze cu șorțul tău?

Sări ferindu-se de el înainte ca el să-i poată da una peste fundul frumos rotunjit. Încântat de sunetul râsului ei, el spuse:

– Mai bine pleacă, Scufițo Roșie, înainte ca lupul să-ți arate că e înfometat după mai mult decât niște clătite.

Râsul îndelung și cuvintele „Da, da, mă duci cu vorba" o urmară pe ușa din față.

Chase se uită după ea preț de câteva clipe, atât de incredibil de recunoscător pentru toate lucrurile fericite din viața lui, cel mai important fiind femeia pe care o iubea.

În această dimineață, ea îi spusese că nu avea să își facă griji că el întrecea măsura – nu, nu-i spusese în cuvinte, îi arătase cu trupul ce voia să dăruiască, ce voia ca el să ia –, dar el știa că era scris să existe și clipe când avea s-o facă să se înfurie, când urma să acționeze în numele ei fără să se gândească. Dumnezeu știa că el și frații lui făcuseră asta de suficiente ori cu surorile lor, totul pentru a le proteja. Nu doar pentru că erau mai mari și aveau mai multă minte.

Dar, chiar dacă Chase știa că el și Chloe aveau să se mai și certe, mai știa și că dragostea lor era destul de puternică pentru a rezista unui conflict neînsemnat.

Și, Doamne, ce distractivă avea să fie împăcarea după viitoarele lor „discuții" despre limite. Rânjea în vreme ce luă făina din cămară, apoi merse la frigider după ouă și lapte.

În primul rând, avea s-o dea gata cu clătitele... și apoi, intenționa s-o dea gata într-un cu totul alt fel, ce urma s-o facă să uite complet de micul dejun.

capitolul 22

Chloe ezitase să sune la poliție atât de mult, încât presupusese că după aceea avea să fie un pachet de nervi timp de ore întregi, dacă nu chiar zile. Dar nu se simțea slăbită sau nesigură. De fapt, dimpotrivă. Acum, se simțea mult mai ușurată, ca și cum ar putea urca în fugă muntele și nici măcar n-ar gâfâi când ar ajunge în vârf.

Lavanda plantată în fața casei de oaspeți înflorise, și ea îi putea simți mireasma pe când soarele o încălzea și florile și strugurii creșteau în via ce se întindea pe uimitoarea proprietate din Napa Valley. Zâmbind, merse spre plante cu foarfeca, și abia începuse să taie un mănunchi gros, când auzi în spatele ei un sunet brusc.

Intervalul care îi trebui creierului ei pentru a-și da seama că Chase nu s-ar strecura astfel pe la spatele ei fu prea lung ca să mai apuce să se ferească de mâna care i se lipi de gură.

Foarfeca îi căzu din mână când un bărbat o smuci cu putere, strângând-o lângă el.

– Târfă mică, te-am văzut înăuntru jucându-te de-a familia cu tipul ăla.

Dean.

Cum de o găsise?

Și cum intrase pe proprietate? Poarta putea fi deschisă doar cu telecomanda. Dar știa, chiar pe când întrebările astea i se învârteau prin cap, una după alta, că răspunsul n-avea nici o importanță.

Singurul lucru care conta era că Dean găsise o cale de a intra.

Și voia să-i facă rău. Din nou.

Chloe se strădui să-și potolească panica. Dacă permitea fricii s-o domine, nu avea să fie în stare să gândească destul de limpede cât să se apere. Cât să lupte pentru viața pe care o merita.

În locul fricii, dădu drumul furiei.

Pentru că, de data asta, nu avea să mai fugă.

Mâna fostului ei soț era moale și transpirată pe fața ei când îi șuieră la ureche:

– Îl implori să-ți facă toate chestiile alea infecte, târfă împuțită?

Azi era și mai furios decât fusese în apartamentul ei. Pesemne mândria lui fusese serios rănită de felul în care îl doborâse cu cutia de vopsea. Și, după ce trăise cu el timp de atâția ani, Chloe știa cum îi funcționa mintea: își închipuise că, de vreme ce nu mersese încă la poliție, probabil era prea speriată să spună cuiva despre ceea ce-i făcuse el.

Ea știa ce se aștepta el să facă. Se aștepta ca ea să accepte ce-i dădea el. Se aștepta ca ea să se umilească. La fel cum trebuise să facă în toți acei ani cât fuseseră împreună. Nici măcar nu fusese nevoie ca el să folosească forța în timpul mariajului lor pentru a o determina să-i predea puterea. Fusese de ajuns să se uite la ea ca și cum nu valora nici cât o ceapă degerată – și ea îl crezuse.

Ei bine, acum știa al naibii de bine ce valoare avea. Și cine era.

Folosind subestimarea lui drept avantaj, Chloe îl mușcă de palmă cât putu de tare. Îi simți gustul sângelui în gură când el țipă de durere.

Asumându-și riscul, lovi în spate, sperând să-l nimerească în boașe, și se repezi spre foarfecă.

Chloe aproape că o apucase când el o trase înapoi de păr, destul de tare cât s-o facă să plângă. Cumva, își înăbuși geamătul de durere, știind că Dean avea să se dezlănțuie auzindu-l.

– Ți-am urmărit mașina și am mituit șoferul care a tractat-o să-mi spună de unde a preluat-o, se lăudă el. A spus că solicitarea a venit de la podgoria asta, dar nu mi-am imaginat că deja ai sărit în pat cu un tip oarecare. O trase din nou de păr, destul de tare, că ea aproape leșină de durere. Spune-mi ce-ți face. Acum!

Ea știa ce s-ar întâmpla dacă i-ar spune adevărul. Ar lovi-o din nou. Putea vedea cât de mult voia s-o facă.

Ah, Doamne, duruse atât de tare prima dată, dar Chloe știa că tot ce trebuia să facă era să se apropie puțin de foarfecă. Și apoi, avea să se asigure că situația se schimba.

Definitiv.

Curbându-și colțurile gurii într-un zâmbet insolent, spuse:

– N-ai putea suporta să știi cât de bun e. Mult mai bun decât tine.

Exact cum se aștepta, pumnul lui se îndreptă spre ea. Doar că, de data asta, Chloe nu se mai temea, nu mai încerca pur și simplu să fugă, așa cum făcuse în acea noapte groaznică, atunci când el o atacase în apartamentul ei. Nu se putu depărta destul pentru a-i evita complet pumnul, dar șocul loviturii păli în fața faptului că reuși să apuce foarfeca.

Pumnul era din nou aproape de fața ei când ea se lăsă în jos, se întoarse și îndreptă vârful ascuțit al foarfecii spre bărbatul căruia îi făcuse legământ în fața familiei ei, totul pentru că nu avusese destul curaj să se încreadă în propria inimă.

Acum însă, avea încredere în ea, la naiba. Într-un final, iubea. Și n-avea de gând să permită nimănui să-i răpească dragostea pe care o merita.

Pe când îl împungea cu vârful ascuțit exact lângă vânătaia întunecată și lângă tăietura pe care i le făcuse când el o atacase în apartamentul ei, urletul de durere

al lui Dean îl făcu pe acesta să se clatine înspre spate... exact în calea lui Chase.

Pumnul lui Chase îl lovi fix în falcă pe fostul ei soț, trosnetul osului pe os făcând un zgomot puternic, oribil, în via cândva liniștită.

Dean se uită cruciș, clătinându-se înspre spate, dar Chase nu se opri, continuă să-i lovească repetat fața, până când fostul soț al lui Chloe arăta ca o păpușă cu gât flexibil, capul lui bălăngănindu-se pe gâtul slab.

În mintea lui Chloe, o voce – o voce slabă, înceată – îi spunea că ar trebui să-l oprească pe Chase înainte de a-l vătăma irecuperabil. Dar, până să poată face asta, picioarele lui Dean cedară.

Se izbi cu putere de pământ, și ea se așteptă ca el să-și piardă cunoștința, având în vedere zgomotul puternic care se auzi când capul lui izbi pământul, dar el clipea spre ea, gemând în vreme ce din gură îi curgea sânge.

Chase se lăsă jos lângă el, strângându-l pe Dean de gât.

– Cere-ți iertare de la Chloe!

Ea nu-l văzuse niciodată așa pe Chase, cu furia astfel dezlănțuită. Da, știuse de la început cât de puternic era iubitul ei, dar tot i se părea uimitor să-l vadă cum o apăra.

Cum fostul ei soț nu-și ceru iertare destul de repede, Chase îl strânse mai tare de gât, până când Dean începu să tușească.

– O să-ți mai dau o șansă pentru a-ți cere iertare de la ea.

Dean începuse să-și dea ochii peste cap, dar Chase nu-l lăsă să leșine, scuturându-l până când el gemu din nou.

– Cere-ți iertare chiar acum! Dacă nu...

Amenințarea din glasul lui Chase îl făcu pe Dean să deschidă ochii și să se uite direct spre ea.

– Îmi pare rău, Chloe.

Ea nu putu vorbi, putu doar să încuviințeze din cap. Dean era pe cale să leșine, dar Chase îl scutură iar.

– Încă n-ai terminat, ticălosule.

Chloe nu-l văzuse niciodată pe fostul soț arătând atât de jalnic. Fața îi era însângerată și plină de vânătăi, plângea și pe față era murdar de noroi amestecat cu mucozități.

– O să te mai apropii vreodată de ea?

Chase sublinie întrebarea lovind de câteva ori cu capul lui Dean de pământ.

– Nu. Acum, Dean suspină. Niciodată. N-o s-o mai supăr niciodată.

În cele din urmă, își dădu ochii peste cap și leșină. Rămase țeapăn.

Chloe se uită la fostul ei soț întins pe pământ, arătând mai mic decât și-l închipuise vreodată, când degetele lui Chase o mângâiară cald și tandru pe obrazul ce o ustura.

Ea își întoarse privirea spre el când el o luă în brațe.

– Chloe, scumpo. Te-a lovit. Din nou.

Dar ei nu-i păsa de fața ei, nu când încă putea auzi zgomotul puternic și șocant al trosnetului oaselor de fiecare dată când Chase îl pocnea pe Dean.

– Te rog, spune-mi că nu ți-ai rănit mâna.

– Sunt din oțel, nu din bezea, îți amintești? spuse el cu un zâmbet. E nevoie de mai mult decât de câțiva pumni ca să-mi rănească mâna. Ea putea simți mânia și teama pentru siguranța ei, radiind din el. Mâinile însângerate merită satisfacția de a mă asigura că nu se va mai apropia niciodată de tine.

Ea știa că Chase voia să-l rănească și mai mult pe Dean, pentru a compensa ce-i făcuse acesta ei – nu doar vânătaia de pe obraz, ci și anii în care o controlase... și n-o iubise așa cum merita.

Chloe îi luă amândouă mâinile între ale ei și le puse în dreptul inimii.

– Ai spus că ai face orice pentru mine.

– Orice, confirmă el.

– Nu merită. Nu merită deloc furia ta. Nu merită să-ți rănești mâinile pe capul lui tare, când ai nevoie ca degetele și încheieturile să funcționeze perfect ca să poți face acele superbe poze. Vreau să lași poliția să se ocupe de aici încolo.

Din gura frumoasă a lui Chase ieși un șuierat frustrat.

– Mă termină gândul de a-l lăsa să plece, Chloe. Să știu că ți-a făcut rău și n-a plătit pentru asta.

– Dar o s-o faci, da? Îl lași în pace. Pentru mine.

Ea putu vedea lupta ce se dădea în el, iubindu-l și mai mult pentru că voia să aibă grijă de ea.

În cele din urmă, el spuse ceea ce ea știa că avea să zică:

– Orice, scumpo. Aș face orice pentru tine.

Ea se ridică pe vârfuri, ca gura ei să ajungă aproape de a lui.

– Știu. Și eu aș face orice pentru tine. Își lipi buzele de ale lui, apoi șopti: *Totul.*

Câteva clipe mai târziu, ea luă telefonul pe care i-l întindea el și sună la poliție. Și, deși nu-l lăsă pe Chase să-l facă bucăți pe Dean, așa cum era limpede că voia, nu o deranjă ca el să-l lege pe fostul ei soț cu niște frânghie groasă. Destul de strâns cât Dean să-și revină.

Ignorând gemetele lui, Chloe și Chase se duseră pe verandă, de unde nu-l scăpară din ochi în vreme ce-i așteptau pe polițiști. Știa că Chase nu voia s-o lase singură pentru mai mult de câteva secunde, așa că se duse iute în bucătărie să ia gheață și se întoarse mai repede decât ar fi fost omenește posibil.

Ținând-o în brațe, îi lipi gheața pe obraz așa cum făcuse în prima noapte când se cunoscuseră și spuse tandru:

- Îmi pare așa rău, Chloe. Ar fi trebuit să fiu acolo, cu tine.

- Nu-i vina ta că el a venit după mine. După cum ai spus mai devreme, nici unul din noi nu putea ști ce avea el să facă. Dar sunt foarte sigură că nu-mi va mai face rău.

- Nu, spuse Chase cu voce joasă, n-o să-ți mai facă rău. Știi de ce?

- Pentru că vrea să-și păstreze dinții cu care l-ai lăsat. Și, odată ce va afla că mai sunt încă cinci perechi de pumni că ai tăi...

- Ai dreptate. E speriat de moarte. Dar nu din cauza a ceea ce am făcut eu, nu din cauza a ceea ce am spus.

- Ce vrei să spui?

El îi oferi un zâmbet plin de atâta dragoste – și respect –, că îi tăie răsuflarea.

- Motivul pentru care n-o să-ți mai facă rău, scumpo, este pentru că tu l-ai învins. N-ai avut nevoie de mine ca să-l lovești, să te asiguri că nu are să te mai atace. Tu deja ai câștigat lupta. Foarfeca a fost o chestie genială. Și fix la țintă. N-aveai nevoie de intervenția mea – dar n-am putut să mă abțin. Nu când am așteptat toată săptămâna să dau cu el de pământ.

Lui Chloe nu-i păsa că o durea maxilarul când zâmbea. N-ar fi putut să-și rețină zâmbetul pentru nimic în lume. Chase credea în ea. Și nu era singurul. Într-un final, și ea credea în ea însăși.

- Știi de ce mi-am dat seama săptămâna asta?

- Că sunt un zeu al sexului.

Râsul ce o podidi părea să șteargă toată suferința, toată durerea.

– Da, Bunăciune, ești, categoric, un zeu al sexului. Dar mi-am mai dat seama și de faptul că îmi place să fac parte dintr-o echipă. Cu tine.

Nu era sigură că-l văzuse pe Chase arătând mai fericit, nici măcar atunci când îi spusese că se îndrăgostise de el.

Și ea era la fel de fericită. Pentru că nu căutase toată viața doar apropiere... căutase să facă parte din ceva mai important decât ea însăși.

O familie. Voia să știe că era parte dintr-o familie care o iubea, orice s-ar întâmpla.

Întotdeauna.

Pe vecie.

Chiar atunci, sunetul sirenelor ajunse până la ei, și, în câteva clipe, mașinile de poliție trăgeau în fața casei de oaspeți. Chase o ținu de mână tot timpul cât ea le relată polițiștilor ce se întâmplase. Urmau să aibă nevoie și de un raport oficial la sediul poliției, și Chase avea să fie acolo cu ea.

După ce se uitară cum fostul ei soț fu urcat pe bancheta din spate a uneia dintre mașini, Chase întrebă:

– Cum te simți?

Chase nu-i dăduse drumul la mână nici pentru o secundă, și, când mașinile poliției plecară, ea se întoarse în brațele lui și își rezemă capul de pieptul lui lat.

– Sunt puțin tristă, recunoscu ea. Toți anii ăia... Dar continui să-mi spun că nimic nu a fost în zadar. Își ridică privirea să se uite în frumoșii lui ochi. Pentru că m-au adus la tine, Chase.

Înainte ca ea să-și dea seama de ceea ce făcea el, Chase îngenunche în mijlocul grădinii. Întinzând mâna înspre tufa de lavandă, rupse o tulpină înflorită.

– Chloe Peterson, te iubesc.

Ea adora să audă acele două cuvinte ce îi umpleau sufletul cu atâta căldură – și cu o nesfârșită fericire. Dar,

chiar dacă el nu le-ar mai fi rostit niciodată, ea ar fi știut ce simțea el pentru ea doar uitându-se în ochii lui.

– Vrei să te măriți cu mine?

Chloe nu se mai îndoia că era o femeie puternică. Mai știa și că n-avea nevoie să fie puternică alături de Chase.

Ceea ce era un lucru foarte bun, pentru că picioarele o trădară, ochii i se umplură de lacrimi și tot ce putu face fu să încuviințeze din cap și să șoptească un „Da", în vreme ce el îi înfășură încet lavanda pe deget.

Și, când se ridică și o sărută, Chloe fu uimită să-și dea seama de faptul că basmul ei nu se termina.

De-abia începea.

epilog

Marcus Sullivan se uita la chelnerii care umblau prin apartamentul lui Chase și Chloe din San Francisco cu tăvi pline cu unele dintre cele mai bune vinuri ale sale. Își anunțaseră logodna cu o lună în urmă, și în seara asta își împărtășeau bucuria cu tot clanul Sullivan.

Toți își eliberaseră sau își schimbaseră programul pentru a fi aici în seara asta. Până și Smith zburase pentru weekend din Italia, unde turna un thriller cu buget mare. Părinții lui Chloe erau copleșiți nu doar să cunoască o mare vedetă de cinema, ci și de întregul clan Sullivan, din care lipsea doar Lori, care fusese prinsă și întârzia din cauza filmărilor la un videoclip cu o nouă stea a muzicii pop. Mama lui, Mary, stătuse lângă părinții lui Chloe aproape întreaga seară, străduindu-se să se asigure că se simțeau bine.

Stând retras față de grup, Marcus era fericit pentru fratele lui. Chase alesese o femeie bună. De fapt, o femeie perfectă.

Marcus dădu pe gât un pahar întreg și mai luă unul de la un chelner înainte ca acesta să se îndepărteze. Nu bea niciodată în exces. Nu îi stătea în fire să se îmbete, și, ținând cont de faptul că avea afaceri cu vinuri, o înclinație către băutură ar fi fost mai mult decât o problemă de sănătate; ar fi putut face rău afacerii.

Totuși, în seara asta, lui Marcus nu-i păsa nici cât negru sub unghie de afaceri. Nici să nu se îmbete.

Cum putuse Jill să-l lase să intre și s-o găsească cu...

Dădu pe gât al doilea pahar la fel de repede ca pe primul și întindea mâna spre al treilea când își dădu seama că mama lui venea spre el.

Cu doar câteva minute în urmă, ea le spusese tuturor cât de emoționată era că, într-un final, unul dintre copiii ei făcea pasul cel mare. Nu spusese însă că fusese întotdeauna convinsă că cel mai mare dintre frați avea să fie primul la altar.

Și Marcus crezuse asta. Dar îi venise mintea la cap. Acum, știa că cei doi ani petrecuți așteptând-o pe Jill să fie „pregătită“ pentru următorul pas nu fuseseră altceva decât o minciună.

Străduindu-se s-o abată pe mama lui pe altă cale, Marcus spuse:

– Le stă bine împreună, nu-i așa?

Mama se uită la fericita pereche cu un zâmbet.

– Ea e perfectă pentru el. Puternică, adorabilă, creativă.

Prea devreme, ochii ei se întoarseră spre el, la timp să-l vadă cum dădea pe gât al treilea pahar. El ținea destul de bine la băutură, dar de obicei nu bea atâta într-un timp așa scurt.

– Ce s-a întâmplat, scumpule?

– Nimic.

Dar amândoi știau că el mințea.

Marcus trebuia să plece înainte să strice petrecerea.

– Mă întorc în oraș în weekendul următor. O să trec atunci să te văd.

Mama puse mâna pe brațul lui.

– Jill o să fie cu...

Lori apăru chiar atunci, încă purtând hainele de dans, și mama lui nu mai apucă să își încheie fraza.

– Ah, Doamne, n-am crezut că mai pot pleca de la studioul ăla de dans! Într-o clipă, Lori ochi fericitul cuplu și exclamă: Noua mea viitoare cumnată! O îmbrățișă pe Chloe. Trebuie să facem o poză de grup!

chiar dacă el nu le-ar mai fi rostit niciodată, ea ar fi știut ce simțea el pentru ea doar uitându-se în ochii lui.

– Vrei să te măriți cu mine?

Chloe nu se mai îndoia că era o femeie puternică. Mai știa și că n-avea nevoie să fie puternică alături de Chase.

Ceea ce era un lucru foarte bun, pentru că picioarele o trădară, ochii i se umplură de lacrimi și tot ce putu face fu să încuviințeze din cap și să șoptească un „Da", în vreme ce el îi înfășură încet lavanda pe deget.

Și, când se ridică și o sărută, Chloe fu uimită să-și dea seama de faptul că basmul ei nu se termina.

De-abia începea.